

قلاديميرنابۆكۆڤ توانا مەمەنوورى كردوويه به كوردى

له زنجیره بلاوکراوهکانی ناوهندی **غهزه لنووس**- بو چاپ و بلاوکردنه وه زنجیرهی کتیب ۲۲

لۆلىتا

رومان قلادیمیر نابقکوف توانا حهمهنووری عردرویه به عوردی

- بەرگ: ئاوەندى غەزەلئووس
 - ٠ ١٤ محمد : ١٠ ٠
 - المانة: تاران المانة
 - نوخ: ۱۰۰۰ دیثار
 - * تيران: ١٠٠٠ دانه
- پلاوكار: ناوهندى غەزەلنووس- بۇ چاپ و بلاوكردنەوه

سهرچاوهی شهم وهرگیواشه: روایة لولیتا فلادیمیر نابوکوف ترجمة الی العربیة: خلیل حتا تدرس

له به ربود به رایه تبی کشتین کشین کشتیه کان زماره ی سهاردنی ۲۲۲۱م سال ۲۰۱۲م ین دراود

لۆلىتا... رووناكاييى ژينم، ئاگرى سينهم، تاوانهكهم، روحهكهم! ئاگريك له خوينمدا هه لگيرساوه، روحه له گهل ناوهكه تدا سهما دهكات: «لۆ... لى... تا.» نووكى زمانم له گهشتى زارمدا كه به رئ دهكهويت، سي هه نگاو دهنيت و سي جاران بهر ددانه كانى سهره وهم ده كهويت: لؤ... لى... تا.

له به یانیاندا به و جه سته لاوازه یه وه، که له سه ر جنیه که ی داده په ریت و راده و هستنت «لولق»یه. به کراسه کورته که یه و «لولا»یه. له خویندنگه «دولی»یه. له توماری باری که سیتی «دولوریس»، به لام نه و کاتانه ی له نیوان باسکه کانمدایه، ته نیا «لولیتا»یه.

ئایا له ئهزهله وه نهفره ته لهسه ر لولیتای دوازده به هار نووسراوه؟ له راستیدا به نهفره تکراوی له دایک بووه. لولیتا بو ئهوه خولق نهکراوه بیته ژیانه وه ئهگه ر له ئیوارانیکدا من خوشم نهویت، ئیوارانیک له ویژدانی ئهزهل، پهرییه کی رهسه ن، له میرنشینیکی سهر کهناری زهریایه کی ئه فسووناویی غهریب.

به لام ئه وه له کوئ بوو؟ له کاتیکدا بوو به ر له وه ی لۆلیتا له دایک بینت، له و هاوینه دا بوو، به سال له گهل ته مه نی مندا یه کسان بوو. خوینه ر له وانه یه سه ری رابوه شینیت و به در فرزنم بزانیت و بلیت شیوازی خه یالی له خه سله تی تاوانباران و پیاو کوژانه. جهنابی

4

له سالی ۱۹۱۰دا له پاریس له دایک بووم، مندالیک بووم خوینی چهند نه ته وه به که دهماره کانمدا رینی ده کرد، باوکم به ش به حالی خوی باری داراییی باش بوو، خاوهن هو تیلیکی گهوره بوو له ریشیرا، به ره گهز سویسری بوو، له باوکیکی فهره نسی و دایکیکی نه مسایی. به لام دایکم نینگلیز بوو، به هوی ههوره تریشقه یه که وه له ته مهنی سیسالیمدا گیانی له ده ست دا، هیچ شتیکی نه و توی دایکمم بیر نایه ت جگه له بیری ویژدان و گهرمی و سوز، که هیندیک جار نوقمی ده کرده.

ئه وه ی جنی دایکمی گرته وه وه کوو سه رپه رشتیاریکی ناومالی بیکری بوو، سیبل، خوشکه گه و ره که ی دایکم بوو، هاوسه ری ئامؤزایه کی باوکیشم بوو و دواتر فه رامؤشی کردبوو. پوژیکیان که سیک ئه وه ی بو باس کردم، که باوکمی خوش ده ویست، باوکیشم ئه و هه له ی قوسته وه و له پوژیکی باراناویدا کاتیکی خوشی له گه ل برده سه رو دواتر له بیری کرد.

له راستیدا دایکه تازهکهم خوش ویست، ههرچهنده ههندیک پیگهی قورسی بو ژیانی خوی و ژیانی منیش دانابوو، پی دهچیت بو نهوه بیت له کهسیکی بیکهسهوه بمگهرینیتهوه بو ژیان.

پوورم دوو چاوی شین و رووخساریکی زهردههلگهراوی وهکوو رهنگی ناگری مؤمی ههبوو، ههمیشه قژهکهی دهبری، خاوهن مهزاجیکی شاعیرانهی رهشبین بوو، بهردهوام دهیگوت له دوای تهمهنی شازدهسالیمهوه گیان له دهست دهدات.

له دوای شازده یه مین سالوه گه ری له دایکبوونمه وه نه ویش گیانی له دهست دا، هاوسه ره که یشی زور به ی کاته کانی له نه مه ریکا به سه ر برد و کومپانیایه کی بونی دامه زراند و له ریی داها ته که یه و کومه لیک زه و یوزاری کرین.

من وهکوو مندالیک، تهندروست و بهختهوه را له جیهانیکی رووناک له کتیب و وینه و کهنارزه ریای پاک و باخچه ی لیمق و سهگی مالی و رووخساری دهمیه بزه به خیو کرام.

جیهانی من لهنیو هوتیلی میرانا بوو. گهشتیاره پیره ئهمهریکییهکان وهکوو بوونهوهریکی نامو سهیریان دهکردم.

له راستیدا له لایهن ههموانه وه من مندالیکی به ناز بووم، بق نموونه شازاده ی رووسیای مایه پووچ شیرینیی گرانبه های بق ده کریم، که چی خقی نهیده توانی پاره که ی باوکم بداته وه.

باوکیشم، باوکی ئازیز و بچووکم، ههمیشه بز گهشتی زهریایی به یهخت دهیبردم و لاپه رهکانی دون کیشوت و بینه وایانی بز دهخویندمه وه، زورم خوش ده ویست و زور چاک ریزم لیی دهگرت. ههستم به شادی دهکرد، که گویم له کارگوزاره کانی هوتیله که ده بو باسی چیروکی عاشقانه ی هاورییه کانی باوکمیان دهکرد، زوربه یان کچی جوان بوون... ههمیشه به خوشه ویستی و عاتیفه وه لییان ده روانیم و فرمیسکیان بر بی دایکیم ده روست.

له خویندنیشدا سهرکهوتوو بووم، دهمتوانی سرنجی هاوری و مامؤستاکانم به خوشهویستی رابکیشم، له تهمهنی پیش سیزدهسالیمدا و بهر له بینینی ئهنابیل هیچ ئهزموونیکی سیکسیی روونم به بیردا نایهت، جگه له هیندیک گفتوگوی جددی لهگهل هاورییه کی ئهمهریکیم، که باسی له سهره روییی خوشه ویستی دهکود لهنیو باخچه ی گوله کاندا، یاخود که تهماشای وینه ی رووتم دهکرد، ههستم به هیندیک ورووژانی سیکسیی ئهندامه کانم ده کرد.

باوکم جاریکیان به زمانیکی خوش و به چیژه وه باسی سیکسی بو کردم، هینده ی بهشی تهمه نی ههرزه کاریی ده کردم، ئه وهیش له و سهرده مه دا بوو، که هیشتا ره وانه ی کولیژی ناوه ندیی لیونی نه کردبووم.

به داخه وه، له هاوینی ئه و ساله دا لهگه ل خانمیکی قهشه نگ و کچه که یدا، گهشتی به ره و ئیتالیا کرد و به ته نیا به جینی هیشتم، که سی بو نه نهیشتمه و سکالای لا بکه م، یا خود پرسی پی بکه م.

٣

ئەنابىلىش ھاوشىوەى من لە چەند خوينىكى تىكەل بوو، لە باوكىكى ئىنگلىز و دايكىكى ھۆلەندى، ھەرچەندە ئىسىتا رووخسارىم بەر روونىيە - وەكوو ئەو روونىيەى بەر لە ناسىنى لۆلىتا - نايەتەوە ياد. خۆى لە خۆيدا دوو جۆر ھزرى بىنراو ھەيە، لە رىيانەوە دەتوانىت بە چاوى كراوەوە وەكوو بوونەوەرىكى بىينىت، وەكوو ئەو كاتەى لەھزرى خۆمدا سەيرى ئەنابىل م دەكرد، بەر رووخسارە ھەنگوينى و

دوو باسکی لاواز و پرچی قاوهیی و برژانگی دریژ و دهمیکی گهورهوه دههاته پیش چاوم.

به لام جۆرهکهی دی به چاوی داخراوه و وینهی خهلکی پی دهگنردریته وه، واتا تو به بیناییی نیوخووه وینه یه کی ویژدانیی نه و کهسه دهبینیت، که دیته یادت... وهکوو شهبه نگیکی کز و رهنگیکی سروشتی؛ ته نیا بهم شیوه یه لؤلیتام دیته وه یاد.

ئهنابیل به چهند مانگیک له من بچووکتر بوو، لهگهل دایکوباوکیدا له قیالایه کی نیزیک هوتیله که مان ژیانی به سهر دهبرد. نایه ته یادم چهندم رق له دایکوباوکی بوو، دایکی توندوتیژ و باوکی که سیکی که چهل و ناسراو بوو، ههردووکیان هاوریی پووره کهم بوون.

به لام ئهنابیل له رووی ههستکردن به یاخیبوونی ئاژهلیانه و به ناگابوونی جهسته یی، هاوشیوه ی من و ئه و کهسانه بوو، که له سهره تای ههرزه کاریدا بوون، له رووی ئاره زووی درامییشه وه ئهنابیل پنی خوش بوو له یه ک له ولاته کانی ئاسیا ببیته پهرهستار، که رووبه رووی سهختیی برسیتی بوونه ته وه، به لام من ئاره زووی ئه وه هم بوو بیمه سیخوریکی بالا و ناسراو، ههستی ئاژهلیانه له گیانی ههردووکماندا بوو، جوره هه لچوونیک بوو، هیچ گوزارشتیکی بو خوی نهده دو زییه وه و ئازار و تینوویه تیی پی ده به خشین.

 شهقامه کان سه دان هه لیان بن تیر کردنی ویست و به یه که یشتنیان بن ده ره خسا.

کاتنک لهگهل خانه واده کانماندا ده چووینه که نارزه ریا، تا سنووریکی دیاریکراو ریمان پی ده درا دوور بکه وینه وه، هه موو هه لیکی پیروزمان ده قوسته وه بو نهوه ی بگهین به یه ک و ده ستی گهرممان به یه ک بگات و ورووژینه رانه یه کترمان له مس ده کرد.

میندیک جار دهستی دهخسته ژیر لمهکهوه و بهرهو من دهیخشاند، تا پهنجهکانی دهگهیشتنه دهست و قاچم، هیندیک جاریش قاچهکانی گهشتیکی به ناگا و خاویان دهکرد، بق نهوهی بهر لاقم بکهون. چهند دلخوش دهبووین، که مندالهکان به ریکهوت دهکهوتنه نیوان نیمه و کهسوکارمان و لمهکهیان بهرز دهکردهوه، نهوکات چاوی کهسوکارمان پهردهپوش دهبوو، ههلمان بق دهرهخسا و ماچی یهکدیمان دهکرد.

ئه و دهستلیدانه پچرپچرانه، ماندوویی و ورووژانیکی زوری به جهستهمان دهگهیاند، تهنانهت ههموو ئاوی شینی زهریایش نهیدهتوانی ئه و خهم و ناسورهمان بو هیور بکاته و و تینوویه تیی بهرده وامی جهستهمان تیر بکات.

به داخ نیم بو نه و گهنجینه بیره وه رییانه ی ونم کردوون، هینده ی داخی له ده ستدانی نه و وینه یه ی له قاوه خانه یه کی نیزیک کهناری زهریاکه گرتمان، هه ردووکمان له نیوان خانه واده کانماندا وه ستابووین، به ر له چهند ساتیک له هه وله کوتایییه کانی نه و زورانبازییه ی له گهل قه ده ردا، له دوار قری نه و هاوینه شوومه دا کردمان.

چیرزکه کهیش نه وه بوو، توانیمان بیانوویه کی بدوزینه وه بو نه وه بو سورت شویننیکی چول بروین و له قاوه خانه که هه لبیین بو که نارزه ریا. دوور له چاوی خه لک بین. شویننیکی لی بوو وه کوو نه شکه و تنکی سروشتی بوو، له وی له سیبه ری وه نه و شه ی سووره به رده کانی نه و چوارده و ره دا، باوه شینکی کورت و هیندیک ده ستبازیی بویزانه مان کرد، جگه له چاویلکه یه کی ره شی به ره تاو، که پی ده چیت خاوه نه که که له و شوینه دا به ریکه و تا به جینی هیشتبیت، له دیدی هیچ خاوه نه که وی را نه بووین.

هینده ی پی نهچوو که و تمه سه ر چوک اله وه دا بووم خوشه ویسته که م بگرمه خوم اله نیو زه ریاکه وه دوو پیاوی ریشدریژ ده رچوون که له مه له کردن ده هاتنه وه و به ره و که نار سه رده که و تن به دهم ها واره و ه ده ستیان به ستایشکردنی گالته جا رانه و هاندان کرد.

دوای چوار مانگ له و رووداوه، ئهنابیل به نهخوشیی تیفوس، له دوورگهی کورفوی یونانیدا، گیانی له دهست دا.

4

بیره و هرییه خه مناکه کانم بیبه زیبانه هه آلده ده مه وه. به دریژاییی کات نه و پرسیاره ده که م، نایا ژیانی من له و هاوینه سه خته دا درزی تی که وت، یاخود ناره زووی سه ختم بق نه و منداله، یه که م ری بو و بق ته نیایی و گوشه گیریی بق ما و هیم.

ههول دهدهم شیکارییه کی بق هقکاری ئاره زووی سیکسی و پالنهر و کاره کاره کانه بکهم، چونکه راده ستی جقریک له خهیال دهبم بهره و رابردوو دهمبات، خهیالیکه تیرکهری شای گفتوگویه بق کومهلیک

هقکار و نهگهر، که له ژماردن نایهن، بق نهوهی نهو میژووهم بکان به شتیکی نالوز و نارهزووم بورووژینیت، به لام له کوتاییدا قابلم ده کات به وه ی مهسه له کهی من له گهل لولیتادا، به شیوه به کی نه فسیوه به کی نه فسیوه به کی نه فسیوه به کی نه فسیوه به نه نابیل ه وه، ده ستی بی کرد.

من ئهوهیش دهزانم، شنرکی ئه و هاوینه پر له گوشار و قهتیس و شوومهی، له مردنی ئهنابیل تووشم بوو، پتر دهروونی پهرشوبلاو کردمهوه.

ئه و پهرشبوونه يش بووه پيگر له پيني ههموو خوشه ويستيه که له سالاني ساردي گهنجيتيمدا تووشم بوو، چونکه بو سالانيکي دوورودريژ ههستم دهکرد يادي مردني ئهنابيل دوام که و تووه و گهمارق داوم، له و پيهوه بيره و هرييه کان، ليکگونجاندن و هاوشيوه ييه کاني نيوانمان، ده چووه ناخمه و ه.

له حوزهیرانی ئه و ساله دا [۱۹۱۹] به ر له مردنی به چهند رؤژیک، له فرهنسه، که نارییه کی ویل هاته مالمانه وه، به ههمان شیوه، به ویلی، له کورفق، چووه مالی ئه وانیشه وه!...

له دواپه یامیدا به م شیّوه یه بوّم دوا ئای لوّلیتا ئاوا منت خوّشت ویست؟!

کوتاییی چیروکی ئەنابیلم هیشته و کردم به ههوالی چیروکی یهکهم واده ی شکستهینانی نیوانمان. له یهک له شهوهکاندا، ئهنابیل توانی چاوه بیدارهکانی خیزانه که ی هه لبخه له تینیت و له سهر زهوبیه کی ژیر دارلیمو که دا، که گه لاکانی وه کوو خیوه تگه دایده پوشین، به یه بگهین. له نیوان چله تاریکه کانی داره کانه وه، پهنجه ره رووناکه کانی دورژمنه کانمان ده بینین؛ سهرقالی یاریی ناپلیون بوون.

کاتیک لیواری لیو و نهرماییی گویچکه گهرمهکانی ئهنابیلم ماچ دهکرد، نهو دهلهرزی، ئاسمان سامال بوو، ئهستیرهکان له نیوان گهلا فریشته ئاسا تیژهکانی لیمؤکهوه به کزی بریسکهیان ده هات، توانیم به روونی رووخساری نهنابیلی درهوشاوه ببینم، چونکه به رووناکییه کی شاراوه وه دهرده که وت.

درزیکی ته سک له نیوان قاچه نهرم و جوانه کانیدا بوو، ده ستم دریژ کرد و توانیم مهبه سته که بدو زمه وه. له روو خساری نهابیل دا، روانینیکی ون و خه وناوی نیگاکیش بوو، هه ستی چیژ و ئازاری تیدا به گو ده هات.

ئهنابیل له دانیشتنه که بدا له من به رزتر بوو. که نوقمی هه ست ده بوو، سه ری به بزاوتیکی خاو و نه رمه وه داده نواند، گری ده گرت و ماچی ده کردم، ده ستیشم له نیوان رانه گهرمه کانیدا بوو، توند جووتی ده کرد و ده یگوشی و ده تقییه وه و ده کرایه وه، ده مه له رزق ک و ناجیگره که یشی هه ناسه یه کی گهرمی ره وانه ده کردم، نیشانه ی په نگخواردوویی و نه خوشیی تیدا بوو، هه ولی ده دا ئه و باره ی له سه ریه تی لای بدات و لیوه و شکه کانی ده خشانده لیوم، دواتر روو خساری دوور ده خسته وه و به راوه شانیکی توندی سه ری، په لکه کانی هه لده دایه وه، دو و به راوه شانیکی توندی سه ری، په لکه کانی هه لده دایه وه، دو و به نیگایه کی هه و رینه و هه کی یی ده دام له لیوی بنوشم.

له نوقمی ئه و گروتینه دا، هه ستم به گهرمییه کی زور ده کرد، هانی ده دام شتیکی پی ببه خشم: دلم، ملم، هه ناوم! به ده سته نه رمه که یه وه، درنده یی تیرنه بووی ده گرتم.

بۆنوبەرامەيم باش بە بىر دىت، بۆنى تىكەلبوونى ئەو بۆدرەيە بوو، لە يەك لە سەرپەرشتيارە ئىسپانىيەكانى دزىبوو، لەگەل بۆنى شۆكۆلاتە، تیکه له به بونی ژن و مندالیک، نه و بونوبه رامه یه سه رخوشی ده کردم و باری ده کردم بو نه وه ی هه نگاوی دیکه بنیم. لیره دا شتیکی نیزیک له نیمه جوولایه وه و خشه ی گیایه کان هات. به ترسیکی ناکاو و چاوه رواننه کراوه وه دوور که و تینه وه، تیرنه بوون له یه کدیش دیسوو تاندین.

كاتنك زانيمان ئه و دهنگهدهنگه پشيلهيه كى بهره للا بوو له باخچه كهياندا، گويمان له دهنگى دايكى بوو، به زمانيكى به هيز و بهرزه و بانگى دهكرد، له ژير خيوه تگهى دارليم و كهدا به خشپه گهرايه وه بن ماله وه.

یادگاریی دانیشتنی ژیر خیوه تگهی دارلیمؤکه وهکوو نهفره تیک دوام که و تبوو، هه میشه هه ستم به فریشته یبی نه و کچه بچووکه ده کرد، به ده ست و قاچه لاواز و زمانه گهرمه که یه وه پیمه وه نووسابوو، تاکوو بیستوچوار سال نه متوانی نه م فاله له خومدا هه لبوه شینمه وه، کاتیک نه نابیل له جه سته و که سایه تبی لقلیتادا بو ژیان گه رایه وه.

۵

ههرچهنده به بیرهوهرییه کاندا بگهریمه وه بو سهردهمی گهنجیتیم، نه و رفرژانهم وه ک ویرانه لهبهر چاوم بلاو دهبنه وه. له و رفرژانه دا پیوهندیی جهسته بیم له گهل ژناندا کردار و لهبهردهست و چالاک بوو. له کاتی خویندنم له لهندن و پاریسدا به شی خوم له سیکسفروشه کان دهست ده که وت.

له سهرهتای خویندنمدا نیازم وا بوو زانستی دهروونی بخوینم، وهکوو زوربهی نهو کهسانهی که هیچ بههرهیهکیان نییه، بهلام بینیم

من له وانه زورتر له پیشه وهم، رووم کرده ئه ده بی ئینگلیزی، له و براره بشدا که سه کان زوربه یان دواروژیان ده بیته شاعیری مه ستیکشکاو، وه کوو نه و مامؤستایانه ی پایپ ده کیشن و جلوبه رکی نه ستوور له به رده که ن.

پاریس بو من شیاو بوو، کاته کانم به گفتو گوکردن له باره ی فیلمه کانی سوفیت و رووسیای سپییه وه به سهر دهبرد، که ره گهزنامه یان نبیه، له گهل که سانی ناژاوه چی و فه له کناسدا له (قاوه خانه ی لی دو ماگو) داده نیشتم.

له پاریس تویژینهوهیه کی ره کیکم له گوقار و دوژنامه تهمومژاوییه کاندا بلاو کرده وه و کتیبیکم به ناوی (میژووی کررتکراوه بز شیعری ئینگلیزی) بلاو کرده وه، دواتر سهرچاوه ی نهده بی فهره نسیم بز خویند کاره بهریتانییه کان ده هینایه وه، به وه یش ساله کانی تهمه نم به سهر برد، تاکوو گهیشتمه تهمه نی چلسالی، کاتیک دهستگیر کرام، به شی کوتاییی نه و سهرچاوه یه بز چاپکردن ئاماده کرابوو.

له کاریکی قه له مییه وه بن کاریکی تر ده گوازرامه وه و هاو چنی پسپور و کومه لایه تی و دهروونشیکاره کانم وه به رهین ده کردن و به شداریی ماته مینی و وانه ی چاکسازییانم ده کرد، له ویدا چوو خساری کچه زهرده الگه راو و برژانگدریژه کانم ده بینین، وینه یان نه و که سه یان به بیر ده هینامه وه، که له خه و نه کانمدایه.

لیره دا دهمه و یت ئه و بیروکه یه روون بکهمه وه، که له ناسینی جیهانی کچه پارچه له و ههرزه کاره کانه وه پنی گهیشتم:

هیندیک کچ ههن تهمهنیان له نیوان (۹ بو ۱۶)سالیدایه، له چاوی هیندیک پیاوی درنده دا گهوره تر دیارن، ئه و جوره پیاوانه سروشتی راستهقینه ی گروتینی شههوه تی نه و کچانه یان بز ناشکرا دهبیت، نه ک سروشتی مرفر شانه یان، به لکوو سروشتی حه زی سیکسیی هار، سروشتیکی دوزه خی و شهیتانی، بزیه نه و جوره کچانه م ناو ناوه: پهرییه هاره تیرنه بووه کان.

لهوانه به خوینه ر تیبینی ئه وه ی کردبیت که من سنووریکی زهمه نیم بخ ئه و جوّره بوونه وه رانه داناوه و دهمه ویت خوینه ر سهیری دریزاییی سالانی ژیانی کچ بکات، له تهمه نی نوسالییه وه تا چوارده سالان، وهکوو توخمیک که سنوور بو دوورگه یه کی ئه فسووناوی دیاری ده کات، که ئه و (پهرییه هارانه) دیمه نی حه زی سیکسی و ورووژینه ریانم بو ئاشکرا ده که ن.

خوینه ر له وانه یه پرسیاری ئه وه بکات... ئایا هه مو و کچانی ته مه نیوان (۹ بق ۱۶) سالان له جوری په ربیه هاره کانن؟ بیکومان نه خیر، ده نا من و ئه وانه ی هاوشیوه ی منن ئهگه ر له یه ک خانه واده دا بژین و ورووژانی ئه و کچانه مان بق ئاشکرا ببا، شیت ده بووین.

شتیکی نهبینراو له نیوان پهرییه هارهکان و کچانی تردا ههیه، لیکیان جیا دهکاته وه، شتیکه ته نیا پسپوری ئه فسانه ی سیکس، شته شاراوه کانی ئه و کچانه له نیوان هه موو براده ره کانیدا ده یانناسیته وه له راستیدا (پهرییه هاره کان) له نیو کچاندا زوّر که من، پیویسته تو هونه رمه ند یاخود شیت، یاخود له ناخی دله وه نیچیریکی ئالووده بی، یاخود پیاویک ئاگری سیکس له خوینیدا هه بیت، بو ئه وه ی بتوانیت یاخود پیاویک ئاگری سیکس له خوینیدا هه بیت، بو ئه وه ی بتوانیت پهرییه هاره کان یه کراست له نیو هاوته مه نه کانیدا بناسیته وه، به تاییه تی ئه وانه ی که له پووی دل و شیوه وه له کچی ئاسایی ده چن و وه کوو که سیکی ئاسایی خویان ده رده خه ن.

بریه نهوان شهیتانیکن له کراسی کچیکی فریشته ا، تیکه لی براده ره کانیان ده بن و نهوانیش هه ست به جیاوازییه کانیان ناکه ن خویشی هه ست به و کاریگه ربیه هه ژین و ویرانکه ره ی ناکات. به لام سنووری کات رولیکی نه فسووناوی ده بینیت لهم کاره دا، بویه پیویسته خوینه ر پیی سهیر بیت که جیاوازیی ته مه نیزیکه ی (۲۰) سال بیت و له گه ل سال یا خود (٤٠) سال و هیندیک جاریش (۹۰) سال بیت و له گه ل په ربیه هاره کاندا بیت، کاتیک پیاو ده که ویته ژیر کاریگه ربی نه فسانه ی په ربیه هاره کاندا بیت، کاتیک پیاو ده که وینته ژیر کاریگه ربی نه فسانه ی مه سه له ی پانتاییه کی دیاریکراو، چیژ به قوولایی چاوی ناوه وه ده به خشیت و ده به زینیت و تنی ده چیت، له کوتاییدا مه سه له که هاود ژییه کی دیاریکراوه و زه ین هه ستی پی ده کات و ه مسته وه رو کانی و هه ست به شادی و خوشییه کی زور ده کات.

کاتیک من مندال بووم ئهنابیلی ئازیزیش مندال بوو، ئهو خوشهویسته، له دیدی مندا (پهریی هار) نهبوو، به بۆچوونی خوم وامدهزانی هاوشیوهی ئهوم، لهسهر ئهو دوورگه زهمهنییه ئهفسوناوییهدا. به لام ئهمرو که سالی ۱۹۵۲ و دوای تیپه پبوونی بیستونو سال بهسهر ئهو ماوهیهدا، پیم وایه توانای ئهوهم ههیه یه که م جنوکه بناسمهوه که خوی هه لقورتانده نیو ژیانمهوه.

یه کدیمان له ناکاو و پیشوه خت و زور به سه ختی خوش ویست، ئه و جوره خوشه ویستیه یش هه میشه ژبانی هه رزه کاران ویران ده کات هیز و وزه ی خوم وای کرد ژبانی خوم له ویرانبوون رزگار بکه چونکه ژه هر گهیشته ئه و برینه ی که خوشه ویستی له بوونی منه

دروستی کرد، ئه و برینهیش ههمیشه به کراوهیی ماوهیهوه و بو ههتاههتایه بوگهنی کرد.

مهناههایه بوده ی مهناههای درد. به به بازیکدا بوومه کهسیکی ۲۰سال، ریی نهوهم پی دهدریت سوزداری لهگهل کچیکی ۱۱سالاندا بکهم، بهلام ریی نهوهم پی نادریت سوزداری لهگهل کچیکی ۱۲سالاندا بکهم، بهلام بهم حالهوه ژیانم له نهورووپادا سهیر نییه، دووپوو بوو، دوو بوون و دوو جیهانی جیاواز، به پووکهش پیوهندیی ناسایی و سروشتیم لهگهل ژمارهیه ک ژندا ههبوو، نهوانیش کاتیکی خوشیان بهسهر دهبرد، بهلام له ناوهوه، ههستم به بلیسه ی ناگری دوزه خ دهکرد، به هوی حهزی سیکسی و تیرنهبوونم له ناست نهو پهرییه هارانهی، له تهنیشتمهوه تیدهپهرین، بهبی نهوه ی بتوانم دهستیان بو دریژ بکهم، چونکه هاوولاتییه ک بووم، ریزم له یاسا دهگرت.

بهم شیوه به نه و مهخلوو ه میبینانه نه وه نه بوون که پی به خوم بدهم له گه لیاندا راببویرم، به لکوو نه وانه ته نیا نامرازیک بوون بو هیور کردنه وه می دهمتوانی پیم وا بیت نه و هه ست و ورووژانه سیکسییانه ی که له پنی خراپه کارییه وه به دهستم ده هینا وه کوو ههستی که سانی پیگه یشتو و وایه، به شیوه یه سیکسکردن له گه ل ژنه پیگه یشتو و کانه اله سهر نیقاعیکی پیکخراو و گونجاودا جیهانی ده به زاند و ژیان تیبدا نوی ده بووه وه، جیاوازیی نیوان من و نه و به به پیزانه نه وه یه که وان نه و پیزه یان نه بینیم، خوشییه کی تیژتری هه لگیرساو بوو له هه لچوونی ورووژان، بینیم، خوشییه کی تیژتری هه لگیرساو بوو له هه لچوونی ورووژان، له و هه لچوونی ورووژان، به هه لچوونی ورووژان، له و هه له هه لچوونی ورووژان، له و هه له هه له وین ده که نیزومییه کی هاوته مه نیزی ده که نیزومییه کی هاوته مه نیزی ده که نیزومییه کی هاوته مه نیزه یه به وین.

بهم شیوه یه ی زوربه ی خه و نه ده سپه ربیه کانم ئیلهامی جوانیان ده به خشییه میشکم بو داهینانی خرابه کاری و کاری نه شیاو، به جزریک، ته نیا نووسه ره لیهاتو وه کان ده توانن بینووسنه و ه. جیهانی من دوو که سایه تی بوو، هه ستم ده کرد که دوو جور ره که زی ژن هه یه به هه به به هم ده کرد که له هم دوورم: یه کیان له که لیدا ناگونجیم، نه وه ی دیکه پشیان دابونه ریت و ره و شتی ژباری و کرمه لایه تی ریم پی نادات چیژی لی وه ربگرم.

نیستا نه و راستییه م بز روون بووه ته وه، به لام نه و سه رده مه که ته منی سییه کاندا و له سه ره تای چله کاندا بووم، نه متوانی به روونی له کیشه که م تی بگه م، به لام جهسته م دهیزانی بیری کی ده کات، عه قلیشم پارانه وه ی جهسته می ره ت ده کرده و و قاماده نه بوو به خزبه خش له و کیشه یه رزگارم بکات، هه میشه ترس و شه رم زور درنده بوون بو گیانم، هیندیک جاریش ره فتاره کانم به شیوه یه کی سه ره روزیانه گه شبین ده بوون، شته قه ده غه کراوه کانی دیکه ی کومه لگه یش ده یانخنکاندم و ماندوویان ده کردم.

راویژم به چهندین دهروونشیکار کرد، ههمیشه بهلینی ئارامبوونهوهیان پی دهدام، بهلینی ئهوهیان پی دام که رهها دهبم لهو حاله تهی تووشم هاتووه و دهیانگوت ئهوه حهزیکی سیکسیی دروزنانهیه. به لام من هیچ شوین و ئامرازیکم بهدی نهده کرد بو کوژاندنه وهی ههسته تیرنه بووه کانم، جگه له هاوشیوه کانی ئهنابیل، له رووی تهمهن و شیوه و لیکچوونه و هاوشیوانه وهکوو نهزریک بوو بو ئهگهری شیتبوونم له کاتی زینده خهونه کانمدا.

لیره دا به یارمه تیی خوینه ر دهمه ویت باسی یاسای پارچه له و که نجانی سالی ۱۹۲۲ی به ریتانیا بکه م، که چون (پارچه له)ی شی کردووه ته وه: پارچه له مندالیکی ته مه ن سه رووی هه شت ساله و چوارده سالی تینه په راندبوو، به لام له ویلایه تی ماساشو سیتسی ئه مه ریکیدا، یاسای پارچه له له نیوان حه وت بو حه قده سالدا دیاری کرابوو، ئه وه یش بو نه و رووداوانه ی که کچان له ژیر ده ستی که سانی خراب و درنده دا تووشی ده بوون.

من دهتوانم کومهلیک شایهتیی میژوویی بینمه وه لهسه و ههلگیرسانی سیکس له ژبانی هیندیک له کچه پارچه له کاندا، که چؤن وه کوو ژنی پیگهیشتوو ره فتاریان کردووه. له رؤژهه لاتدا چه نده ها هاوسه رگیری کراوه له نیوان پیاویکی هه شتاساله و کچانیک که ته مه نیان ۱۰ سالی تینه په راندووه. دواتر دانتی شاعیری لیهاتووی ئیتالیات نهبیستووه؟ که بیاتریسی ته مه ن نؤسالانی خوش ویست، بو یه که م جار له سالی که بیاتریسی ته مه نوسالانی خوش ویست، بو یه که م جار له سالی خوی جوان کردبوو و بونی له خوی دابوو، ئه ویش شهیدای بوو. خوی جوان کردبوو و بونی له خوی دابوو، ئه ویش شهیدای بوو. ئه ی سترارک، که به شیوه یه کی زور شیتانه لورینی ۱۲سالی خوش ویست که فریشته یه کی دیار و ورووژینه رو تیرنه بوو بوو، که هیشتا له سه سه شاخی فوکلوز یاری ده کرد و هه لده به زییه و و و و و که هیشتا

بهلام چ کارمان به میژووه!

ههولم دا مروقیکی باش بم، ده توانم به خوم بلیم هه مبه رت به راستی هه ولی ده دا که سیکی باش بیت و ریزیکی زور قوولی له و کچه بچووکانه ده گرت، هه رچه نده هه لی بو بره خسایه، هه رگیز ده ستی له پاکی و پاکیزه بییان نه ده دا، به لام له هه مان کاتیشدا دلی تینووی

رهجوولا کاتیک چاوی به پۆلیک کچی بچووک و پاکیزه دهکهوت. له نیوانیاندا چاوی کچیکی دوزهخی و ورووژینهری دهبینی، به دوو چاوی گهش و لیوی سیکسیی تهلیسماوی و ورووژینهری ناوهوهی... كچنكى بچووكه ... ياسا سزاى ١٠ سال زيندانيت بهسهردا دهسهپيتيت، ئەگەر بىسەلمىنىنىت كە تى بە چاويكى خراپەرە سەيرت كردوود.

بهم شیوهیه ژیانم بهردهوام بوو، ههمیشه دهمتوانی بگهم بهو ژنانهی ماوتهمهنم بوون، بهلام ئارەزووم له كچۆلەيەكى سىيكسى بوو. كە مهمیشه ئارهزووم دهکرد و حهزم پی بوو.

دەچوم بۇ پاركە گشتىيەكان كە كچانى بچووك تىنىدا يارىيان دەكىرد، مەمىشە پەرىيەكى ھارم دەبىنىيەرە و مەست دەبورم پنى، بە دزىيەرە له پشتی کتیبیکه وه دهله رزیم و سهیری خری و که وانه کانی جه سته ی و گوشته نهرمهکهی لاقیم دهکرد، کاتیک ههلدهبهزییهوه و دەسوورايەوە و له جيهانى خۆيدا ياريى دەكرد، بى ئاگا لەو گرە دوزه خییهی درندانه میشک و دهماره کانی دهسووتاندم، بهم شیوهیه چاودىرىي ئارەزووەكانمم دەكرد.

جاریکیان پیرهژنیکی نابووت له تهنیشتم دانیشتبوی، ههستی بهوه کرد رەنكى رووخسارم دەكۆرىت، پرسىيارى ئەوەي لى كردم ئايا كەدەم دنشنت؟ ههى كونهپهپووى ناشيرين لاچۇ لهبهر چاوم. بهلام ئهو پارچەلە جوانانەي بە شىنوەيەكى سىكسى خۇيان دەردەخەن، با تا

ههتا له دهورم يارى بكهن.

چەند خۆش بوو ئەو ساتانە، ساتنك بوون لە پەنجەرەى ژوورهکهمه وه دهمروانی، پهک له و کچه بچووکانهم دهبینی، له بهردهم ئاوينه كه دا خوى رووت كردووه ته و سهيرى جهستهى خوى دەكات، ياخود ئەو ساتانەي كە لەنيو پاسەكاندا رېكەوتى قەرەبالغىيەكم بۇ دەرەخسا و يەك لە پەرىيە ھارەكان كە ھىشتا مەمكى خر نەبوربور لە تەنىشتم دەرەستا و گەرمىيەكم لە لەشىيەر، بۇ دەھات، تورشى پەتاى چىژى دەكردم.

9

زور جار پرسیاری ئەوەم دەكرد: ئەو جنوكە ھارانە لە دواییدا چییان بەسەر دینت، كە ئەو ھەستە شاراوانەی ناوەوەیانم دەدزی، ئایا كاریگەریی بۆ سەر ئاییندەیان نەبوو، لەم جیھانەدا كە بە دەرد و هۆپەكان كاریگەره؟

دوای ههر ئهزموونیک لهگهل یه که له و کچانه دا پرسیاری ئه وه م بق ده هات: گریمان دهستم به سه ریه که له و کچانه دا گرت، بی ئه وه ی به هیچ شیخ هیچ شیخ هیه کلار که و کرداره تی بگات، ئایا دوایی به که س نالیت؟ ئایا نامبینیت به شداریی دارشتنه وهی قه ده ره کانی ده که و هه لیده قورتینمه نیو حه زه شیتانه کانمه وه، یاخود... ئاه... ئه م پرسیارانه، تا ئیستا سه رچاوه ی ترسیکی زقرن بقم. گریمان شتیکم زانی له باره ی ئه کچانه وه که و ره وون چییان به سه ر دیت، وه کوو ئه وه ی که شیخ هیان چقن ده گوره بوون چییان به سه ر دیت، وه کوو ئه وه ی که شیخ هیان چقن ده گوریت.

له رۆژنكى گەرمەى بەھاردا بوو، له شەقامىكى لاوەكىى نىزىك شەقامى (مادلىن)ى پارىس رىم دەكرد، كچنكى بارىكەلەى گورج و بەھەنگاوى شىك و خىراوە، لە تەنىشتمەوە تىپەرى، كە ئاورم دايەوە ئەويش بەھەمان شىوە ئاورى دايەوە.

بالای ئه و نه ده گهیشته شانی من، ده موچاویکی هیلکه پیی جوان و دره و شاوه ی هه بوو هاو شیوه ی کچه فه ره نسییه پیگهیشتو و هکان، لیی

نیزیک بوومه وه، برژانگی دریز و له شولار و جهسته یم بین جوان بوو،
به جلیکی ته سک جهسته ی ده رخستبوو، هه ستم کرد هیشتا
ره نگدانه وه ی هه در زه کاریی تیدا مابوو، موچرکیکی زور خوشم پیدا
هات، خوینی نیو ده ماره کانم تیک چوو، کاتیک سهیری شیوه
هیلکه بییه که ی جهسته یم ده کرد، دیار بوو ئه زموونه کانی هیشتا ئه و
هیلانه ی جهسته ی له ناو نه بر دبوو، روو خساری مندالناسای پیوه
مابوو.

کاتنک پرسیاری نرخهکهیم کرد، به دهنگیکی کز وهکوو زهنگی زیو، گوتی:

- (۱۰۰) فرەنك.

ویستم سازش بکهم، به لام ئه و له برژانگه کانیدا هه ستی به ئاره زووه زوره کهی من کرد، چاوی پرووکاند و شانی هه لته کاند و گوتی (تؤ ئازادی!) وا ره فتاری کرد که به نیازه بروات. بیرم که و ته و مال سال به ر له ئیستا ئه و کچهم ده بینی له قوتابخانه ده هاته وه بو مال ئه و یادگارییه کاریگه ربیه کی خیرای هه بوو، له گه لیدا رویشتم بو ژووره کهی، وه کوو هه میشه داوای دیارییه کهی کرد و منیش ۱۰۰ فره نکه که یشم پی دا و پرسیاری ناو و ته مه نیم کرد، گوتی ناوی (مؤنیک) ه و ته مه نی دا و پرسیاری ناو و ته مه نیم کرد، گوتی ناوی (مؤنیک) ه و ته مه نی دا و پرسیاری او و ته مه نیم کرد، گوتی ناوی

من پسپۆر بووم له کچانی سهر شهقام، ناتوانن ههلم بخهلهتینن، ههموویان بز تهمهنیان به زمانیکی یهکلاییکهرهوه روژانه دهیان جار به ۱۸ سال وهلامی ئهو کهسانهی مامهلهیان لهگهلدا دهکهن، دهدایهوه مزنیک لانیکهم به درق، دوو یاخود سی سالی زیادی خسته سهر تهمهنی راستهقینهی، ئهوهیشم به وردهکارییهکانی جهسته لاوازهکهی بز دهرکهوت، که هیشتا به تهواوهتی پینهگهیشتبوو.

لیره دا دهمه و یت بلیم مونیک یه کنک بوو له نیوان ئه و (۸۰) کچه له شفر و شانه ی که له ژیانمدا ناسیویانم، به لام تاکه کچ بوو چیژی رهسه ن و راسته قینه ی پی به خشیم، بیرم دیت کاتیک به خیرایی جله کانی له به رده کرد، گوتی: 'نه وه ی نهم یارییه ی داهیناوه شه یتانیکی نه فره تلنکراو بووه.'

بهر لهوهی بروّم داوام لی کرد له ئیوارهی ههمان روّرژدا پیوهندییه کی دیکهی دریژتر بگرین، گوتی کاتژمیر نوّی شهو له پیچی قاوه خانهی مادلیندا چاوم پنی ده کهویت، سویندیشی خوارد به هیچ پیاویک هه نه خه نه نه واده که دا گه راینه وه بو ژووره که. جگه له وهی به ناشکرا باس له جوانییه کهی بکهم هیچی ترم پی ناکریت. تیبینیم کرد له ناوینه که دا، وینه ی جیهانه بچوو که به خته وه ره که مانی له سهر سیسه مه که پیچ ده کرده وه، له روو خساری خومدا تیبینی نهرمونیانییه کم ده کرده وه، درانه درنده کانمی ده شارده و ه، به نه ده کرده وه، به نه درنده کانمی ده شارده و ه، به نه دور درانه درنده کانمی ده شارده و ه، به نه دور درانه درنده کانمی ده شارده و ه، به

وهلامنکی پیشه بییانه وه پرسیاری لی کردم: تهگهر ماچم دهکهی، سووراوه کهم بسرم؟

بیگومان به نیازی ماچکردنی بووم، به ههست و ههلچوونیکی زور زیاده وه، خومم به ردا بوی، به شیوه یه که پیشتر له گهل هیچ کچوله یه کدا ئه و کاره م نه کردبوو، یادگاریی ئه و شه وه م له گهل مؤنیکدا به ربی هار و برژانگدریژ به خوشییه وه برده سه ر. هه رگیز له ژبانی سوزداریی نهینیمدا چیژی وام نه چه شتبوو.

زور کهیفساز بوو که ۵۰ فرهنکی زیادهم پی دا. لهو شهوی بههارهدا چووینه دهرهوه و لهسهر شوستهکان ریمان دهکرد. ئهو شهوه وازم لی نههینا تا وادهیه کی دیکهم لهگهلیدا ریک خست؛ بو سبهینی دوای نیوه و له بالهخانه کهی خومدا، به لام پیوهندییه کهمان هینده سهرکهوتوو نه بوو وهکوو جاری پیشوو، وامده زانی ئه و که له نیوان شهوو روز زیکدا خهوتووه - بووه به ژنیکی لیهاتوو، زیاتر لهوهی مندالیک بیت.

ئه و تووشی هه لامه ت بو و، منیش به هن ی ئه وه و ه تووشی بو وم، بنیه واده ی چوارهم له گه لیدا هه لوه شانده وه، هه رچه نده هه ستم به داخیکی زفر نه کرد که زنجیره یه کی پیوه ندیی گه رمم پچراند، که خه ریک بو و هه ره شهی شکسته پنانی هیوایه کی تالی لی ده کردم.

پیم باش بوو مونیکی ناسک و باریک بهم شیوهیه بمینیتهوه، له ناخمدا وهکوو پهرییهکی برسی له سیکسی مندالی بدرهوشیتهوه چهشنی کهسایه تبی لهشفروشیکی لیهاتوو.

ناسینی مونیک بو من بووه هوی ئهوهی به دوای پیوهندیی لهگهل کچانی هاوشیوهیدا بگهریم، بویه ریکلامیکی تهمومژاوی له یهک له گوڤاره رووتهکاندا، ئاراستهی نووسینگهی (میدموزیل ئهدیس)ی

کردم، ئهویش کومهلیک وینهی پیشان دام بو نهوهی دانه یکیان ههلبژیرم، کاتیک کومهله وینه کهم لا کرده وه، توانیم ئاره زووی تاوانکاری و شیتانه کهی خومی پی رابگه یه نم ههستم کرد خه ریک بو و ده رمبکاته ده رهوه، به لام به دوودلییه که وه پرسیاری کرد. ده توانی چه ند پاره بده یت، کاتیک بینی پاره یه کی باش ده ده م، رازی بو و به وه ی پیوهندیی به که سینکه وه بکهم (که سیک که شتیکم بو ریک مخات.)

له رؤژی دواتردا چاوم به پیرهژنیک کهوت، به بزیه رووخساری خوی شیواندبوو، لیواری پهنجهکانیم سووکه لهیه ک ماچ کرد، تاکوو شتیکی باشم پی بدات، دواتر بز مالیکی پهرپووتی بردم، له هؤله که دا پهرده یه کی لا برد و له پشتیبه وه مندالیکی قهله وی رؤحسووک دهرکه و تهمه نی له خوار پازده ساله وه بوو، پهلکه رهشه کانی به شریتی سوور به ستبوو، بیتاقه تانه باوه شی له بووکه شووشه یه دابوو.

کاتیک به هیمای رەتکردنه وه سهرم له قاند و هه ولم دا له و ته له ده رده ربچم، پیره ژنه که جلی کچه کهی کرده وه بن نه وهی جوانیی له شی په ربیه کم نیشان بدات، به لام نه و ته نیا قسه ی خوّی به هه ده ر ده دا کاتیک زانی سوورم له سه ر رویشتن، گرتمی و داوای پاره ی کرد، له و کاتیک زانی سوورم له سه رویشتن، گرتمی و داوای پاره ی کرد، له و کاته دا دوو پیاوی گه وره هاتنه ژووره و سهرقالی گفتوگویه کی قوول بوون، یه کیان چاویلکه یه کی ره شی له چاو کردبوو، پیره ژنه کوتی: نه و پیاوه نه فسه ر بوو له پولیسی ره و شت، بویه باشتر وایه نه وه ی پیویسته، بیده ی پیم. رووم کرده کچه بچووکه که، که به ره و چیشتخانه که رویشتبوو، بن نه وه ی خوانی نیواره ی ته واو بکات، چونکه به هن ی هاتنی منه وه خواردنه که یان لی بریبوو، تاکوو

بورکه شووشه یه که بگریت به دهستیه وه، به به زیبیه وه پاره که م کرده نیو دهستی منداله که و دیارییه که ی لی وه رگرتم و راسته و خو پاره که ی به پولیسه که دا، پیره ژنه که و هاوریکه ی به په له په لکیشی ده ره وه یان کردم.

٧

نازانم، ئه و ئهزموونه ی له نووسینگه ی میدمؤزیل ئهدیسدا (بؤ پیشکه شکردنی خزمه تگوزارییه کی باشی سیکسی) بینیم ئایا زنجیره یه کی تر بوو له زنجیره کانی قهده ره تهمومژاوییه کانم؟! به لام له دوای ئه و رووداوه وه بریارم دا هاوسه ری پیک بهینم، چونکه بؤ من باشتر بوو، بیرؤکه ی ئه وه م بؤ هات که که شی ژیانی هاوسه ری هاوکاریم ده کات، ته نانه ت ئه گه ر نه شتوانیت ده روونم له م حه زه سیکسییه ناشیرین و پیسه یش رزگار بکات ئه وا له ژیر چاود نیرییه کی دروستدا ده بم.

پیم وا بوو کهشی مالهوه هاوکاریم دهکات له ریکخستنی ژبانی رفرژانهم، له خواردنی مالهوه و چاودیریی چالاکیی هاوسهری، لهوانهیه کهشیکی گونجاو له رهوشتی روّحی دروست ببیت و

ئارەزووە نارەواكانم قەرەبوو بكاتەوە.

دهستم به گهران کرد به دوای هاوسهریکی گونجاودا و دوای بیرکردنهویهکی زور، کچی دوکتور (بولونی)م دهستنیشان کرد. هیندیک جار که باری تهندروستیم تیک دهچوو و تووشی سهرهگیژه و تیکهلبوونی گهده دهبووم، ئهو چارهسهری دهکرم، زور جار یاریی شهترهنجم دهکرد و ئهویش به دزییهوه سهیری دهکردم. لیرهدا

پیویسته ئه وه بلیم که ههرچهنده تووشی ئه و نه هامه تبیانه بوو. به لام هیشتا پیاویکی سه رنجراکیش و جوان و بالابه رز و قرزه ردم دیمه نیکی جوانی تایبه تم هه یه.

ئەوەيشم دەزانى كە تەنيا بە يەك ھيمايەكى پەنجەم دەمتوان ئارەزووم لە ھەر ژنىك بىت بە دەستى بھينم، بەلام ھەمىشە زۇر ب ئاگا نەبووم لەو ژنانە و گرينگيم پىيان نەدەدا و دوايان نەدەكەوت ئەوان خۆيان دەھاويشتە باوەشە ساردەكەمەوە.

ئهگهر فهرهنسیه کی چین ناوه ندی ئاسایی بام، دهمتوانی یه که در نه هشپرانه به دهست بهینم، که زور له فالیریا ورووژینه رتر بووژ به لام من ئهوم به ناچاری هه لبژارد، چونکه گهیشتم به چاره سه ریک ناوه ند له نیوان به زهیی به فالیریا و ناموییی سیکسی خوم بو ئهوه تووشی کاریکی نه خوازراو نه بم، ئیتر بویه هه لمبژارد.

ههرچهنده بهرهو پیش دهروزیشتم، به لگهکان ئاستی گیلیی ههمبرد ههمبرد ههمبردی کیلیی ههمبرد ههمبردی ههمبردی ههمبردی ههمبردی ها ده منم که منم که بواری سیکسدا بو دهسه لماندم.

A

ههرچهنده من دهمگوت کهشی خیزانی ئاسایی دهتوانیت ههست سیکسییه نامؤکانم هیور بکاته وه، به لام ئه وهی له قالیریا سرنجی راکیشام، ئه وه بوو دهیتوانی دیمه نی خوّی وه کوو مندالیکی ههرزه کار پیشان بدات. ئه و به مه به سته وه شیوه ی خوّی وه کوو ههرزه کاره کان ده کرد، چونکه هه ستی به ئاره زووه کانم ده کرد، له سه ر ئه شیوازه که و تمه داوی قالیریا.

قالیریا تهمهنی بیست سال بوو، به تهواوهتی نهمه زانی تهمه چهنده، له دوخیکی نه زانراودا پهردهی کچینیی له دهستدا بوو، ههرگر لهو دوخه تینهگهیشتم، چونکه ههرجاریک که باسی نهو دوخه بکردایه چیروکهکهی به پنی میزاجی خوی به شیوهی جیاواز باده دهکرد.

له راستیدا تا بلنی لهگهلیدا گیل بووم تا ئهوپهری سنوور. چون توانای ئه و بن خوده رخستنی خوی وهکوو کچولهیه کویر كردبووم، وهكوو كچۆلەيەك ھەمىشە جلىكى دەپۇشى كە بەشئة زوری قاچه نهرموله و سپییه کانی دهرده خست، له رنی له به رکرد جلی رهشهوه دهیزانی سپیتیی پیستی دهربخات، وهکوو مندالیه هەرزەكار كە ژبان لە سىنەيدا ھەلگىرساوە، دەيزانى چۇن ناز دەك و چون نازاوی دهربکهویت و دهست به قره زهردهکهیدا بهینیت. له دوای ئاههنگیکی مهدهنییانهی گواستنهوه، بردم بق ماله تازهک خوم، گرتمه باوهشمهوه و بهر لهوهی هیچی لهگهلدا بکهم کراس کچوله په کم کرده بهری، که پیشتر له شویننکدا دزیبووم. له شهوی هاوسهریتیدا یاریی زور خوشم کرد، شهو کوتایی هات روز ههلهات، بووكه گهمژه تازهكهیش له حالهتی هستیریادایه. كاتهكان زورى بى نەچوو، ژنهكەم گەرايەوە بۇ ژنيتىي رەسەن نیشانهی کچیتی له رووخساریدا ون بوو. زور به خیرایی ، دەركەوت كە لە برى ئەو كچە لاواز و رووخسار زەردھەلگەراو

مه مکزلی بیمیشکم خواستووه. ماوه ی هاوسه ریتیم لهگهل قالیریادا له سالی ۱۹۲۵ هوه تا ۲۹ ماوه ی هاوسه ریتیم لهگهل قالیریادا له سالی ۱۹۲۵ هوه تا ۲۹ مهرده وام بوو، گومان له وهیش نییه که نهویش بوچوونه کانی له نام

که ههمیشه خهیالم بزی دهرویشت ژنیکی گهمژهی قاچکور

هینده ی پی نه چوو داوام له فالیریا کرد چیتر خواردن دروست نه کاد رومان ده کرده چیشتخانه یه کی قهره بالغ له شه قامی پوناپه رو سفره ی سهر میزه کانی هه میشه په له ی شه راب و چه و ری پیوه بو تا راده یه ک ژبان به ئارامی به ریوه چوو، تا ئه و کاته ی قوناغ ته قینه وه کان ده ستی پی کرد - له هاوینی سالی ۱۹۳۹ بوو، کاتی مامم له ئه مه ریکا گیانی له ده ست دا و چه ند هه زار دو لاریکی به جی هیشتم، به و مه رجه ی روو بکه مه ئه مه ریکا و له وی بژیم

ئاگادارى كەمپانياى بۆنەكەى بېم كە دايمەزراندبوو.

پیشوازیم لهم گورانکارییه کرد، ژیانم پیویستی به ههژانیک ههبو چونکه کهروو بهرهو ژیانی هاوسهریتیم دزهی دهکرد، له ماوه چهند حهفتهی رابردوودا تیبینیی ئهوهم دهکرد قالیریا به شیوهیه نامو ناجیگر بووه، زور جاریش تووشی ههلچوون دهبوو، جیاواز کهسایه تبی ئه و که ههمیشه ژنیکی ئارام و گهمژه بوو، کاتیک پگوت که بهم نیزیکانه روو دهکهینه نیو یورک تووشی سهرسوورم بوو و دوخی تیک چوو، لهو روژهوه وهکوو بلی ون بووبوو! مات

خەمگىن، خەيالى دەرۇيشت، ئەو وەسفانەى لە بارەى ژيانى ئەمەرىكاوە بۆيم كرد، سووديان نەبوو.

دەستم بە ئامادەكارىيەكانى گەشتكردن كرد. رۇژىكيان لە بەشى يؤليس هينديک مامه لهي گهشته کهم ته واو کرد و دهرچووين، قاليريا تووشی گیانلهرزینیکی زور سهخت بوو، یهک وشهم له دهم دەرنەچوو و بىدەنگ بووم، دواتر پرسىارم لىنى كرد ئايا تەندروسىتىت ماشه؟ هیچ کویت ئازاری نییه؟ بو ماوهیهک بیدهنگ بوو، دواتر به زماننكى فەرەنسى، كە عەقلى رووكەشى دواكەوتووەكان دايپۇشىبوو، گوتى: "پياويكى ديكه له ژيانمدا ههيه." بيگومان وهكوو هاوسهريك ئەوەي بىستم شتىكى زۇر ناشىرىن بوو، بەلام نەمتوانى لەسەر شەقامەكەدا وەكوو پياونكى دواكەوتوو، كە خۆى بە شەرىف دەزانىت، لىنى بدەم. ھەلچوونى خۆمم راگرت، چونكە ئازارە نھىنىيەكان به دریژاییی ئه و سالانه، فنریان کردم چون خوراگر بم بهرانبهر به و كارەي كە ھىچ مرۆۋىك ناتوانىت خۆي بگرىت لە بەرى، بەلام ھەستم كرد توورهبوونيكى گردار دامدهپۆشيت، نهك لهبهر خوشهويستيي مهدام ههربرتی سووک، بهلکوو لهبهر ئهوهی من پیم وا بوو تهنیا من بریار لهسهر ژیانی هاوسهریتی دهدهم له رووی پیوهندیی رییپیدراو و ناریپیدراو و قهدهغهکراوهوه، تووشی شوک بووم که ئهم گەمژەيە رۆلنك دەبىنىت لە قەدەر و ژيانى مندا.

که بینی تیا ماوم، تاکسییه کم بینی که ماوهیه کی بوو له لیواری جاده که وه شانبه شانی هه نگاوه کانمان رینی ده کرد، رامگرت و سهر که و تین له نیو تاکسییه که دا پرسیارم لینی کرد، دوسته که تکییه، وه لامی نه دایه وه، به لکوو ده ستی کرد به ورده گله یی و باسی سه ختی ژیانی له گه لمدا کرد، ئارامم لی برا و به ده نگیکی به رزه وه ها وارم کرد

دوسته که کنیه، ناوی چییه، به لام ئه و به رده وام بو و له زوربلنیی و گوتی ریوشوینه کانی ته لاقم ئاماده کردووه بو ئه وهی هه ر ئیستا ته لاقم بدهیت. خوم بو نه گیرا و به مشتنک له ئه ژنویم دا و گوتم دوسته که تکنیه؟ به بی ئه وه ی یه ک و شه له زاریه و ه ده ربچیت، یا خود پیلوویه کی بله رزیت، سه پریکی ده موچاوی کردم و وه کوو ئه وه که وی بیت وه لامه که ی پیویستی به و شه نییه و شانه کانی هه لته کاند و به په نجه ی ئاماژه ی بو شرفیری تاکسییه که کرد.

ئا ئەم ملئەستوورە دۆستەكەيەتى!

شوفیره که، ئوتومبیله که یه به رده م قاوه خانه یه کی بچوو کدا داگرت و هه رسیکمان دابه زین و پاشان خوی پی ناساندم و ناویکی دریژ و حه که کنامیزی ئاشکرا کرد و نازناوی کولونیلی پیشووی سووپای پرووسیای پیوه لکاند، یه که له هه زار پرووسه سپیانه بوو که له پاریس ده ژیان و خویان به میراتگری پرووسیای قهیسه ری ده زانی. له سه ر میزه که دا ژنه که م دهستی کرد به هاویشتنی قسه ی به فرمیسک و باسی فه راموشیی منی ده کرد له ژیانی هاوسه ریتیدا، گوایه پیزم له که سایه تیی ئه و نه گرتووه. دق خه که زور ناخوش بوو، به تایبه تی که شوفیره که کولونیل به فه رمانیکی به ده م بزه و هاوسه ره که بیده نگر د و دهستی کرد به قسه کردن گوایه به نیازه بچیته ریانییه و و خوشی ده ویت. قالیریایش و هکوو که سیکی خوار هه ژده سال، له کاتی پروسه ی گورینه و هی سه رپه رشتیار یکی کون و سه رپه رشتیار یکی کون و سه رپه رشتیار یکی نوییدا، سه یری من و نه وی ده کرد.

ههرچهنده زور تووره بووبووم تهنانهت نهمدهزانی باسی چیم بو دهکات، بهلام سویند دهخوم که ئهو شوفیره پرسیاری ههموو وردهکارییهکی قالیریای لی کردم، له چونیتیی خواردنی و تهنانهت پرسیاری سووری مانگانه که یشی لی کردم و ئه و کتیبانه یش که ئاره زوویان ده کات.

سنورریکم بز ژیانی نهم هاوسهریتیه دانا، داوام کرد قالیریا له ماله کهی مندا نهمینیت و کهلوپهل و کهرهسته کانیشی ببات. کولونیلی ناوبراو، پیاوانه بریاری دا شته کانی به نوتومبیله کهی خوی گوازیته وه،

پیکه وه چووین به ره و ماله وه و به دریژاییی ربیه که قالیریا بوله ی هات، منیش تیا مابووم و پرسیاری ئه وهم له خوم ده کرد ئایا بیکوژم یان دوسته که ی بکوژم، یانیش هه ردووکیان پیکه وه بکوژم، یاخود وهکوو دوو گیانه وه ر له تونی په ره کانی ژباندا به جنیان بهیلم.

لیزهدا قوناغی گهنجیتیم بیر کهوتهوه، کاتیک دهمویست به دهمانچه یه براده ریکی خوم بکوژم بو ئهوه ی لهگه ل خوشکه کهیدا راببویرم، چونکه خوشکه که ی جوری پهرییه کان بوو. شهیتانی له جهسته مدا ورووژاندبوو، به لام دوای ئهوه ی ئه و یادگارییه م بو خوم نمایش کرد، بریارم دا که قالیریا شایه نی ئهوه نییه نه به گولله و نه به خنکاندنیش بیکوژم. له مالهوهیش کاتیک شته کانی قالیریایان کو دهکرده و ه وه کوو ته ماشاکه ریکی گهمژه له شانوگه رییه کدا بووم. نواندنیکی بالای نمایش ده کرد.

کاتیک له ماله که م ده رچوون زور تووره بووم، چونکه به شیوه یه کرینگ ره فتاری ده کرد که هیچ شتیک رووی نه داوه و من که سیکی گرینگ نیم بو ئه و، بیرم له وه کرده وه دوای بکه وم و بیکوژم. سهیریکی ده وروبه ری خومم کرد و به دوای چه کیکدا گه رام و رووم کرده موبه قه که بو ئه وه ی چه کیکی باشتر بدوزه وه، به لام گسک و چه قوکانم به دل نه بوون، به بی چه ک رووم کرده شه قامه که و بریارم

دا به دهستی به تاله وه هیرش بکه مه سه ری، هه رچه نده و هکو و پیکها ته له من به هیزتر و گهوره تر بوو، به لام له شه قامه چوله که دا که سم نه بینی و شوینه واری ئه و که سه یشم نه دوزییه وه که هاوسه ره که می نه بینی و شوینه واری ئه و که سه یشم نه نیز و وره که دا، که ماو دی سی برد، ته نیا قویچه یه کی شکاو دا هه لیگر تبو و سی سال له نیو قوتو و یه کی شکاو دا هه لیگر تبو و .

دواتر هیچ شتیکم له بارهیانه وه نه زانی، جگه له وهی که چووبوون بؤ کالیفورنیا و زانایه کی ئه مهریکیی پسپور له بواری (رهگه زه کانی مروف) دا به کرییانی گرتبوو، بو ئه وهی تاقیکر دنه وهی کار دانه وهی سیکسییان له ئاست خوراکی مؤز و خورمادا له سهر بکات، ئه وهیش به مهر جیک مروف ده بیت به دریژاییی کات له ژیر تاقیکر دنه و هدا بیت؛ به پیوه، یاخود له سهر هه رچوار پهلی.

لیکولهرهوهکهم که دوکتوریک بوو، سویندی بو خواردم قالیری و پیاوه پیره کولونیلهکهی و چهند کهسیکی داماوی دیکهی بینیون، وهکوو ئاژهل لهسهر قاچ و دهستیان رییان کردووه بو نهو زانایهی که به کریی گرتبوون.

زور ههولم دا دهرئهنجامی ئهو لیکولینهوهیهم له گوڤاری (ئینتهرپولوجی)دا دهست بکهویت، به لام بیسوود بوو، پی دهچیت دهرئهنجامی تویژینهوهکه پیویستی به کاتیکی زیاتر بووبیت.

رنوشوینه کانی جیابوونه وه م له فالیریا که شته که ی نه مه ریکای دوا خست و نه متوانی پنی بگهم و ناچار بووم زستانی ئه و ساله له پورتوگال به سه ر به رم.

له نیو یورک کاریکی ئاسانم گرته بهر، که بریتی بوو له بلاو کردنه وه ی پیکلام بو بونی کومپانیاکه ی مامم له ههمان کاتدا یه که زانکوکانی نیو یورک داوایان لی کردم (نووسینه کهم له باره ی میژووی ئه ده بی فهره نسی)یه وه ته واو بکهم، که کاری به شی یه کهمی بو ماوه ی دوو سال چه ندان کاتژمیری دریژی خایاند، ئه گهر به بیره وه ربیه کانمدا بگه ریمه وه به ووناکیی فره و کاتژمیره کانژمیره کانژمیره کانژمیره کانژمیره کانژمیره کانژمیره کانژمیره کانژمیره پووناکه کان ئه و کانژمیره کانژمیره کانژمیره کانژمیره کانژمیره کانژمیره بوو که کانژمیره کانژمیره کانژمیره بوو که کانژمیره کانژمیره کانژمیره بوو که کانژمیره نیشانه ی ئاره زووه گرگرتووه کانم بوو که ماندوو بودی که کانژمیره بود که ماندوو بودی که کانژمیره نیشانه ی ئاره زووه گرگرتووه کانم بود که ماندوو بودی که کانژمیره نیشانه ی ئاره زووه گرگرتووه کانم بود

پی دهچیت خوینه رئیستا باشم بناسیت و به ئاسانی دهزانیت چؤرا دهسووتام، کاتیک ههولم دهدا سهیری جهستهی ههرزهکاره هارهکان بکه، له باخچه گشتییهکاندا. به داخهوه دوور له من یارییان دهکرد، له بهرانبهره باش دهزانیت چهند بیزم له کچه پیگهیشتوو و لیهاتووهکان دههاتهوه، کاتیک لهگهل کهسیکی نابووتدا یارییان دهکرد.

بق ئهوهی نموونه یه که بینمه وه بقیه به خوینه رده لیم ئه و حاله ته تووش هه رسهینانی توو ره بینی ده کردم، ره وانه ی نه خوشخانه ی ده روونی کرام نیزیکه ی سالیک زیاترم له وی به سه ر برد، کاتیک که گه رامه وه بق نه وه کاره کهم ته واو بکه م، هینده م بی نه چوو دیسانه وه گه رامه وه بق نه خوشخاه لیره دا پزیشکه کانم پییان وا بوو ژیان له هه وایه کی پاکدا له وانه چاره سه ریکم بق بکات، له نیوان پزیشکه کانیشدا گه نجیکی قسه خوه و نوکته چی و قسه له روو هه بوو، به ریشیکی سووره وه، زور گرینگ

پی دهدام و لهگهل نیرده یه کدا به سهر قکایه تیی براکه ی بو ناوچه ی جهمسه ری که نه دای ناردم، بو نهوه ی هه لچوون و کاردانه و ه ده روونییه کانی ژبان له و جهمسه ره دا تو مار بکه م.

لهگهل نیردهکهدا رؤیشتم و لهگهل دوو گهنجی زانای رووهک و دارتاشیکی پیردا بووم به هاوری، دوکتور ئهنیتا زور دلخوشی دهکردین، پسپوری خوراک بوو له نیردهکهدا، خوشحالم بهوهی هینده ی پی نهچوو گهرایه وه بو ئهمهریکا.

ههرچهنده من لهگهل نیردهکهدا کارم دهکرد، به لام هیچ بیرو که یه کی ته واوم له باره ی ئامانج و هو کاری کارکردنییانه وه نهبوو، کارهکانی ته مومژاوی ده هاتنه به رچاوم، به تایبه تی که گرووپیک له نیرده که به هاوبه شی لهگهل که نه دییه کاریان له ویستگهیه کی که شوهه و ادا ده کرد، گرووپیکی دیکه یشیان ماسییان کو ده کرده وه، گرووپی سینه میشیان تویژینه وه یان له پهوشی نه خوشیی سیل ده کرد له بیابانی (توندرا)ی به فریندا.

له کاتی مانه وهمان له و ناوچه جهمسه رییه دا، له نیو چه ند مالینکدا بووین له دار دروست کرابوو، بیده نگییه کی زور سه ختی هه بوو، سه رای نه و ته نیایی و بیتاقه تبیه، ته ندروستیم به شیوه یه کی سه یر چاک بووه وه، به شیوه یه کی نامق هه ستم کرد که له خودی خوم جیا بوومه ته وه، چونکه هیچ شتیک نه بوو له وی بمورووژینیت، کچانی نهسکیم قد بونی ماسییان لی ده هات و قری پهشیان هه بوو، له بالی قه له ره شده وی به رووخساریان به به راز ده چوو، ته نانه ته له دوکتور جونسون که متر ده یانورووژاندم، په ربیه ها ره کان جوریکن، دوکتور جونسون که متر ده یانورووژاندم، په ربیه ها ره کان جوریکن، له ناوچه ی جه مسه ره دا بوونیان نبیه.

ماورییه کانم شیکارییان له سهر گورانکاری به سته له ک و رووناکییه کانی جه مسه و و رووناوه سروشتیه کان ده کرد، له سه ره تادا به جددی ویستم کاردانه وه کانی ده روونی تومار بکه مه له جه مسه ره دا، (به تیبینیوه رگرتن نه وهم کرد که خه و نه کانی خوری نیوه شه وی جه مسه ره که زور ره نگاوره نگه). ده بوایه پرسیار مه ماورییه کانم بکه مه له سه مه مه سته کانیان و ترس له ناژه له نه ناسراوه کان و ناره زووی خواردن و خه یاله کانیان له سه رده نگه نه ناسراوه کان و ناره زووی خواردن و خه یاله کانیان له سه رده نگه و به ته واوه تی وازم هینا و راپؤرته که م نه نووسی، تا نه و کاته ی ماوه ی بیست مانگه که م ته واو کرد، دواتر بوم ده رکه و ت که نیرده که بو کاریکی نه ینی نه و گه شته یان کرد بو و و هیچ پیوه ندیی به ره و شی بوراک و باری ده روونی و نه و شتانه ی تره وه نه بو و ...

1.

له و نهخوشخانه به دهرچووم و به دوای گوندیکی بیدهنگ و ثارام یاخود شاروچکه یه کی بچووکدا دهگه رام، تاکوو هاوینی تیدا به سهر بهرم و نووسینه نهده بیبه کهم ته واو بکهم و له زهریاچه یه کی نیزیکیشدا مهله وانی بکهم.

کارهکهم سهرلهنوی بالی به سهرمدا پوشی، سهباره ت به پشکی من له باره ی کاری ریکلامه وه، بو که رهسته کانی بون له که مهانییه کهی ماهم، کاروبارم به ره و لاوازی دهچوی.

بر وهلامی پرسیاره کانم یه ک له فهرمانبه ره کانی پیشووی مام پیشنیاری ئه وه ی بر کردم، که له مالی مسته ر ماک کری - ناموزا هه ژاره که بدا، مانگه کانی هاوین به سه ر به رم، باسی له وه پش کرد ناموزاکه ی دوو کچی هه به، یه کیان کورپه له یه و نه وی دیکه یان درازده ساله و باخچه به کی جوان له نیزیک ماله که یاندایه و دریاچه به کی نزکیشیان هه به، به م شیوه به پیشنیاره که یم به دل بوو. درای گورینه وه ی چه ند نووسینیک، به ریکه و تن گه پشتین. به شهمه ندوفیر به ری که و تم، به لام شهویکم له شهوه کان به ری کرد، هم ربیرم له جوانیی ئه و کچه هه رزه کاره ها ره ده کرده و ه، که له مالی ماک کویدایه و به زمانه فه ره نسییه که م ده ستبازیی له گه لدا ده که م به شیوازی هه مبه ری لیی نیزیک ده بمه وه (که خوینه و ده رانیت ی شیوازیکه ،)

کس له ویستگه بچووکهکهدا پیشوازیی لی نهکردم. کاتیک له شهمهندوفیرهکهوه به جانتایه کی قورسهوه رووم کرده هوتیله که، له ناکاو پیاویکی به دیمهن ئاسایی و بهرچاو مهموو لهشی ته بووبوو پینی گوتم ئیستا ماله کهی سووتاوه (لهوانه یه هوی نهو گره گهرمانه ی خوینی منهوه بووبیت که به دریژاییی شهو ده بسووتاندم) نهو کهسهیش ماک کوی خوی بوو، پینی گوتم رووی کردووه ته بیستانیکی تر و برادهریکی ژنهکه ی به ناوی مسز هیز پیشنیاری نهوه ی کردووه پهنایه کت پی بدات.

بیرم له وه ده کرده وه بگه ریمه وه، چونکه نه و خوشییه ی له زهینی خومدا دامنابو و له مالی ماک کودا به دهستی بهینم له ناو چوو هه ستم به تووره یی و بیزاری کرد، به لام وه کوو که سیکی نه وروویی و به ده شخوان نه متوانی سه ردانی مالی مسز هیز نه که مه به

ئۆتۈمبىلىكى رەش و شۆفىرىكى رەشپىستەو، كە ماك كۆ لە مالىكى دراوسىيانەو، وەرى گرتبوو، رووم لە مالى مسىز ھىز كرد. لە كەل خۇمدا سويىدم خوارد كە لەم شارى رامسدىلە نەمىنم و بۇ سبەينى بە فرۆكە روو بكەمە بەرمۇدا ياخۆد بۇ بەھاما، ياخود ھەر شويىنىكى دى بىت، چونكە ئەگەرى دۆزىنەو، كەنارى زەرياى خۆش لە خەيالمدا ھەبوو، ھەرچەندە ئەو فەرمانبەرە لە رىيى باسكردنى كچىكى دوازدەسالەو، توانى ئاراستەى شەمەندۆفىدى خەيالەكانم لە كەنارە خۆش و گەرمەكان بگۆرىت، بەلام ئىستا دىسانەو، وينەى ئەو كەنارانە ھاتنەو، خەيالم.

له کاتی گهیشتنمان به نیزیک مالی مسز هیز خهریک بوو سهگیک به بری خانووه کهی مسز هیز یه که خانووه ناشرینه کان بوو، به چانوویه کی سپی و پیس بزیه کرابوو، به خانوویه کی کون ده چوو، له دیمه نه که یدا دیار بوو که گهرماوه کهی له بری ناوپرژین سۆندهی تیدا بیت.

به په به خشیشم به شوفیره که دا، بو نهوه ی له و ناوه نهمینیت، تاکوو زوو بگهریمه وه، به لام شوفیره که له کاتی پیچکردنه وه یدا پیره ژنیک بانگی لی کرد و وهستا بو نهوه ی وه لامی بداته وه، منیش ناچار بووم له زهنگی ده رکه بده م، خزمه تکاریکی ره شپیست ده رکه ی کرده وه و له به ر ده رکه به جینی هیشتم و به پهله رووی کرده چیشتخانه که و فریای سووتانی شتیک که وت.

کهلوپهلی هؤله که تیکهلهیه که بوو له کهرسته ی داری مهکسیکیی بازرگانی، نیشانه ی نهوه بوو که خاوهنماله که ی له چینی ناوهندن و شارهزایییه کی تهواویان له کهشی نهو چینه و جهمکه کانیان ههیه. له

ناکاو گویم له دهنگی مسز هیز بوو، لهسهر پهیژهکانه وه سهری خوار کرده وه و گوتی:

. جەنابت مستەر ھەمبەرتى؟

پرسیاره که ی ناسمانه وه له گهل سوتووی جگهره کهی بهر بووه وه، هیشتا وه لامیم نه دابووه وه، له پهیژه کانه وه به سهنده لیکی سوور و کراسیکی قاوه یی و قهمیسیکی ئاوریشمینی شین و دهموچاویکی چوارگوشه وه خوی خزانده خواره وه.

پیم باشه ههر ئیستا وهسفی بکهم بز ئهوهی خوینهریش رزگار بکهم لینی:

تهمهنی له ناوه راستی سییه کان بوو، له پاییزی تهمهنیدا بوو. نیوچه وانیکی گهش و برقیه کی که وانه یبی هه بوو، دیمهنی ساده بوو، ناشیرین نه بوو، له و ژنانه بوو که هه لبژار ده یه کی ناوه ندن، له نیوان ژنی ئاسایی و ئه و ژنانه ی که له مارلین دیتریش ده چوون.

بۆ ماوەيەكى كورت باسى سووتانى مالى ماك كۆمان كرد و دواتر باسى شتە باشەكانى ژيانمان كرد له شارى رامسديل. بينيم دوو چاوى سەوزى ھەبوو به شيوەيەكى سەير ديقەتى دەدا، له سەرەوە بۆ خوارەوە، لەگەل ئەوەيشدا خۆى لە يەكگرتنى نيگاكان لا دەدا.

لهسهر قهنه فه که دانیشت و قاچیکی خسته ژیر خویه و و قاچه که ی دیکه پشی به ئازادی پاکشاند، به پروونی له و ژنانه بوو که له قسه لووس و پیکوپیکه که یه وه بوت ئاشکرا ده بوو، سه به یانه یه کی نهده بی یان خیر خوازی یاخود ئه و پیکخراوه ئاسایییه ناخوشانه یه که به شیوه یه کی کوژه ر مروق وه پرز ده که ن. هه میشه پروح و ده بوونی خویان ئاشکرا ناکه ن، له پیزبه ندی ئه و ژنانه بوو، که به شیوه یه کی ته واو بیبه ش بوو له پروحی نوکته و گوینه ده را له ده یان

ئه و بابه تانه ی که له کوافیره کاندا به گهرمی باسی لیوه ده کریت، به لام ئه م جوّره له هه مان کاندا به ئاگا بوون له چونیتیی قسم کردن له گهل پیاواندا، بر ئه وه ی پیاو نه ورووژینن.

له یه کهم چرکهوه درکم به وه کرد، ئه گهر له ماله که یدا بژیم به و شیوه یه ره فتارم له گهل ده کات که پهنای داوم، جاریکی دیکه یش ده که ومه نیو ئه و جوره پیوه ندییه خوشه ویستییه ناشیرینانه ی که پیشتر بینیومه و باش ده یزانم.

بؤیه مهسهلهی مانهوهی من له مالهکهی نهبووه جینی باس، به لام من بهردهوام بووم له قسهکردن لهگه لیدا و چووینه سهرهوه بق نهوهی سهیری نهو ژووره بکهم که به نیازه به کری بیداته من، له ناخی خوّمدا به شیوه یه کی رهها رهتم کردهوه، ژوورهکه به ژووری خزمه تکاره کان ده چوو، هیندیک کهره ستهی بیبه های تیدا بوو، به لام نهو ده یگوت که وهکوو نیمچه ستؤدیقیه که، له ناخی خوّمدا وا بریارم دا ههر نیستا نه و شوینه به جی به یلم.

خوّم وا پیشان دهدا که بیر لهو کری ههرزانه دهکهمهوه که مسز هیز بوّ ژوور و خواردنهوه دیاری کردووه.

به لام وه کوو که سینک له جیهانی ئه ورووپیی کون، په روه رده کردنه که وای لی کردم به رده وام بم له گه لیدا - له سه یرکردنی ئه و به شه ی که ژووره که ی خوم و ژووره که ی لولیتای تیدایه (له و کاته دا وامده زانی لولیتا ناوی خزمه تکاره که یه.)

مسز هیز بن نهختیک پشوودان دهستی خسته سهر دهستم و گوتی: - پیم وا بیت شوینه کهت به دل نه بوو!

وهستانه کهی له و شیوه وهستانانه بوو که خوّی به ورووژینه ر له قه لهم ده دا، له گهل که میک شهرمدا.

بەردەوام بوو لە قسىەكردن:

به من دان بهوهدا دهنیم که ماله که حالی باش نییه، به لام من دلنیات دهکه مه وه (له و کاته دا سه یری لیوی دهکردم) لای نیمه ناسووده دهبیت، با باخچه که ته پیشان بدهم.

به دوودلییه که وه له پهیژه کانه وه دابه زیم و به ره و هؤله که؛ ژووری خواردنه که مان تیپه راند، له ویدا ده رکه یه کی کرده وه؛ یه ک پارچه سه وزایی بو و کاتیک چوومه باخچه که وه، هه ستم به شه پؤلیکی زه ریا کرد له دیواره کانی دلی ده دام و ده پشکایه وه، له ژیر رووناکیی خوره که وه و نیزیک مهله وانگه که وه خوشه ویسته کهی پیشیزام بینی؛ له ژیر چاویلکه ره شه که یه و دزییه وه سه یری ده کردم و له سه ریک چه مابو وه وه و نیمچه رووت بو و.

به نئوه ئه نابیل بوو، هه رزه کاره که ی پیشرای خوشه ویست، نه وه درزی خسته ژیانمه وه، سه رله نوی دوزیمه وه، شانه کانی به نهسمه رییه کی کال سواخ درابوون، پشتیکی پووت و مهخمه لیی نه رم و پهلکه قاوه ییه کانی، ده سته سپیکی په نابیل له سه ر سینگی بوو، بووبووه پیگر له وه ی مهمکه کانی ببینم، به لام نه وه نه نیتوانی ببیته پیگر له به رده م نیگای یادگارییه ماندووه کانم، نه وه تا نه وه دو و پیگر له به رده م نیگای یادگارییه ماندووه کانم، نه وه تا نه وه دو و مهمکه یاخییه که یه له سه ر که ناری پیشیرا له پوژیکی نه مردا ده ستم لیان دا.

لیچوونیکی زور سهیر و نامو بوو، خوشی و شادی پری کردم، وا خهیالم دهکردهوه که پالهوانی رومانیکی ئهفسانه یی بووم، لهو چیروکانه ی که بو مندالان دهخویندریته وه، ئه و شازاده یه ی که جنوکه کان خوشه و یسته که ی ده رفینن، بو دواجار له دوای گهرانیکی دورود و در دریژ لهنیو شروشیتالی قهره جه کاندا دو زیمه وه.

له پشتی مسز هیزه وه جاریکی تر سه یری سکی ئه و په ربیه م کرده وه که له به ر ئه و هه تاوه دا مه لهی ده کرد، ئه و په ربیه ی که هاته وه ئه نابیلی خزشه ویستمه، هاته وه بق ژیان، نیگاکانم له سه ر ئه و سکه ته نکه چه قیان به ست، که له ریقیرا بز پشوویه کی کورت سه رم له سه ری دانابوو، دواتر نیگاکانم چوونه سه رئه ملاولای که مه ری، که له کاتی خزیدا له لای سیبه ری به رده وه نه و شه ییه کانه وه ماچی شوینه واری پشتوینه که یم کرد. له چه ند چرکه یه کدا بیستوپینج سالی ته مه نم به ته واوه تی سرایه وه، له نیوان ریقیرا و ئه م روژه دا که له باخچه که ی مالی مسز هیزدام.

ئەوەى لىرەدا دەمەوىت دووپاتى بكەمەوە ئەوەيە، ئەوەى من دۆزىمەوە دەرئەنجامىكى گەورە بوو بۆ خەونى دوورگە ئەفسووناوييەكە، كە خۆشەويستە ھارەكانى تىدا نىشتەجى بوون، ئەو خەونەى كە ياوەرى رۆژانى بەئازارى پىشووم بوون، ئەوەى لەنبوانى ناسىنى ئەنابىل و لۆلىتادا رووى دابوو، لە ژيانمدا بووە چەند تىكەلەيەكى ھەرەمەكى لەنبو زەرياى ژياندا، ئەو خۆشىيانەى لەو ماوەيەدا دەستم كەوتبوو ھەمووى ھەستىكى ساختە بوو.

مسز میز گوتی:

. ئەمە لۆلىتاى كچمە و ئەمانەيش گولى باخچەكەمن. يەكراست وەلامم دايەوە:

. بەلى، زۆر جوانە، زۆر جوانە... جوانە.

11

من لیرهدا ئه و بیره و مربیانه م وهکو و بیره و هروی سیخو پیک دهگوازمه و که نامه یه کی نهینیی هه لگرتو و و دوای ئه وه ی ناوه پر قامه که کاتیک داوه، به شیوه یه که که کاتیک بیه ویت بتوانیت دو و باسی بکاته و ه.

ئه بیره وه ربیانه ی باسیان ده که م نینو وسیکی جوانی بیره وه بیره وه سالی ۱۹۶۷ ده گوازمه وه، که هه میشه له گیرفانمدا هه لمده گرت و هه میشه به وشه ی نهینی و به هیما شتم تیدا تومار ده کرد. جگه له خوم که س لیی تینه ده گهیشت.

• ۲۰ ئايار (مايق): له و هاوينه دا په تاى ئه نظله وه نزا له رامسديل بلاو بووه و بووه هقى داخستنى قوتابخانه كان، دواى چه ند رؤژيك، شوينى نيشته جيبوونم گواسته و مقلى مسز هين

ئەم پارچانەى كە باسى دەكەم، سەبارەت بە چەند رۆژىكى مانكى (يۇنيۇ)يە.

ریوریایی بینجشهممه: روژیکی خوش بوو، له پهنجهرهی گهرماوهکهوه توانیم پینجشهممه: روژیکی خوش بوو، له پهنجهرهی گهرماوهکهوه توانیم درلوریس لؤلیتا ببینم، جلهکانی لهسهر ئه و تهنافه ههدهگرت که له حهوشی پیشهوه راکیشرابوو بق مالهوه، دواتر ببینیم چووه حهوشهکهی پیشهوه، قهمیسینکی تهنکی شهفاف و بیجامهیه کی پیاوانهی شینی لهبهر بوو، ههر جوولهیه کی ئه و له ژبیه ههستیاره کانی ناوه وه ی لهشی رووتی به ناگای ده هینام، منیش چوومه باخچه که و و لهسهر پهیژه کان دانیشتم، هینده ی پی نهچوو نهوریش له پهیژه یه خوار منه وه دانیشت و به رده کانی نیوان همردوو قاچی کو ده کرده وه، چهند جوان بوو قاچه کانی، به من بوایه وهکوو قامیشی شه کر قه پم له هه ردوو قاچی بگرتایه، ئه و پیسته وهکوو قامیشی شه کر قه پم له هه ردوو قاچی بگرتایه، ئه و پیسته سپییهم وه کوو شیرینی بلستایه وه. چه پیستیکی جوان و پاکی هه بوو زیبکانه هه رگیز له پهرییه هاره کاندا ده رنه ده چوو، ته نانه ت هه ر خوارد نیکی پهرییه هاره کاندا ده رنه ده چوو، ته نانه ت هه ر خوارد نیکی پهرییه ورووژینه ریشیان بخواردایه.

لیرهدا خهونی نیو شهمهندوفیرهکهم بیر کهوتهوه، که تهنیا له دهوروبهری کچهکهی ماک کو دهسوورایهوه، کهچی دواتر کچهکهی ماک کوم بینی لاواز و نهخوش بوو، ئیفلیجیی منالی خهریک بوو دهیکوشت، جیاوازی له نیوان ئهو منداله و ئهم پهرییهدا چهند زوره که ژیان و سهرزیندوویی تیدا دهتهقیتهوه و شههوهت شیت دهکات. کاتیک ههستا بو ئهوهی جلهکان ببات دهرفهتم بو رهخسا لهنیو ئهو بیجامه پیاوانه رهنگماتهدا، له دوورهوه به دلهوه له قوونی بروانم. لهو دهمانهدا مسز هیز دهرکهوت و کامیرایهکی پی بوو و له دوای

مه بنی: بینیم له گهل کچیکی پیستنه سمه ردا به ناوی پفذ به بشد. ناخق بوچی ئه و دیکردنه ی به و شیوه یه دهمور ووژینیت و تروشی مه ستیکی ترسناکم ده کات، خو ئه و ته نیا مندالیکه.

زمانه بازاری و بهرز و گرهکهی ناخمی بو سنووریکی ناسیار دهجوولاند.

شهمه: من دهزانم کاریکی شیتانه یه بیره و هربیه کانی روژانه م دهنووسمه و ه، به لام نه و کاره موچرکیکی نامو و به چیژم بی دهبه خشیت.

باشم بیر دیت له و روژهدا له نیزیک مهله وانگه که، لولیتا له به خوره که دا خوی ده شووشت، به لام به دریژاییی کاته که دایکی و هاو رییه که ی نیزیکی بوون. بیگومان ده متوانی له وی له سه کورسییه بزو که که دابنیشم و وا خوم پیشان بده م که سه رقالی خویندنه و هم، به لام بو سه لامه تیی خوم پیم باش بوو دوور بم، چونکه ده ترسام هه سته شیت و له رزو که حه نه کتامیز و فرمیسکاوییه کانم بینه هوی نه وه ی نه توانم به ناسایی خوم پیشان بده م.

یه کشه ممه: هیشتا که شوهه وا گهرمه، به رله وه ی لؤلیتا بیت بو خوشووشتن، ریوشوینی پیویستم بو خوم گرته به رو پیگهیه کی ستراتیژیم بو خوم هه لبژارد، که مه له وانگه که مه لیوه دیار بیت و له سه رکورسییه بزوکه که دا دانیشتم، وا خوم پیشان دا سه رقالی خویندنه وه م، به لام داخی گرانم له گه ل دایکیدا هات، هه ردووکیان جلوبه رکی مه له وانییان له به رکوروی بو چه ند چرکه یک خوشه ویسته که ی فرشه ویسته که ی خوشه ویسته که ی خوشه ویسته که ی خوشه ویسته که ی

کومه لیک گوقاری وینه داری هه زهلیی ده خوینده وه، جوانترین په ربی هه رزه کار بوو، نیگاکانم هه رئه وه نده ی مابوو، له ژیر تیشکی خوره که وه بیقاپینیت، لیوه و شکه کانیشم تامه زروی ده کرد. پیم وا بوو هه مسته کانم به س بوو بق نه وهی تینوویه تیی سیکسیم یه کراست تیر بکات به هه رئاماژه یه کی خوکارانه، به لام من وه کوو ئاژه لیکی درنده پیم باش بوو نیچیره که م زیندوو بیت نه ک مردوو، بریارم دا بگه م به ده کات و معرار به وه ی کاتیک لولیتا جووله یه کی مندالانه ده کات، وه کوو ئه وه ی بو خوراندن ده ست بق پشتی ببات و توو که شمو نه رمه کانی بن بالی ببینم. به لام مسز هیز دایکه قه له وه کهی هه موو شته کانی تیک دا، زنجیره ی بیر کردنه وه سیکسییه کانی لی پچراندم، شاوای لی کردم جگه ره کهی بق داگیرسینم، دواتر دایه لوگیکی داوای لی کردم جگه ره کهی بق داگیرسینم، دواتر دایه لوگیکی ده وستکردی جددی دروست کرد له باره ی کتیبینکی پووچی نووسه ریکی میللی ده جاله وه.

دووشه ممه: ئه مرؤم جیاواز بوو، تووشی شکستهینانیکی گهوره بووم (من و لۆلیتا و هیزی دایکی) ئاماده کاریمان کرد بو ئه وهی برؤین بو زهریاچه که و مهله بکهین، که چی نیوه رؤکه ی که شوهه وا باوبورانیکی زوری داهینا.

دەركەوتووە پیگەیشتنی كچان له شارەكانی نیو یؤرگ و شیكاگودا، له تەمەنی ۱۲ سال و ۹ مانگەدایه، بهلام ئەم تەمەنە جیاوازیی دەبیت له میندیک كەسدا، واتا له ۱۰وه بو ۱۷ سال.

شرجینیا تهمهنی چوارده سال نهبوو کاتیک هاری ئهدگار گرتبیه خوی و وانهی جهبری پی دهگوته وه و وینای ئه وه بکهن.

به پنی قسه ی تویژه ره کان که لیکولینه وه یان بو پیداویستیه سیکسییه کانی مندال ئه نجام داوه، رووخساری من هه موو ئه و خالانه ی تیدایه که وه لامی هه ستی و رووژانی جه سته ی هه رزه کاره بچوو که کان ده داته وه، چه ناگه یه کی جوان و ده نگیکی قوول و ماسولکه ی دیار و شانیکی پان، جگه له وه یش ده لین من له گورانیبیژیک یاخود ئه کته ریک ده چم که لولیتا له خه یالی هه رزه کارانه یدا زوری خوش ده و یت.

سیشهمه: باران و باران. دایکی چوو بو بازار، دهمزانی لولیتا له شوینیکی نه و ماله دایه، دوای چه ند گه رانیک، له ژووری خه و تنه که دایکیدا دوزیمه وه، شتیک چووبووه چاوی چه پی و سه رقالی ده رهینانی بوو، زور به ناسکی لیی نیزیک بوومه و و توند شانیم گرت و به ناسکییه و سه ریم گرت و روویم کرده لای خومه و گرت و دوویم کرده لای خومه و گوتی:

. ههست دهکهم پووشیک له ژیر پیلوه کانمدا خوی حه شار داوه. پیم وت:

- جووتیاره سویسرایییه کان نووکی زمانیان به کار ده هینن بق دهرهینانی، ده ته ویت بقرتی بلیسمه وه؟

کاتیک به رهزامهندییهوه وه لامی دامهوه، لیواری زمانه سووتاوه کهم به چاویدا هینا. گوتی:

. چەندە كارىكى باشە؛ پووشەكە نەما.

پنیم گوت:

. با چاوهکهی دیکهیش چارهسهر بکهین.

. گەمژه! هیچ له چاوهکهی دیکهمدا نییه.

قسه کهی ته واو نه کرد و هه ستم کرد لیوه کانم لیی نیزیک بوونه وه. به شیوه یه کی ناسایی خوی راده ست کردم و باوه شم پیدا کرد و ده سته گهرمه کانی بو دریژ کردم، پیلووه کلکراوه کانیم لسته وه، ده ستی به پیکه نین کرد و ده ری کردمه ده ره وه، هه ستم کرد دلم له نیتو خوشیدا مه له ده کات، خوشییه کی بوو هه موو شوینه که ی پر کردبوو له شادی، پیشتر نه و هه سته م هه رگیز بو نه ها تبوو، ته نانه ته کاتی ده ستبازیکردنمدا له گه ل نه نابیلی خوشه و پستم له فه ره نساد.

کاتیک شهوم به سه ردا هات، هه ستم به ئازاریکی زور سه خت و بیوینه کرد، دهمویست روو خسار و ده ستلیدانه کانی بو خوم وه سف بکهم، به لام نه مده توانی، چونکه که لی نیزیک ده بوومه وه ئاره زووم کوینری ده کردم، رانه ها تبووم له په رییه کانه وه نیزیک بیم، به م شیوه یه چاوم داخستبایه نه ده هاته به ر چاوم، به لکوو و هکوو وینه ی فوتوگرافی هیندیک شیوه ی جیگری ده ها ته به ر چاوم، به شیک له فوتوگرافی هیندیک شیوه ی جیگری ده ها ته به ر چاوم، به شیک له دیمه نی قاچیم ده ها ته به ر چاو، به لام ده نگی دایکی تیکه لی ئه و وینه یه ده بور کاتیک هاواری ده کرد: دو لؤریس! قاچت داپؤشه.

له کاتانه ا که مه زاجیکی باشم هه یه ده توانم ببم به شاعیر، شیعریکی غه زه لییشم بو بر ژانگه کوژه ر و چاوه قووله کانی نووسی، به لام دواتر ئه و شیعره م دراند، هیشتا وینای لولیتام به ته واوه تی بو خوینه ر وهسف نه کردووه، قریکی قاوه یی و دوو لیوی سوور، لیوی خواره وه ی که میک ئه ستوور تر و ورووژینه ر بوون.

ناه خوزگه ژنیکی نووسه ر بام، به نیوهشه و رووتم دهکرده وه، به امن پیاوم و رووخساری پیاوه تیدایه و خاوه ن پیکهنینیکی مندالانهم.

ئهوهی شیتم ده کات سروشتی ئه و جنوکه یه بوو، ئه و سروشته دوولقه بوو، ئه و نه منداله و نهیش ژنیکی ته واوه، به لکوو ئه و تیکه له یه که بوو له به رائه تی مندالی و له جووله کانیدا نیشانه ی قه حپه یی هه بوو، تیکه له یه که بوو له قور و با.

گرینگ ئەوە بوو لۆلیتا توانی رۆلی ئارەزووە كۆنەكەم ببینیت، هیچ شتیک نەما لە خۆی گرینگتر بیت، ئەو پیش ھەموو شتیک و له سەرووی ھەموو شتیكەوە خۆشەویستی دلم بوو.

چوارشهممه: ل**ۆلیتا** لیم نیزیک بووهوه و به دهنگیکی کز و لهرزوکهوه گوتی:

. دایکم قایل بکه تاکوو سبه ینی بر زهریاچه که برؤین.

له کاتیکدا ئه و قسه یه ی پی گوتم خور له ئاوابووندا بوو، له به رده م ده رکه دا پیکمان دادا، ئه و پیکدادانه یش تووشی موچرکی چیژیکی گهرمی کردم، وای لی کردم وهکوو گهلای ئه و دارانه بله ریمه وه کاتیک با به ریان ده که ویت.

پینجشه ممه: له نیزیک مهله وانگه که، من و لزلیتا و دایکی دانیشتین، خورئاوا ته واو تاریک؛ بو دلی یاران گهرم بووبوو، به دوورودریژی گویمان له چیروکی ئه و فیلمه گرت که مسز هیز و لزلیتا له زستانی پیشوودا سه یریان کردبوو. له سهر کوسه رینه کاندا دانیشتبووین، لزلیتا له نیوان من و دایکیدا دانیشتبوو.

منیش دهستم به گیرانه وهی گهشته کهم بز جهمسه ری باکوور کرد، زور به وردی و به خهیالیکی فراوانه وه قسه م دهکرد تا نه و کاته ی که شهیتان ئیلهامی نهوه ی بر هینام و تفهنگیکی پی دام و ورچیکی سپیم پیی کوشت، کاتیک سهرقالی وهسفکردنی چونیتیی کوشتنی نهو ورچه بروم، ههستم به نیزیکیی لولتیا دهکرد، لهگهل قسهکردندا دهستم دهجوولانده وه بر نهوه ی ههلی تاریکی بقوزمه و و دهستم بهر ههر شوینیکی لولیتا بکهویت، جاروبار ههستم دهکرد که دهستم بهر شانی دهکهویت و جاروباریش بهر دهستی دهکهوت، نهویش به بووکه شووشه یه کی خوری یاریی دهکرد و ههر جارناجاریک فرنی دهدایه باوه شمه وه، به و دهستبازییه بویرانه وه خوینی لولیتام جوولاند، له کاتی پیکهنیندا ههله کهم دهقوسته وه و قاچیم دهخوراند و هه و گهوانه کانی جهسته ی بکه و یده و دهموچاوم به ر خربی و کهوانه کانی جهسته ی بکه و یدهموچاوم به ر خربی و کهوانه کانی جهسته ی بکه و یت.

ئهویش له و دهستبازییانه مدا وه لامدانه وه ی هه بو و، به لام کاتیک نازه که ی سه ری کرد، دایکی فه رمانی پی دا برواته ماله وه، لۆلیتا بووکه شووشه که ی هه لدایه ئاسمان، منیش پیکه نیم، له سه رووی قاچه کانی لۆلیتاوه به دهم قسه کردنه وه رووم کرده دایکی، تاکو و دهستم بگاته ژیر ده رپییه که ی، بو ئه وه ی هه ست به پیسته نه رمه که ی بکه م.

ئەوەيشم بىر نەدەچوو كە ئەو ھەمووەى كردم ھىچ سوودىكى بۇم نەبوو، ھەستم كرد سۆز نەخۆشم دەخات و ھەستم دەكرد جلەكانم لەبەرم تەسك دەبنەوە، بە شىوەيەك ھەر ئەوە نەبوو بمخنكىنىت. زۆرم بى خۆش بوو كە دايكى لە تارىكىيەكدا گوتى:

. ئيمه ههموومان پيمان وايه كه پيويسته لۆليتا بروات بخهويت. لۆليتاش له وهلامدا گوتى:

- پيم وايه ئيوه ورينه دهكهن.

. كەراتە گەشتمان بۇ زەرياچەكە نابيت.

دایکه ئهمه ولاتیکه ئازادیی تیدایه، نابیت خوت لهم بابهتانهدا بسهپینی.

لۆلپتا به زمانیکی بازاریی یاخییه وه نه و قسه یه ی کرد و رووی کرده ماله وه، به لام من له شوینه که ی خومدا مامه وه، نه ویش به حوکمی به برده وامبوون له که ل دایکیدا که له و نیواره یه دا ده یه مین جگره ی داگیرساند و هه میشه سکالای له ره فتاره کانی لۆلیتا ده کرد. گوتیشی له یه که م سالی ته مه نییه وه هه روا هاروهای بووه، هه میشه یارییه کانی فری ده دایه زهوی، بق نه وه ی دایکه به سته زمانه که ی بچه میته وه و مه لیان بگریته وه. نیستایش که ته مه نی دوازده ساله، بووه ته نافاتیکی هه میشه یی، هیچی له ژیاندا ناویت جگه له وه ی به رووتوقوتی سه ما بکات، له خویندنگه یشدا نزمترین نمره به ده ست ده هیتیت، به لام له که له به میشما باشتر بووه له چاو دوو سالی پیش نیستای، که له شاری بیسکی بووین.

پرسیارم له دایکی کرد:

. چ شتیک لولیتای بیزار دهکرد لهوی؟

- ئۆزه سامن هۆكارى ئەو بىزاربوونە دەزانم، پىشتر بەو ئەزموونە تىپەربوم، دەردەسەرىي زۆرم بىنى لە دەست ئەو مىدالانەي لە كچانيان دەدا و پرچيان رادەكىشان و دەستيان دەسووراندن و دەستيان لە مەمكەكانيان دەدا و تەنوورەكانيان ھەلدەدانەوە، بىگومان بىزاربوون و مىنگەمنگكردن لەو كردەوەيە لە سىروشتى كچانى ئەو تەمەنەيە، بەلام لۆلىتا لە بىزاربوونەكەي زيادەرەويى دەكرد.

دەزانى چىم لە تۆ دەويت بەريز! ئەگەر تا پاييزى داھاتوو لەگەلماندا بەينىتەوە دەمەويت ھىندىك وانەى بى بلىيتەوە بۇ ئەوەى ھاوكارىي

خویندنه که ی بکهیت، پی دهچیت شت زوّر بزانی، جوگرافیا، حیساب فهرهنسی.

ـ بەلى ھەموو شتىك.

. ئەمە ماناى ئەرەپە كە تۇ دەمىنىيتەرە لەگەلمان؟

ویستم هاوار بکهم و بلیم دهمهویت لیره بم بق ههتاههتایه - له نیزیک لؤلیتا، بق ئهوه جاروبار دهستبازییه کی لهگه آدا بکهم، وه آلامی دایکه کهم نه دایه وه، چونکه بیزار بووم لیی و ههستام و چوومه ژووره که ی خقم.

پی دهچین دایکی به نیاز نهبیت ئه و ئیوارهیه به سه لامه تی به پی بخات، چونکه له وکاته ی باوه شم به شه به نگی لزلیتادا ده کرت، گویم له دهنگیکی کز بوو، که له توی ده رکه وه دهیویست بیته ژووره وه ویستی بزانیت ئایا له خویندنه وهی ئه و گو قاره ته و او بوومه که دوینی لیم وه رگر تبوو، به لام لزلیتا رزگاری کردم و له ژووره که خویه وه ها واری کرد و گو قاره که لای منه.

ههینی: ئهگهر لهژیر کاریگهریی ورووژانی بووکی خهونی ژیانمدا، بق ماوهیه کی زیاتر لهم مالهدا بمینمهوه، ئهوا تووشی ههرهسهینانی دهروونی دهبم.

پرسیاری ئه وه م لا دروست بوو، ئه ی ئه گهر (سروشتی گهورهمان) له جهسته ی لؤلیتادا دهست به کاره کانی بکات و به ره و ریّی نیهینییه کانی هه لچوون و چیژی سیسکیی ببات؟ خهریکه شینت ده بم، هه ست ده که نه فره تیک له ئاسمانه وه ده پرژیته سهرم، به لام ئه گهر تاوانیکی دیکه ی نوی و ترسناک ئه نجام بدهم، ئه وه هه سته کانم ده بینت شتیکی زور له وه قوولتر و سامناکترم پی بکهن، له وه ی له گه ل قالیریای ها و سه ما خائینه که مدا کردم.

خوینه ر پیویسته تیبینیی ئه وه بکات، ئه و کاتانه بیده سه لات بووم،
ئهگه ر ئاره زوویه که هه بوایه بز ئه وه ی ده ست به قورگمه وه بگریت و
تا مردن بیگوشیت، پیویسته ئه وه ی له بیر بیت، ئه وه ی و زهم پی
ده به خشیت بز ئه وه ی به هیز بم جگه له به شیکی شیتی هیچی تر
نه بوو، هیندیک جاریش له خه و نه کانمدا ده بوومه که سیکی زله یز، ئایا
خوینه ر تی ده گات مه سه له که چونه!

هیندیک جار خومم دهبینی دهمانچه یه کم ئاراسته ی دوژمنیکی جوان کردووه، دواتر که دهست دهنیمه سهر بهله پیتکه ی دهمانچه که گولله کان یه ک له دوای یه ک به به به وی شقر دهبنه وه، تاکه خهمی من له خهونه کانمدا ئه وه بوو شکسته کانم له دوژمنه که م بشارمه وه. له و شهوه دا له کاتی نانخواردندا دایکه مه کربازه که ی چاویکی داگرت و به دهنگیک که مهبهستی لولیتا بوو گوتی:

ههست دهکهم خهریکه سمیل دریژ دهکهیت، باشتر وایه ئهو سمیله
 لابهی بق ئهوهی عهقلی هیندیک کهس تیک نهچیت.

لۆلىتا به توورەيىيەوە خواردنەكەى لا كردەوە و ھىندەى نەمابوو پەرداخە ماستاوەكە برژىت و بە بىزارىدەربرىنەوە لە ژوورەكە چووە دەرەوە، دايكىشى ئاورى دايەوە و گوتى:

- ئەگەر لۆلىتا لەسەر ئەو رەفتارەى داواى لىببووردن بكات، سبەى لەگەلمان دىت بۆ زەرياچەكە؟

دایکی خوّی کشانده وه، له توّی ده رکه دووره کانه وه گویم له دهنگی توورهییی ئه و دوو رکابه ره ههمیشه بییه بوو، بیگومان لوّلیتا داوای لیبووردنی نهکرد و بوّ زهریاچه کهیش نهرویشتین.

شهممه: چهند رۆژنکه له کاتی سهرقالبوونم به نووسین، دهرکهی ژوورهکهم به کراوهیی بهجی دههیلم، بهلام ئهم تهلهیه تا ئهمرؤ سهرکهوتوو نهبوو، تهنیا ئهمرو نهبیت، لولیتا هیندیک ئهملاوئهولای کرد بو ئهوهی وا خوی پیشان نهدات که بهبی مهبهست هاتووه ته سهردانم، خوی کرد به ژوورهکهدا، بهبی ئهوهی من بانگهیشتی بکه میندیک سهیری ئهملاوئهولای کرد و لهسهر میزهکه ئهو وینهیهی بینی که بو دانهیه که خهونه ناخوشه کانم کیشابووم، به مهبهستی شیکارییه ک بو خهونه که کیشابووم، هیچ شتیکم تیدا بهدی نهده کرد له خهیالیکی ویژهیییه وه هاتبیت، بهلکوو تهنیا بهلگهی ئهوهم تیدا دهبینی، ئهو خهونانه گوزارشتیان له حهزه سیکسییه کوژهره کانم دهکرد، که له جنوکه هاره کانه وه سهر چاوه ی دهگرت.

ناتوانم به خوینه ره کانم بلیم که برؤکانی وه ها به رز بووبوونه وه ها به رز بووبوونه وه له وه دا به رو بگاته سه رووی نیو چه وانی، ئه م زانسته م له کویوه بؤ هات، له وانه یه گویچکه سووکه کانم به بی ناگا، هه ستی به گورانی ئیقاعی هه ناسه ی کردبیت، له راستیدا سه یری وینه که ی منی نه ده کرد،

بالکوو له چاوه پروانیی ئه وه دا بوو، کریچییه کهی دایکی ئه و کاره بکات که سورتاندوویه تی و ئاره زووی ده کات، کاریکی نامؤ نه بوو لای ئه و که پیشبینیی ئه و ره فتاره بکات، چونکه ئه و خوینه ریکی پسپؤری کو فاره سینه ماییه کان و باوه شی سهر شاشه کان بوو، هه موو هؤکاره کان ئاماده بوون، له ناکاو ده نگی کارگوزاره که به رز بووه وه، کانیک مسز هیزی بینی له بازار ها تووه ته وه بو ئه وه ی پنی بلیت ئاژه لیک له باخچه که دا مردار بووه ته وه.

لۆلىتايش لەو كەسانە نەبوو رووداوى مردارەوەبوونى ئاۋەلەكە لە دەست خۆى بدات، بە خىرايى چووە خوارەوە.

یه کشه ممه: به مه زاجیکی نیوان بیتاقه تی و قایلبوون خه به رم بووه وه، لؤلیتایش وه کور ته ماته یه کی بچووک له کراسه کورته که یدا بوو، تا ئه ژنؤی رووت کردبوو.

دورشهمه: که شوهه وا باراناوی بوو، خومم وه کوو جالجالوکه زهردهه لگه راوه کان ده هاته به رچاو که له باخچه کونه کاندایه و له شوینیکدا چاوه روانه تو ره کهی شتیکی بو بگریت، به لام تو ره کانی من له نیو هموو ژووره کاندا دانرابوون، له سهر کورسییه کهی خومه وه گویم له ههموو جووله یه کی لؤلیتا ده گرت بو نه وهی به ده نگی پنی بیزانم له چ شوینیکی ماله که دایه، نزام ده کرد جاروبار له به رده مم ده ربکه و نت.

كاتنك چاوه روانىيەكەم درىزەى كىشا، چوومە ھۆلەكە بۇ ئەرەى ھەرالىكى بزانم، بىنىم دايكى بە دەنگىكى كزەوە بە تەلەڧۇن قسە لەگەل ھاورىيەكىدا دەكات. نەمدەزانى پەرىيەكەم دەرچووە لەمال يان نا، مالەكە وەكوو مردوو بوو، سارد. ئۆھ لۆلىتا، ژيان چەندە قورسە

بهبی تق له ناکاو له پشتی درزی دهرکهکهوه گویم له پیکهنینیکی بچووکی لؤلیتا بوو:

بهشه گوشتی به رازه که تم خوارد، به دایکم مهلی.

به منه حواست به ره و دهرکه رایکرد و دیار نه ما. لقلیتا کوای؟ من خواردنه که م لاگرینگ نبیه لقلا، لقلیتا.

سیشه مه: ناچار بووین جاریکی تر گهشتی زهریاچه که دوا بخهین، چونکه ههوروهه لا ئاسمانی گرتبوو، تن بلییت قهده ر پیلانی بوم دارشتبیت؟

چوارشهمه: مسز هیز پنی گوتم بو کرینی دیارییه کی بو براده ریکی خوی له دوای نیوه رووه ده روات بو بازار و داوای لی کردم هاور نیه تبی بکه م، چونکه زهوقیکی بالام هه یه له ده ستنیشانکردنی قووماش و بوندا. له راستیدا هه ر به پالنان فریی دامه نیو نوتومبیله که وه و هیچ رییه کی هه لهاتنی بو به چی نه هیشتم، له و کاته دا گویم له ده نگه زیکنه که ی لولیتا بوو، له په نجه رهی هو له که وه گوتی:

- هنی بو کوئ؟... منیش دیم... چاوه ریم بکهن.

دایکی گوتی پشتگویی بخه، به لام من ئۆتۈمبیله که م کوژانده و و چاوه رنی لۆلیتام کرد، ئهویش به توندی دهرکهی ئۆتۈمبیله کهی کرده و سهرکه وت.

مسز هیز هاواری کرد:

- ناتوانم بهرگهی ئهم رهفتارانه بگرم. به لام لؤلیتا به پیکهنینه وه گوتی: - قوونت لابه با دابنیشم.

دایکی هاواری کردهوه و گوتی:

لۆلىتا! ئەم قسانە چىيە دەيكەيت، ناكرىت مندالىكى وەكوو تو بەم شيوەيە رەفتار بكات و خۇى ھەلقورتىنىتە ئەو شوينانەى كە باش دەزانىت ئامادەبوونى لەو شوينە خوازراو نىيە.

به لام لؤلیتا وه لامی نه دایه و و قاچی نووساند به قاچمه وه، تیبینیم کرد لؤلیتا به بی پیلاو هاتووه و بؤیه ی نینؤکی پییه کانی دیاره، نای خوایه ناماده م هه موو شتیک بکه م ته نیا له پیناو نه وه ی پاژنه باریک و نیسکه نه رمه که ی ماچ بکه م، له ناکاو ده ستی خزانده نیو ده ستم و به بی نه وه ی دایکی هه ست بکات به دریژاییی پییه که ده ستی له نیو ده ستم بوو، منیش ناواتم ده خواست بو هه تاهه تایه هه رگیز به و دوکانه نه گهین.

هیچی تر رووی نه دا که شایه نی ئه وه بیت بینووسم، جگه له وهی له گهرانه وه دا داینیشاند.

پینجشه ممه: له یه که کتیبه کانی لولیتادا لیستیک ناوم بینی، ناوی سهرجه م خوید کاره کانی پوله که ی بوو، وه کوو شیعریک ده هاته من که گوزار شت له جوانیی لولیتا بکات. وینای ئه وه م کرد لولیتا سه ری قه له مه که ده گه زیت و ماموستاکه ی لینی تووره ده بیت و نیگای هه موو خوند کاره کان له سه ر قر و ملی لولیتا جیگر بووه.

ههینی: ئارهزووی ئهوهم دهکرد کارهساتیک روو بدات، بوومهلهرزهیهک، تهقینهوهیهک، ههرچیی بیت، بو ئهوهی لهژیر داروپهردووهکاندا لۆلیتا بکهمه باوهشم و به ئارهزووی خوم دوور له دایکی چیژی لی وهربگرم.

ئەگەر يەك تۆز بويرتر بام، دوينى دەمتوانى شتيكم لى كردبا، كاتىك بانگهيشتى ژوورەكەى كردم بۆ بينينى ئەو وينانەى لە خويندنگەدا کیشاونی، ههرکهسیک له جینی من با دهیتوانی به زهبری بهرتیل مەبەستى خوى لى بە دەست ھىنابا.

ههر كهسيكى تر بوايه كه تؤزيك له من ئالؤزتر نهبيت، دهيتواني به ریچارهی بازرگانی کیشه کهی چارهسهر بکات، به لام من نهمده زانی بق كوى برقم، هەرچەندە دىمەنتكى بىياوانەم ھەبوو بەلام زۇر شەرمن بووم.

مسز هيز گوتي، ههوالهكاني كهشوههوا، پيشبينيي ئهوه دهكهن یه کشه ممه باران نابیت و کهشیکی گونجاو دهبیت بق نهوهی بچین مو زهریاچه که. لهسه ر جنیه کهم راکشام و له دو خنکی ناجیگری سیکسیدا بووم، خەيالى لۆلىتام دەكرد، ھەولم دەدا لە خەيالەكانمدا باوەش بە لوليتاى فريشته دا بكهم و بخهوم، له ناكاو بيرم له پلاني كوتايي کردهوه بو نهوهی سوود له سهیرانه که وهربگرم. من دهمزانی دایکی پنی ناخوش بوو که لۆلیتا نازم بهسهر دهکات و زمانی خوشه له گهلم، بویه بریارم دا ته واوی کاتی سهیرانه که بق نه وه ته رخان بكهم كه لهگهل مسز هيز قسه بكهم و دلّى رازى بكهم، بق ئهوهى له كاتى گونجاودا بليم سهعاتهكهم له شوينيكى نيو درهخت و گژوگیاکاندا له بیر کردووه که پیشتر لینی راکشیاوم و بق گهران بوی دەرۇمە نىنو دارستانەكەوە و دەستى لۆلىتاى پەرىيش دەگرم.

كاتژمير سيى شهو بوو، حهبيكى خهوم خوارد و له خهونهكهمدا ئه زەرياچەيەم بىنى كە تاكوو ئىستا سەردانم نەكردووە، بىنىم ئاوى زەرياچەكە بەستبووى و دوو پياوى ئەسكىمۆ بە تەور بهسته له که که یان ده شکاند، لولیتایشم له سهر دوو ئه سپ بینی، منیش له ناوەراستيان بوو، بەلام هيچ ئەسپېك لەژېر مندا نەبوو، بەلكوو سواری ههوا بووبووم.

یه کشه ممه: دیمه نیکی زور جوانم بینی، له و کاته دا که له به رده م په نجه رهی هوله که دا تیپه ریم، شتیکم له سینگی لؤلیتا بینی، که له که روژ نامه فرو شه که دا قسه ی ده کرد. له ژیز چاوه وه ته ماشایم ده کرد و هه مه میمتم ده کرد جه سته م به ته واوه تی ده توینه و و وه کو و لاتی جالجالو که شه پول ده کات. وا خه یالم ده کرد، که له کونی تلسکوپیکی گه وره و سه یری ده که م، وه کو و ئیفلیج خوم پهلکیش کرد و چوومه ماله وه - بق هوله که، هه مو و چاوم خستبو وه سه رقونه راخراوه کهی و له پشتیبه وه به دزییه وه بوی رؤیشتم و له ویدا گه مؤه بیه کی که وه کو و به خه به کراسه که یه و به وه بو ی په شوکاویی خوم بشاره وه که میک به خوم بشاره وه که میک به خوم به ای رانده وه .

پهرييه که به زمانيکي سهرزهنشتکارانه وه هاواري کرد و گوتي: نهسه، بهسه.

 دوابهدوای ئهوه به دهنگیکی بیتامهوه گوتی: د ناه چهنده نهم باخچهیهم خوش دهویت.

نه خانمه رهزاقورسه لهسهر فریزهکه راکشا و تهماشای ئاسمانی دهکرد، له ناکاو توپیکی کونی تینسی بهر کهوت، گویمان له دهنگی لؤلیتا بوو، لهنیو مالهکهوه به پیکهنین گوتی:

ـ دایکه بمبووره مهبهستم تق نهبوو.

بنگرمان ئەو مەبەستى ئەو نەبوو، بەلكوو ئەو پەرىيە ھارە مەبەستى من بوو.

14

ههموو ههوله شهیتانییه کانم شکستی هینا، دو خهکهیش وهکوو خوی مایهوه، روزانه شهیتان هانی دهدام و دهیورووژاندم و دواتر وازی لی دههینام و ئازایه تبیه کهیشم له دهست دهدا، هیندهم ئازار چهشت وا ههستم دهکرد بوونم دهخواتهوه.

باش دهمزانی چیم دهویت و چون دهیکهم، بهبی ئهوهی پاکیی نهو منداله پیس بکهم. له ژیانی رابردوومدا ئهزموونی دهستبازیم زور بوو لهگهل ههرزهکارهکاندا، که ههرگیز زیانم به پهردهی کچینییان نهدهگهیاند، به تایبهتی لهنیو پاس و باخچه گشتییهکاندا، که خومم پیوه دهنان.

سى حەقت بەسەر چوو. من ھەر پلانم دادەرشت و دايكى شكستى پى دەھينا. ئەگەر خوينەر تيبينيى ئەوەى كردبيت، ئەو دايكە ھيندەى لەوە دەترسا كچەكەى چيژ لە من ببينيت، ئەوەندە ترسى ئەوەى ئەبوو من چيژ لە كچەكەى ببينىد.

ئه و بلیسه یه ی له دلی مندا هه لگیرساوه له ئاست ئه و پهرییه، بو ئه وه خولقابو و که دو و باره به ره و نه خوشخانه ی ده رو و نه که ر شهیتان در کی به وه نه کردایه، که شتیک ههیه ئه م کیشه یه م بو چاره سه ر ده کات، ئه وا بو ماوه یه کی دو و رو در یژیاریی پی ده کردم. لؤلیتا دو ایین پهری بو و، که نینو که به نازار و له رزو که شهرمنه کانمی پی گهیشت.

له وانه یه خوینه رسرنجی دابیت، که وشه ی زهریاچه که زور جار ده هاته نیو باسه کانه و ه به لام خوینه رئه و نازانیت که مسز میز همه مهمو خه و نه کانی ویران کردم، چونکه پیی گوتم ماری هاملتون هه رزه کاره ئه سمه ره که یش له گه آماندا بق سهیرانه که دیت. پیم وا بوو هه ردوو په ربیه هاره که ، کاته کانی سهیرانه که به چرپه چرپ و یاریکردنه و به سهر ده به ناچار ده بم له گه ل دایکی لق لیتادا به جلیکی نیمچه په و و تو م بده مه به ره تاو و له کاتی گفتو گوکردندا به به رده و ام کاتی گفتو گوکردندا به رده و ام کاتی گفتو گوکردندا به به رده و ام کاتی گفتو گوکردندا به رده و ام کاتی گفتو گوکردندا به رده و ام کاتی گفتو گوکردندا به دوای لق لیتادا بگه پین.

14

قهده ر دژایه تیم ده کات، رۆژیک به رله رۆژی سهیرانه که دایکی ماری هاملتون ته له فونی کرد و گوتی کچه کهی زور نه خوشه و ناتوانیت بو سهیران بیت.

له و کاته دا که له ژووره که م ده رچووم بق ئه وه ی قاپی خواردنه که مه له ریزه وه که دا دابنیم، گویم لی بوو مسز هیز به کچه که ی گوت سهیرانه که دوا ده خات. بیده نگی بالی به سهر ماله که دا پوشی و دهستم

به تاشینی ردینم کرد، بهبی نهوه ی سابوونه که به باشی له دهموجارم پاک بکهمه وه خزانده هؤله که وه و به دوای لؤلیتادا گهرام. پاک بکهمه وه خزانده هؤله که وه به دوای لؤلیتادا گهرام. دهمه وینت خوینه رانیش به شداریم بکه ن لهم رووداوه ی باسی ده کم دهمه ویت خوینه ر له ههمو و ورده کارییه کان ورد ببیته وه، بؤ نهوه ی ببین رووداوه که چهند پاک و بیگه رد بوو، ببینن پاریزه ره که م جون ببین پاریزه ره که م جون که بری من وه سفی کرد: (سؤریکی به ده ر له حه ن .)

پالهونی شانوگهرییه بیگومان منم بووم (ههمبهرت،) به لام کاته کی روزی یه کشهمه بوو له مانگی یونیق، شوینه کهیش هولی میوانهی بوو، که تیشکی خور تنیدا مهله ی ده کرد. لولیتا له و روزه دا کراسیکی خه تخه خه جوانی له به رکردبوو، پیشتر یه ک جار نه و کراسم له به ریدا بینیبوو و لیوه کانی سوور کردبوو و گونجاو بوو له گهل بالا جوانه کهیدا، که به کراسه کهیه وه نووسابوو، به رزونزمییه کانی لهشی هممووی ده رخستبوو، بو نهوه ی وینه یه کی جوانتر ببه خشم؛ باسکه کانی رووت بوون، روومه تی نال و سوور بوون، سیویکی سیویکی موسیقاکه و سیوری به ده سته وه بوو، به هه رحال، تاقه تی نه بوو به یک موسیقاکه و دانرابوو.

دلم وه کوو ته پل لنی ده دا، کاتیک هات له سه و قه نه فه که له ته نیشتم دانیشت، با له ژبر ته نووره که ی ده دا، به سیوه که ی یاریی ده کرد، هالی ده دایه ئاسمان و گرتییه وه.

له ناکاو سیوه کهم لیی سهند. به ئاماژه یه کی دهسته نهره کهی ههره شهی لی کردم، که بیده مهوه، سیوه کهم بوی دریژ کرد، به پهله گرتی و قه پیکی لینی گرت. به کاریگهریی دهستلیدانی دلم وه کوو به به ده توایه وه. گرتی به و گو قاره و ه که به دهستمه و ه بوو، خوم وا

دەرخستبوو كه دەيخوينمەوه، به خيراييى لاپەرەكانى ھەلدايەوە و به دوای بابه تنکدا دهگهرا که ده یویست نیشانمی بدات، خوّمم وا پیشان دا که گرینگی دهدهمه ئهو بابهتهی بۆی دهگهریت. سهرم لیم نیزیک كردهوه تا ئهو ئاستهى قژهكهى بهر نيوچهوانم كهوت، به دهستى دەمى سىرى و قۆلى بەر روومەتم كەوت. بە ھۆى ئەو تەمومژەوە، كە نبگای گرتبووم، ئیقاعی کارتیکهرییهکانم خاو کردهوه. لهو کاتانهدا ئەژنۆكانى دەلەرزىن و بە يەكياندا دەدا و بە توورەيىيەوە دەيانى-نووساند به یه کهوه. له ناکاو گوڤارهکهم له دهستی سهند و خوّی فری دایه باوهشم و ویستی گوڤارهکهم لی بستینیتهوه. دهسته لاوازه کانیم گرت و گوڤاره که که و ته زهوی، ورته ورتیکم لیوه هات و گوتم: "لق!" خوّى له باوهشم كشاندهوه و وهكوو دانيشتني پيشووى لهسهر ليوارى قهنهفه دانيشتهوه، ئهو منداله درندهيه به سادهیییه کی زور بیستووره وه، لاقه کانی دریژ کردن و له باوه شمدا پشووی پییان دا.

له کاته دا گهیشتمه ئه و په ری لوتکه ی چیز تا سنووری شیتبوون، به لام توانیم پاریزگاری له مهکری شیتایه تیم بکه م، له و دانیشتنه مدا له سه ر ئه و قه نه فه یه توانیم خوراگر بم دوای زنجیره یه ک بزاوتی پوشراو - ئاوازی حه زه کانم له سه ر ئه ندامه پاک و بیگه رده که ی ئاسان نه بوو بوم، که وا له و هه رزه کاره بکه م له مه به سته کانم تی نه گات، کومه لیک گورانکاری و چاکسازیی پیویستم گرته به ر، بو ئه وه پروسه که م سه رکه و تو بکه م.

به خیرایی دهستم کرد به قسهکردن و وا خوّم دهرخست سهرم دیشی و بیانووم بوّ وشه و ههناسه پچراوهکانم دههینایهوه، له ههمان کاتیشدا چاوی گیژی ناوهوهم خستبووه سهر ئامانجیکی

تايبهت له زهيني خومدا. زور به ئاگايييهوه ليخشاندنه تهليسماوييه خاوه کانم خیرا کردنهوه، له وههمی خوّمدا زیاتر خیرام کرد، لهویدا بهربهستیک ههبوو، ههرگیز نهمده توانی لایبدهم، چ دهبوو نهگه, بیجامه و روّبه کهم دابکه نم؟ ئه و کات لیخشاندن و هه سته کان خوشتر دهبوو له نيوان لاقه كانيدا، كه خور سواغياني دابوو و له باوهشي مندا بوون، به شاراوهیی تووشی شههوهتیکی سووتینهر بووبووم، به شیوهیه ک ناتوانم گوزارشتی بکهم. لهو کاته دا که وشه و ههناسهم پچرپچر بوون، وشهکانی گۆرانىيەكەى (كارمن ئازىزەكەم) ھاتە سەر زمانم و وهکوو ئامير دووبارهم دهکردهوه و وهکوو کارتيکي سيحري به کارم دههینا. له ههمان کاتیشدا ههستم به ترسیکی زور دهکرد که قەدەرىك بىتە ژوورەوە و چىزەكەم لى ببرىت و ئەو بارە زىرىنە لە باوهشم لا بدات. وا ههستم دهكرد بووني من تهنيا كارى بن ئهوه دەكرد كە خۆشى بچيزم، ئەو رارايييە ناچارى كردم لە ماوەي يەكەم خولهكهوه به پهله كار بكهم، ههرچهنده لهگهل ئهو پيلانهدا كه بۆ چیژوهرگرتن دامرشتبوو نهدهگونجا، بهلام ئهو ههولی ئهوهی دهدا ئاوازی گۆرانىيەكەم بۆ رىك بخاتەوە، چونكە بە باشى دەيزانى و گوييهكى مۆسىقىي باشى ھەبوو.

کاتیک دهستم وهکوو موسیقا به سهر لاقیدا ده هینا، هه ردوو لاقی له سهر باوه شه به تینه که مدا که دریژ بووبوون، که مینک گرژ بوونه و و قاقای به رز بووه و به دهم سیوخواردنه و دهستی به له رزینی لاقی کرد، تا تاکیکی پیلاوه که ی که و ته سهر ئه و کوگو قاره ی ته نیشتم. له و کاته دا هه ر جووله یه کی بکردایه وهکوو ئامراز یک هاوکاریی ده کردم؛ چیکردنی ئه و په یوه ندییه له نیوان ئه ژدیها و کچه ده کردم؛ چیکردنی ئه و په یوه ندییه له نیوان ئه ژدیها و کچه

قهشهنگه که دا کارامه تر بیته دهست، که له پهیوه ندیی نیوان ئه ژدیهایه کی زیندانیکراو و جوانیی جهسته ی پاکوبیگه ردی ده چوو. هه ستم ده کرد نووکی په نجه کانم بوون به چاو، هه موو ئه و مووه نه رمانه م بینین که له سهر قاچی دابه ش کرابوون، له نیو ته ومرشی ئه و گهرما پرووکینه ره دا ون بووم، که له جهسته ی لۆلیتادا ده رده چوو، وهکوو هاوینی سووتینه ر بوو.

كاتبك سهرقالي خواردني دوابهشي سيوهكهي بوو، له ناخمدا ئاواتم دەخواست له جینی خویدا بمینیتهوه. که خوی لار کردهوه بو ئهوهی پاشماوهی سیوهکهی فری بداته نیو تهپلهکهکهوه، قورساییی لاقی كەرتە باوەشە ئازاركىشەكەمەوە، لە ناكاو گۆرانكارىيەكى تەمومۋاوى بهسهر ههستهوهرهكانمدا هات و چوومه قوناغيكهوه كه هيچ شتيك گرینگیی نهما، جگه له گرینگیی رشتنی شههوهت، که ناخی پر کردبووم. ئەوەى دەسىتى يى كرد وەكوو دريز ەپيدانيكى خۆش بوو بۆ قوولاییی رهگهکانی بوونی ناوهوهم، بووه درکیکی ههلگیرساو و گەيشتە قۆناغى دلنيايىيەك كە لە ھىچ لايەنئكى ژياندا بوونى نىيە. ههستم کرد توانای ئهوهم ههیه ئارام ببمهوه، بن ئهوهی دریژه بهو گره بدهم، چونکه ئهو شهپۆله بهچیژه ههنگاوی نایه ناخمهوه و بهرهو رهقبوون ههنگاوی دهنا، لهو کاتانهی که به تهنیا چیژم وەردەگرت، سەيرى رووخسارى ئەو پەرىيە پىستگولالەيىيەم كرد كە خۆر به رەنگى زېرين سواغى دابوو، مەست بووم، له پشت ماسكى چیژه کۆتوبەندکراوهکانمهوه تهماشایم دهکرد، ئهویش هیچ ههستی به من نه ده کرد و تیشکی خور له لیوه کانی ده دا و سهمایان ده کرد. هیشتا بهرده وام بوو له گیزهگیزکردنی گورانیی (کارمن ئازیزهکهم!) ئیستا ههموو شتیک ناماده بوو، ههستهوهرهکانی چیز بوود برونهوه، شوینه ههستیارهکانی جهستهم بهرهو شیتبوون ههنگاویان برونهوه، شوینه ههستیارهکانی جهستهم بهرهو شیتبوون ههنگاویان دهنا، بچووکترین گوشار بهس بوو، بق نهوهی بگهمه کوتاییی چیژیکر ناسمانی، لهو کاتانه دا، من نهو ههمبهرت ههمبهرت ههمبهرت سهگ و زهلیا نهبووم، که قاچی دهلسته وه و شهقی لی دهدرا، بهلکوو بووس نهبووم، که قاچی دهلسته وه و شهقی لی دهدرا، بهلکوو بووس کهسیک له سهرووی نهو خهمانهی که گالته جارییان پی دهکرت و دوورتر بووم له دهستی سزا، ههستم بهوه کرد کهسیکی گهوره و بههیزم، به تهواوه تی درکم به نازادیی سولتانی تورکی دهکرد، که به مهبهست چرکهکانی چیژی بهو ههموو بچووکی و بهختهوهرییهوه دوا دهخست.

وامدهزانی له لیوار شیویکی قوولی شههوه تدا هه لواسراوم، بهرده وام بووم، وشهی گورانییه که م وه کوو مروقیک ده گوته و که له کاتی نووستندا قسه ده کات و پی ده که نیت، ده سته کانیشم تنوکی خوشیان ده تکانده سه ر ئه و قاچانه ی که به تیشکی خور به رهنگی ئه سمه سواغی کردبوون. تا ئه و په ری سنووری ریپیدراو ده ستم له قاچه کانی دا.

له روژی پیشوودا لۆلیتا خوی کیشابوو به باوهلیکی گهورهی نیر هولهکهدا و شوینهواریکی موری لهسهر رانه نهرمهکهی بو دروست بووبوو، منیش به دهسته گهوره و تووکاوییهکانم دهستم پیدا دهمینا و به بیانووی بهزیییه و گوتم: سهیرکه چیت له خوت کردووه? به نارهزووی خوم و زور به ناسانی قاچیم دهپشکنی. جلهگانی ناوهوهی شی بووبوونهوه. هیچ شتیک نهیدهتوانی ببیته ریگر له پهنجهم بو گهیشتن به قوولایییه گهرمهکانی. کاتیک ختووکهی قاچیم دهدا، کوتی: نوه... نهوه هیچ نییه."

پیکه نینیکی قوولی کرد، پاکیی مرواری ناسا له خواره وهی لیوی دهرکه و ت و له سهر لیوی لای چه پیدا پشووی دا. له نیو باوه شمدا خوی راست کرده و و دانیشت، له وه دا بوو پشته مله رووته کهی به و ده مه م بکه ویت، که نکه نکی بوو.

کاتیک دواسه رنجم خسته سه ر قوونی چهپی، ته زوویه ک دریژ ترین دهشه ی پی به خشیم، که هیچ مه خلووقیکی مرؤیی یاخود به ژدیهایه کی ئینسانی پیشتر نه ببینیوه.

لۆلىتا خۇى لەسەر قەنەفەكە خل كردەوە و لەسەر لاقەكانى خۇى ھەلدا بۇ ئەوەى وەلامى تەلەفۇنەكە بداتەوە، بە من بوايە ئەو تەلەفۇنە بۇ ھەتاھەتايە زەنگى لى بدايە و وەلام نەدرايەوە.

لهسه ریه ک قاچ وهستابوو و به چاوترووکان و پروومهتی گردار و قری پهرژوبلاوه وه، نیگای بی باکی له نیوان من و کهلوپهلهکاندا دانابوو. لهگه ل دایکیدا قسه ی ده کرد و گوینی ده گرت و وه لامی دهدایه وه. منیش به دهسته سریکی ئاوریشمین ئاره قه ی نیوچه وانم سری و چهرچه فه ئالؤسکاوه کهم پیک خسته وه. ئه و بهرده وام بوو له تهله فونه که، قسه ی لهگه ل دایکیدا ده کرد و مشتوم پی بوو لهگه لیدا. کاتیک ئاوازی ده نگی به رز بووه وه، خوم خشانده حه مامه که وه.

14

کاتیک گهرامه وه بق مال، هینده به چیژه وه نانم خوارد سالانیکی زور ههستم به و چیژه نهکردبوو. لولیتا هیشتا نههاتبووه وه. دووباره مهستی خهیاله سهخته خوشهکانم بووم، وهکوو وشتریک برووداوهکانی نیوان خوم و لولیتام دههینایه بهر چاوم.

ههستم به درموشانه و ههرزهکاره بگهیه نم هموو هی دریانیک به رموشتی نهو ههرزهکاره بگهیه نم، هموو هست ریانیک به رموشتی نهو ههرزهکاره بگهیه نم، هموو هست سووتینه رمکانم رشتنه نیوی، به بی نهوه ی پیسی بکه م، به مشود الولیتا به سهلامه تی مایه و ه و نه و شینتیه ی من به دهستم هینا لولیتا به سهلامه تی مایه و ه به و شیوی لولیتای خهیاله و الولیتای راسته قینه و به به به لولیتای راسته قینه راستگوتر بید که خوم خولقاند به و مه به به لولیتای راسته قینه راستگوتر بید نیوان من و لولیتای راسته قینه ده کرد - له سه ر قهنه فه که دا.

ئه و منداله به هیچ شتیکی نهزانی، چونکه من هیچم لیی نهرو ئهمهیش نهبووه ریگر لهوهی ئه و پروسهیه دووباره بکهمهوه، وهکوو ئهوه بوو کهسیکی پشتکوم و زهلیل لهسهر کچه قهشهنگیکی نیز فیلمیکی سینهمایی دهسته و لی بدات.

ههستم به چهند سه عاتیکی سه خت کرد، که له م گهردوونه ترسنای دریژه ی ده کیشا. وامده زانی دار چناره کان به نهینییه که مه ده زان سه رله نوی ناره زووه کانم له خوینمدا ده ستیان پی کرده وه، به به باید به باره زووه کانم زور به هیزتر بوون، له ناخی خومدا خوازیار بووم له و کاته ی دایکی له چیشتخانه که سه رقالی در وستکردنی خواردن بوو، دووباره بیته وه و شانق گهرییه که ی به یانی له سه رسامی قه نه نه که دووباره بکه ینه وه. خوایه بیته وه بق لام. زور به سه رسامی ده یبه رستم.

نهخیر، وشهی سهرسام گوزارشتیکی ههلهیه، ئهو چیزهی ناخ و خهونه کانی و خهونه کانی پر کردم سهرسامبوون نهبوو، بهلکوو زوّر خوش و نهرمونیان بوو، من به چیژ و نهرمونیانی وهسفی ده کهم، چونگ نیازی نهوهم ههبوو به ههموو هیز و حیکمه تیکمه و پاکیی ئهو مندالا

بپاریزم، سهره رای ئه وهی ئاگر له مهیله سیکسییه کانمه وه بلیسه ی

ئیستا گوی بگرن بزانن چون به سهر ئازاره کانمدا سهر که وتم؛ لؤلیتا گهرایه وه، به ته نیا خوی نه بوو، به لکوو له گهل ئال چاتغیلدی دراوسینیان بوو، له سینه ما گهرانه وه. خوانی ئیواره مان له سهر میزه که خوارد، که مسرز هیز له رازاندنه وهی زیاده رؤیبی کردبوو، له کاتی نانخوارد نه که دا باس له وه کرا که فیلیس چاتفیلدی دراوسینیان سبه ی ده چیت بر خیوه تگهی هاوینه ی کچان و ماوه ی سی حه فته له وی ده مینیته و ه، بریاریش درا پینجشه مه ی داها تو و لؤلیتایش بو هه مان شوین بروات، تا ئه و کاته ی خویندنگه ده کریته و ه.

ئهم ههواله تووشی شوکی کردم، ئایا ئهمه واتای ئهوه نیبه که ئهو خوشهویستهی به نهینی خاوهنداریتیی دهکهم، له دهستم دهچیت؟ بو ئهوهی گرژومونییه سهختهکهم بپوشم وا خوم دهرخست که سهرئیشهکهی بهیانیم بو هاتووهتهوه و هوکارهکهیم بو ددانم گهراندهوه. دوای ئهوهی گویم له سهرجهم راسپاردهکانی مسز هیز گرت، سهبارهت به سهردانکردنی دوکتوری ددان، به پیچوپهنایهکی لیهاتوهوه توانیم پرسیار له دایکی بکهم: "پیت وایه لهوی دلخوش دهبیت؟" (ئای! چ پرسیاریکی پهرپووت بوو.)

له وه لامدا گوتی: به لی، له وی حالی باشتر دهبیت، هه موو کاته کهی به یاریکردن به سهر نابات، چونکه خیوه تگه که شیرلی هؤلمزیش به ده ده به ده ده به ده ده به ده ده به ده ده به ده ده به داد به ده به داد به ده به ده به داد به ده به داد به

گفتوگوکان له بارهی پیشنیاری مسز هیزهوه بن رقیشتن بن لای مهادوانگهکه کوتایی هات و منیش به بیانووی ددانئیشهکهمه وه رووم کرده ژوورهکهم.

10

لؤلیتا به مهبهستی کرینی پیداویستییه کانی خیوه تگه که چوو بو شار له کاتی خوانی ئیواره دا له و په ری خوشیدا بوو. چاوی به گوهٔاره کانی (کومیک) دا ده خشاند. منیش بریارم دا هیندیک نامه بنووسم. بیرم له وه ده کرده وه ماله که به جی بهیلم و به ره و شاریکی که نار برؤم، تا نه و کاته ی خویندنگه ده کریته وه، واتا تا نه و کاته ی لؤلیتا ده گه پیته و له خیوه تگه که ، چونکه گومانم له وه نه بوو، که به بی نه و منداله ناتوانم بازیم.

له نیواره ی دوری پیش سه فه ره که یدا، له دوای شه دیکی ناسایی له گهل دایکیدا، لؤلیتا نانی نیواره ی له ژووره که ی خوارد. گریانیکی زور به کول گریا، پنی خوش نه بوو چاوه ناوساوه کانی ببینم، پیستی زور هه ستیار بوو، له دوای هه ر گریانیک چاوی سوور ده بووه و ده ناوسا.

گهلیک به داخ بووم، چونکه ئه و وایده زانی به دیمه نی ئه و چاوانه ی زیان به به هاکانی ئه و جوانییه ده گهیه نیت که من هه ستم پی ده کرد ئه و پهله سوورانه م زور پی جوان بوو که له دوای گریاندا و هکو و که لای گول ده وری لیوه کانیان ده دا. دیمه نی پرژانگه ته ره کانیم گهلیک پی ژبکه له بوون، که به هن ی فرمیسکه و ه ته ر ده بوون، نه و

شەرمكردنەى لە زۆر شت بىيەشى كردم، كە لە رىيەوە شىوەنىكى بەچىزى بى دەبەخشىم.

توانیم روزیک به رله سهفه رکردنه که ی چهند دهقه یه ک له گه ل لولیتادا ته نیا بیمه وه. شورتیکی مندالانه و قهمیسیکی روونی له به رکردبوو. بو گالته کردن هیندیک قسه م بوی کرد، لیوه کانی گوشین و ورته ورتیکی تهموم راوی لیوه هات، به بی نه وه ی سهیرم بکات. به زولیتییه و هدنی به سمتی به سمتی کشنا و گوت: گود نک به هندی له

به زۆلیتىيهوه دەستى به سمتى كیشا و گوتى: گورزیکى به هیزى له قۆلم دا.

بو ئیوارهکهیشی سازشی نهکرد و نههاته خوارهوه بو نهوی خواردن لهگهل دایکی و ههمبهرتدا بخوات، قژهکهی شورد و چووه سهر جییهکهی و دهستی به تهماشاکردنی کتیبی ههزهلی کرد.

له بهیانیی پینجشهممدا دایکی زور به ئارامی بردی بو خیوهتگهی کچان.

ئهگهر نووسهریکی لیهاتوو و مهزن ههبوایه و چیروکهکهی باس کردبام، دهیگوت: (حالی خوم بو خهیالی خوینهر بهجی دههیلم، که چیم بهسهر هات!) به لام من هیچ شتیک بو خهیالیان بهجیی ناهیلم و دهیلیم، که لولیتام بو ههتاهه تایه خوش ده ویست. لهگه ل ئه وهیشدا ده مینیم، لولیتا بو هه تاهه تایه بو من نابیت، له مانگی یه ناییردا ده بیته ده مزانی، لولیتا بو هه تاهه تایه بو من نابیت، له مانگی یه ناییردا ده بیته

سیزده سال، دوای دوو سالی تر لؤلیتا نابیته و به پهرییه کی همرزه کاری هار، بهلکوو دهبیته کچیکی ئاسایی و دواتر دهبیته کچه خویندکاریکی زانکو، بهم شیوه به وشه ی مهتاهه تایه ته نیا بو منه. بو عهشق و خوشه و یستیی لؤلیتای نه مر و نه به دییه، که له خوینمدا رهنگ ده داته و ه.

لولیتا، نه و چرویه ی گه لا په مه بییه کانی ده می نه کردو وه ته وه، لولیتای ده نگراریکی ناسکی قره هه نگرینیی پر، که هه میشه ده توانم ده ستی لی بده م و بونی بکه م و به دل و ده روونم گویم لینی بیت. به م شیوه پرسیاری نه وه م ده کرد چون ده توانم بو دو و مانگی ته واو نه پیینم؟ له خوم ده مهرسی، جلی ژنان له به ر بکه م و خیوه تگه یه که نیزیک خیوه تگه ی کچه کان هه لبده م؟ به م جوره دو و مانگی ژیان له نیزیک جوانی و ناسکییه وه، له ده ست ده ده م، له گه ل نه وه پیشدا هیچم پی ناکرنت.

ئەرەى سەرلەبەيانىي ئەر پىنجشەممەيە رورى دا، رەكور تنۇكىكى ھەنگوين بور، كە بۇ مارەيەكى زۇر لە پەرداخەكەيدا نامىنىت.

لهسهر جیده که داپه ریم و سهیری په نجه ره که م کرد، گویم له دهنگی کوچکردن بوو، خوشه ویسته که مم بینی له دهست خوری به یانیان به دهستی سیبه ری بو چاوه کانی کردبوو، چاوه رینی دایکی ده کرد. ئه ساته بوو به ئوتومبیله که یه وه هات تاکوو بو خیوه تگه کهی ببات ئوتومبیله که له و روستندا بوو، به دهستی مالئاواییی له خزمه تکاره کهی ده کرد، له و کاته دا سهیری سهره وه ی کرد و منی بینی، لولیتا گه رایه وه بو مال، گویم له دهنگی پییه کانی بوو به پهیژه که دا سهرده که وت، بیجامه که م له پی کرد و ده رکه کهم له سهر پشت کرده وه، هه ستم ده کرد دلم له خوشییان سه ما ده کات و له وه دا به کرده وه هه ستم ده کرد دلم له خوشییان سه ما ده کات و له وه دا به که دا به که ده کرده وه ده کرده و ده رکه که م له سه ده کرده و ده رکه که می کرده و ده رکه که م له سه ده کرده و ده رکه که م له سه ده کرده و ده رکه که م له سه ده کرده و ده رکه که م له سه ده کرده و ده رکه که م له سه ده کرده و ده رکه که م له سه ده کرده و ده رکه که م له ده کرده و ده رکه که م له سه ده کرده و ده رکه که م له سه ده کرده و ده رکه که م له سه ده کرده و ده رکه که م له سه ده کرده و ده رکه که م له کورده ده کرده و ده رکه که م له سه ده کرده و ده رکه که می در دی که کورد و ده رکه که م کورد و ده رکه که م کورد و ده رکه که کورد و ده رکه که م کورد و ده رکه که که که که کورد و ده رکه که کورد و ده رکه که کورد و ده کورد و ده رکه که کورد و ده ک

بتهقیت، هیندهی پی نهچوو لولیتا له بهردهمم دهرکهوت و به دهم راکردنه وه خوی هه لدایه نیوان باسکه کانم و دهمه خوش و پاک و بینگوناحه کهی خسته نیو دهمه وه و توایه وه و منیش زور به توندی باوه شم پیدا کرد و گوشیم.

دەستى لى بەردام و گەرايەوە بۆ ئۆتۆمبىلەكە و قەدەر دىسانەوە دەستى بە بزاوتى خۆى كردەوە، لەگەل سەركەوتنىدا ئۆتۆمبىلەكە كەمىك جوولايەوە و قاچە زەردەكانى دەركەوتن.

19

هیشتا دهسته کانم بونی لولیتای پیوه مابوو، هیشتا ههستی خرو که کانی له شی نه و ههرزه کاره نه رمه له دهسته کانمدایه. له دوای رویشتنی نه و چوومه ژووره که یه و کانتوری جله کانی ژیره وه ییم کرده و و دهموچاوم نوقمی نیو جله لوچه کانی کرد، که به رجهسته ی که و تبوون. ده یانم خشانده دهموچاومه وه، پارچه په رویه کی سوورم بینی، بونی عاره قه ی لولیتای لی ده هات، هه نمگرت و توند خستمه سه رسینگم.

له ناکاو گویم له دهنگی لویزی خزمهتکار بوو، بانگی دهکردم، کاتیک پرووم تیی کرد، گوتی نامهیه کی لایه بق من نیردراوه، به دهسته لهرزوکهکانمه وه نامه کهم لی وهرگرت و تیدا ئه وهم خوینده وه: "ئهمه نامه نییه به لکوو دانپیانانه به وهی که تقرم خقش ده ویت (بهم شیوهیه دهستم به نامه که کرد. به هقری ناشرینیی نووسینه که وه وامزانی لقلیتا نووسیویه تی نامه که که نیسه دا دوای نه وه نووسی که له کهنیسه دا داوای نووسیویه تی نامهیهم له دوای نه وه نووسی که له کهنیسه دا داوای نووسیویه تی نامهیهم له دوای نه وه نووسی که له کهنیسه دا داوای لیبوورینم له کردهوهکانم کرد و نیلهامی نهم ریچارهیهیان پیم با هیچ دهرفهتیکم نییه بو ههلهاتن لهو مهسهلهیه."

دەرقەنىكىم ئىيى بىر لە يەكەم چركەۋە من تۇم خۇش ويىست. تۇم وەكۇق خۇشەۋىستى ۋىيانىم دۇزىيەۋە، من ژنىكىم ململانى لەكەل تەنيابىدا دەكەم.

نورییهوه، من را این که سم! راستیبه کانت بن محرکه و ته خویندنه وی

نووسينه كانى پيشوو.

بهم شنوهیهی من تکات لی دهکهم شته کانت کو بکهیته و ههر نیستا برقی و نهو ماله به جی بیلی، به سیفه تی نه وهی خاوه نه نه و ماله مفرمانت پنی دهدم وهکوو کریچیه ک نه و ماله به جی بهیلی، دهرت دهکه هه دهره و بهلی خوشه ویسترین خوشه ویست! برق من نیواره دهگه پیمه و و نامه ویت له ماله دا به بینی، تکات لی دهکهم هه در نیستا برقی و نهم نامه بیمانایهیش تا کوتایی نه خوینیته و ه

ئازیزهکهم! مهسهلهکه زور روونه. من باش دهزانم که من هیچ گرینگییهکم الای تق نییه، به لنی، تق پیت خوش بوو قسهمان لهگهل بکهی و کهشی مالهکهت پی خوش بوو، به لام من وهکوو بووکه شووشهیه کی فهرامؤشکراو بووم بق تق. وا نییه؟

نه گهر بریارت دابوو نهم دانپیانانه بخوینیته وه، نه وا به خراپترین تاوانباری له له پلادراوت وهسف ده که مندالیک لاقه ده کات، نه گهر بریارت دا له دوای خویندنه وه ی نامه که د فرخه که باش بکه یت و من به دهست بینی به م شیوه یه، نه گهر بریارتدا بمینی (ده یشزانم که نامینی) نه وا مانه وه ی واتای نه وه یه که تو هینده ی ویستی من بو تو. من وه کوو هاوه به شی ژبان ده ویت و ناماده م بو هه تاهه تایه ژبانم به ستم به ژبانته و و ببیته باوکی کچه بچووکه که م.

خۆشەرىستەكەم! لە مارەى مانگى (يۆنيۆ)ىا. چ جىھانىكى خۆشەرىستىم بۆت بونياد نا. تۆ چەند پارىزگارى! ئەم جورئەتەى من تا چەند

تا ئیره ههوهسی خوتت تیر کرد. به لام له بارهی نامه که وه باره نه گهر ناواکارییه که مت فه راموش کرد و تا کوتایی نامه که خوینده و میری کیشه یه که نییه بیدرینه و برق به حالی خوته وه و بیرت نه چیت ناونیشانی خوتم بو به جی بهیله، تاکوو مافی کریکه تت بو بگرینمه وه که ناوته بو نهم مانکه مالناوا نازیز ترین خوشه ویست! نویژم بو بکه نه که ر نویژ ده کهی، شارلوت میز.

له دوای خویندنه وه ی نامه که کاردانه وه ی یه که می دایپوشیم، هه ستی سه رسوورمان و په شوکاوی بوو، دواتر وه کوو بلیی ده ستیکی هاوری به سه ر شانی دام و هیوری کردمه وه، دوای نه وه نارام بوومه و و له په شوکاوییه که م ده رچووم، سه رله نوی خوم له ژووره که ی لولیتادا بینییه وه، له سه ر دیواره که دا ریکلامیکم بینی که بردراوی په ره ی گوفاریک بوو؛ زاوایه کی قرره شی چاوشین.

(لۆلۈ)يش به قەلمى (هەزل) تىرىكى بۆ دەموچاوى پالەوانەكە كىشابوو و نووسىبوى (ه، هـ) لە راستىدا لىچووەكە زۆر نىزىك بوو ئەگەر جياوازىي تەمەن نەبوايە.

ریکلامیکی دیکهی رهنگاورهنگی لهژیرهوه ههلواسرابوو، وینهی نووسهریکی شانق بوو، که نمایشی جگهرهی (درووم)ی دهکرد، لیرهدا لیچووهکان بوونه مایهی گومان بوم.

دلنیا بوومهوه لهوهی که خزمهتکارهکهیش رؤیشت. لهسهر جییهکهی (لۆ) راکشام و دووباره نامهکهم خویندهوه. جهنابی دادوهران: ناتوانم سویندتان بو بخوم که پیشتر هیچ ههست و ههلچوونیکی تایبه تم لهسه ر ئه و بابه ته بیر نایه ت، لهوانه یه له پیناو ئهوه ی به ئاسانی بگهم به لولیتای کچی، چهند چرکهساتیک به شیوه یه کی بابه تبیانه، مهسه لهی هاوسه رگیری لهگهل بیوه ژنیکی کاملی وه کوو شارلوت هیزدا کاریگه ربی کردبیته سه رم.

به لکوو ئاماده بووم به و که سانه یش که ئه شکه نجه م ده ده ن المیم، من به چاوی مشته رییه و سهیری لیوه سووره کانی شارلوت و قر و سینگه ورووژینه ره که ییم ده کرد و هه و لم ده دا به شیوه یه کی ته مومژاوی بیکه مه یه کیک له زینده خه و نه کانم.

من ددان بهوهدا دهنیم که لهژیر کاریگهریی ئهشکهنجهدام، لهوانهیه ئهشکهنجهیهکی وههمی بیت، به لام ئهشکهنجهیه کی ترسناکه.

به هه رحال. نامه که ی شارلوتم دراند و چوومه ژووره که ی خوّمه و قرّم چاک کرده و و بیرم له و دهستبازییانه ده کرده و که وه کو و هاوسه ری دایکی، ده توانم له گه ل لۆلیتادا بیکه م، وینای ئه وهم کرد که روژانه سی جار باوه شی پیدا بکه م.

دواتر زور به ئاگاییهوه وهکوو هاوبهشی ژیانم وینای شارلوّت و جیی نووستنهکهم کرد و بیرم له خوّم کردهوه وهکوو هاوسهریّک کار بوّ دابینکردنی هوّیهکانی ژیانی بهختهوهری دهکهم.

ههمبهرت ههمبهرت که لهژیر تیشکی لیکولینه و هدا ناره قی ده پشت و پیاوانی پولیسیش که به ههمان شیوه ناره قیان ده پشت، رایانده کیشا و پالیان پیوه ده نا.

ههمبهرت ههمبهرت، که رووناکی، ویژدانی کردهوه، دانپیدانانیکی دیکهیشی خسته روو:

ئىستايش ئاگادارى ئەو تىبىنىيە گرىنگە بن:

که سایه تیی من وهکوو هونه رمه ندیک بالی به سه رئه و که سایه تییه مدا پر شمی که وهکوو پیاویکی باش ده ربکه وم، دوای نه وهی که شارلوت پیشنیاری زهواجی برم کرد، رووداوه کان له هزرمدا زیاتر پیشکه و تنیان به خووه بینی و کار گهیشته نه وهی بیکوژم.

بهم شیوه یه نارهزووی نهوهم ههبوو ماوهی دوو بو سی سه عاتی رارایی و سه رقالبوون بو شارلوت دروست بکهم، تاکوو له پیچاوپیچه کانی رفی گهرانه وه دا تووشی رووداویکی هاتوچو ببیت چونکه شارلوت له کاتی هه لچوونیدا به خیرایییه کی شیتانه وه نوتومبیل لی ده خوریت، دواتریش ده توانم پینی بلیم ته له فونم بو خیره تگه که کردووه، به لام که میک دوا که و تم، بویه له گهل لولیتا قسهم کردووه و فریای تو نه که و تووم چونکه خیره تگه که ت به جی هیشتبوو له گهل لولیتا قسهم کرد و به له رزینه وه پیم گوت که دایکی ده خوازم، ناچار بووم دوو جار نه و هه واله ی بو دووباره بکه مه وه، پی ده چوو شتیک میشکی لولیتای سه رقال کردبوو، فکری زور لام نه بوو، به لام دواتر گویم لی بو و به پیکه نینه وه گوتی:

- ئۆھ كارىكى باشە، كەي ئاھەنگەكەيە؟

ئا راودسته ئەو سەگە نەفرەتلىكراوە قاچم دەلىسىتەوە.

لیرددا تهاهفونه که ی داخست، هه ستم کرد خوشییه کانی ژیان له خیوه تگه که دا، بیره وه ربیه کانی هه مبه رتی لای لولیتا په رده پوش کردووه، به لام نایا نه و کاره هیچ گرینگییه کی هه یه ؟ ده توانم به بونه ی ناهه نگی هاوسه ریم بیگه رینمه وه بق مال، دوای تهاه فؤنه که رووم کرده سه لاجه که بق نه وه ی بزانم چیی تیدایه، سه یرم کرد شته کانی ناوی تیک چوونه، دواتر چوومه بازار هیندیک خواردنی خوش و گرانترین مهیم کری. من دلنیام به وه ی که له رینی نه و ماده (چالاککه رهوانه) وه به پشتیوانیی به هره کانم، ده توانم خوم له هه موو شهرمه زارییه که لابده م که ده بیته هوی سارد بوونه و مه که گیدا، ده بیت مهیلی گردار و به هیز بنوینم بق نه و بیوه ژنه.

مهولم دا پشت به خه باله کانم ببه ستم بو نه و دی وینه یه که بو شارلوت دروست بکه م که ناره زووم بچیته سه ری، ههولم دا وینای جه سته ی بری و هکوو خوشکیکی لؤلیتا لی بکه م نه ک و هکوو دایکی، هه رچه نده من به خه بالیش و هکوو ژنیکی قوونقورس و راننه ستوور و سینه پر و رهنگی قرمزی ده بینیم، ژنیکی شیکه له دیدی منه و ه، به لام گهمژه یه کی جارسکه ریشه.

خور بهره و ناوابوون لار بووبووه وه، سییه م پیکی تیکه له ی جن و شهربه تی نه نانسم تیکرد بو نه وه ی نازایه تیی دهروونی خوم کو بکه مه وه و خوم به باخچه که وه سه رقال کرد و نه و شوینانه م چاک کرده وه که فه راموش کرابوون و چاویشم گوشه ی نه و شه قامه ی داده مالی که شارلؤتی لیوه دیت.

دوای ماوهیه کشارلؤت به ئوتومبیله که ی هاته وه و بو پشتی ماله که ی پیچی کرده وه، توانیم رووخساره ئارامه که ی ببینم، وام دانابوو، شارلؤت هه تا نه چیته سه ره وه به وه نازانیت که من رؤیشتووم یان نا، دوای خوله کیک، به نیگایه کی نیگه رانه وه که ئازاره که ی ئاشکرا ده کرد، له په نجه ره ی ژووره که ی لولیتاوه سه یریکی کرد، منیش به په له به پهیژه کاندا چوومه سه ره وه تاکوو به رله وه ی له ژووره که ی لولیتا ده ربچیت فریای بکه وم.

14

ئهگهر بووکه بیوهژن بیت و پیاوهکهیش پیشتر جیا بووبیتهوه و بووکه دوو ساله لهو شارهدا بیت، زاوایش مانگیک، کاتیک زاوا دهیهویت به خیرایی کوتایی به سهودایهکی نهفرهتلیکراو بینیت و بووکه به بزهیه کی لیبوورده و دوور له مهراسیمی تایبه به بهریوه ده بیت، شهوکات شاهه نگیکی شارام و دوور له مهراسیمی تایبه بهریوه ده چنت.

پیم خوش بوو لۆلیتا ئامادهی ئاههنگهکه بیت، بوونی ئهو هاندهریک بوو بو من لهوهی ئاههنگهکه خوشتر بیت، به لام هاورا بووم لهگهل دایکی لهسهر ئهوهی چهند روزیکه چووهته خیوه تگه خوشهویستهکهی، ئهوه ناهینیت بیگهرینینهوه.

بۆم دەركەوت كە شارلۆت زۆر واقعىيە، ھەرچەندە ناتوانىت كۆنترۆلى دل و فرمىسكى بكات، ژنىك بوو خاوەن بنەما و پرەنسىب بوو، دواى ئەوەى ژنە عاشقبووەكەم كەوتە جىخەوى ھاوسەرىتىيەو، دەستى بە لىكۆلىنەوە كرد لە بارەى پىوەندىم لەگەل خودا، دەمتوانى بە شىوەيەكى روون وەلامى بدەمەوە، بەلام من لە برى ئەوە گوتم ئىمانم بە رۆحىكى گەردوونى ھەيە. كەمىك سەيرى پەنجەكانى كردم و پرسىارى كرد ھىچ نەخۆشىيەكى بۆماوەيىت ھەيە؟ رووبەرووى بوومەوە بەوەى ئايا ئامادەيە ھاوسەرىم لەگەل بكات ئەگەر بزانىت بوومەوە بەيىرى دايكم توركى بووە؟

گوتی ئهوه گرینگ نییه، به لام ئهگهر روّژیک بزانیّت که ئیمانم به یه سووعی خودا نییه، ئهوه ئامادهیه خوّی بکوژیّت، ئهو قسهیهیشی زوّر به جددی کرد، موچرکیکی خسته لهشمهوه.

ژنیکی زوربلی بوو، پنی خوش بوو لای هاورییهکانی دهستبازیم لهگهل بکات. خوشحالیش دهبوو، چونکه وینهیه کی خوم و ئهوم له روزنامهیه کدا بلاو کردهوه که دیداریکیان لهگهلم ساز دابوو، تهنانه چاوپوشیی له و ههلهیهی گو قاره کهیش کرد که به ناوی شارلوت هیز ناوی بردبوو.

دوو مانگی پی نهچوو بووه خانمیکی دیاری شاری (پامسدیل) به و پینهی هاوسهری (مستهر ئهدغار هه ههمبهرت)ی نووسهر و پهوندی ناسراوه (بق پازیکردنی ئهو، ناوی ئهدغاریشم بق ناوهکهی زیاد کرد.) له دیداره پقرنامهوانییهکهدا ئهوهم دایه بهری که من و شارلق ماوهی ۱۲ ساله یه ک دهناسین و له نیزیکهوه هاوسهری پیشووی دهناسم و بهر له ۱۲ سال پیوهندیی سقزداریمان ههبووه، (ئیستایش با له چیرقکه نامقکهمان بهردهوام بین.)

پی دهچینت پرسیاری ئهوه لای خوینهر دروست ببیت، ئایا ههستم به تالی و بیزاری نهدهکرد لهوهی له پلهی کریچییهوه بهرز بوومهوه بو پلهی عاشق.

نه خیر، هه ستم به وه نه کرد، به لکوو پی ده چین هه ستم به ختوو که ی غروور کردبیت و ئه و هه سته م پی خوش بووبیت. به لام هه سته روونه که ئه وه بوو که گالته م به هیز ده هات، چونکه ئیمانیکی کویری به حیکمه تی که نیسه و کتیبه کهی و دابونه ریته کهی هه بوو، به شیوه یه کی توند وابه سته ی پره نسیپه کانی نه ریتی کومه لایه تی بوو. بیرم دیت له ژووره که ی لولیتادا ده ستم بو دریژ کرد، ره نگی زه رد بیرم دیت له ژووره که ی لولیتادا ده ستم بو دریژ کرد، ره نگی زه رد هه لگه را و راچله کی و گوتی:

نا نا تكایه، له نهریتی كۆمهلایهتیدا زۆر شهرمهزارییه ژنیک له
 ژووری كچهكهیدا خۆی رادهست بكات، تهنانهت ئهگهر له مالهوهیش
 نهینت.

شیّوه ی خوّی له بیّوه ژنیکی به جینماوه وه گوری بو ژنیکی عاشق و بزه ساخته کانی بوونه بزه ی راسته قینه و تیشکی خوّشی و شهیدایی و به خته و هری پیّوه دیار بوو، به ر له وه ی بچینه سه ر جیّی نووستن چهند پیکیک ویسکیمان ده خوارده وه تاکوو له و کاتانه ی که لهگه ل

ژنبکدا دهستبازی ده که هاو کاریم بکات، به وه ی که خهیاله کانسدا وه کور مندالیک بیبینم، هه موو خهیاله کانم کو ده کرده وه و له خرمکه ی شارلزندا قری لؤلیتام ده بینی و له سینگیدا بونی سینگی لؤلیتام ده کرد، هه میشه ده کور ژبان، که جهسته ی نه وه کور ژبان، که هه مه چه شنم هه یه وه کور ژبان، که هه مه چه شنم هه یه وه کور ژبان، که هه مه چه شنم هه یه و دو کور ژبان، که جهسته ی له پرووی بایؤلؤژییه و نیز پکتره له وه ی به وه کور ژبان، که جهسته ی لولیتا، به وه دلی خوش بووه له ده کرد که له شی دایکی لؤلیتا وه کور لؤلیتای کچی خوش بووه له کاتانه ی که خوش بووه له و کاتانه ی که خوش بووه ای دارام لی کرد و بنه ی مندالیم پیشان بدات، بو نه وه ی پروخساری لؤلیتا بناسمه وه له کاتی مندالیدا.

ناتوانم پیتان بلیم ژنه کهم چه نده به سته زمان و نهرمونیان بوو، به یانیان خوی به کراسیکی سووره وه ده نالاند و له سهر میزه که داده نیشت و سهری ده کرده سهر ده ستی و به نیگای نهرمه وه لیی ده پروانیم، کاتیک نانی به یانیانم ده خوارد له روو خسار مدا جوانی ده بینی، هه رچه نده هیندیک جار تووشی تووره یبی گری ده سه ند.

بیدهنگییه کپهکهی منیش لای ئه و وهکوو بیدهنگیی خوشهویستی بوو، کاتیک داهاتی پاره کهمهکهی خومم دهخسته سهر پاره کهمترهکهی نارلوت، لای ئه و وهکوو سامانیکی گهوره بوو، چونکه کوی اهاتهکهمان بهشی ئهوهی دهکرد پیداویستیی ئهو کهسانه پر بکاتهوه که له چینی ناوه راستدان، له گهل نهوه شدا سامانی من له چاوه کانیدا دهدره و شایه وه، وهکوو دره و شانه وهی نیشانه کانی پیاوه تیم بوو.

له ماوه ی نه و په نجا روزه ی که هاوسه ریتیم له گهل نه و ژنه داماوه دا کرد، شارلوت ناچار بوو نه و چالا کییانه ی پیشتر ده ستی لیبان هه لگر تبوو، دووباره بگه ریته وه سه ری، خوی به هیندیک کاره و سه رقال کرد که ماوه یه کی دوورو دریز له بیری کر دبوون، پی ده چیت پیشتر هیندیک له و کارانه شی هه ر نه کر دبیت، ژنه کهم هم و لی مه حالی دا وهکوو تازه بووکینک ژبان بگه رینیته وه بو ماله کهی و باشیش ده یزانی که من ته نیا پیوه ندییه کی سؤر داریم له گهل نه و ماله دا هم بوو، به لام نه یتوانی درک به وه بکات که هو کاری پیوه ندیی من به وه وه بو کاریکی زور قیزه وه ن و ناشیرینه.

شارلوت هه ولی دا ژیانی هاوسه ریتی به تازه کردنه و هی کهلوپه له کانی نیو ماله که ی جوان بکاته وه. له راستیدا نه و که سانه ی که پیوهندیی دوستانه یان له که شارلوت هه بوو، نه ندامانی خیزانی (فارلو) بوون که تازه له گهشتیکی بازرگانی له ولاتی چیلییه و ها تبوونه و داماده ی ناهه نگه که پشمان بوون.

19

پیویسته هیندیک قسهی باش لهسهر ژنهکهم بلیم بهر لهوهی گار له کار بترازیت (چونکه رووداویکی دلتهزین بهم نیزیکانه روو دهدات) له سهرهتاوه درکم بهوه کرد که ئارهزووی ئهوهی ههبوو گاریگهر بیت، به لام ههرگیز بیرم لهوه نهکردبووهوه که بهو شیوه شیتانه دلپیس بیت و غیره بکات، به تهواوهتی ژیانی داگیر کردم و به زهبری زورداری وردهکاربیهکانی ژیانی رابردووی پی دهرخستم- سهباره به پیوهندییه سؤرداربیهکانم، تهنانه وای لیدهکردم سووکایه بی به پیوهندییه سؤرداربیهکانم، تهنانه وای لیدهکردم سووکایه به کهسانه بکه که خوشیانم ویستوون، دهیویست رابردووم ویران بکات و به تهواوه تی چیروکی هاوسه ریتیم لهگه ل قالیرا بوی باس کرد، به لام ناچار بووم نه و چیروکه شتی زوری تیدا بگورم تاکوو غرووری رازی بکهم.

ههرچهنده به شنوهیه کی ناشیرین وینای سۆزدارییه کانی پیشووم بزی بکردایه ئه و شادییه کی میهره بان ده یگرت.

ههرگیز له ژبانی پیشوومدا هینده ململانیم لهگهل نه دانپیدانانه دا نهکردبوو، که بو شارلوتم کرد. بهههمان شیوه نهویش باسی ههموو پیوهندیه کانی خوی بو کردم، له یه کهم نهزموونی باوه شپیداکردنه وه تا دوایین باوهش، سهره رؤییه کانی نه و له رووی رهوشته وه به بهراورد لهگهل سهره رؤییه کانی من زؤر پاک بوون، به لام شیوه ی کاریگهرییه کان له ژبان و ناخماندا هاوشیوه بوو.

له شارلؤته وه فیری هیندیک ریوشوینی دهستبازیی نوی بووم، نه و دهستبازییانهیش بو من کاریکی خوش بوون، نه و ریوشوینانهی شتی جوان بوون و دهستبازییه کانی منی به خوش و گونجاو نه ده زانی نهم خالانه گرینگترین خالی ژیانه قورسه کهی شارلؤت بوون، زور به کهمی باسی لؤلیتای ده کرد، هه میشه باسی له مندالیکی زهردتال ده کرد که له دهستی دابوو، هه میشه له زینده خه و نه کانیدا پیشبینیی نه وهی ده کرد که به شیوه ی کوریک ده گه ریته وه ژیان و له رینی منه وه دو وگیان ده بیت دو وگیان ده به دو وگیان ده دو وگیان ده به دو وگی دو و

ههرچهنده من بیرم لهوه نهکردبووهوه که برایهک بؤ لؤلیتا دروست بکهم له دایکییهوه (دهبینن چؤن دهستم بهوه کرد که لؤلیتا وهکوو

کچی خوم بزانم)، به لام رؤیشتنی شارلوت بو نهخوشخانه و بو مندالبوون له به هاری داهاتوودا، هه لیکم بو دهره خسینیت، که به لؤلیتا نه نیا ببمه وه، به تایبه تی که نهگهر دوخه که وا پیویست بکات نه شته رگه رییه کی قه یسه ری بو شارلوت بکریت، خه یالی نه وه م ده کرد که کاتیک حه بی خه و تن ده ده مه لؤلیتا ده بیت چه ند چیژی لی وه ربگرم.

شارلوّت ههمیشه رقی له لوّلیتا بوو و ههمیشه به مندالیکی یاخی و سلبی و رارا و کهلله رهقی دهزانی، ههمیشه ئارهزووی ئهوهی دهکرد به خهراپه باسی بکات.

4.

دواحه فته ی مانگی یولیق زور گهرم بوو، من و ژنه کهم هه موو روژیک ده رویشتین بق زهریاچه که، هینده دوور نه بوو له مالمانه وه، چه ند کیلؤمه تریک بوو.

پیم وایه باسی ورده کاریی دوایین جار بکهم، که له بهیانییانیکی سیشه ممه دا مهله مان کرد.

ئۆتۈمبىلەكەمان لە شوينى تايبەت دانا و بريارمان دا رييەكى كورتكراو بگرينە بەر لەنيو دارستانى سنۇبەرەكانەوە، بۇ ئەوەى بگەين بە زەرياچەكەمان، پياسە و قسەمان پيكەوە دەكرد، باسى قسەوقسەلۇكى كەپلدارىي دراوسىييەكەمانى دەكرد و گوتى: . ھەمبەرت دەزانى ماوەيەك خەونىكى جددى بووەتە ئاواتم؟ كاتىك ئەم قسەيەى كرد سەرى دانەواند و وەكوو ئەوەى شەرم بكات لە خەونەكەى، گوتى: . ئارەزووى ئەوەم ھەيە خزمەتكارىكى راستەقىنەى مەشقىپكراوى وەكوو خزمەتكارە ئەلمانىيەكەى مالى (تالبوت)ى دراوسىمانىم لە مالەوە ھەبىت.

له وهلامدا گوتم ماله که جنی خزمه تکاری تیدا نابیته وه.

له وهلامدا گوتی: تو هیشتا هه ست به گهوره یی ماله که مان ناکهی، ده توانین له ژووره کهی لؤلیتا دایبنین. به هه رحال من به نیازم بیکه م به ژووری میوان چونکه نه وه به کون ده چیت و به ژوور ناچیت. هه ستم کرد خوین له له شمدا به رز بووه وه و پیم گوت:

- باسی چی دهکهی! (ئهم قسهیهم به زمانیکی قیزهون و ههلچوون و دهرخستنی باوهرنهکردنهوه کرد.)
- پیت ناخوشه شانوی بیرهوهرییه رومانتیکییهکانت لابدهم (ئهو باسی ئهو روژهی دهکرد که بو یهکهم جار خوی رادهستم کرد.)
- نەخىر، ئەى كچەكەت لە كوئ دادەنىنى ئەگەر مىوانىكت ھات، ياخود
 ئەگەر خزمەتكارىكت ھەبوو؟

به بزهیه کی خهوناوییه وه گوتی:

ئهها مهبهستت لۆلىتايه، دەترسم شوينى لاى ئىمه نهمابىت، له دواى خىوەتگەكە رەوانەى خويندنگەيەكى ناوخۇيى دەكەم كە خويندنى تىدا زۆر باش بىت و سىستمى خويندنيان ئايينى و گونجاو بىت، بەلى، هەموو شتىكم بۆى ئامادە كردووه. تۆ بىخەم به.

لهم كاتانه دا لهوه دا بووين بگهين به زهرياچه شه پۆلبريقه داره كه، پيم گوت، چاويلكه كهم له ئۆتۈمبيله كه دا به جى هيشتووه و دەر پۆم دەيھينم و دەگهريمه وه.

ههمیشه وامدهزانی دهستبهرزکردنهوه بن پارانهوه له جوولهی دهستی شانوگهرییهکانی سهدهی ناوهراستهوه بنومان ماوهتهوه، به لام ئهمرن له دوای نهوهی شارلوت نهو قسانهی کرد و دهستم بو ناسمان بهرز کردهوه و گوتم: تهماشا خودایه، نهم کوتوبهنده تازهیه. که نهو ژنه دهیهویت منی پی ببهستیتهوه.

گرینگترین وهرهقه یی یارییه که نهوه بوو که شارلوت بیناگا بوو له خوشه ویستییه ترسناک و مهزنه کهم بق لؤلیتای کچی، ههمیشه ههستم به وه دهکرد که نهگهر لؤلیتا مهیلی به من بدایه نه و پنی تهنگ دهبوو، به لام ههرگیز روّژیک له روّژان نهیتوانی باسی نه و ههستانه ی بکات، نهگهر قالیری ژنی یه کهمم له جنی شارلوّت بوایه، پیم دهگوت، گوی بگره قهله وه ی گهمژه، من خاوهن فهرمانم له رهتکردنه وهی ههر کاریک که له بهرژه وهندی یا خود زیانی لؤلیتادا بیت، من ههمبهرتم. کاریک که له بهرژه وهندی یا خود زیانی لؤلیتادا بیت، من ههمبهرتم. به لام لهگهل شارلوّتدا نهمده توانی تهنانه تاییم: (ببووره نازیزه کهم من هاورات نیم، به لی ئازیزه کهم با ههلیکی دیکه به لؤلیتا بدهین و ببعه ماموستای تایبه تبی بو ماوه ی یه که سال).

له راستیدا نهمدهتوانی هیچ شتیک له باره ی لۆلیتاوه باس بکهم بهبی شهره نهینیه کهم ناشکرا بیت، چونکه له و حالهته دا ههستی به وه دهکرد که نواندن دهکهم له دهرخستنی نیازپاکیمدا، لهگهل ئه وهشدا به هنی ئه و دابونه ریت و رینمایی و رهوشته یه وه نهیتوانی ئه و ژیانه ساخته یه ی ده وروبه ری تیبینی بکات. ئه و وهکوو موسیقا بوی دهیتوانی له ژیانی ئاساییدا ببیته کهسیکی بازاری و بیزه وق، له همان کاتدا به دیقه تیکی شهیتانانه وه له پارچه موسیقاکاندا دهیتوانی هه رئاواز یکی ناریک ئاشکرا بکات، واتا ویرانکردنی ئیراده ی شارلوت پیویستی به ویرانکردنی دلیتی، بویه ئهگهر منیش دلی ویران بکه م، بویه ئه و ویران ده بیت، ئه گه ر هوشداریی ئه وهیشم پی بدایه، که ده بیت ئازادم بکات له گه ل لؤلیتادا هوشداریی ئه وهیشم پی بدایه، که ده بیت ئازادم بکات له گه ل لؤلیتادا ئه گینا جیا ده بینه وه، ده مزانی ره نگی زه رد هه آده گه پا و ده یگوت:

بهم شيوهيه كۆتايىيەكە ھەر دەبيت بيت.

ئهم بیرۆکانه له ناخمدا جیاوازیی لی دهکهوتهوه تا ئهو کاتهی گهیشتمهوه ئۆتۆمبیلهکهم، لهویدا مزهخهیه کی ئاو ههبوو ئاویکی زوری وهکوو باران کرد به سهرمدا، وهکوو بلی ئهو ئاوه حیکمهت و گهنجیتی و ئازادی و توانای چارهسهرکردنی کیشهکانی پی بهخشیم، دواتر له لیواری دارستانه که دانیشتم، دوو کچی بچووکم بینی به شورتیکی کورتهوه، بیرۆکهیه کی زور مهترسیدارم بو هات، چارهسهره که لهوه دایه مسز هیز لهناو بهرم. به لام چون؟

هیچ مروقیک نییه له دونیادا بتوانیت تاوانیکی بیکهموکوری ئهنجام بدات و شوینهوار و گومانی تیدا بهجی نههیلیت، به لام دهکریت مروق تاقی بکاتهوه، به لکوو ههلیکی بو ریک کهوت. لهم بیرۆکهیه دا بووم گه رامه وه بر زه ریاچه که بر نه و شوینه ی من و شارلزت و چه ند دراوسییه کمان مهله مان تیدا ده کرد، نه و شوینه وه کوو که ناریکی تایبه ت بوو به نیمه، چونکه به ردیکی گه وره ی لی بوو چاوی خه لکی لی په رده پوش ده کردین و وه کوو ده گوتریت (ریی به مه له کردن و نوقم بوونیش ده دا.)

، زؤر به ناسکی له تهنیشت هاوسهرهکهم دانیشتم، چونکه ئهو به شتی ناکاو رادهچه له کا، پرسیاری کرد:

. خۆمان فرى بدەينە نيو ئاوەكەوە.

منیش گوتم به لی، یه ک خوله کی تر. چونکه دهمه ویست بیر و که یه کی نائاسایی له میشکمدا یه کلایی بکه مهوه.

دوای زیاتر له خوله کیک گوتم:

. با مەلەكەمان بكەين.

- چى بوو سوارى شەمەندەفەرى بىرۆكەكانت بووبووى؟ - بنگومان.

به دهم خوّهه لدانییه وه گوتی خوازیارم وا بیت، کاتیک ناوه که گهیشته سمته کانی دوای که وتم و بینیم ده سته کانی کرده وه بو نه وهی به ره قوولایییه کان خوّی نوقم بکات و دواتر ده رکه و ته و پرشه ناوی زوری هه لدا و تا ناوه راستی زه ریاچه که مه له مان کرد. له سه رکه ناری نه و لای زه ریاچه که دو و پیاوم بینی به جددی چالیکیان هه لده که ند، نیزیکه ی هه زار هه نگاو له ئیمه وه دو ور بوون، هم ددو و کیانم ناسیه وه، یه کیکیان پولیسیکی خانه نشین بو و و نه وه ی دیکه یشیان ناسیه وه، یه کیکیان پولیسیکی خانه نشین بو و و نه وه ی دیکه یشیان ته نه که وان بو و، زور به ی دارستانی ته نیشت زه ریاچه که مولکی نه وان بو و.

سهیریکی دهوروبهری خومم کرد جگه له و دوو پیاوه دووره ک سهرقالی کارکردن بوون کهسی ترم نهبینی، ههموو شتیک ئاماده بوو وهکوو تهختهی شانقی تاوانی کوشتنیکی ناکاو، ههردوو پیاوه که دهیانتوانی له شوینه که ی خویانه وه بووداویکی نوقمبوون و خنگانی دهیانتوانی له شوینه که ی خویانه وه بهلام نهیانده توانی ئه نجامدانی تاوانیکی کهسیک ببینن له زهریاچه که، بهلام نهیانده توانی ئهنجامدانی تاوانیکی ئارام ببینن، بهتایبه تی ئهگهر تاوانه که لهلایه ن هاوسهریکه وه بیت که له کهل ژنه کهی مهله ده کات و نوقمی بکات و له ژیر ئاوه که بیخنکینیت بهلی، ئه و دوو پیاوه ئه وهنده نیزیک بوون که تواتای ئه وهیان هه بوو گوییان له دهنگی شلپهی ئاوه که بیت، له و کاتانه ی کهسیک ده خنکیت به تایبه تی ئه گهر ژن بیت و هاوار بکات، به لام نهیانده توانی مه له کردن و یاریکردنی دوو هاوسه ر جیا بکه نه وه که پیاوه کهی له ژیر ئاوه که و یاریکردنی دوو هاوسه ر جیا بکه نه وه که پیاوه کهی له ژیر ئاوه که و یاریکردنی دوو هاوسه ر جیا بکه نه وه که پیاوه کهی له ژیر ئاوه که و یاریکردنی دوو هاوسه ر جیا بکه نه وه که پیاوه کهی له ژیر ئاوه که و یاریکردنی دو هاوسه ر جیا بکه نه وه که پیاوه کهی له ژیر ئاوه که و یاریکردنی دو و هاوسه ر جیا بکه نه وه که پیاوه کهی له ژیر ئاوه که و یاریکردنی دو و هاوسه ر جیا بکه نه وه که پیاوه کهی له ژیر ئاوه که و یاریکردنی دو و هاوسه ر جیا بکه نه وه که پیاوه کهی له ژیر ئاوه که و یاریکردنی دو و هاوسه ر جیا بکه نه و که پیاوه کهی له ژیر داره کیشینت.

هیشتا به شیوه یه کی کرداری نه گهیشتبوومه قوناغی جیبه جیکردنی پیلانه که م، به لام نه خشه ی وینه یه کی واقعیم له زهینی خومدا ده کیشا بو نه وه ی دوخه که ناسان بکه مه وه و بیگونجینم، گهیشتم به وه ی کیاتر به ره و قوولایی بروم و هه ناسه یه کی قوول هه لم و پاژنه ی بگرم و ته رمه دیله که به ره و قوولایی رابکیشم، که ده لیم ته رمه که به ره و قوولایی رابکیشم، که ده لیم ته رمه که چونکه شارلوت که مئه زموونه و راسته و خو گالونیک ئاوی سویر قووت ده دات و بو ماوه ی یه کی ده قیقه به نوقم کراوی کوتایی پی قووت ده دات و بو ماوه ی یه کی ده قیقه به نوقم کراوی کوتایی پی

رووداوهکهم وا وینا کرد که به ترووکانی چاو بهریوه بچیت، وهکوو خیراییی کلکی ئهستیرهی کشاو له تاریکیی ئاسماندا جیبهجی دهبیت پیم وا بوو که دهتوانم دیسان بچمهوه سهرهوهی ئاوهکه بو ئهوهی ههناسه یکی دیکهی قوول وهربگرمهوه و دهستیشم به دیلهکهمهوه

بیت له ژیر ئاوه که دا، دوای تیپه ربوونی بیست ده قیقه، دوو پیاوه که به دهنگ هاواری منه وه به به له میکه وه دین، به لام دوای نه وه ی که همه و شتیکت کوتایی دیت.

مهمون خوینه رانی ئازیز! کاره که زفر ئاسانه، به لام لهگهل ئه وهیشدا نه متوانی ئه نجامی بده م!

لهوانه یه کهر سالی ۱۶٤۷ بوایه له بری ۱۹٤۷، نهوکات دهمتوانی چارهسه ری بکهم و ژههرم دهکرده نیو خواردنه که یه و زور به هیمنی دهمرد، به لام لهم سهردهمه دا پشکنینی تاوانه کان پیش که و تووه و لهم روز ژانه دا ئه گهر بته ویت پیاو کوژ بیت، دهبیت زانایه کی جیهانی سروشت بیت.

به لام من زانا نیم و پیاو کوژ نیم و نه شمده ویست هیچ کام له وانه بم. جه نابی دادوه ران:

زۆربەی ئەو كەسانەی لادەرن و پيوەندىی جەستەيىی گەرم لەگەل كچينکی ھەرزەكار دەكەن، كەسانيكن كەسايەتىيان نامۇيە، بەلام زيانبەخش نين، بەلكوو ئەوان سەلامەت و ئارامن، تەنيا داوای ئەوە دەكەن كۆمەل رييان پى بدات رەڧتارە نازيانبەخشەكانيان ئەنجام

بدهن، که پنی دهگوتریت رهفتاری لادهر، ئهوهی داوای دهکهن ئهوهیه لادانهکانیان ئهنجام بدهن (که له رووی کردارییهوه زیانبهخش نییه) به ئارامی و بهبی ئهوهی کومهل و پولیس (قامچیی ئازار)یان لهگهلدا بهکار بهینن.

ئیمه لاقهی کچان ناکهین وهکوو ئهو سهربازانهی که له روّژه زیرینه کاندا ده یکهن، ئیمه پیاوگهلیکی ئارام و بهئه دهبین، رهوشتمان هاوشیوهی رهوشتی خویندکاریکه، به شبه حالی خومان ریز له خومان دهگرین، به شیوه یه کونتروّلی هه سته کانمان ده که ین له به رانبه رئه و کچانه ی که ئاماده ین چهنده ها سالی ته مه نمان ببه خشین ته نیا بو ده ستلیدانی هه رزه کاریکی پارچه له ی هاربو و بو سیکس.

به لى ئيمه پياوكوژ نين، شاعيرهكان ههرگيز تاوانى كوشتن ئهنجام نادهن، ئيمهيش چهشنى شاعيرين.

ئای شارلۆتی ئازیز! به هیوام رقت لیم نهبیت ئهو کاتهی له مالی تاماندای لهنیو روّحه ههتاههتایییهکاندا لهوی ...

با بگەرىيىنەرە بۆ باسەكەمان:

گه راینه وه بق که ناری زه ریاچه که و له سه ر خاولییه کان دانیشتن و خومان دایه به ر هه تاوه که، شارلوت پشکنینیکی ده و روبه ری کرد و جلی مه له وانییه که ی لابرد و له سه ر سکی راکشا - بق ئه وه ی پشتی داپق شیت و هه لیک بره خسینیت بق ده ستبازیکردنی من و خور.

گوتی خوشتم دهویت و ههناسه یه کی هه لکیشا و دواتر دانیشت و دهستی بو گیرفانی برد، به دوای جگهره دا ده گه را، جگهره یه کی داگیرساند و خوی به رهو من لار کرده وه و ماچیکی به هیزی کردم به و دهمه ی که پیس بونی جگهره ی لی ده هات، لیره دا هه ستمان به

جووله یه کرد له نیو دره خته کاندا، بینیمان (جین فارلؤ)یه و که ره سته ی وینه کیشانی پییه، شارلؤت پینی گوت:
. ئیمه ت ترساند!

الاا

جین گوتی ههولی ئهوهم دهدا وینهی زهریاچه که بکیشم. به لام مه حاله، ئاخر شیوه کاریکی به هره مه ند نه بوو، ئه وه نده ی به سه بوو سه یدی سروشت بکات، به لی ئه وه کاری سیخوره کانه، هه میشه هونه رمه ندیکی خراین، چونکه ناتوانن گوزار شت بکه ن، ناچارن به رهه مه کانیان له سیخوریدا بریژن، جین گوتی له و شوینه وه ی که وهستابوونم به روونی ئیوهم بینی، ته نانه توانیبووی ئه وه یش بیین بین به دوونی نه وه یش به به به دوونی نیوه مینی، ته نانه توانیبووی نه وه یش بینی به ده ستمه وه مه نه وانیم کردووه.

خوی ریک خسته و و گوتی: "نیوارانیک له کاتی نیزیک خورئاوابووندا کچوکوریکم بینی له سهره تای تهمه نیاندا بوون، پیکی شهرابیان ده نوشی، سیبه ره کانیان له گهل رووناکییه کاندا به شیوه یه کی زور سه رسوورهینه ر دریز بووبوونه وه."

41

ههرشتیک بیزاری کردبیتم، ههمیشه بیدهنگیم هه لبژاردووه، هاوسهری یه کهمم به وه تووره دهبوو و توورهییه کهی گری دهسهند و دهیگوت: (ئهوهی شیتم ده کات ئهوهیه که نازانم بیر له چی ده کهیته وه، ئهوکاتانه ی به جوریکی جیاواز بیر ده کهیته وه.)

ههولم دهدا لهگهل شارلوتیشدا بیدهنگ بم، به لام ئه و بیدهنگییه که ی دهشکاندم و باوهشی پیدا ده کردم و پشتملی ماچ ده کردم، ژنیکی سهرسوو دهینه و بوو، زور جار بیانووی ئه وهم بوی ده هینایه وه که

شتیکم له میشکدایه و دهبیت بینووسم و ده رقیشتم بق ژوورهکهم، به لام شارلقت به شادییه وه سه رقالی کاره کانی ده بو بیباک له بیده نگییه کهم.

حهفته یه کی تر له بیتاقه تی به سهر دواسه ردانماندا بق زه ریاچه که تیپه ری، له ههموو ته مهنمدا بیرم نایه ت حهفته یه کی ئاوا دریژم له خهمو کی و بیتاقه تیدا به سهر بردبیت، دواتر له ئاسمانه وه ههستم به سهره داوی رووناکییه ککرد.

له راستیدا شارلوت خوی ریی بو کردمهوه، له و ئیوارهیه دا که لهسه ر نانخواردن بووین به نیگایه که و سهیری ده کردم و گوتی:

- سوپرایزیکم بوت ههیه، ئهم پاییزه من و تو دهچین بو بهریتانیا. لیوم به کلینکس سری و پیم گوت:

- منیش سوپرایزیکم بر تو ههیه، من و تو ناروین بر بهریتانیا. کاتیک ئه و قسانهم دهکرد نیشانهی سهرسوورمانیکی زیادی پیوه دیار بوو لهوه زیاتر بوو که من پیشبینیم دهکرد:

- بۆ؟ ھۆكار چىيە؟

له کاته دا کلینیکسیکم به دهسته وه بوو به بی ویست دهمد راند، به لام نه و بزهیه ی که له روو خسار مدا بوو که میک هیوری کرده و و به رده وام بوو له گویگرتن، گوتم:

. هذكارهكهى ئاسانه، نابيت ژن تهنيا خوى ههموو بريارهكاني مالهوه بدات، به و پییه ی ئیستا له رووی شیاوی و ته واو کارییه وه بووه ته مالی ههردووکمان، هیندیک کار ههیه پیویسته پیاو خوی بیکات، من ده توانم وینای ئهوه بکهم که چهند دلخوش و شادی، تو ژنیکی ئەمەرىكىت، وا راھاتووى پشت بە خۆت ببەستى، بەو پاپۆرەى كە زەرياى ئەتلەسى پى دەپەرىنىتەوە دەتوانم وينات بكەم چەند گەش و به خته وه رى تيدا كاتيك له گهل شاى (گوشته به ستووه كان) ياخود له گهل له شفر قشیکی هۆلیووددا بی. گومانم له وه نییه که من و تو سینه بابهتیکی باش بر وینهیه ک که نووسینگهکانی گهشتیاری بهکاری ىينن، وينه يه كى تۆ كە بە سەرسوورمانەوە دەروانىتە پاسەوانى شاهانهی بهریتانیا، منیش له وینهکهدا دهبیت سهرسوورمانی خوم خەفە بكەم، بەلام دەبيت ئەوە بزانى كە ئەورووپا بەو بەرىتانيا كۆنەيشىيەرە، تووشى بىتاقەتىم دەكەن، جگە لە بىرەوەرىي ناخۇش هیچی ترم تیدا نبیه، هیچ ریکلامیکی رهنگاورهنگی گوڤارهکانی ئەمەرىكايش ناتوانن ھەلوپستم بگۆرىت.

شارلوّت ویستی قسه کانم ببریّت و نیازپاکیی خوّی روون بکاتهوه، پیّم گوت:

- راوهسته ئه و بابهته ی که باسی ده که م بابهتیکی ئاسایییه، به لام ئه وه ی بر من گرینگه بنه مای گشتیی پیوه ندیی هاوسه ریتیمانه. ئه و کاتانه ی دوای نیوه رو له سه ر زه ریاچه که ویستت به سه ری به رین، به قسه تم کرد و له پیناوی شادیی تو بیده نگ بووم، له کاتیکدا ده بوایه نووسینه ئه ده بییه که م ته واو بکه م، له پیناو تو بووم به گه نجیکی پووسینه ئه ده بییه که نجیکی سوور، له بری ئه وه ی بیمه رو حسووکی خاوه ن جه سته یه کی سوور، له بری ئه وه ی بیمه مام و ستایه کی به ویقار، له گه ل مالی ئال هار لی دراوسیت په لکیشت مام و ستایه کی به ویقار، له گه ل مالی ئال هار لی دراوسیت په لکیشت

کردم بو یاریی ناپلیون و خواردنه وی ویسکی، خومم بچووی کرده و و دوات که وتم. هه رگیز ده ستکاریی ئه م ماله م نه کرد که تو ده برازینیته وه، هه رچه نده رای جیاوازیشم هه بیت تو بریار له سه کاره کانی نیو ماله که م ده ده دیت، هه رچه نده هیندین حاله تی تایبه تا هه یه خوم ئه و حاله تانه م فه راموش کردو وه و پیم باشه سه رپه رشتی کاره کان بکهی، به لام هه مو و یارییه کی ریوشوینی خوی هه یه، منیش بووکه شووشه یه کی فه راموشکراو نیم، به لکو و نیوه می نهم ماله م و ده بیت قسه و ده نگی منیشی تیدا بیت.

لهم کاتانه دا شارلوت نیزیکم بووه و و لهسه ر چوک که و و لاقی گرتم و گوتی ئاگام له و شتانه نهبووه و تو گهوره ی ماله که می و پیشنیاری کرد باوه شی پیدا بکه م و گوتی ئهگه ر لیمی خوش نهبم ئه وه ده مریت.

ئهم رووداوه سادهیه گروتینی گهورهی پیدام و پیم گوت مهسهلهکه ئهوهیه ئهوه نییه لیت خوش بم یان نا، بهلکوو مهسهلهکه ئهوهیه مامهلهکردنت بگوری، ئهو بهستهزمانهیش خوّی بیدهنگ کرد و منیش بریارمدا دهرفه تهوفه و کاتیکی باش بو نووسینه کهم تهرخان بکهم و خوّم وا پیشان بدهم که سهرقالی نووسینم.

دوو پۆژ دوای ئه و پرووداوه له ژوورهکهی خوّمدا بووم. لهناو کورسییهکهم خوّمم نوقم کردبوو. شارلوّت له دهرکهی دا، ئای خودایه لیّدانی درکهی لوّلیتا و ئه و چهنده جیاوازه، کاتیک به بیجامه یه کی پیاوانه و ده هاته ژووره و بوّنیکی خوّشی لی ده هات، و هکوو بوّنی گولی دوورگهی پهرییه هاره کان بوو، کاتیک لاقیکی پیش ده خست و لاقیکی دوا ده خست و ناز و لاروله نجهی ده کرد، گوشه

بهرزهکانی سینگی له نیوان کراسهکهیهوه دهردهکهوت که ههمیشه ههموو قوپچهکانی دانهدهخست.

هه ولم دا وه کوو نووستوو خوم پیشان بده م، دواتر، خوم وا پیشان دا که نوقمی نیو نووسینم و به ئاگایییه وه لیم نیزیک بووه و و هه سه ده ده ده دانیشت، وا هه ستم کرد که هه مان ئه و به کاری به کار هیناوه که ژنی یه که م به کاری ده هینا. گوتی:

. حەز دەكەى بۆ ئەم ئىوارەيە شىتىكى تايبەتت بۆ دروست بكەم، جۆن و جىن ھارنۇ ئەمشەو سەردانمان دەكەن.

به ورتهورتیکهوه وه لامیم دایهوه و لیوی ماچ کردم و گوتی کیکی گهوره ئاماده دهکهم و بهتهنیا جیی هیشتم.

بهرلهوهش پرسیاری یه کیک له و باو لانه ی لی کردم که ههمیشه، کلوم دراوه، له وه لامدانه وه ی هه لهاتم، دوای ئه و پشکنینی حه شارگه ی کلیلی باوله که م کرد، بینیم کلیله که له جینی خویه تی، هه رچه نده کاریکی قورسه مروق شتیک له هاوسه ره که ی بشاریته وه، که ههمیشه به ناگایه بو ئه وه ی ههمو و که رسته کانی ماله وه بیشکنیت.

27

پیم وایه حهفته یه ک به سه ر ئه و پوژه دا تیپه پی که له زهریاچه که مهله مان کرد، شارلوّت له خویندنگه ناوخویییه که وه ئاگانامه یه کی پیگه یشت به وه ی که دوا که و تووه له داواکاریی تومار کردنی ناوی کچه که ی به لام ئهگه ر بو مانگی کانوونی دووه م سه ردانی ئیداره ی خویندنگه که بکه ن ئه وه پیوشوینی وه رگرتنه که ی جیبه جی ده که ن ده که ن نه وه پیوشوینی وه رگرتنه که ی جیبه جی ده که ن

له روژی دواتر و له دوای نانخواردنی نیوه پر سهردانی دوکتوری خیزانه که مانم کرد، که سیکی پهوشتجوان دیار بوو، پهوشتجوانییه که یه بواری پهوشتجوانییه که ی وای لی کردبوو، نهو نهزانییه که بواری پزیشکیدا ههیه تی دهرنه که ویت، چونکه نه و ته نیا یه ک جوری دهرمانی به هه موو نه خوشه کان ده دا.

دهبوایه دلنیا بم لهوهی ریوشوینی تهواوم ههیه بر ئهوهی خهوتنیکی قوول بر لولیتا و دایکی دابین بکهم، به شیوهیهک هیچ دهنگهدهنگ و دهستلیدانیک نهتوانیت خهبهریان بکاتهوه، لهو شهوانهی پیش ئهوهی خویندنگه بکریتهوه و لولیتام له دهست بکاتهوه.

لهسهر ئه و بنهمایه به دریزاییی مانگی تهممووز چهندین جوّر دهرمانی خهوم لهسهر شارلوّت تاقی کرده وه، بیرم دیّت بوّ دوایین جار که دهرمانیکم پی دا بوّ هیّورکردنه وهی دهماره کان، بوّ ماوهی چهند سهعاتیک شارلوّتی خهواند و له و کاته دا رادیوّیه که م به رزترین دهنگ کرده و چونجورکم لی گرت و ماچم دهکرد و رامکیشا و رووتم کرده و و دهمجوولاند، به لام هیچکام لهوانه نهیتوانی سیستمی ههناسه دانی تیک بدات و له و خه وه قووله ی خهبه ری بکاته وه، ئهمه له کاتیکدایه که به بی ئه و دهرمانانه به بچووکترین ماچ شارلوّت وهکوو ئهسپ به ئاگا ده هات.

له گهل ئه وه شدا ده رئه نجامی ئه و ده رمانه نه یتوانی قایلم بکات و پنویستم به شتیکی به هیزتر بوو تاکوو دلنیابم، دووباره سهردانی پیری دوکتورهکهم کردهوه و گوتم ئه و دهرمانهی که پینت دابووم بو نهوهی پشووم پیبدات، نهیتوانی پشووم بداتی. دوکتورهکه تووشی سهرسوورمان بوو و بروای پی نه کردم و داوای کرد که دووباره دهرمانه که تاقی بکهمهوه و ویستی باسه که بگوریت و وینهی كچەكەى پىشاندام كە لە تەمەنى لۆلىتادا بوو، بەلام من تىگەيشتم لە مەبەستەكەى و زۆرم لى كرد دەرمانىكى بەھىزترم بۆ بنووسىت كە بتوانيت بمخهوينيت، دواى ئهو ههولانه گوتى حهبيكى ديكهت بؤ دەنووسىم كە دەرئەنجام باشى ھەبيت و لە دۆلابەكەيەوە دەرمانىكى وهنهوشهیی دهرکرد و گوتی ئهمه دوایین داهینانی پزیشکییه و بق ئەو كەسانە نىيە كە دەكرىت بە سەتلىك ئاو چارەسەر بېيت، بەلكوو ئەمە بۆ ماندووبوونى ھونەرمەندەكانە كە ھەرگىز ناتوانن بخەون. دلْخَوْشْبُووم كه فيلهكهم سهركهوتوو بوو لهگهل دوكتورهكه، چونكه بِيْمِخْوْشُه دوكتورهكان هه لخه له تينم، به لام من نيشانه كانى دلخوشيي خۆمم شاردەوە و حەبەكانم برد و بەگومانەوە دوكتۆرەكەم بەجى هیشت، دهبوایه به ناگابم لیی چونکه جاریکیان له زمانم دهرچوو و باسى نەخۆشخانە دەروونىيەكەم بۆي كرد، بىنىم گويچكەكانى دەھاتنە لاى دەممەوە بۆ ئەوەى قسەى بۆ بكەم.

دهبوایه له شارلوّت و کهسانی تریش به ناگابم، که هیچ شتیک له باره ی ئه و کاته ی ژیانم نه زانن، بوّیه به دوکتوّره کهم گوت بو تویزینه وه یه کی دهروونیی شیته کان پرووم کردووه ته نه و نه خوشخانه یه تاکوو له یه کینک له چیرو که کانم به کاری بهینم.

دلم خوش بوو که دوکتورهکهم به جی هیشت، هه ستم به شادی دهکرد و سووکانی ئوتومبیلی ژنهکهم گرتبوو و به متمانه و دلنیاییه وه په نجه کانم خستبوونه سهر سووکانه و لیمده خوری. هه موو دونیا بوم پیده که نی.

روریک بهر له سهردانیکردنی دوکتورهکه، کوتاییم بهو گوشهگیریه هینا که بهسهر خوصدا سهپاندبووم، بهم شیوهیه ئهمرو له دوای گهرانهوهم هاواریکم کرد که گوزارشتی له دلخوشیم دهکرد به گهرانهوهم بو مال، بینیم شارلوت له هولهکه تهنوورهیه کی قاوه یی و کراسیکی زهردی لهبهردایه، تهنیا له یهکهم رورژدا ئه و جلهم لهبهری بینی، خوی چهماندبووه و سهرقالی نووسینی نامهیه که بوو، دیسانه وه هاواریکی دیکهم کرد که نیشانه ی دلخوشیی پیوه دیار بوو، شارلوت له نووسین وهستایه وه و بو تاویک نهجوولا و ئاوری دایه وه و دهستی خسته سهر پشتی کورسییه که ی و رووخساری زور به ئالوزی دهرکهوت، ههلچوونیکی مهترسیداری پیوه دیار بوو، هینده ی پی نهچوو ئه و دایکهپشیله پیره و دهسه لاتداره وهکوو سهگیکی درنده هاواریکی کرد به روومدا و گوتی:

- شارلۆتە گەمۋەكەت چىتر نابىتە بووكەسەماكەرى دەستى تۆ... ئەو...

وهستایهوه له قسه کردن و قووتیکی خواردهوه و دهستی کردهوه به هیرشه که ی و گوتی:

- تو ئەژدىھايەكى درندەى، تاوانبارىكى بەدرەوشتى، ئاگادار بە! نىزىك نەبىتەوە لىم. ھاوارىك دەكەم، خەلكت لى ئاگادار دەكەمەوە، دووركەوە لىم.

بى دەچى ئەو ورتەورتەى لە منەوە ھات بۇ وەلامدانەوەى، ھىچ لە رى خەكەي نەگۈرىبى. بۆيە شايەنى باس نىيە، شارلۇت گوتى:

. ئەمشەر من دەرۆم و مالەكەت بۇ جى دەھىلم، بەلام ھەرگىز ئەو منداله داماوه به چاو نابینیتهود، دهی لاچو لهبهر چاوم.

خوینهری ئازیز! به قسهییم کرد و چوومه ژوورهکهمهود، که ههمیشه خۇمم تىدا تەنيا دەكردەوه، كاتىك بىنىم ئەو باولەي كە نووسىنە نهینییه کانمی تیده کهم شکاوه و تاویک وهستام و دهفتهری سره و هرييه كانم له ژير سهرينه كهم ده رهينا و كردمه گيرفانمه وه، كاتنك به پنيپلكانهكاندا دادهبهزيم گويم ليبوو به تهلهفون قسه دهكات، هەناسەى خۆمم برى بۆ ئەودى گويم لە قسەكانى بيت، لەوه تنگهیشتم که شتیکی کریوه و پهشیمان بووه تهوه لنی و داوای کرد که بوی نه هینن، چوومه موبه قه کهوه و سهری بتلیک ویسکیم کرده وه، دهمزانی شارلوت ناتوانیت بهرگری له ویسکی بکات و رهتی بكاتهوه، رووم كرده هؤلهكه، له ناوهرواستى دهركهكه وهستام و به هنمنيهوه گوتم:

. شارلۆت! تۇ ژيانى من و ژيانى خۆت دەرووخىنى، با ژير و وشىيار بین. تو شیتی شارلوت! ئەوەى لە میشكى تودایه دەرئەنجامى كاريگەرىي ويناكردن و وەھمەكانتە، ئەو شتانەي لە دۇلابەكەمدا خويندووتنهوه چهند بهشيكن له رؤمانيك، بهلام كه ناوى تؤ و لؤليتام به كار هيناوه، ريكهوته، چونكه لهو كاتهدا تهنيا ئهو دوو ناوه به منشكمدا هات، به باشى بير له مهسهله كه بكهوه و ئنستا پنكنكت بو ددهتنم. میچ وه لامی نه دایه و و ئاوریشی نه دایه و و به رده وام بوو له نووسین، له و کاته دا سه رقالی نووسینی سنیه م نامه بوو، چونکه دوو نامه ی داخراوم بینی له ته نیشتیه وه بوو و ناونیشانیان له سه ر بوو. له مووبه قه که بووم و دوو پیکم ئاماده کرد و بیرم له وه ده کرده وه که ده ده کرده وه که ده و دووباره بیره وه رییه کانم بخوینیته وه، کیشه م نییه، چونکه من جه ختم له وه ده کرده وه که ئه و نووسینانه بو نووسینی پومانیکی خه یالی بووه و باشتر وایه شتیک بخه مه سه ر نووسینه کان و له به رده ستیدا بیت، که پیوه ندیی به ناوه پوکی نووسینه کانی پیشووه وه هه بیت، تاکوو به لگه بو قسه کانم به پینمه وه، سه لاجه که کرده وه و وینه که ی لولیتا له به رده م سه مای ده کرد، سه هولم کرده وه و وینه که ی گرت به ده سته وه و له به رده رکه ی هوله که بووم، له نیو در زی باریکی ده رکه وه گوتم:

- پیکیکم بۆت تى كرد.

به لام ئه و سه گه هاره هینده تووره بوو وه لامی نه دامه وه و هه ردوو پیکه که م له ته نیشت ته له فق نه که دانا بق ئه وه ی وه لامی زهنگه که بده مه وه، ده ستکی ته له فق نه که م هه لگرت، پیاویک بوو، گوتی:

- من لیزلی تومسونم، ئوتومبیلیک له ژنهکهتی داوه، پیویسته ئیستا بیی!

به رهوشتیکی جوانه وه پیم گوت ژنه که م باشه و بروا ناکه م ئه وه ژنی من بیت. هیشتا ده سکی ته له فق نه که م به ده سته وه بوو گوتم:

- ئازىزەكەم! ئەوە پياوىك لە تەلەفۆنەكە دەلىت گوايە تۇ مردوويت و ئۆتۆمبىل لىتى داوە.

سەيرى ھۆلەكەم كرد، ھىچ شوينەوارىكى شارلۆت نەبوو. ھانام بردە دەرەوه، بەرەو شەقامەكە، دىمەنىكى سەيرم بىنى، ئۆتۆمبىلىكى

دواتر پارچه دراوهکانی نامهکهی شارلوتم پشکنی، یه کیکیان ئاراسته ی لولیتا کرابوو و ئه وه ی دووه میش ئاماژه ی بو ئه وه ده کرد که له گهل لولیتا رابکه ن بو شوینی له دایکبوونیان، به و پییه ی ده ترسیت لولیتا تووشی مه ترسی ببیت، ئه وه ی سییه میشیان داواکاریی تومار کردنی ناوی لولیتا بوو له خویندنگه یه کی زور توندوتیژ که به (گرتووخانه ی کچان) ناسرابوو.

له ناکاو مال چۆل بوو و جۆن بۆ پېشوازیکردن له کړیاریکی رۆپشت و جینیش بو ئهوهی خوراک به سهگهکهیان بدات رویشتهوه بو مالی خؤیان، پهم شیوهیه هاوریتیی ئهو دوو هاوسهرهم له دهست دا که ترسى ئەوەيان ھەبوو خۆم بكوژم، ئەگەر بە تەنيا بمينمەوە، ھيندەي پی نهچوو (لترلی و لویزی هاوسهری) لهسهر داواکاریی جین هاتنه سهردانم، به لام كاتيك جون و جين فارلق هاتنهوه، وينهيه كي مندالي شارلۆتم نىشانيان دا كە لە نيوان كەرەستەكانىدا دۆزىمەوە، لە وینه که دا شارلوت پیده که نی و با قری هه لده دایه وه، له پشتی وينه كه شهوه ئاماره بق ئهوه كرابوو كه وينه كه له سالمي ١٩٣٤ له شاری بیسکی گیراوه، منیش گوتم لهو سالهدا بن سهردانیکی کارکردن هاتمه ئهمهریکا و هاوینم له بیسکی بهریّکرد و چاوم به شارلۆت كەوت و پيوەندىي سۆزدارىم لەگەلىدا بەست، كاتىكىش گەرامەوە بۆ ئەورووپا لە رىنى برادەرىكەوە كە ئىسىتا مردووە بەردەوام بووين لە نووسىنى نامە بۆ يەكدى، دواترىش ھاتمەوە بۆ مالهکهی و هاوسهریتیمان پیک هینا.

جین چرپاندی به گویّی هاوسهرهکهیدا و گوتی پیشتر پروپاگهندهیه کی وام بیستووه و ئهویش سهریکی لهراندهوه و قسه کهی پهسند کرد، دواتر مالهکهیان جیهیشت و چهند سه عاتیکی پی نه چوو، قه شه ی ناوچه که هاته سهردانم و ههولی زورم دا که سهردانه که ی کورت بکه م، به بی نه وه ی هه ستی بریندار بکه م و دووپاتم کرده و مقری که هه موو ژیانم ته رخان ده که م بو نه و هی لؤلیتا به خیو بکه م و خاچیکی شارلوتم نیشانی دا و گوتم به مندالی شارلوت پینی داوم، باسی نه وه شم بو ی کرد که کچه مامیکم هه یه له نیو یؤرک، زور به ریزه و له خویندنگه یه کی باشدایه، سه رپه رشتی خویندنی لؤلیتا ده کات.

بهلى، چەندە ميهربان بووم لەگەلى!

له پیناو لیزلی و لویز و به هیوای ئه وه ی ئه مه واله به جون و جین بگه یه نن ته له فونین که یه مه واله به جون و جین بگه یه نن مین ته له فونین کاتیک جون و جین هاتن، به و شیوه یه خوم چاره سه کرد که لولیتای لییه لولیتا له گه ل کچه براده ره کانی چووه بو گه شتیک و پینج روژیان پی ده چیت و خوم شله ژاند گوایه بیرم لای لولیتایه و که س ناتوانیت ته له فونی بو بکات و هه واله که ی پی بگه یه ننت.

جين گوتى: ئاى خودايه چى بكهين؟

جۆن گوتى: زۆر ئاسانه، پۆلىسى كلىماكس ئاگادار بكەنەوه و كاتژميرىكى پى ناچىت دەيدۆزنەوه.

پاشان بهردهوام بوو له قسه کردن و گوتی:

درات چییه ئهگهر به ئۆتۆمبیلهکهی خۆم برۆم بۆ خیوهتگهکه و
 ههوالهکهی یی بگهیهنم؟

پیشنیاره که ی دووباره کرده و وهکوو بلیت که لهگه ل ژنه که ی بخه و می و وهکوو بلیت که لهگه ل ژنه که بخه وم، ژنه که شبی هینده به گهرمی پالپشتی لی ده کرت وه کوو نه وه بوو که نیازی هه بیت له باوه شیدا بخه وم.

ههستم کرد ئهم کاره ئابرووم دهبات، به جونم گوت نهخیر له شته کان گهری، تاکوو به پنی ویستی خوی به پیوه بچیت، گوتیشم حاله کهم پنی ئه وهم پن نادات مندالیک ببینم به گریانه وه بنووزیته و فری بگریت به منه وه و ئاگاداریشیم کرده وه له وه ی که هه واله که تووشی شوکی ده کاریگه ربی ده روونیی له سه ر ئایینده ی ده بینت.

جۆن رادەستى قسەكانم بوو، گوتى:

- ههموو مهسهله که بق خوت دهگه ریته وه، به لام من دهمه ویت بزانم چی له و منداله ده که بت؟

جین هاواری کرده گیانی و گوتی:

- جۆن تۆ نازانى ئەرە كچى خۆيەتى، نەك كچى ھارولد ھيز، تيناگەي، ھەمبرت باوكى راستەقىنەي لۆلىتارە.

- بهلى تنگهيشتم، من داواى ليبووردن دهكهم، ئهوهم له بير نهبوو.

- به لى مەسەلەكە ئىستا ئاسان بورەورە، ھەمبەرت لەھەمور كەسىك باشتر لە بەر رەرەدىنى لۆلىتا دەزانىت.

به خهمبارییه کی زوره و پییانم راگهیاند له دوای تهواوبوونی پرسه که دهچمه شوینی لؤلیتا و ههموو ههولیک دهدهم دلنهواییی بکهم و دلخوشی بکهم و لخوشی بکهم و له کهشوههوایه کی تردا دایدهنیم، لهوانهیشه گهشتیک بو کالیفورنیا یاخود نیو مهکسیکو بکهن.

نواندنیکی سهختی ئارامیم بۆیان کرد، به شیوهیه ک جون و جین به بوزیبیان به من دههاته وه و منیان بو مالی خویان برد و له هوله که یاندا نووستم.

ئیستاش ئه و هؤکارانه شی دهکهمه وه که بووه ته مایه ی ئه وه ی که ل**ۆلیتا** دوور بخهمه وه.

کاتیک شارلق نهما، وهکوو باوکیکی ئازاد هاتمهوه بو مال، به پهله دوو پیک ویسکیم خواردهوه، دواتر له دهست هاوچی و دراوسیکان ههلهاتم و چوومه گهرماوهکهوه، میشکم گهرم بووبوو له بیروکهکان، بیرم لای ئهوه بوو که دوای چهند سهعاتیکی تر به جهسته گهرم و قره ههنگوینییهکهیهوه له باوهشم دهبیت و فرمیسک دهریژیت، منیش به دهمم فرمیسکهکانی دهسرم، به شیوهیه کی خیراتر لهوهی که دیته خوارهوه، کاتیک له حهمامه که به چاویکی کراوهوه سهیری ئاوینه که دهکرد، جوّن فارلق له دهرکهی گهرماوهکهی دا و به دهوشتیکی جوانه وه گوتی، حالت باشه؟ لیرهدا بوم دهرکهوت که کاریکی شیتانه یه ئهگهر لؤلیتا بهینمه وه بو مال و خهلکم لی کو دهبیته وه و پلان بو ئه وه داده ریژن که له منی بستینن.

له وانه یه لۆلیتاش متمانه ی به که سایه تیم نه بیت، له وانه یه ترسی لا دروست ببیت و ده ستکه و ته زیرینه که م له چرکه ساتی سه رکه و تندا له ده ست بچیت و پارووه که له قورگی خوّمدا ده ربکه ن.

له بارهی ئه و که سانه ی که خویان هه لده قورتیننه کاروباری دراوسیکانه وه، پیویسته ئاماژه بو بیل بکه م که روحی ژنه که می برد، هاته سه ردانم و خه موکیی پرووخساری پوشیبوو و وه کوو یاریده ده ری جه للادیک بوو، که تازه ها تووه ته سه رکار. دوای ئه وه باسی خوی بو کردم که دوو کچی هه یه و له گه ل لولیتادا ده خویش، دواتر نه خشه یه کی شیکاریی له باره ی پرووداوه که وه بو کردم و وای ده رخست که تاوانی نه بووه و سه گیک ها تووه ته پیشی و خوی لاداوه و ژنه که م له ناکاو ها تووه ته پیش ئو تو مبیله که ی و هیچ پیه کی بو نه هیشتو وه ته و که خوی لی لابدات.

کاتیک رازی بووم بهوهی که تاوانی نهبووه، له لووتییهوه ههناسهیه کی گهرمی دهرکرد، وهکوو شینلاوه ی ناگری فروکه کان بوو و گوتی ناماده یه تیچووی پرسه ی ژنه که م بدات. که ئه و قسهیه ی کرد پیشبینیی ئهوه ی دهکرد رهتی بکه مهوه، به لام به سوپاسگوزارییه و قبوولم کرد و به ساردوسرییه وه پیشنیاره که ی دووباره کرده وه و دووباره به گهرموگورییه وه سوپاسیم کرده وه.

دەرئەنجامى ئەم دىدارە ئەفسووناوييە جوانەش ئەو گريكويرەى كە رۆحمى سىر كىردبوو بۆ دواجار كىرايەوە، كاريكى سەرسووپھينەرە كە (بيل) پياوى قەدەرە و نيردراويتى، لەسەر شانيمدا و دلنەواييم كىرد، وا ھەستىم كىرد كە يارى بە پارچەكانى قەدەر دەكەم، ھەستىم بە گۇرانيكى سەيىر و ناكاو كىرد لە ناخى خۆمدا، دواى ئەوەى چاوم بە ئامرازەكانى قەدەر كەوت لە لەناوبىردنى شارلۆتدا، پيشىم وا بوو كە بىل و سەگەكە و ئۆتۆمبىلەكە ھەموو ئەو كەرستانە نەبوون لە جىبەجىكىردنى قەدەردا، بەلكوو منىش ھاوبەشىكى شاراوەيان بووم. خىبەجىكىردنى قەدەردا، بەلكوو منىش ھاوبەشىكى شاراوەيان بووم. شارلۆت نەيخويندبانەوە، بەو شىزوميە تووپە نەدەبوو و ھەلنەدەچوو؛ شارلۆت نەيخويندبانەوە، بەو شىنوەيە تووپە نەدەبوو و ھەلنەدەچوو؛ وەكوو كويىر بەرەو ئەو سىدووقى پۆستە نەدەپۇيىشت تاكوو

کاتیک بن مالئاواییکردن ته وقه م له گه ل بیلدا ده کرد، وامده زانی ته وقه له گه ل قه ده ردا ده که م و پیر فرنباییم لیده کات، چونکه له قورساییی هه سته کانم پزگاری کردم، ده ستم کرد به گریان. جه نابی دادوه ران! سویندتان بن ده خف م که ده ستم به گریان کرد!

بارانیکی بهخور دهباری و رهشهبایه کی به هیزیشی له گه ادا بود. سهیری ده وروبه ری خوم ده کرد و بو دوایین جار سهیری شاری رامسدالم کرد، چونکه پالنه ریک هانی ده دام بو نه وه ی سه ره رویییه کی شار اوه بکه م و بریار م دا نه و ماله خاموشه به جی بیلم که وه کو کریچیی ژووریک رووم لی کرد و تیدا ژنم هینا و ژنه که م تیدا مرد هموو نه و روود اوانه له ماوه ی دوو مانگدا روویان دا، کاتیک جون که لوپه له که ی بو ده کردمه نیو نوتومبیله که وه اد به وروی دا، کاتیک جون چه ند جاریک چوومه ماله که وه اوه که روود او یکی سهیر رووی دا، خاریک چوومه ماله که وه به لام روود او یکی سهیر رووی دا، نازانم نه گه ر شوینی ببیته وه له م لابه ره در اماتیکییانه دا.

نازانم ئهگهر ئهم لاپه وه دراماتیکییه ئهوه ی له میشکی خوینه ردا روون کرده وه که من له ههموو تهمه ن و کهشه کاندا، کاریگه ریم له سهر ژنان ههبوو، ئه وه ش به هنری جوانیی شیوه مه وه بوو، که له نیوان پیاویکی راسته قینه و به رائه تی مندالیکدا بووم.

به هنری جوانیی رووخسارمه وه، لزلیتای پیگهیشتو به سیحری منه و ه نارامی دهیگرت و لزلیتای ههرزه کاری پیگهیشتو ویش به خنویستیه و ه خنویستیه و پیزیکی زوریشم بنری ههیه، به شیوه یه که ناتوانم گوزارشتی لی بکه م.

 به لیومهود، له و کاته دا هاوسه ره که ی که لوپه له که ی بق ده گواستمه و ه و به پارانه و ه و ه پینی گوتم:

. ئاگات له خوت بيت و كچهكهشت له برى من ماچ بكه.

د ناکات به خون بیت و خپد می بریسکه که هات و ماله کهی لهرزانده و و گوتی: د له وانه یه قه ده ر و ا بکات که له روژیکی باشتر له نه مرو یه ک بینینه وه.

(ئای جین! ئهگهر به زیندوویی ماوی یاخود بوویت به خالیکی بچووک و له جیهانهکهی تردا ون بوویته، بمبووره که ئهمه دهنووسم.)

لهبهر ئه و بارانه ی که دونیای دهشورده وه ته وقه یه کم له گه لی که شی ئاسمانیش پیشبینیی توفانی لی ده کرا، به ئوتومبیله که م به و شوینه دا تیپه ریم که شارلوت له سه ری مرد، ته رمیکی داروو خاو بو و به برژانگه دریژه کانبیه وه، که هیشتا چاوی ته ری فرمیسکی پیوه مابو و.

40

خوینه ر له وانه یه وا بزانیت به نه مانی شارلوت ئیتر هه مو و رینگرییه کانی به رده مم کرانه و و به رینه کدا ده روم هه مووی خوشی و شادییه، نه خیر به و شیوه یه نه بو و.

لهبری ئهوهی بزه له رووخسارم بنهخشینم، ههموو جوّرهکانی گومان و ترسی رهوشت، سوارم بوون، بو نموونه: ئایا خهلک بهوه سهری سوور نامینیت که لولیتا له ئاههنگ و پرسهی دایکی دیار نهبی؟

شتیکی تریش: ئهگهر هاتوو قهدهر له چرکهساتیکدا له خوی خوش نهبیت و دهستی سوّز بهسهر لولیتادا بینیت و چهند کهسانیک بهاویته سهر شانوی رووداوهکان.

بهم شیوهیه نهمتوانی ئه و بیروکانه له خوم دوور بگرم بهوهی هاورییان لولیتایان ئاگادار کردبیته وه، له وانه شه هیندیک هاوریی هه بیت، که من نه یاناسم و به ره و خیوه تگه که رویشتبیتن و لولیتایان به ره و ماله و هینایی.

ئه وه ی زور نیگه رانی کردبووم ئه وه بوو که هاوولاتییه کی ئه مه ریکیم و چه گیکی ئه ورووپیی ته مومژاویم هه یه و هه ولم بق ئه وه نه دا که بیمه سه رپه رشتیاریکی فه رمیی کچی ژنه که میشتا ته مه نی ۱۲ سال و ۷ مانگه.

ئایا بویریی ئهوهم ههیه ئهو ههنگاوه بنیم؟ نهمتوانی ئهو مچورکهیه له خوّمدا سهرکوت بکهم که دهیههژاندم، وا ههستم دهکرد که خوّمم بوّ راستیبه کانی جیهانی یاسا و دابونه ریته کان رووت کردووه ته وه. پلانه کهم بوّ بردنی لوّلیتا یه کیکه له سهره تاییترین هونه ره کان، بریتیبه له وه ی پیّوه ندی بکهم به خیّوه تگه کهوه و به لوّلیتا بلیم دایکی نه شته رگه ریبه کی وهمی بو دهکریت و لهگهل خوّمدا بیبهم بو

هو تیلیک و ناوه به ناوه پنی بلیم که دو خی دایکی باشه، تا ئهو کاتهی که ههوالی کوچی دایکی پیدهگهیهنم.

به لام کاتیک به ئۆتۈمبیله که م به ره و خیوه تگه که چووم، دله راوکییه که م زیادی کرد و توانای ئه وه م نه بوو ته نانه ت بیر له و ئه گه ره ش بکه مه وه که له وانه یه لۆلیتا له وی نه بیت، یا خود له وانه یه لۆلیتا داوا له هاو رییه کانی بکات که له لایه ن خیزانه کانیانه و ه هاو کاریی بکه ن و من له گه لیاندا نه گونجیم و نه توانم مه به سته کانم جیبه جی بکه م.

بو دواجار بریارم دا نه و پیوهندییه تهلهفونییه بکهم و وا خومم نیشان دا که بهر له چهند روژیک پیوهندیم کردووه، بارانیش بهخور دهباری، وهکوو بلیی له دهمی ئاسمانه وه دههاته خواره وه. کاتیک له ویستگههکی بهنزیندا وهستام و لهویوه لهگهل خیوهتگهکه دا به تهلهفون قسهم کرد، بهریوه بهری خیوهتگهکه گوتی: لولیتا له روژی دووشهمهوه لهگهل هاورییهکانی بو گهشتیک رویشتوون و بریاره ئهمشه و درهنگانیک بگهرینه وه، پیشنیاری بو کردم سبهینی سهردانه کهم بکهم، به لام بهریوه بهرهکه پرسیاری هوکاری سهردانه کهی لی کردم و منیش به شیوه به کی تهمومژاوی پیم گوت که دایکی نه خوشه و له نه خوشخانه به و حالی باش نییه، بویه پیرسیاته ئاماده بیت بو ئهوه ی لهگهل خوم بیبهمهوه، له دوای گورینه وه ی خواستنی به ختیکی باش، تهلهفونه کهم کوتایی پیههینا.

دوای نیوه روکه م له کهناری (بارگنتون) به سهر برد، به کرینی شتی جوان بو لولیتا، شتگهلیک که ههرزه کار دلخوش بکات.

بن ههموو شتیکی جوانی بن نهکرم؟ ئایا ئه و بن من نییه؟ وهکوو بیاتریس بن دانتی شاعیر؟ له ناخی خومدا دهنگی نادیار پرسیاری لی کردم، ئایا نیازی شتیکی تایبهتت ههیه بن ئه و کچه ههرزهکاره! بیگومان نیازی کاریکم ههیه.

جلی ژیرهوهی ئاوریشمیی جوانم بۆی کپی و ههر بهچاو جلهکانم بۆی ههدهبرارد و دهمزانی پر به بهریهتی، چونکه پی ناچیت له ماوهی ئهم دوو مانگهدا گهوره بووبیت، دهمتوانی لهبهرچاو وینای بکهم به جهستهیه کی نهرم و پرووناکهوه، دهتوانم مهمکه دیارهکانی بینم که جاریک یان دووجار بهر سینهم کهوت، ریک بهر دلم کهوت، دهتوانم ههست به قورسایی و گهرمیهکهی بکهم له باوهشمدا، من

خەرىكە لەگەل لۆلىتا دەبم، وەكوو ئەو دايكەى كە لەگەل كچەكەى دەبىت، من ھەموو شتىكى لە بارەوە دەزانم، دواى ئەوەى دلىيا بووم لە دروستىي پىۋەرەكانم و تەواو بووم لە كېينى كەرەستەكان، تەماشاى كەتەلۆگى رىنىشاندەرى گەشتيارىم كرد، شارۆچكەيەكم ديارى كرد كە چوار سەعات بە ئۆتۆمبىل دوورە لە خىوەتگەكەو، بېريارم دا ئەو شارۆچكەيە يەكەم ويستگەى گەشتەكەم بىت لەگەل لۆلىتادا، ويستم تەلەفۇن بۆ ھۆتىلى شارۆچكەكە بكەم، بۆ ئەوەى دوو ژوور بگرم، بەلام ترسام زمانە ئىنگلىزىيە شكاوەكەم ئاشكرام بكات و بېيارم دا برووسكەيەكيان بۆ بنيرم.

پیویسته ئاماژه بو شتیکی پیکهنیناوی بکهم، ئهوهش ئهوه بوو که زور به قورسی توانیم بروسکهکه دابریژم! چی تیدا بنوسم؟ دوو ژوورمان بو دیاری بکهن بو ههمبهرت و کچه بچووکهکهی؟ یاخود ههمبهرت و کچه مجودت و کچه شهمبهرت و کچه شیرخورهکهی؟

 توانیم کاتژمیریک له بیدارییه که م بدرم و تیبدا به باشی خهوتم و له کاتژمیری شهشی به پانیدا خهونیکی ناخوشم بینی، که له کال نیرهمووکیکی تووکندا بووم. خهبهرم بووهوه.

جله کانم له به رکرد، کاتژمیر حه وت بووبوو، بیرم له وه کرده وه که به را له واده که بگهم باشتره، چونکه به به ریوه به ری خیوه تکه کم گوتبوو دوای نیوه رق به دوای لقلیتادا دیم. دلراوکی و ناره زووه کانم دهیانویست له نیوان و من نهودا، مهودایه که ههبیت، تا وه کوو ده رمانی پرکردنه و می تاسه م به کاری بینم.

ده شترسام ئه گهر دوا بکه وم زور شتی نه خوازراو رووبدات، له وانه یه که سیک ته له فونی بو بکات له رامسدیله وه و راستیبه کانی پی بلیت، ویستم به ری بکه وم، بینیم پاتری ئوتؤمبیله که مردووه، به و هویه وه تاکوو دوای نیوه رو نه متوانی له بارکینگتون ده ربچم، کاتژمیر دووونیو بو و گه بشتمه ختوه تگه که.

ئوتومبیله که مه در سیبه ری دارسنه و به ردا راگرت و له مندالیکی ههرزه کار که له ته نیایییه کی ته واودا یاریی ده کرد، پرسیاری نووسینگه ی خیوه تگه که کرد، چوومه خیوه تگه که و به ریوه به ره پیشوازیی لئ کردم، ژنیکی قرپه شوکاو بوو و نیگایه کی توندی هه بوو و به توندی منی پشکنی، دواتر پیی گوتم که لۆلیتا خوی ئاماده کردووه بو ده رچوون و ده شزانیت دایکی نه خوشه و حالی مه ترسیدار نییه، پرسیاری ئه وه شی کرد که نه گه ر ئاره زووی هه به سه رپه رشتیارانی خیوه تگه که و ژووری نووستنی کچه کان بیینیت؟ هینده ی پی نه چوو ئه و ژنه ناشرینه چه کمه جه ی میزه که ی کرده و ه پاره یه کی ئاسنی ده رهینا و خستییه نیو ده سته له رزوکه که مه وه،

کوتی شمه ههموو شه پارهیهی که له پارهکهی لولیتا ماوه ته و بروانامه که که لولیتا ماوه ته و بروانامه که که لولیتا که مانگی بولیودا و تنیدا شاماژه بو شهوه کراوه که شاره زووی مهله وانی و به که مسواریی ههیه.

کاتیک پشتم له دهرکه کراوهکهی نووسینگهکه کردبوو، ههستم بهوه دهکرد که ههموو خوینه کهم بهرهو سهرم دهروات، گویم له ههناسهی لؤلیتا بوو - له پشتمهوه ده هات و جانتاکهی راده کیشا و هاواری کرد: سلاو!

به دوو چاوی گهش و بریقه داره وه بو ساتیک و هستا و لیی روانیم، لیوه ته ره کانی بزه یه کیان کرد، له گهل نه و هشدا نه و بزه یه نه فسووناوی و ورووژینه ر بوو.

ته ماشام کرد که میک بالای به رزتر بووه و جهسته ی لاوازتر بووه و جهسته ی لاوازتر بووه و روو خساری که میک جوانی له ده ست دابوو، له چاو ئه و روو خساره ی که چه ند مانگیک بوو له هزرمدا وینام ده کرد. روومه ته کانی سوور بووبوونه و په له کانیش له به شیکی ده موچاویدا زیادی کردبوو.

یه کهم هه ستم ئه وه بوو که وه کوو هاوسه ری دایکه بیوه ژنه که ی کچه هاره ی که خور دیمه نیکی جوانی بو سواغ دابوو، خویندنیکی باشی بو دابین بکهم و له مالیکی جوانیشدا دایبنیم و له گهل چه ند براده ریکی هاوته مه نی خوی هه لسوکه و تی بکهم، که له وانه یه پهرییه کی هاریان تیدا بدو زمه و هه به ردام بگریت!

 دهستیکم خسته ملی و به دهسته کهی تریشم جانتاکه پیم هه لگرت، لؤلیتا به شیوه کی گشتی پارچه یه کی حه ز بوو بن من، په یکه ریک بوو له ناوی گول و هه نگوین، کراسیکی شه فافی له به ر بوو، جوانی و هیلی جه سته ی ده رده خست و قاچه رووشاوه که ی تیدا دیار بوو.

مالئاوا خیوه تکه خوشه که، مالئاوا خیوه تکه خوراکخراپه که، مالئاوا دهرکه وانه که، ده ستی مالئاواییی بو هاو پیه کانی و خیوه تکه که به رز ده کرده وه، دواتر له دانیشتنه که یدا جیگیر بوو له تهنیشتم.

شلپیکی له سهر نه ژنوی دا، بق نه وهی میشیک بکو ژیت که لهسه ری وهستابوو. بنیشتیکی له دهمدا بوو، دهمی پر کردبوو، دوای نه وهی که به نوتومبیله که له نیو دارستانه که دا ده رقیشتین، وه کوو نه رکیک گوتی: - ته ندروستیی دایکم چۆنه؟

گوتم هیشتا پزیشکه که بزی دهرنهکهوتووه چییهتی و لهوانهیه نهخوشییه کی ههناو بیت، بزیه بریاریان دا بز چاودیریکردنی له نهخوشخانه بمینیتهوه. کاتیک گوتم له نهخوشخانه یه (لیبینگفیل)، گوتی چهند خوشه پیش سه عات ۹ بگهینه (لیبینگفیل).

وه لامیم دایه وه دهبیت بز خوانی ئیواره له (برایسلاند) بین و سبهی سهردانی (لیبینگفیل) بکهین، دواتر پرسیاری خیوه تگه که لیم کرد که ئایا کاتیکی خوشی به سهر بردووه؟

. ئۆھ زۆر خۆش بوو.

- پیت ناخوشه که خیوه تگهکهت به جیهیشت؟

هیندیک ورتهورتی لیوه هات، هیچ روون نهبوو و پیم گوت ورتهورت مهکه و به زمانیکی روون وه لامم بدهرهوه و شتیک بلی.

- چ شتیک باوکه! (وشهی باوکه به زمانیکی توند سوارم بوو.)

. ههر شیکی کون بیت.

. باشه پیت چۆنه ئهگهر ناوت بنیم (شته کونهکه)؟ . دهمت داخه.

ـ گالته دهکهم، کهی دایکمت خوش ویست؟

. لۆلىتا رۆژىک دىت له هەست و حالەتەكان تىدەگەى، وەكوو گونجاندن و جوانىي پىرەندىيەكانى ھاوسەرىتى. . خەم!

بق ماوهیه ک بیدهنگییه کی زور دایپوشین، دواتر بیدهنگییه کهم بهم قسهیه شکاند:

ـ سەيرى ئەو مانگايانە بكه لەسەر ئەو ھەردە.

- پيم وايه يه ک مانگايه کي تر ببينم، خواردنه کهم هه لده هينمه وه.

- (لۆلۆ) دەزانى؟ من زۇر زۇر بىرى تۇم دەكرد؟

- به لام من نا، بیرتم نه ده کرد، چونکه من له ئاستی تو نه بووم، به لام ئه وه گرینگ نییه، چونکه تو ئیتر گرینگیم پینادهیت، ئوه به ریز، له دایکم خیراتر ئوتومبیل لی ده خوری.

خيرايه كهم له ۷۰ وه كوتم:

- بۆچى پيت وايه گرينگيت پي نادهم؟

باش بۆ نموونه تا ئىستا ماچىكت نەكردووم، پىم بلى ماچت
 كردووم؟

ئه و پرسیاره ی لی کردم و من لهناوه وه دهسووتام بز ماچیک ههر ئه وه نییه بمرم بز ئه وه ی باوه شیکی پیدا بکه م، رییه کی فراوان هاته ریم و ئزتزمبیله که م له کهناری راگرت، ئزتزمبیله که هیشتا به ته واوه تی رانه وهستابو و لزلیتا وه کوو فرین هاته نیوان باسکه کانم. هه رچهنده من رازی ده بووم به دهستلیدانیکی نه رم تا ئه وپه ری ناسکی که به رلیوه گه رم و گرداره کانی بکه وتایه، چونکه نه مده و یراسکی که به رلیوه گه رم و گرداره کانی بکه وتایه، چونکه نه مده ویرا

شیلاوهی ههسته کانم ده ربخه م و بویریی ئه وه شم نه بو و افرایتا له هه سته کانم ئاگادار بکه مه وه، له وهی ئه مه سه ره تایه که بق ژیانیکی خوش و له ریی هاو کاریی قه ده ر ده رکه کانیم بق کرایه و د.

ماچهکهی من بو ئه و زور پاک و بیگهرد بوو، هیچ ههستیکی سیکسیی تیدا نهبوو، به لام لولیتا پالی نا به خویه و و بهبی ئارامگرتن دهمی خسته نیو دهممه وه و زور به توندی ماچی کردم و لهسه ر لیوهکانییه وه ههستم به دانهکانی کرد و تامی ئه و لیوانهم کرد که تیکه لی نه عناعی بنیشته که بووبوون.

دهمزانی ئه و ماچه بق ئه و، جگه له یاربیه کی پاک و ئاساییکردنه و هی پر پوشوینه سۆزدارییه گشتیه کان زیاتر نه بوو، وه کوو هه میشه سنووری ئه م یاربیه ش سنووریکه ده تویته وه، به شیوه یه که هاو به شه گهوره که (پیگهیشتووه که) ناتوانیت له سنووری پاکیدا بمینیته وه، بقیه ترسام زیاد په وی بکه م له یاربیه که و دوور برق م له گهگی و ترسام ببمه هق کاریک بق ترس و قیزلیبوونه وه بقی، له سهرووی ههموویشییه وه ئاگاداری ئه وه بووم که له دهست راوچییه فالچییه کانی برفینم و دووری بخهمه وه. ۸۰ میلمان لهپیشه، پیویسته فالپچییه کانی برفینم و دووری بخهمه وه. ۸۰ میلمان لهپیشه، پیویسته بیبرین و بگهین به هق تیله پیرق زه که له چرکه ساتی ئیلهامه پیرق زکه دا بیورس باوه شه که مان بری و دوای ماوه ی ترووکانی چاوینک ئوتق مبیلیکی پولیس له ته نیشتمان وه ستا و به چاوینکی خراپه وه گوتی:

- لەسەر رىيەكەتان ھىچ ئۆتۈمبىلىكى شىنتان نەبىنى، ھاوشىودى ئۆتۈمبىلەكەي تۆ بىت؟

- نەخىر... بۆچى؟

لۆلىتا بە خۆھەلقورتاندنىكەوە خۆى چەماندەوە سەر جەستەم و دەستى خستە سەر قاچم و گوتى:

. نەخىر ئۆتۆمبىلى شىنمان نەبىنى، پىم بلى تۇ دلنياى كە شىنە؟ چونكە ئىمە...

چی به لام پولیسه که نوقمی بزه یه کی گالته جاری بوو و به ئوتومبیله که یه وه که و تینمه شدوای ئه و به ری که و تین. لولیتا گوتی:

. ئەو كەرە دەبوايە سەرپێچىيەكى بۆت تۆمار بكردبايە.

. بۆ خاترى ئاسمان بۆچى؟

. چونکه تق به خیرایی ۸۰ لیدهخوری واتا ۳۰ میل زیاتر لیدهخوری... نانا ترسنقک خاوی مهکهرهوه، ئهی نابینی پقلیسهکه رقیشت.

- هیشتا رییه که مان دریزه و ده مهویت به ر له داهاتنی تاریکی بگهم، ده ی عاقل به، هینی...

- نه خير من كه سيكى خراپ و گوناحكارم، ههرزهكاريكى لادراوم، به لام راشكاوم.

دواتر به بیدهنگی لهنیو دارودرخته کانی رییه که دا ریمان ده کرد، تا ئه و کاته ی که لۆلیتا بیدهنگییه که ی شکاند و گوتی:

- پيم بلي ئايا دايكم شيت نابيت ئهگهر بزانيت ئيمه عاشقين؟

- بق خاترى خوا لۆلىتا ئەو قسانە مەكە.

- به لام ئيمه ئەقىندارىن و يەكدىمان خۆش دەويت وا نىيە؟

- هیچ شتیک نازانم، ئاسمان دهبینی؟ پیم وایه باران دهباریت، ئیستاش باسی گهشته بچووکهکانی خیوهتگهکهم بق ناکهی؟

- باوکه وهکوو ماموستایه کی پهزاقورس قسه دهکهی.

- من سوورم بزانم چیت کرد له گهشته کان.

ـ ئاوا زوو تووړه دهبيت و ههڵدهچې؟

- نەخىر قسەم بۆ بكە.

- . کهی چووینه شوینیک و تهنیا بووین نهوکات قسمت بو دهکهم. . لؤلیتا من به جددی پرسیارت لی دهکهم، مهیکه به گالته جاری.
 - . باشه به شداریم له سه رجهم چالاکییه پیشنیار کراوه کان کرد
 - دوای ئهوه؟
- . فیریان کردم چون به بهخته وه ری بریم و که سایه تبیه کی به میز بو خوم دروست بکهم و فیری نه وه شیان کردم چون وه کوو کیک خوش بم، فیری دروشمه کان بووم که ده لیت: ده بیت ریانم بریتی بیت له کومه لینک کاری باش و سوودبه خش و هاوریتیی نیزینه ی نازه له کان بکهم و گویزایه لی فه رمانه کان ببم، به لام هیشتا وینای ناشرین و بیروکه ی پیسم هه یه و هیشتا قسه و کرده و هم ناشرین ی
- . شته کانت به باشی بیر ماوه، به لام قسه نه شیاوه کان له زارت فری بده، ئیتر ههر نهوه نده بوو؟
 - نهخير، مليؤنهها قاپمان شووشت.
 - . ههمووی ئهوهنده بوو؟
- . ههمووی ئهوهنده بوو، تهنیا یه ک شتیک نهبیت که همتا له شهرمانا سوور نهبمهوه ناتوانم پیتی بلیم.
 - دوایی دهتوانی پیمی بلی؟
- . ئەگەر بە تارىكى دانىشتىن و رىت بى دام بە كزى و ئاسكى قسە بكەم، ئەوكات بىت دەلىم، بەراست بىم بلى لە ژوورە كۆنەكەت دەنوى يان لەسەر جىخەو و ژوورەكەي دايكم؟
- . له ژووره کونه که، دایکت له وانه یه پیویستی به نه شته رگهرییه کی ترسناک بیت.
 - دەتوانى لاى دوكانى شيرينيفرۇشىيەكە بومستى؟

ههموو ئه و شیرینییه ی داوای کردبوو وهکوو ههمیشه ههمووی خوارد و زور به خیرایی ریم دهکرد بو ئهوه ی بگهمه (برایستون)، کاتیک گهراینه وه بو سهیاره که پشتهملیم ماچ کرد، گوتی:

وا مه که ره زاقورس! مه که ههی پیس!

شوینی ماچه کهی به شانی سری و منیش گوتم:

- ببووره، تهنیا لهبهر ئهوهی دلخوشم به تو بویه وام کرد.

- منيش دلخوشم به تق.

ئه و قسه یه ی به دهنگیکی نه رم و تیکه ل به سوز کرد و زور نیزیک بووه وه لیم، به رده وام بووم له لیخورینی ئوتومبیله که م، تا گهیشتم به (برایستون)، تاریکییش ئاسمانی لوول دابوو، هه رچه نده نه رمه بارانیکیشی هه بوو به لام که شه که که رم بوو، له ته نیشت سینه مایه که وه تیپه ریین، که خه لک لیم کو بووبوونه و و قه ره بالغی له به رده م په نجه ره ی بلیت بره که دروست بووبوو، لولیتا گوتی:

- ئۆھ ئەمەوى ئەو فىلمە ببينم، با برۆين بۆ سىنەما لە دواى نانى ئىوارە.

پيم گوت:

- لهوانهیه برۆین، لهگهل ئهوهشدا دلنیابووم که کاتژمیر نوی شهو لالیتا لهنیو باسکهکانمدا نوقمی خهو دهبیت.

به دوای هوتیلی (راوچییه ئه فسووناوییه کان) دا ده گه رام، ماندوو بووم هینده م ئوتومبیل لیخوری، گه ده ی لولیتاش په روشی خوانی ئیواره یه، هه رچه نده ئه و روژه م بیر ده که ویته وه که چون خوم ماندوو کر دبوو بو ئه وه ی هوتیله که بدو زمه وه، پیکه نینم به و ره فتاره مندالانه م دیت، چونکه به دریزاییی رییه که ده یان هوتیل هه بوو، که گلوپی ژووره چوله کانی کوژابوونه وه، ئاماده بوو بو جیگرتنه وه ی فروشیاره

دهستگیر و زیندانییه ههلهاتووهکان و نهو پیاوانه ی که پیوهندیی خراپیان ههیه، بو دواجار به پهرجوویه ک له پهرجووهکانی ریکهوت هوتیله کهم دوزییه وه. نه و کهسه ی که جانتاکانی بو ههلگرتین پیاویکی پشتکوم بوو و مندالیکی رهشپیستیش هاوکاریی دهکرد، لولیتا خوی فری دایه سهر قهنه فهیه ک و یاریی له گهل سه گینکی بچووک دهکرد که دوو گویی رهشی ههبوو، سه گه که له ژیر دهستی راکشا (جا کی له ژیر دهستی لولیتا راناکشی دله کهم)، کاتیک به رهو نووسینگه که ریم بری، نووسه ره که چه له که ، کاتیک به رهو نووسینگه و سهیریکی سه عاته که ی کرد و گوتی:

- ئیمه دوو ژوورمان بوت دانابوو بو سهعات شهشونیو، به لام تو نه هاتی، بویه یه کیکمان به کری دا، چونکه کونگرهیه کی ئایینی له شاره که دا هه ده.

وه لامیم دایه وه و گوتم گرینگ نییه ئه و تاکه ژوورهمان پی بده، کچه ده سالانه که م زوّر ماندووه، پیاوه پیره که له و کاته دا سهیریکی للالیتای کرد، که به لیوه کراوه کانییه وه گویی له پیره ژنیک ده گرت که شالیّکی موّری به سهریه وه به ستبوو، دیمه نی پاکی لالیتا وای له و پیاوه پیره کرد که هیچ گومانیّکی خراپ نه کات و بریاری دا ژووریّکی دووکه سیمان پی بدات، پیم گوت ئایا ناکریّت مهسه له ته خته خهوه که مان بو چاره سه ربکه ن و دوو سیسه می یه کنه نه دراوانه بو دابین بکه ن، نووسه ره که گوتی ته خته خه وه دوونه نه ریه که فراوانه و به شی سی که س ده کات و جاری کیان سی ژن و مندالیّک له سه ری نووستن، له گه ل ئه وه شدا قه نه نه یه که و روده که دایه، گوتم کیشه نییه چاره سه ری خومان ده که ین، له وانه شه هاوسه ره که م فریامان بکه و یت بو ئیره، له گه ل ئه وه شدا کیشه یه کانیه چاره سه ری ده که ین.

به دهستی تاوانباریکی ئارام و دلنیاوه نووسیم: (دوکتور نیدگار ههمبهرت و کچهکهی، دانیشتووی رامسدیل.) چووینه سهرهو و ریخ بریتی بوو له تهخته خهویک و ئاوینه یه و ژووره که مان دوزییه و میزیک، ههستیک بوو به پالنه رم و وای لی کردم پینج دولار به کوره بده م که جانتاکهی بو هیناین، بهلام ترسام ئه و کاره تووشی گومانمان بکات، بویه تهنیا ۲۵ سهنتم پی دا و به چاوی بهزیهوه که ی دیکه م پی به خشی و ئه و رویشت و بهتهنیا ماینه وه، لولیتا کهتی دیگه م پی به خشی و ئه و رویشت و بهتهنیا ماینه وه، لولیتا گوتی:

ـ ههردوكمان له يهك ژوور دهخهوين؟

ئه و قسهی به بیزاری دهربرین یاخود نارهزایی نهکرد، بهلکوو به تونیکی دینامیکی کردی، هاوشیوهی پرسیارهکانی دیکهی که دهانکات.

- داوام كردووه قەنەفەيەكم بۆ دابين بكەن، تاكوو لەسەرى بخەوم ئەگەر ىتەويىت.
 - تۆ گەمۋە*ى*.
 - بۆچى ئازىزەكەم؟
- ئهگهر دایکم بهم کاره بزانیت ته لاقت دهدات و منیش ده خنکینیت.
 لۆلیتا له قسه کردنیدا کچیکی پرجووله بوو، ههرگیز جددی نهبوو، له دووریی پینج هه نگاو له منهوه وهستابوو و سهیری ئاوینه کهی ده کرد و بیباک بوو له دیمه نه په شو کاوییه که ی، گوتم:
- گوی بگره لۆلیتا! با لهسهر شتیک ریک بکهوین له ئیستاوه بو هه تاهه تایه، من باوکی توم و دهبیت به و شیوه یه بم لهبه رچاوی خه لک، ئه وه ش به هوی هه زارویه ک هو کاره وه، له راستیدا هه ست به

سۆزىكى زۆر مەزن دەكەم لە ئاست تۆدا، لە كاتى نەبوونى دايكتدا من سەرپەرشتيارى تۆم و بارى دارايىشمان باش نىيە، بۆيە دەكرىت ھىندىك جار لە يەك ژووردا بخەوين، بۆ زانيارىت ئەگەر دوو كەس لە يەك ژووردا بن، بىگومان لەكۆتايىدا دەگەنە... جۆرىك...

- جوریک له سیکسی ناشهرعی، خراپهکاری.

لۆلىتا بە شىوەيەك لە خۆلاركردنەوە ئەو قسەيەى كرد و رووى كردە گەرماوەكە و منىش كراسەكەم گۆرى، چونكە عارەقەيەكى زۆرى پىرە بوو، سەيرىكى شووشەى حەبى خەوتنەكانم كرد و دەركەم داخست. كاتىك لۆلىتا لە گەرماوەكەوە دەرچوو بە ھەستىكى پەنخواردووەوە ويستم بە شىرەيەكى ئاسايى باوەشىكى پىدا بكەم و سۆزى قەتىسىم ھىرور بكەمەوە، گوتى:

- گوی بگره با دهست هه لگرین لهم یاریی باوه شپیاکردنه و بروین نانی ئیواره بخوین.

پووی کرده جانتای سهفهرهکهی و کراسیکی تازهی دهرکرد و لهبهری کرد، لاقه جوانهکانی دهرکهوتن و دواتر زوّر به جوانی خوّی شیک کرد، پووی کرده باسکه کراوهکانم که چاوه پیانی دهکرد، دیمهنیکی پرشنگداری ههبوو، به نیگایه کی پر سوّز و تهمومژاوییه و له چاوه بریسکه داره کانی که دوور بوون له پاکی، وهکوو پشکنین لی روانیم، دیمه نی ئه و وهکوو سووکترین له شفروشه کانی جیهان بوو، دیمه نی پهرییه هاره کان بوو که له سیکس تیر ناخون، له و جوّره ی که گیانی بو دهده م و بو سوزیان دهمرم.

دهمم لیم نیزیک کردهوه، لیوهکانم بهر قرهکهی دهکهوت و به چرپهیهکهوه پیم گوت:

- چ دەبيت ئەگەر ماچيكت بكەم، لاريت لە ماچكردن ھەيە؟

. ئەگەر ئەو كارە پيويستە بكريت، ئەوا شيوازى ماچكردنەكەت ھەلەيە.

. كەواتە شيوازە راستەكەم ئىستا نىشان بده.

نه خير. له كاتى گونجاودا.

بیش ئه وه ی کار له کار بترازینم، زور به قورسی توانیم تووره بوونی خوم کونترول بکه م، کاریکی باشی کرد که له نیوان باسکه کانم هه لهات و رووی کرده جانتای جله کانی، چونکه له وه دا بووم هه له یه کی کوشنده بکه م.

رووم کرده حهمامه که، کاتیکی زورم پی چوو تاکوو بگه ریمه وه خوم و دیمه نم ئاسایی بکهمه وه، که ده رچووین (لۆلیتام کرده پشتی خومه وه چونکه ئه و کچی منه، نه ک خانمی من)، چووینه هوّلی نانخواردنه که وه و ئه و باوی شکی ده دا، هیندیک پیره ژنی شپریو و دوو پیاوی ئایینی به جلی وه رزشییه وه به بیده نگی نانیان ده خوارد، لۆلیتا ئاوری دایه وه و به چرپه وه گوتی: ئه و پیاوه به کیلتی ده چیت، ئاماژه ی بق پیاویکی چاکه تره ش کرد، له گوشه یه کی به رانبه ره قله که وه، به ته نیا دانیشتبوو، نانی ده خوارد.

- مەبەسىت دوكتۆرى ددانەكەى رامسدىلە؟

له خۆشىيان پرشى لىكى دەمى بۆم دەھات، گوتى:

د نهخیر، مهبهستم ئه و نووسه ره به که له سه ریکلامه کانی (درووم) ه. دوای ئه وه ی نانمان خوارد و کوتاییمان به خواردنی شیرینییه که هینا، حهبی خه وه که مده رهینا، پرسیاری حهبه کانی لی کردم ئه وه چیه، منیش گوتم ئه مانه حهبی قیتامینن، مروّق وه کوو (گا) لیده کات، به هیزی ده کات وه کوو ته ور، سه یریکی دوروبه ری خوّمم کرد و خوّمم و ا پیشان دا که حهبیکم خوارد، لولیتاش دهستی دریز کرد و

دانهیه کم پیدا و خواردی، کاریگهریی حهبه که زور به هیز بوو، بیروکهی رویشتنی لولیتا بو سینه ماکه وه کوو هه لم نه ما و لهبیری کرد و دهستی به وهنه و زدان کرد. کاتیک له نیو ئه سانسیره که دا بووین، خهریک بوو خه و بیکوژیت، سهری خسته سهر شانم، له کوتاییدا ناچار بووم به باوه ش بیبه مه ژووره که وه و له لیواری سیسه مه که دامنا و به دهنگیکی خه والووه و گوتی:

- ئەگەر پىت بلىم، ئەگەر پىت بلىم، بەلىنىم پى دەدەى كە توورە نەبى؟ - دوايى پىم بلى، ئىستا بەتەنيا بەجىت دەھىلىم، تۇ بنوو، منىش دواى دە خولەكى تر دىمەوە.

- كچيكى خراپ بووم، با پيت بليم.

. سبهی لۆلیتا سبهی، برۆ سهر تهختهخهوهکه.

ئه و قسانهم كرد و كليلهكهم خسته گيرفانمه و دهرچووم.

24

دادوهرانی به پیز! خانمه جوانه کانی دادگه! هیندیک ئارام بگرن... ئهگهر بریک له کاته به نرخه که تان دهگرم.

بهم شیوه یه گهیشتمه چرکه ساته مهزنه که . لزلیتام به جیهیشت. هیشتا له سه ر لیواری ته خته خه وه که دا به دهم یاریکردنه و هه وه که و بیشه رمانه لاقه رووته که ی به رز ده کرده و ه ا لیواری ده رپییه که ی ده رکه و تبو و .

ئهم وینه یه م له هزری خوّمدا هه لگرت، کاتیک له ژوورهکه دهرچووم و دلنیا بووم له وه دهرکه له دیوی ژووره وهی سورگی نییه، دهستم کرد به ختووکه دانی کلیله که و ههستم کرد موچرکی سیکسیم پی

دهبه خشیت، به شیوه یه ک دهستم ده خسته سهر کلیله که وامده زانی بووه ته به شیک له دهستم، لۆلیتا به ته واوه تی بووه هیی من، دوای ۲۰ بق ۳۰ خوله کی تر ده گه پیمه وه بق ژووری ژماره ۲۵۲، بق لای پهرییه که م، تاکوو بووکه که م له دیلیتیی خه ویکی قوولدا ببینمه وه. جه نابی دادوه ران! ئه گهر دلخق شییه که م بهاتایه ته گق، ئه وا ئه و هو تیله کپ و بیده نگه م پر ده کرد له ده نگ، به داخ نیم له هیچ شتیکی ئه و شه وه می خونکه ئه و کلیله م له پرسگه ی هو تیله که دانه نا و برق م. جا شاری برایستون، یا خود ئه مه ریکا، یان کیشوه ری ئه مه ریکا، یا خود هه ریکا، یا خود هه ریکا، یا خود مه ریکا، یا خود که دانه نا و برق م. جا

ئه و ئاماژانه ی که له باره ی خراپه کارییه کانی خیوه تگه که وه ده یکردن، نیگه رانیان نه کردم، هاوسه نگییان تیک نه دام، ئه و ئاماژانه ی بق من کردنی بق ئه وه بوو که ده توانم هه موو شتیکی لیبکه م، به لام سووربووم له سه ر ئه وه ی په رده ی کچینیی هه تک نه که م، به لکوو ئه وه نده بیت که به تاریکیی ئه و شه وه به دزییه وه ده ست له جه سته ی رووت و سری بده م، به لی، سیکسی له گه ل ناکه م که سیکسیکی ته واوه تی بیت، ته نانه ت ئه گه ر به هق ی کاریکی هه زه کارانه شه وه له خیوه تگه که په رده ی کچینیی له ده ست دابیت، چونکه لیسبیان له نیوان خیوه تگه که به رده ی کاریکی ئاسایییه.

به هوّی ئهوهوه که من له نهوهیه کی کونم، کاریّکی ئاسایی بوو، که یه که مجار لولیتام بینی وامزانی کچیّکی ده ستلینه دراوه و به مانای پاکی پاکه وه کوو چه مکی مندالیّکی ئاسایییه، ئهم چه مکه وای پیشان ده دا که له کوتاییی جیهانی پیش مه سیحه وه پاکیی بو هاتووه، ئیمه له و سهرده مه دا نین کویله کان له به هاری ته مه نیاندا ده روبه رمان بگرن و پیش یا خود دوای خوشووشتن به کاریان بینین، یا خود پیش

رؤیشتن بق کارکردن یاخود له دوای گهرانهوه، نهو کردهوانه له سهردهمانیکی تردا دهکرا، قهناعهتیشمان به رؤژهه لاتییه کان نییه که له نیوان نانخواردن و خواردنهوهدا وهکوو خزمه تگوزاریی سیکسی کچی بچووک پیشکهش بکهین.

به روونییه کهی، پیوه ندییه کونه که کان، له نیوان جیهانی گهوره کان و جیهانی مندالیدا به سهر چووه و لهم سهرده مه دا دابونه ریت و یاسای نوی هاتووه ته ئاراوه.

ههرچهنده من له زانستی دهروونی و کاروباری کومهلایهتیدا قوول بوومهتهوه، بهلام شتیکی کهم له مندال دهزانم. کاتیک لولیتام ناسی زور ئاسایی بوو ههستیکی وام پی ببهخشیت که ههرزهکاریکی پاک و پاکیزهیه، ههرچهنده ئهوهم ههر له میشکدا بوو که خویندکارانی ئهمهریکا به شیوهیه کی کراوه رهفتار دهکهن، دوو خال ههبوون ململانییان لهگهلمدا دهکرد، خالی یهکهم ئهوه بوو، ئایا ئهم کچه دهبیت له کوییدا بیت! خالی دووهمیش، وهکوو ئاگرتیبهربوویه کدهمروانییه ئهو کچه ی که له کوتاییی تهمهنی مندالیدایه و کاتی هاتووه بهرههمی چیژی لی بچنم. لولیتا شتیکی زور جیاوازتر بوو له ئهنابیلی پاک و بیگهرد، چونکه شهرانگیزیی سیکسیکی هار لهگهل ههناسهیدا دیت و دهروات، بریارم دا ئاماده ی بکهم بو ئهوه ی به شیوهیه کی نهبینراو دهروات، بهرم، به شیوهیه کی بیکهم به نهینییه کی وههمی و چیژیکی چیژی لی بهرم، به شیوهیه کی به بیکهم به نهینییه کی وههمی و چیژیکی

ئه و بیرو کانه دهخهمه لاوه، ئیستا لولیتا لای راستمهوهیه. تهنیا هیی خومه. ئهوهش کلیلی ژووره کهیه لهنیو دهستمدا ده یگوشم و بیر لهوه دهکهمه وه چون له کاتی خهوه قووله کهیدا رووتی ده کهمه وه و تهنیا یه ک تاک گوره وی و بازنگه کانی ده هیلمه وه و لهسه ر سیسهمه

رایده کشینم و دهموچاوم ده خشینم به و جهسته هه نگوینییه یدا، که خور جگه له مهمکه بینازه کانی ههموو گیانی سواغ داوه، سیبه ری مووه کانی له ژیر گلوپه که و له سهر ته خته ته خه و هه پیشتاش کلیله سارده که به ده سکه دارینه که یه و اله ده سیبه و اله ده سارده که به ده سکه دارینه که یه و اله ده سارده که به ده سکه دارینه که یه و اله ده سارده که به ده سکه دارینه که یه و اله ده سارده که به ده سکه دارینه که یه و اله ده سارده که به ده سکه دارینه که یه و اله ده سارده که به ده سکه دارینه که یه و اله ده سخه دارینه که یه ده یک دارینه که یه ده یک دارینه که یه ده یک دارینه که یه دارینه که یا دارینه که یه دارینه که یا دارینه که یا دارینه که یه دارینه که یا دارینه که یا دارینه که یا دارینه که یه دارینه که یا دارینه که یا دارینه که یا دارینه که یه دارینه که یا دارینه دا

له چاوه پروانیی نیو سه عاتدا بووم، له نیّو ریّره وی هوتیله که دا به جه سته یه کی گه ش و روّحیکی تاریکه وه ریّم ده کرد، خوّم له میوانه کانی هوتیله که لا ده دا، له یه کینک له هوّله کان چاوم به خیزانیک که وت، کچه هه رزه کاریّکیان پی بوو له ته مه نی لوّلیتادا بوو، به لام ئه و له لوّلیتا سپیتر بوو، وه کوو لوّلیتا به چیر بوو، به چاویّکی تیره وه سهیریم ده کرد، کاتیک بینی سهیری ده که م، خوین له روومه تیدا کو بووه و به ده ستی ئه ژنوی پوشی و شانی سوو پراند و له گه ل دایکیدا، که له مانگا ده چوو، ده ستی به قسه کردن کرد.

چوومه دهرهوه. سهیری ئهو پهپوولانهم دهکرد له دهوری گلوپهکاندا دهسوورانهوه، ههستم کرد کهسیک له نیزیکمهوه لهسهر کورسییهک دانیشتووه، منیش ههولم دا خوم دوور بخهمهوه، پرسیاری کرد و گوتی:

- بۆ خاترى شەيتان لە كوى دەستت كەوت؟
 - ببووره؟
 - گوتم كەشوھەوا خۆشى كردووه.
 - به لن پي ده چيت وا بيت.
 - ئەو جووجەلەيە كىيە كە لاى تۆيە؟
 - کچی خۆمه.
 - درۆزن ئەوە كچى تۆ نىيە.

- . ببووره؟ گوتت چى؟
- گوتم مانگی تهممووز مانگیکی گهرم بوو، کوا دایکی؟
 - ـ مرد.
- بهداخهوه، پیم بلی ده توانن سبهی لای من نان بخون ئهو کات قهره بالغییش که متر ده بیته وه.
 - ـ سبهی ئیمهش دهروین، شهو شاد.
- ببووره که بیزارتم کرد، زورم خواردووه ته وه، مهست بووم، شهویکی شاد، کچه که ته پیویستی به خهویکی زوره، گوته یه کی فارسی هه یه ده لیت: خه و گه نجه کان به گول ده نه خشینیت.

به پهله شوینه که م جی هیشت، هه ستم به نائارامی کرد و ئاره زووی خواردنه وه پیکیکم هه بوو، به لام پیم باش بوو رووبکه مه ژووره که که خوم، خه لکیکی زور لای ئه سانسیره که راوه ستابوون، ناچار به پهیژه کاندا سه رکه و تم، چونکه ده ترسام که سیکی هه لقور تینه ری دیکه یان تیدا بیت.

رووناکیی گهرماوهکه له درزی دهرکهوه دزهی دهکرد و گلوّپی بهلهکوّنهکهیش له تویی پهردهکانهوه ده هاته ژوورهوه، ئهو تیشکه لیکتیهه لکیشراوانه دیمهنی ئهو تابلویهیان بو ئاشکرا دهکردم:

لۆلىتاى خۆشەويستم بەجلى نوستنەوە ناوەراستى سىسەمەكەى گرتبوو و پشتى لى كردبووم، جەستە داپۆشراوەكەى بە كراسىكى نەرمەوە لوول درابوو، لاقەكانى رووت بوون و دوو سەرىنى خستبووە ژىر سەرىەوە؛ رووناكايى لە بنى گەردنى دەدا.

هینده به خیرایی جلهکانم داکهند و جلی خهوهکهم لهبهرکرد پی دهچیت ههر هیندهی خوگورینی ئهو فیلمانه بیت که (دهزگهی چاودیری) کاتی کورتی پییان داوه، چونکه ریوشوینی خوگورینیان له کن قهده غه یه نمایش بکریت. هیشتا نه ژنوم نه خستبوره سهر سیسه مه که لؤلیتا ناوری دایه وه و له و تاریکییه دا بر ماوه یه کی ژور سه به تورنی بیخه واندایه و نه گهر تیمیکی سه ربازی له ژوره که دا تیه ربورنایه هه ستی پینه کردایه، نه وه تا وا به چاوه کانی به ژوه ده کات و به دهنگینی کژه وه بانگی (باربارا) ده کات، به دهم خه و هوه شعب ده کرد و هکو و نیمچه خه و توویه کی بوو، له جیی خوم و شک شیوازی پیشووی، بو ماوه ی دووده قه یه که کرد به چاوه کانی مهلکیشا و گهرایه و توقینه ردابووم، هه ستم کرد له لیزاری کیشه یه کی که و ردابووم، دواتر و ده دا که خه وی و ده دا که خه وی دوده و ده دا تیکی سیوره و ده می ماه کی دو و ده می خوم و شک شیوازی بیشووی، بو ماوه ی دووده قه یه که و دواتروم، دواتر و ده دا که خه وی لیکه و تووه ته وه به به سه ربیک ده دا مابو و راکشام و چمکیکی به تانییه که م خسته سه ربیب سارده کانم، لؤلیتا دو و باره سه ری به رزکرده وه و چاوی خسته سه ربیب روو خسارم.

دواتر له هاورییهکی دهرمانسازمهوه زانیم که نهو حهبه وهنهوشهیییانه، کاریگهریی بههیزی نییه، نهمدهزانی دوکتور رامدیل که نهو حهبانهی پی دام بو فیل وای کرد یان له گهمژهیی بوو؟ گرینگ نییه ئهگهر فیلباز بیت یان گهمژه بیت گرینگ نهوهیه من ههلخه لهتنزام.

کاتیک لۆلیتا دووباره چاوی کردهوه، بۆم دهرکهوت که ئهو دلنیایییهی به تهمای بووم دلنیایییه کی دروزنانه بووه. ئایا حهبی خهوهکه کاریگهریی دهبیت.

لؤلیتا روویکرده ئهولاوه و سهری نوقمی سهرینه که کرد، منیش له لیواره که بهبی جووله مامهوه و سهیری قر و شوینه رووته کانیم ده کرد، دهمویست ئاستی خهوه که پیم بن دهربکه ویت، ماوه په د دفخه که وه کوو خنری مایه وه و بریارم دا سهره رویی بکهم و له جهسته دره و شاوه یه نیزیک بیمه وه، هیشتا له مهمله که ته گهرمه که نیزیک نهبووبوومه وه، ده نگی ههناسه ی لؤلیتا وهستا، ههستیکی زور ترسناکم بن هات، وامزانی لؤلیتا به ته واوه تی خهبه ری بووه و و مهدا به هاوار کردن ده کات.

له و شهوهدا گویچکه کانم ههموو دهنگیکیان وهردهگرت، هیچ شوینیک هیندهی هوتیلی ئهمهریکی به شهوانه روّژ دهنگهدهنگی زور نییه.

تیشکه کانی به رهبه یان خه ریک بوو له په نجه ره که وه ده هاتنه ژووره وه نیوان من و نه ویش ته نیا یه که بست پانتایی هه بوو، بر دواجار هیندیک لیواری جه سته ی نیزیکم بووه وه و ده نگی جیکه ی سیسه مه که به خه به ری نه هینایه وه، توانیم لی نیزیک بیمه وه و هه ستم کرد شانه رووته دره و شاوه که ی خه ریکه ملم ده کولینیت، له ناکاو له خه و هه ستا و دانیشت و ده ستی به قسه کردنیکی خیرا کرد و باسی به له م و باسی باربارا و شارلیی کرد، هینده ی پی نه چوو گه رایه وه بر خه و قووله که ی، له ناکاو و به بی مه به ست ده ستی دریژ کرد و دای به نیو چه وانمدا و بر چرکه یه کی قولیم گرت و گه رمیم لیوه وه رگرت، به جووله یه کاسایی وه کوو که سیکی خه و توو و بیناگا و به بی توند و تیژی و به خیرای ده ستی نازاد کرد.

دۆخەكە گەرايەوە سەرەتا: ھەمبەرت لە ليوارى سىسەمەكە دەستى كردبووه ژير سەرى و لۆلىتاش خۆى خركردبووهوه و پشتى لى كردبوو، لە كاتىكدا ئارەزوو و حەز دەيسووتاند.

بويريى ئەوەم نەبوو لەگەل ئاوەكەدا ھەبيكى دىكەى پى بدەم، چونكە بینومید نهبووم لهوهی حهبه کانی یه کهم کاریگه ربی دهبیت و زیندانی نیوان ههردوو دهستمی ده کات، بهم شیوهیه بهردهوام بووم، خوم دهخشكانده لايهوه و ئاماده بووم بق ههر شكستيك. ئارامم لي برابوو، هەرچەندە دەمزانى كە دەبوايە چاوەرى بكەم، بەلام ھەر بهردهوام بووم، به خاوی تؤزیک دهچوومه پیشهوه و تؤزیک دهگهرامهوه، كاتيك ههستم كرد كه خهريكه دهجووليتهوه، ههستم يه شنهبای ئاسۆی ئەفسووناوی كرد، كه كارى كرده سهر بیرهوهرییهکانم، ئاسۆی دوورگهی خهیالهکانم که پهرییه هەرزەكارەكانى تىدايە، جەستەي ماندووم جاروبار دەچووە خەو، چەند جارىكىش ئاگام لە پرخەى خەوى خۆم بووم، ھەستم كرد تەمى ئارەزووەكانى لەچياكانى سۆز و گردەكانى ھەلگيرسان لوولىم دەدات، جاروبار خەيالى ئەوەم بۆ دەھات نىچىرە ئەفسىووناوييەكە لەناوەراستى رىيەكەدا دەگاتە راوچىيە ئەفسىووناوييەكە، دواتر ھەستم دەكرد كه بق هەتاهەتايە ليم دور دەكەويتەوە و له ناكاو سىمتەكانى بەرم دەكەرىت.

ئهگەر پیتان وایه مهیلی ئهوهم ههیه وردهکارییهکانی ئهو شهوه زوّر به وردی باس دهکهم، بوّ ئهوهیه بزانن که ههرگیز من کهسیکی خراپ و تاوانبار نیم، ههرگیز بیروّکه و پلانهکانم بوّ کاریکی تاوانکاری نهبووه، بهلکوو لهسهر بنهمای لوتکهی شیعرییهتدا بوو، ئامانجی من ههستیکی بالا بوو له ریّی دهستلیدانیکی نهرم، که به ئهسته گهرمییهکهی پیم دهگهیهشت، تهنانهت ئهگهر به خهبهریش بوایه ئاسایی بوو، بویه ئاواتهخواز بووم خهویکی قوول بخهویت بو ئهوهی چیژیک له جهسته پرچیژهکهی وهربگرم.

نورقمی نهم خهوه بووم زهنگی کاتژمیره پینجی داگهیاند و دهنگهدهنگی نیو هوتیله که دهستی پیکردهوه و دهنگی زیکهزیکی نهسانسیره که هات، وامدهزانی نهوهیه ک تیدهپهریت تا نهو کاته ی لؤلیتا خهبهری دهبیتهوه و دهبینیت له تهنیشتییهوه خوتووم کاتژمیر گهیشته شهشی بهیانی، لؤلیتا به تهواوهتی خهبهری بووهوه لهگهل سه عات شهشوچاره ک به شیوهیه کی هونه ری بووینه دوو عاشق.

قسه کانم ئاراستهی ئه و خانمانهی دهستهی پاریز درانن ده کهم. که بریار لهسهر چارهنووسم دهدهن، ئهو ژنانهی تووشی ساردیی سيكسى بوونه، ئيستا كاريكى نامؤ ئاشكرا دهكهم؛ له ماوهى ئهم چارهگهسه عاته دا، من نهبووم که لؤلیتام دهورووژاند، بهلکوو لؤلیتا خنى منى ورووژاند، راوچىيەكە بووە نىچىر، ئەمەش چىرۆكەكەيە: كاتنك گويم له دهنگى وهنهوزدان بوو، خومم وا پيشان دا كه خەوتووم، نەمدەزانى چ بكەم، لە دلى خۇمدا پرسيارى ئەوەم دەكرد ئايا كه ئيستا دەمبينيت له تەنىشتى راكشاوم راناچلەكىت و ناترسىت؟ يرسياري ئەوەم دەكرد ئاخق جلەكانى كۆناكاتەوە و روو بكاته گەرماوەكەوە و دەركە دابخات و داوا بكات بيگەرىنمەوە بق رامسدىل، يق ئەوەى لە تەنىشت دايكى بيت؟ بەلام لۆلىتاى خۆشەوسىتم رة حيكي وهرزشيي ههبوو، ههستمكرد نيگاكاني رووي لي كردووم و سلاوی بهیانیی لی کردم، له ئاوازی دهنگی زانیم که چاوهکانی پیده کهنن، خوی غل کرده وه به ره و لای من و پرچه کانی به رچاوم كەوتىن و خۆمم وا نىشان دا لە خەو ھەلساوم، بۇ ماوەيەك پېكەوە بە ئارامى راكشاين، هينديك دهستم له قرهكهى دا، هيندهى بي نهچوو لیوه کانمان له ماچیکی ناسک و سوزداریدا یه کیان گرت، له شیوازی ماچکردنه که یدا سواغبوونیکی هه لچوون و شیوازیکی بالام به دی کرد. به لام بو نه و له وانه یه پیکه نیناوی بیت، گومانم لا نه ما که کچیکی لیسبیانه، نیزیکی بووه ته و له مندالییه وه فیری هونه ره کانی ماچکردن و گوشینی لیوی کردووه، چونکه له توانای هیچ گه نجیکی نیزی هه رزه کاردا نییه نه و کاره ی فیربکات، وه کوو بلنی ده یویست تاقیم بکاته وه که نایا تاچه ند هه ستم به وانه کانی ماچکردنی کردووه و که میک دوورکه و ته و روومه ته کانی سوور بوونه و و بریقه که و که میک دوورکه و ته و که میک دوورکه و بریقه که و که دورکه و ده و دورکه و بریک که و ده که دورکه ده دورکه دوره و دورکه و دورکه دوره و دورکه دی دورکه دورکه

لۆلىتا بەجۆرىك هاوارى كرد، لە هاوارە تايبەتمەندەكانى پەرىيە هارەكان بوو، دەمى لە گويچكەم نىزىك كردەوە و بە ھەناسەيەكى گەرم و دەنگىكى كزەوە قسەى دەكرد، بۆ ماوەيەك لە قسەكانى تىنەدەگەيشتم، كەمىك پىكەنى و قۋەكەى لەبەرچاوى كۆكردەوە و لايبرد و دووبارە ھاتەوە و بەدەنگە ناسكەكەى قسەى دىكەى كردە گويچكەمەوە، وامدەزانى مىشكىم بۆردوومانى دەنگىكى ناسك دەكرىت، دواتر كە لە قسەكانى تىگەيشتىم چوومە جىھانىكى خەوناويى نوييە، تىگەيشتىم بەو قسە ناسكانەي پىشنىيارى چ دەكات.

داوای لی دهکردم یارییه ک بکهین هاوشیوهی ئه و یارییهی که لهگه ل چارلیی کوری خاوهنخیوه تگه که کردوویه تی، که تاکه کور بووه له خیوه تگهی کچان، وه لامیم دایه وه و گوتم نازانم ئه و یارییه چییه، بزهیه ک لیوی نه خشاند و نیشانه ی باوه پنه کردن له پووخساری ده رکه و ت:

⁻ ئايا تۆ ھەرگىز ئەو يارىيەت نەكردووە؟

له کاتانه دا لیوم به سهر شانه رووته کانیدا ده سوو رایه وه، له کاتیکدا به تیژی گوتی تکایه به سه.

شیوازیکی زور ناموی ههبوو، ئه و شیوازهم بو ماوه ی چهند مانگیک له بیری خومدا هه لگرتبوو، به وه ی سهیری ههموو دهستلیدانه کانی ده کرد، جگه له ماچکردنی دهم و جووتبوون و (کاری نائاسایی) یاخود رومانتیکی، دووباره به شیوه یه کی جهختکردنه وه خوی چهمانده وه سهرم و پرسیاری کرده وه:

ـ ئایا له و کاتهی که ههرزهکار بووی ئهوهت نهکردووه؟ به راستگویییهوه وه لامیم دایهوه و گوتم: نهمکردووه. گوتی:

ـ باشه ليرهوه دەست پيدەكەين، بزانه چۆن دەكريت.

خوینه ره کانم بیزار ناکه م به روّمانیکی زوّر ورد له باره ی لوّلیتاوه که تا چهند پسپوّره له باره ی سیکسه وه، پیم وابیت ئه وهنده به سه که بلیّم هیچ ساده یبیه کم له و هه رزه کاره دا به دی نه کرد که به ته واوه تی پیکهاته ی پیکهاته ی پیکهاته ی پیکهاته ی پیکهاته ی کرد بوو له زوّر شت، وه کوو خویندنی تیکه لاو و کرده وه ی کاره لاده ره کانی هه رزه کاره کاره لاده ره کانی هه رزه کاره کان و ترسی گورگه پیگه یشتو وه کان که ده ورو به ری خویندنگه و سه ربازگه ی کچان ده سوو پرانه وه .

له وه تیگهیشتم که لۆلیتا کاری سیکسیی وهکوو بهشیکی شاراوه و پهردهپۆش له جیهانی ههرزهکاراندا دهبینی، ئه و جیهانه ی که گهورهکان پینی نازانن، ئه وه ی گهورهکان دهیکه ن له پیناو پاراستنی جوریتیدا ههرگیز گرینگ نه بوو بو ئه و، بویه که له من نیزیکه وه بوو، پینی وابوو ژیانی سیکسیی من دوور بووه له هه ست، هه رچه نده ئه و

الدورور ادوروی دولورد که تورانس سه به طرح به باستکانی دربهانی دورد و کارد کار او که بار ته به استا تاماند نهید میآوازی دوارد ارانی دورد و کارد و بهاوی به بهای شدی بکار

44

که به سنی نهم شنانه دددهم له بپناو ته وه نبیه جاریکی تر ته و کهشه له نبو سه ختبی زیندانه که سا برینمه و به به ته وه و دسفی ده کهم، تاکوو لایه نبی ناسمانیی تبدا له لایه نبی دوزه خی، له نبو جیهانی گرداری هه رزه کاره هاره کاندا، جیا بکه مه و د.

خوشه و بستیه که هه ستی ناژهلی و جوانیی رفح تنیدا شه پول ده دات گردار یکی ناژهلی و به هاکانی جوانی له چوارچیوه ی ژیاندا یه ک

ده کدن، پیم خوشه تیوری تیدا دیاری بکهم، به لام شکستیکی کهورهی تندا ده کهم.

کهنیسه ی جیبروای یاسای رؤمانی، رئ به کچ دهدات له تهمهنی دوازدهسالیدا هاوسهری بکات، تا ئیستاش له هیندیک ویلایه ته کانی ئهمه ریکا ئه و یاسایه پهیره و دهکریت، ههروه ک یاسا له ههموو شوینیکدا رئ دهدات کچ له تهمهنی ۱۵سالیدا هاوسه ریتی بکات.

دانهری شهرعییه ته کان، ئهگهر له نیوه گوی روزه هلات یاخود روز ژاوای توپی زهوی بیت، ده لین ئاسایییه ئهگهر پیاویکی چلسالان زهواج لهگهل کچیکی ۱۰سالدا بکات، به لی، لاربی له وه نییه ئه و پیاوه پیره خوی بهاویته باوه شی جوانی بووکه بچووکه که یه وه.

له کتیبخانه زیندانییه که مدا گو قاریکم دوزییه و ه تیدا هاتووه، که شی چالاکی شاره کانی (کسانت لویس و شیکاگو) وا ده کات کچی دوازده سال پیشوه خت پیبگات.

لۆلىتا لە شوينىك لەدايك بوو، لە دوورىي كەمتر لە ٣٠٠ مىل لە كەشى شىكاگۆى چالاكەو، بەلام من شتىكى گەورەترم نەكرد، بەلكوو من وەكوو سوننەتى سروشت لەگەلىدا بووم و وەلامى سروشتەكەم دايەو، چونكە من سەگىكى بەوەفا بووم، لە سەگەكانى سروشت.

به لام ئهم ههموو سهرسوورمانه چییه نووساوه به منهوه و لیم نابیته وه؟ ئایا من بوم گولی لۆلیتام کرده وه؟ من قسه کانم ئاراسته ی ئه و ئهندامه ههستیار و نهرمانه ی دهسته ی دادوه ران ده که و ده لیم نه خیر، من نه بووم که گوله کهم کرده وه، واتا من یه کهم عاشق نه بووم که له گهل لۆلیتادا جووت بووم.

لؤلیتا ئەوكاتەی لەسەر جیبەكەمان نانمان دەخوارد بۇی باس كردم كه چۇن ھەتك كرا. باسى بۇ دەكردم، مۇزدكەی پاك دەكرد و موردبای ھەرمىتى دەخوارد. بە راشكاواتە ھەمووى باس كرد.

چیروکه نامویه که ی بارباراوه دهستی پیکرد که له هاوینی پیشوو تردا و له دوایین خیوه تگهی کچانیشدا پیکه وه خهوتوون به شیوه یه ک باسی هاو ربیه کهی کرد که کچیکی زور مهزن و نیمچه شینتیکه! و زور شتی کرداریی فیز کردووه.

باربارا کچینکی زهرده بووه و دوو سال له لؤلیتا گهورهتر بووه و له هموان باشتر بووه له مهلهوانیدا و بهلهمینکی خیرای ههبووه، ههمیشه بانگهیشتی لؤلیتای کردووه که هاوبهشی بیت، چونکه لؤلیتا باشترین کچ بووه له مهلهی سهرپشتدا، ههموو بهیانییه ک بهلهمیکیان ههلگرتووه و دارستانه کهیان بریوه. تاکهنیرینه ی خیوه تگه که ناوی چارلی هؤلمز و کوری بهریوه بهری خیوه تگه که بووه، ۱۳ سالان بووه، ههمیشه هاوکاریی کردوون.

هموو بهیانییه ک نه و سی ههرزه کاره رییه کی لاوه کبیان له دارستانه که دا گرتووه ته به رو له خالیکی دیاریکراودا له گهل باربارا ته نیا بوونه ته وه و لولیتاش ئیشکگریی بو کردوون. له سهره تادا لولیتا مهسه له که ی رهت کردووه ته وه (که تاقی بکاته وه)، به لام حه زکردن به تاقیکردنه وه و کاریگه ریی هه ژموونی براده ره که ی توانی به سهریدا زال ببیت، وای لیهات، به سهره له گهلی ته نیا ده مانه وه، چارلی کوریکی جوان بوو، هه رگیز بیزار نه ده بوو و کومه لیک وینه ی کوریکی جوان بوو، هه رگیز بیزار نه ده بوو و کومه لیک وینه ی

ئەنسىوونگەر و ورووژىنەرى ھەبووە و كۆمەلىك كۆندۇمى ھەبوو، كە له زەرياچەيەكى تەنىشتيان كۆيانى دەكردەوه.

ههرچهنده لۆلىتا پنى وابووه مەسەلەكە جۆرنك بووه لە يارىكردن، پیشی وابووه که ئه و کاره بق پیست باشه، خقشحالیش بووم بهوهی که زوری رق له چارلی و بیرکردنه وهکانی بوو، ههرچهنده چیژی پی به خشیوه، ههرگیز به و شهیتانه پیسه هاره نه ده ورووژینرا، به لام پنی وابوو كه سارديي سيكسيي تيدا بلاوكردووهتهوه.

سه عات گهیشته ۱۰، کاتیک کوتاییی به چیر فرکه کهی هینا، له و کاته دا ههستم کرد سهرم پر بوو له ئیشیکی کارهساتئامیز، به شیوهیهک لهگەل زیادبوونی رووناکیی خور و ئاشکرابوونی لایهنه واقعییهکان، ئەو ئىشە زياتر دەبوو.

لۆلىتا بە رووتى و بەجەستەيەكى ماندووەوە لەبەردەم ئاوينەكەدا وهستابوو، دهسته سپییه کانی لا کردهوه و لهسهر سمتی داینا، لاقه کانیشی بلاو کرده و و سهیری خوی ده کرد، به سه رسوورمانیکی زۆرەوە يارىي بە تالەقۋىكى درىۋى بەلكەكانى دەكرد، كە ھاتبووە نيوچهوانييهوه، لهو كاتهدا گويمان له دهنگى خزمهتگوزارى ژوورهكان بوو و یه کنکیان ههولی دا دهرکهی ژوورهکه بکاتهوه و لولیتا خوی کرد به گهرماوه که دا بق ئهوه ی دوشنکی گهرم بکات، چونکه زوری

پنويستى پنبوو.

منیش پاشماوهی خواردنی سهر سیسهمه کهم کو کردهوه و بهتانی و چەرچەفى سەر سىسەمەكەم بە شىوەيەك رىك خست كە پاكىي باوكوكچيتيي تيدا ديار بيت و ههستيكي وا نهبه خشيت كه ئه و شوينه شانۇي پېرەندىيەكى سىكسى بورە.

کاتیک دابهزیم بینیم ههردوو قاچی لوول داوه بهیهکهوه و خهریکی خویندنهوهیه، بهشیک له سکی دهرکهوتبوو، پیاویکیش هاوشیوهی تهمهنی من بوو به دزییهوه سهیری سپیتیی سکی دهکرد، به کهسوکاری خزمه سویسرییهکانم دهچوو، به (گوستاف)ی مامم دهچوو، ئهویش به ههمان شیوه سهرهرویهکی گهوره بوو و ئارهزووی دوزینهوهی شتهکانی دهکرد و به درو خوی وا پیشان دهدات که روژنامه دهخوینیتهوه.

هیچ شتیک نهیده توانی هاوسه نگیی نیوان مندالی و ههرزه کاریی دیمه نی لۆلیتا بکات، به و لووته بچووک و پرووخساره پرشگنداره و پهله سووره کانی سهر لاملی (ملی به سفره ی خواردنیکی چهور ده چوو)، بنیشتیکیشی له ده مدا بوو، جاروبار گلوپیکی پی ده کرد و ده یته قاند.

رووم کرده نووسینگهی هوتیلهکه، بو ئهوهی کوتایی به شانوگهرییهکه بینم، پرسیارم له نووسهری هوتیلهکه کرد که ئایا هاوسهرهکهم تهلهفونی نهکردووه؟ به نهخیر وهلامی دامهوه و تکام لی کرد که ئهگهر تهلهفونی کرد ئهوه پینی بلیت، ئیمه روومان کردووه ته بیستانه کهی پووره کلارا و پارهکهم پینی دا و دهستی لولیتام راکیشا که هیشتا سهرقالی خویندنه وهی گوڤارهکه بوو.

لیرهدا پیویسته ئهوه به بیری خوینهری ئارامگر بینمهوه که ئاراستهکهمان بهرهو شاری (لیبیگفیل) بوو که نیزیک بوو له

نهخوشخانه وههمییه کهوه، چونکه به لزلیتام گوتبوو گوایه دایکی له و نهخوشخانه یه دایکی له و

کاتیک به ئۆتۆمبیله که سهرکه و تین، نیشانه کانی ئازارم له روو خساری لۆلیتادا بینی، دواتر ئه و نیشانانه هیدی هیدی هیدی روونتر بوونه وه له کاته ی که لۆلیتا له ته نیشتم دانیشت، بیگومان ئه و بو ئه وه وایکرد که ههست به وه بکه م که ئازاری جهسته یی هه یه و به گهمژانه پرسیارم کرد:

- چيته؟

گوتى:

- هیچم نییه، ههی ئهژدیها.

پرسیارم کرد:

- بق وا دهليني؟

بی دهنگ بوو و هیچی نهگوت، به لام بیده نگییه کهی جالجالوکه کانی ترسی به نینوکه زبره کانی کرده پشتمه وه، هه ستم به دوخه واقعییه که کرد: ئهم کچه بی دایک و باوکه، کچیکی پارچه له یه و کورته بالایه، ئه ژدیهایه کی درنده ئهم به یانییه سینجار جووت بوو له گه لی.

ههرچهنده خهونی ژیانم هاته دی، به شیوهیه کی زور له وه جوانتر که هیوام بوی دهخواست، به لام ئه وهش ریگر نه بوو له وهی که ببیته مقته که یه کی توقینه ر، له و چرکه ساته دا در کم به وه کرد که بیهه ست و گهمژه و خراپه کارم.

ئهگهر راشکاویتی بگرمه بهر، ئهوا لهگهل ئهوه شدا نوقمی نیو ئهو رههیله توقینه ره بووم، به لام هه ستم به ئاره زوویه ک ده کرد له قولایی ناخمدا، به لی، تا ئهو ئاسته حه زه سیکسییه کانم ترسناک و گهوره بوون - بق ئهو پهرییه هاره.

به شیوه یه ک تیکه لی سه رزه نشتکردنی ویژدان و درکه کانی هه ستکردن به تاوان بووم ... هه رچه نده ئه و شتانه ئازاری ده دام، به لام پیم وابوو که بهم مه زاجه ی ئیستایه وه له وانه یه چیتر رییم پی نه دات، چیژی لیوه ربگرم ئه گه ر له ریدا شوینیکی چه په ک بد قرزمه و و بتوانم ئو تو مبیله که ی تیدا بشارمه وه.

دهکریت به شیوه کی تر گوزارشت له دوخه که بکه م، که ههمبهرتی نه گبهت به خهمبارییه وه ئوتومبیله که ی به خیرایی لیده خوری به رهو (لیبیگفیل)، میشکیشی سه رقال کردبوو به وه ی ریگه چاره یه بدوزیته وه بو نه وه ی له رییه وه بتوانیت نیزیک ببیته وه له و که سه ی که له ته نیشتیه و ه دانیشتو و ه.

بۆ دواجار لۆلىتا پەتى بىدەنگى پچرى و بە ورتەورتىكەوە گوتى: - ئۆف، چ ئابرووچوونىكە.

منیش به شیوه یه کی گالته جاری پیم گوت:

- بەلى چ ئابرووچوونىكە! چ عەيبەيەكە، وا نىيە؟

- تكایه له نیزیكترین ویستگهی پركردنی بهنزیندا راوهسته. ئهمهویت بچمه سهر ئاو.

به دارستانیکی (سندیان)دا تیپه رین که سیبه ری زوری ههبوو، پیشنیاری ئه وهم کرد رابوه ستین... هاواری کرده گیانم و گوتی، به رده وام به له ریکردن.

له وه لامدا، منيش كوتم:

- فەرمانتە، بەسەر چاو، بەلام تۆ ئارام بە.

سهیریکی رووخساریم کرد، سپاس بز خودا بینیم پیدهکهنیت... هیندهی پی نهچوو به بزهیه کی پاکهوه قسهیه کی ئاراسته کردم و گوتی: ههی سووکی پیس. تا دوینی دیمهنی کچیکی پاکم ههبوو، سهیرکه چیت لیکردم، پیویسته بروّم بوّ پولیس و پییان بلیّم که لاقه ت کردووم، ههی پیری پیس. نایا گالتهی دهکرد؟

دواتر سواغیکی هیستیری تیکه لی قسه کانی بوو و سکالای ئازاری ده کرد، گوتی تاقه تی دانیشتنی نه ماوه و گوایه شتیکم له هه ناویدا پچریوه، کاتیک ئه و قسه یه م لی بیست، دلوپی عاره قیکی سارد به قورگمدا هاته خواره وه، له تاوا خه ریک بوو به ئوتومبیله که له سه گیک بده م، به رده وام بووم له ریکردن و هاور پیه که شم که وه کوو ئاگر تووره بووبوو به رده وام بوو له جنیودان، کاتیک له به نزینخانه یه کاتیک ده رچوو، به زمانیکی سارده وه گوتی:

زور ئازارت داوم... هیندیک پارهم پی بده دهمهویت تهلهفون بو
 نهخوشخانهکه بکهم و پرسیاری دایکم بکهم... ژمارهی تهلهفونهکهی
 چهند؟

ـ سەركەوە تۆ ناتوانى قسىه لەگەل ئەو ژمارە تەلەفۇنە بكەى.

- بۆ؟

سواری ئۆتۆمبىلەكە بوو و دەركەكەی داخست و بەرەو رىيەكى شاخاوی رۆيشتىن و گوتى:

- بۆچى ناتوانم قسە لەگەل دايكم بكەم ئەگەر بمەويىت تەلەفۇنى بۆ بكەم؟

وه لاميم دايهوه و گوتم:

- چونکه دایکت مردووه!

له شاری لیبیگیفیل چوار کتیبی وینه و پاکهتیکی جلوبهری و کهرستهی جوانکاری و سه عاتی ده ست و تینس و پیلاوی پاژنه به رز و رادیقیه کی ده ست و بنیشت و چاویلکه و گوره وی و جلی ناوه و م بقی کری. له هو تیله کهیش دوو ژووری جیاوازمان گرت، به لام له نیوه شه و دا به گریانه و پرووی کرده ژووره که م و زور به کاوه خو نه نجاممان دا. وه کوو ده بینن، هیچ شوینیکی نه بوو رووی تی بکات.

بهشى دووهم

له گهل پهرهسهندنی پیوهندییه که مان، گه شتی چهندین شاری ویلایه ته یه کگرتوه کانمان کرد. هه میشه ئاره زووی یه ک جوّر هو تیلم ده کرد، له گوند بیت و پاک و ئارام بیت، وه کوو ئه و شوینانه ی که عاشقان به شیوه یه کی ناشه رعی پیوهندیی سیکسی و شه پ و ئاشتبوونه وه ی تیدا ده که ن.

له سهرهتادا نوقمی ترس بووبووم لهوهی خهلک ههست به پیوهندییه کهمان بکهن، چونکه ژووریکی گهورهم به کری دهگرت، دواتر بوم دهرکهوت که دهتوانم دوو ژووری بچووک بگرم که له ژوورهوه شوینی ئهوهی تیدا بی هاوچو له نیوانیان ههبیت، به هوی ئهو بیروکه یهوه ئهو ترسه شم لا نهما، هینده ی پی نهچوو، تا درکم بهوه کرد که پیوهندیی نیوان من و لولیتا مهترسیی تیدا نییه و بویریی زیاترم لا دروست بوو، وای لی هات ههمیشه یه گروور و دوو ته خته خهوم به کری ده گرت.

ئهو ژوورهش وهکوو زیندانییه کی نیّو به هشت بوو بوّم، به و پهرده زهرده داخراوانه وه، به یانییان رهنگی تیشکی خوّره که شیکی ئه فسانه یی و خوّشی پی ده به خشین، له سپیده ی شاری قینیسیا ده چوو، که چی له راستیدا له شاری (په نسیلقیا) دا بووین.

له گهل پهرهسهندنی پیوهندییه که مان، گه شتی چهندین شاری ویلایه ته یه کگرتوه کانمان کرد. هه میشه ئاره زووی یه ک جوّر هو تیلم ده کرد، له گوند بیت و پاک و ئارام بیت، وه کوو ئه و شوینانه ی که عاشقان به شیوه یه کی ناشه رعی پیوهندیی سیکسی و شه پ و ئاشتبوونه وه ی تیدا ده که ن.

له سهرهتادا نوقمی ترس بووبووم لهوهی خهلک ههست به پیوهندییه کهمان بکهن، چونکه ژووریکی گهورهم به کری دهگرت، دواتر بوم دهرکهوت که دهتوانم دوو ژووری بچووک بگرم که له ژوورهوه شوینی ئهوهی تیدا بی هاوچو له نیوانیان ههبیت، به هوی ئهو بیروکه یهوه ئهو ترسه شم لا نهما، هینده ی پی نهچوو، تا درکم بهوه کرد که پیوهندیی نیوان من و لولیتا مهترسیی تیدا نییه و بویریی زیاترم لا دروست بوو، وای لی هات ههمیشه یه گروور و دوو ته خته خهوم به کری ده گرت.

ئهو ژوورهش وهکوو زیندانییه کی نیّو به هشت بوو بوّم، به و پهرده زهرده داخراوانه وه، به یانییان رهنگی تیشکی خوّره که شیکی ئه فسانه یی و خوّشی پی ده به خشین، له سپیده ی شاری قینیسیا ده چوو، که چی له راستیدا له شاری (په نسیلقیا) دا بووین.

ئاشنای چهندین کهسی خاوهن ئه و شوینانه بووین، که روّژانه چهندین چهندین گهشتیار ئوتومبیلهکانیان له پارکی پشته وه دادهنین، چهندین تاوانباری توبهکار و ماموستا و بازرگانی مایه پووچمان بینی، ههر له و شوینانه دا ئه و ژنانهمان ناسی که دهیانه ویت به دیمهنیکی ئهرستوکراتی دهربکه ون، ههروه ها ژنانی تاوانبار و لهشفروشی خانه نشینیشمان به رچاو که وین.

به پنی ئەزموونەكەمان لەو ھۆتىلانە دور دەكەوتىنەوە كە بە (مالى گەشتىارەكان) ناسراو بوون، وەكوو شوينى پرسە بوون، گەرماوەكانيان دووشى تىدا نەبوو، مىزەكانىشيان نەخشى لەسەر كرابوو، رەنگى جوانىش بە دىوارەكانەوە نەبوو، رەنگى سېيى ئەو دىوارانە مرۆقى بىتاقەت دەكرد، لەو ھۆتىلانەشدا ھەمىشە وينەى كورى خاوەنھۆتىلەكان بە جلى جەژنەوە ھەلواسرابوون.

هیندیک جار ناچاربووم رادهستی سووربوونی لۆلیتا بم و لهو هۆتیلانه دا بمینمه وه، که به درق له (مینق)کانیدا نووسراوه، (هوتیلی راسته قینه و خواردنی به چیژ و جینی پیگهبه رز)، بیرم دیت جاریکیان ۱۲۰ دولارم خه رج کرد بق ئه وه ی دوو رق ش له و هوتیلانه دا بین، که

خاوه نه دزهکانیان به قاوه یه کی بیبه رانبه ر، به یانیان دزی له خه لک ده که ن و ئاماژه بز ئه وه ده که ن که ته مه نی خوار ۱۳سال له هو تیله که یاندا و هرناگرن (بیگومان له پووی تیورییه وه لولیتا له و هو تیلانه دا، قبو و لکراو نییه!)

لۆلىتا ھەر كاتىك بىوىستبا، دەيتوانى ببىتە يەكىك لە زۇرترىن ئەو بوونەوەرانەى كە كىشە دروست دەكەن، رەڧتارەكانى تىكەلەيەك بوو لە بىسەروبەرى و نەرمونيانى و زەلىلبوون و ناز، لە راستىدا من لە رووى دەروونىيەوە ئامادە نەبووم چارەسەرى بىتاقەتى و بىزاربوونەكانى بكەم، لەرووى عەقلىيەوە وەكوو ھەرزەكارىكى بىس و بچووك و ئاسايى بوو.

موسیقای جاز و سهمای خیرا و قوتوی ساردهمهنیی پر له فستقی به ستراو و گو قاری سینهمایی... هند، له لووتکهی لیستی خوشهویسترین شته کانی بوو، خودا ههر خوی ده زانیت له گه ل ههموو ژمه نانخواردنیک، چه ند پاره ی ئاسنی له باوله بریقه داره کانی موسیقا

خهرج دهکرد، بن ئهوهی گوی له گورانییه کی بازاری و به جوش گرنت.

میشتا دهنگی ئه و گورانیبیژه قورانه له گویمدا ماوهته وه، که لولیتای خهیالاوی له سه ر ئاوازه کانیان خوی باده دا، هه میشه متمانه یه کویرانه ی به ریکلامی گوقاری سینه ماکان هه بوو، وای ده زانی له کویرانه ی به ریکلامی گوقاری سینه ماکان هه بوو، وای ده زانی له ئاسمانه وه بوی هاتوونه ته خواره وه، له هه رریکلامیکدا که داوای سه ردانی شویننیکی بکردبایه ده بوایه سه ردانی ئه و شوینه مان بکردبایه، بو نموونه ئه گه رریکلامیک بیگوتبایه بووکه له ی هیندی بکرن، ده بوایه لؤلیتا بووکه له ی هیندی بکریت، ئه گه رریکه و تبیدا نووسرابیت سارده مه نی پیشکه شده که نه به بوو، لؤلیتا ده بوایه هموو پیشکه شده که نه بوو، به لام چونکه ریکلام بوو، لؤلیتا ده بوایه بیکریت، شوینیک هه بوو، به لام چونکه ریکلام بوو، لؤلیتا ده بوایه بیکریت، لؤلیتا نموونه ی پاره خه رجه دیکلام بوو، لؤلیتا ده بوایه بیکریت، لؤلیتا نموونه ی پاره خه رجه دیکه ریکلام بوو، لؤلیتا نموونه ی پاره خه رجه دیکه ریکلام بوو، لؤلیتان ئه و که هاو شنوه ی لؤلیتان

له و روزانه دا هیچکاممان بیرمان له وه نهکردبووه وه به ژیرانه مامه له لهگه ل به رتیلی پاره بکه ین به رانبه ر به یه که دواجار گهیشتین به وه شه نه و کاره ش بو هیورکردنه وه ی توو په ی من و به رزکردنه وه ی وره ی نه و ...

پشتمان به سی شیواز بهست، بو ئهوهی خولقوخووی خوشهویسته کهم بهبی مهترسی بمینیته وه و گویزایه ل بیت. یه که نه باسی له وه کرد که چهند سالیک بهر له ئیستا هاوینیکی سهختی له بیستانی لادییه ک بهسه ر بردووه، ماموستایه کی قهیره سه رپهرشتی کردووه، له کهشیکی ناخوشدا بهزور فیری شته کانی کردووه، بیستانه که بیست میل له ئاوه دانییه وه دوور بووه، کاتیک باسی ئه و

بیرهوهرییهی دهکرد، نیشانه کانی ناخوشی و بیزاری رووخساری تیکده دا.

لهسهر ئه و بنه مایه هه ر کاتیک به ده مندالانه که ی تووده ی بکردابام، به لینی ئه وه م پیده دا، ئه گه ر پیویست بکات و ریچکه ی ره فتاره کانی نه گوریت، ئه وه بر شوینیکی چولی ده به و بر ماوه ی چه ند مانگیک یا خود چه ند سالیک له ژیر سه رپه رشتیی خوم وانه ی لاتینی و فه ده بیده لیمه و ه.

چونکه ههمیشه روّحیکی سووکی ههبوو، هاواری دهکرد و رهتی دهکرده و دهستهکانی دهگرتم و دهپارایهوه، ئه و بهراستی وای دهزانی که له کاتی توورهبوونمدا من ئه و کاره دهکهم و بهره دوورخراوگهیه کی تاریکی دهبهم، به لام کاریگهریی ئه و ترساندنه هیدی هیدی لاواز دهبووه وه، لهگه ل بهرده وامبوونی سهفه ره کهمان بهره و روّژهه لات، دهبوایه ریّچاره ی دیکهم بگرتایه به ر بو ئه وه وی قایلی بکهم و راده ستم بنت.

دوو: له نیوان ئهو ریچارانه بیرم دیت ههستی، شهرم و ئابرووچوون وهکوو سهرزهنشتکردنیک بوو بق ئاراستهکردنی.

له سهرهتای پیوهندییه ناشرینهکهمان، به شیوهیهک درکم بهوه کرد که پیویسته ههماههنگی تهواو دابین بکهم لهوهی پیوهندییهکهمان به نهینی بمینیتهوه، تهنانهت ههرچهنده رقم لیی بیتهوه و ههرچهنده داوای شتی تر بکات و له ههموو دو خهکاندا، دهبیت پاراستنی نهینی بیته یهکیک له نهریتهکانی.

هیندیک جار تهنانهت که تهنیاش دهبووین پیم دهگوت: (وهره باوکه پیرهکهت ماچ بکه، چی دی ئهو شته قوّرانه مهکه.) ئاه لۆلىتا، پىشتر سوارچاكى خەونەكانت بوم و لە نيوان باسكەكانتدا ئاھەكانت بۇم دەژمارد، بەلام ئىستا من تەنيا باوكە پىرەكەتم. تەنيا باوكىكى خەيالىم و كچە خەيالىيەكەم دەپارىزم.

بو ئەوەى لۆلىتام لە رووداوى كۆلانە تارىك و پىچە خەيالىيەكانى نىو دارستان و دەشتايىيەكانى رۆژانى ھاوينى پاكدا ببپارىزم لە دەست مرۆۋە گورگەكان كە پەلامارى كچەكان دەدەن، ئەو كارانەم دەكرد. بەلى، بريارم دا بېمە پاسەوان و پارىزدەرت، لەوانەيە دادگە ھۆكارىكى ياسايى بۆ ئەو پاسەوانىيە بدۆزىتەوە.

با ئه و گوزارشته قانوونیانه وهلاوه بنیین، سهباره به شهرعییه تی نیشته جیبوون و جووتبوونی پیاویکی پهنجاساله و ههرزهکاریک که تهمه نی پانزه سالی تینه په پاندووه، من تاوانباریکی خراپهکار و لادهر نیم که پی به خوی بدات به شیوه یه کی ناشرین له ههرزهکاریک نیزیک ببیته وه، که پیشتر به تاوانیک چارلی هولمزی کوری به پیشتر به تاوانیک چارلی هولمزی کوری به پیشتر به تاوانیک جارلی هولمزی کوری به پی به ده ست داوه، به لکوو من دوکتوری چاره سهر بووم.

به لۆلیتام دهگوت: سهیرکه لۆلیتا ئازیزهکهم! من باوکی خوشهویستی توم، سهیری ئهم کتیبه باشه بکه که تایبهته به ههرزهکارهکان، دهلی (کچی ئاسایی - ئاگادار به - کچی ئاسایی ههمیشه گویزایهلی باوکیهتی، چونکه باوک ئهو پیاوهیه که کچ چاوهریی دهکات و حهزی پیدهکات، به لام دایک حهکیمه و بو ئهوه ئهفرینراوه که هانی کچهکهی بدات ببیته هاوریی باوکی و دلی باوکی رازی بکات و وینهی پیاوی خهونهکانی له باوکیدا پیشانبدات و وهکوو جوانترین نموونه دهریبخات.

ئېستا ئەو پېرەندىيە چىيە كە ئەم كتىبە پىشنىارى دەكات، ئەرەى لەم كتىبە باشەدا پىشنىار كراوە، ئەرەيە:

سیکسیی نیوان کچ و باوک لهلایهن خهلکی سهقلیهوه کاریکی ریپیدراوه، به و پییهی ئه و کاره روویداوه و کومهلگه لهویدا به شیوهی سووکایهتی سهیری ئه و کچه ناکات که بهشداریی له و خوره پیوهندییانه دا ده کات.

دوای خویندنه وه ی نهم چهند دیره به لزلیتام گوت: من سهرسامم به خه لکی سه قلییه، نه وان و هرزشوانی لیهاتوو و موزیکژهن و کهسانیکن به شیوه یه کی جوان پهروه رده کراون.

پیویست ناکات به نائاسایی و لادهر بانگمان بکهن، له روزنامهکاندا ئه وهمان خوینده وه که چهندین پیاو دانیان به پیشیئکاریی قانونی رهوشتی گشتی کردووه و له ویلایهتیکه وه بو ویلایهتیکی تر دهرویشتن کچی پارچه لهی نوسالانیان دهگواسته وه بو ئه وهی کاری به دره و شتیان پی بکهن، ئیستا ئازیزه کهم! تو تهمه نت نو سال نییه و له سیانزه سالی نیزیک بوویته ته وه و نامه ویت وا هه ست بکهی که کویلهی منی، به لام من گالته جاریم به یاسای پاراستنی رهوشتی گشتی دیت، چونکه خوی به و ته یه کی دوورووه وه تیوه ده گلینیت، له راستیدا باس له تو له کردنه وهی خواوه ندیکی خهیالی ده کات له خرایه کاران، به لام من یاسا ناتوانیت هیچم له گه ل بکات، چونکه من باوکی توم و به زمانی ئینگلیزی قسه ده کهم و خوشمه ویی.

لۆلىتا گوتى:

- با بزانین چ روودهدات که ئهگهر پیاویکی بهتهمهن ههرزهکاریک تۆمهتبار بکات، به خراپهکاریی رهوشت لهنیو هوتیلیکی باشدا؟ چ روودهدات ئهگهر ئاگاداری پۆلیس بکهیتهوه لهوهی که من توم رفاندووه و خراپهکاریم لهگه لت کردووه؟ گریمان پیاوانی پۆلیس بروایان پیت کرد:

بهرزترین سزا دهگاته ده سال بو ههر کهسیک که ته مهنی له سهرووی بیستویه کی ساله وه بیت، له حاله تیکدا نه گهر کهه ههرزه کاریک رئی پی بدات سیکسی له گهل بکات، به هه مان شیوه له چوارچیوه ی یاساوه نه و کچه ههرزه کاره، ده بیته هغی نه وه قوربانییه که ی به لاقه کراو و نه نجامده ری سیکسی ناشه رعی له قه هم ده دریت، به م شیوه یه ده چمه زیندانه وه، نه ی تو چیت به سهر دیت بی دایک و باوک، له و حاله ته دا، ده بیته به دبه خترین که س، به نامانه ت راده ستی به پیوه به راوباری کومه لایه تی ده کرییت و ژنیکی توندو تیژ، سووراوه که ته لیو ده سریته و و بون و جله تازه هه و ریشمه که شت ده بات و ته نووره یه کی دریژت پیده دات له گهل کراسیکی قو لدریژ و سینه داخراو و بو زیندانت ده بات.

نازانم لۆليتا! ياساكانى تايبەت به پارچەله لادراوەكانت بيستووه چۆنه، يان نا؟

ئهگهر ههوالهکه بگاته پۆلیس له پشت دهرکه داخراوهکانهوه دادهنیشم و بهریوهبهرایه تبیی کاروباری کومه لایه تبیش سهرپشکت دهکات، که توی مندالیّکی دلخوش بو ئهو زیندانه بروی یان ئهوهی تریان، پوژگارهکه شت به و تنهوهی سرودی ئایینی و خویندن و کاری ناومال به سهر ده به ی، پوژانی یه کشه ممانیش له ته نانیکی چهورت پیده دریّت، له و حاله ته دا ناچارت ده که ن پووبکه یته یه کیّک له و زیندانانه، چونکه تو پارچه له یه کی تاوانباری و پیویستت به چاکسازییه.

به شیوه یه کی روونتر ئهگهر پولیس بهم پیوه ندییه مان بزانیت راسته و خو زیندانی ده کریی.

که باسی زیندانی ده کهم واتا تو و ۳۰ پارچه لهی دیکهی هاوشیوهی تو له ژووریکی پیسی تاریکدا داده نریی و له ژیر سهرپهرشتیی ژنانیکی توندوتیژ و دلره قدا دهبیت.

ييت وانييه لۆليتا هيز لهگهل باوكه پيرهكهيدا بمينيتهوه؟

به دووبارهکردنه وهی ئهم قسانه و خستنه پرووی ورده کارییه کانی توانیم ترس بخه مه دلّی لۆلیتاوه، چونکه ئه و کچه ژیره نه بوو که پروو خساری دهریده خست، ئهم ترساندنه ش روّلی هه بوو له وه ی لۆلیتا خوّی نه رمونیانتر بکات له و ره فتاره بیسه روبه ریانه ی که ده یکرد.

به هه رحال. توانیم ئه وه جیگر بکه م له میشکیدا که نهینییه که بپاریزیت و به شداریی بیده نگی بکات و هه ست به تاوان و گوناحیش بکات، به لام له وه دا سه رکه و توو نه بووم که به رده و ام مه زاجیکی باشی بق دروست بکه م.

ههموو بهیانییه ک دهبوایه خوّم شه که ت بکردایه بوّ نه وه ی شتیک بدو زمه وه که هیوابه خش بوایه بوّ لوّلیتا، تاکوو نه و کاته ی پوومان ده کرده جیّی نووستن، نه گینا پهیکه ری نه و پوّژه ی ده پرووخاند و مهزاجی تیکده چوو، دهبوایه به لیّنی شتیکم پیبدایه ته نانه ته نه که بیبه هاش بوایه، وه کوو سهردانیکردنی مناره ی (قیرجینیا) یا خود سهردانیکردنی نه شکه و ته سروشتییه کانی (نهرکنساس) که کراوه ته قاوه خانه یه کی گشتی، به لام نه و به لیّنه ی که ده مدا، ده بوایه وه کوو نه ستیره یه کی کی که به به کی به نه و می بیبکردایه له و کاتانه ی که ده که ی شتینه نه و شوینه. شوینه.

لهچهندهها کاتژمیردا که له ژماردن نایهن باشترین ههولم دهدا، ته نیا بو نهوهی نه و ههسته به لؤلیتا ببه خشم که گهشتیکی خوش نه نجام دهدهین، له نیوان ناوچه جوگرافییه کانی نهمه ریکا و له سهر ریی دهشتایییه جوانه کاندا و له نیوان ۱۸ ویلایه تدا گهشتمان ده کرد. زوربه ی کاته کانی رییه که شمان به بیده نگی به ریده خست، لؤلیتاش له که سانه نه بوو که چیژ له دیمه نه سروشتییه کان و هربگریت، ته نانه ت بیزار ده بوو له وهی که باسی هیند یک ورده کاریی نه و نه و دیمه نانه م بو بکردایه.

پاریزه ره که پیشنیاری کرد که راپورتیکی روونی پی بده م له بارهی ئه و شوینانه یکه سهردانمان کردن، به لام له روّمانه که مدا پیم وایه گهیشتوومه ته قوناغیک، پیم قورسه به وردی ئه و شوینانه باس بکه م له گهل ئه وه شدا بیره وه ربی روّر انه کانم تومار نه ده کرد و ته نیا یه که تیانووسم پی بوو و هیندیک رووداوی گهشته کانمانم تیدا تومار کردبوو، حالی ئه و ده فته رهیش له رابردوویه کی ویران ده چوو.

۲

خوینه ری ئازیز! پیویسته ئه وه بزانی که گهشته کانمان سه خت بوو، هه رچه نده لایه نی خوشیشی تیدا بوو، تاقه شت که هو کار بوو بو ئه وهی به هاو ریتییه کی گونجاو بمینینه وه، ئه وه بوو، دلی لولیتام له نیوان ماچیکه وه بو ماچیکی تر قابل بکردایه.

به جوّرهها چیشتخانهی ئهمهریکیدا تیپه پر بووین و جوّرهها خورادنمان خوارد، سهردانی چهندین شوینی میژووییی ئهمهریکامان کرد، که میژوویهکه له ۳۰۰ سال زیاتر تیناپه پیت.

له ههریمی میسیسیپی سهردانی مؤزهیه کمان کرد تایبه و به هوتیله کانی ئهورووپا، به ههستیکی گهرمه وه هؤتیله کهی باوکمم دوزییه وه که له پیشیرا بوو، ههرچه نده ئه وهم بو لولیتا باس کرد، به بیباکییه وه گوتی:

. جا چىيە؟

له دارستانه کانی ویلایه تی (ئهرکنساس) دا میشووله یه ک دای به شانی لۆلیتاوه و شوینه که ی سوور کرده وه و ئاوساندی، بهرله وهی لیوی پیوه بنیم و له خوینه بونداره که ی بخومه وه به دهستم ژههره که گووشی.

سهردانی شوینی هیندییه سوورهکانمان کرد و چووینه سهر چیاکان و ...

له رینیه که ماندا جوّره ها گه شتیاری شیتمان ناسی: پیاویکی زانا به دوای گیانه وه ر و به رده کاندا ده گه پا. سه ربازیک به نارامی له ناوه پاستی رینیه که دا وه ستاوه و هه ست به سه رنج پاکیشی به رگه خاکییه که ی ده کات. خویند کاری ک ناره زووی گواستنه وه ده کات، پیاو کوژیک ناره زوو ده کات لانیکه مه زار میل دوور بکه ویته وه، خویند کاریکی زانکو شانازیی به خویه وه ده کات و له سه رکراسه که ی به بیتی گه و ره ناوی زانکو که ی نووسیوه، خانمیکی به دبه خت پاتریی سه یاره کهی تیکچووه، دواتر گه نجه گورگه کان به و پرووخساره یانه و یه خه ی کراسه کانیان ده کرده وه و نیگاکانیان پاه به ی ورووژاندنی که یک که نیایان ده کرد، که له ریبه کاندا به ته نیایی گه شت ده کات و پیویستی به ها و پیتریی، لولیتا به گالته جا پیه وه ناماژه ی بو نه و گه نجانه ده کرد و ده یگوت با له گه ل خوماندا سه ریان بخه ین.

منیش به دریژاییی رئیه که به چاویکی ناگاوه چاوم له لۆلیتا بوو،
ههمیشه دهدرهوشایه وه، پی ده چیت نه و دره وشانه وه یه هنی به هنی نه و پیوه ندییه سیکسییه به رده وامه وه بیت که پیکه وه ههمانبو و دره وشانه و که شتیاران و دره وشانه و که شتیاران و خاوه نئو تومبیله کان و گورگه کان و خاوه نقاوه خانه و شیرینیفر ق شهکانی ده ورووژاند. له روو خساریاندا ههستم به ههسته کانیان ده کرد، گوزار شتی روو خساریان، وای لی ده کردم له خوبایی بیم، له راستیسدا نیره کردنیشی زیاد ده کردم.

لۆلىتايش دركى به درەوشانەوەى خۆى دەكرد و زۆرجار له ناكاو كه به دزييەوە نيگايەكى بۆ گەنجىك دەكرد، دەمگرت، تەنانەت جاروبار هەر ئەوەندە پشتم لىدەكرد بۆ ئەوەى شىرىنىيەكەى بۆ بكرم، تا ئاورم دەدايەوە، دەمبىنى گەنجىكى دۆزيوەتەوە و گۆرانىيەكى باوى خۆشەوپسىتى دەلىنەوە.

له کاتی پشووه کانماندا هیندیک جار دریژهم به خهوه کهم دهدا و ریم به لالیتا دهدا، له گهل مندالی ئه و که سانه ی میوانی هوتیله کان بوون، سهردانی باخچه و کتیبخانه ی مندالان بکات. له کاتی گه پانه و هدا پیش منداله کان ده که و ت بینوان هه رزه کاره پوو خسار ناشرینه کاندا رینی ده کرد و ناوه ندی هاو پیه کانی ده گرت و داوای ده کرد که رینی پی بده م بروات بو خلیسکانی سه ر به فر.

بیرم دینت جاریکیان ریم پینی دا به تهنیا بروات بر خلیسکانیی سهر بهفر، زوّر به توندی پی گوتم هاوریتیکردنی منی پی خوّش نییه، چونکه بهیانیان تهنیا بر ههرزهکاران تهرخان کراوه، برّیه بهتهنیا و به ناچاری لهنیو ئوتومبیلهکهمدا لهبهردهم شوینی خلیسکانیکه چاوهریم کرد، دهشمبینی زیاتر له پهنجا ههرزهکار له کور و کچ جووت جووت

خلیسکانتی سهر به فریان ده کرد، ده ستم به چاودیریکردنی لؤلیتا کرد تیه بری ماوه یه ک دیار نه ما، له ناکاو ده رکه و ته وه و له به رده معه وه تیه پری، سبی گهنجی به ره للا ده وریان دابوو، که به رله وه ی بچنه ژووره و سهیری نه مکچ و نه و کچیان دابوو، که به رله وه ی بچنه جه سته ی کچه کانیان ده کرد و لیوی خویان ده کرد و باسی جوانیی نه و کچانهیان ده کرد که به شور تیکی کور ته وه به شی زوری لاقیان رووت کردبوو. له و کاته وه چیتر له که لیدا نه رویشتم بو نه و شوینه سه فه ره که مان تو و ره بو و نیکی زوری له خو گرتبوو، هیندیک جار له خاله کانی پشکنیندا سه ری له جامی نوتومبیله که وه ده رده کرد و به نیگایه کی نامق و سهیره وه له پولیسه کانی ده روانی، منیش عاره قه ی سارد له گه ردنم ده ها ته خواره وه و دواتر پولیسه که پرسیاری له لؤلیتا ده کرد:

ـ كچى جوان! چ كيشهيهكت ههيه؟

له هه موو شاریکدا که ده وه ستاین به په وشتیکی ئه ورووپییانه و پرسیاری موزه و شوینه فه رهه نگییه کان و خویندنگه و ژماره ی خویندکاران و چه ندین پرسیاری ترمان ده کرد، بو ئه وه ی پاکیی لولیتا بسه لمینم.

ههمیشه ئۆتۆمبیلهکهم له نیزیک خویندنگهی کچانهوه رادهگرت و سهیری کچه ههرزهکارهکانم دهکرد و لۆلیتاش له تهنیشتم دهوهستا، دیمهنی ئه و ههرزهکارانه خوشهویستیی دلّی من بوو، به لام لؤلیتا بیزار بوو له و دو خه چونکه ئارهزووی ئهوهی نهبوو له ویستی کهسهکانی تر تیبگات و دهستی به جنیودان دهکرد و ههرزهکارهکانیش له خویندنگهکهوه به تهنوورهی کورت و لاقی سیسه وه دهرده چوون.

وهکوو چارهسهریکی ناوهند بر جیاوازیی میزاجمان لهسهر نهوه ریک کهوتین ههر کاتیک دهرفهت ههبیت برؤین بر مههوانگهی کچان. چونکه لوّلیتا نهو ناوهی دهپهرست که بریسکهوبریقهی بیت مهلهوانیکی لینهاتوو بوو، منیش جهستهی پوووتی نهو ههرزهکارانه پی جوان بوو، له ژیر چهتریکدا دادهنیشتم و چاودیریم دهکرد، زوّر به لیّهاتوویی لهگهل کچانی هاوتهمهنیدا مهلهی دهکرد، منیش لولیتام لهگهل پهرییه هارهکانی دیکهدا بهراورد دهکرد، خوّمم به بهختهوه دهزانی که لوّلیتا مولّی دهسته راستی خوّمه.

ئهمرة من له زینداندام و دهستم دهخهمه سهر دلّی بهئازارم، ئهوهم بیر دیتهوه، که هیچ پهرییه کی هارم نهبینی له ورووژاندنی سیکسی له للالیتا سهرکهوتووتر بیت، بهلکوو کهسیش نهبوو هاوشان و یهکسانی بیت، جگه له چهند دانهیه ک نهبیت که له دو خیکی ناسروشتیدا بونیکی خهستیان له خویان دابوو و لهگهل تهمهنیشیان نهده گونجا.

بیگومان به و ئیره بیکردنه زوره ی خومه وه ده با درکم به مهترسیی نهمانی لولیتا کردبا له چاود برییه راسته و خوکانمدا، چونکه لولیتا هینده ی به سه بوو که چهند هه نگاویک لی دوور بکه ومه و دهمبینی که به لاقه کانی له لیواری مهله وانگه که شلپه شلپی ده کرد و کوریکی ئه سمه ر له ته نیشتی راکشاوه، له وانه یه جوانیی ئه و گهنجه بو ماوه ی چهند مانگیک ئازاری خه و نه کانی لولیتا بدات.

ههولم دا لۆلىتا فىرى يارىي تىنس بكهم، بهلام سهلماندم كه ماموستايهكى خراپم، ههرچهنده له كاتى خويدا يارىزانىكى ليهاتوو بووم، بۆيه بريارم دا لاى پالهوانىكى كۆن دايبنىم تاكوو فىرى بكات، ئەوەش برەپارەيەكى زۆرى پى به هەدەر دام، تەنيا له پىناو ئەوەى شىتىكى هاوبەشى بەچىر و خۆشمان پىكەوە ھەبىت.

بهلام لۆلىتا چىزى لەو يارىيە نەبىنى، بەرلەودى بگەين بە كالىفۇرنىا سهلماندی که ئهو ئارهزووی ئهوه دهکات له پشتی یاریزانهکانهوه بوهستیت و دوای توپهکه بکهویت بویان، دواتر ههولم دا هانی بدهم به له که ل کچانی هاوتهمهنی خویدا یاری بکات، به لام لؤلیتا و هاورپیه کانی هه لهی وایان دهکرد، ههرگیز بهرگهییم نهدهگرت، بویه ناچار بووم هاوریّیه کی دیکه ی بق بدوزمه وه. ئه و کاتانه ی که دەستيانم دەگرت بۆ ئەوەى فيريان بكەم چۆن تينسەكە بگرن، بۆنى ئەو كچانە ويرانيان دەكردم، لۆلىتاش لەولاوە دەسكى تىنسەكەي دەدا به زهویدا و بیزاریی دهردهبری و دهستی به پرتهوبوله دهکرد، ناچار وازم لییان دههینا و له دوورهوه سهیریانم دهکرد و ناهم ههادهکیشا. هەندى جار كە لۆلىتا هەلەي دەكرد و نەيدەتوانى لە تۆپەكە بدات، لىي گیف دهبووهوه و جنیوی پی دهدا، بیرم دیّت روّژیکیان پیشنیارم کرد دوو پهرداخ شهربهتی ئهناناس بو لولیتا و هاورییهکهی بینم، که گەرامەوە و بىنىم يارىگەى تىنسەكە كەسى تىدا نىيە، ھەستم كرد سينهم بهتال بوو، له جووله كهوتم، شهربهتهكانم لهسهر كورسييهك دانان و بهههر هۆيەكەوە بيت رووخسارى شارلۇت به مردوويى هاته بەرچاوم، سەيرىكى ئەملاوئەولاى خۆمم كرد، لۆلىتام بىنى بە شۆرتە سيييه كهيهوه لهگهل پياويك بهرهو سيبهري ريرهوي باخچهيهك دەرۆپشتن، بەپەلە رووم لىيان كرد، بىنىم بەدواى تۆپەكەدا دەگەرىن و ئەو پياوەش ھاوكارىي دەكرد.

ئەو رووداوە بىنبايەخانەم بە بىر ھىنايەوە بۆ ئەوەى بىسەلمىنىم بۆ دادگە، كە بە ھەموو شىنوەيەك، گشت وزەيەكى خۆمم خستبووە گەر تاكوو كاتىكى خۆش بۆ لۆلىتا دابىن بكەم.

چهندم پیخوش بوو که دهمبینی لهگهل کچیکی مندالی هاوته مهنیدا پهتپه تیبینیان ده کرد. له و یارییه دا زور لیهاتوو بوو و هاورییه که سه سه سه رسام ده کرد، مهبه ستم نه و پهرییه هاره نیسپانییه یه، که هه میشه هه ولی ده دا له لولیتاوه فیری نه و جووله لیهاتووانه ببیت، و هکوو لولیتا خوش بوو و جهسته یه کی جوان و ورووژینه ری هه بوو و چاودیرییانم ده کرد تا نه و کاته ی کوتایییان به یارییه که یان ده هینا و لولیتام به ره و ژووره که ده برد و ده ستی سوزی باوکایه تیم به سه ریدا ده هینا و دواتر ده ستم ده خسته پشتی و بزه یه کیشم بو خزمه تکاره ره شپیسته که ده کرد و خوشه و پسته کهم به ره و هیلان بچوو که که مان ده برد، بو نه وه ی به رله خوانی نیواره سه رجیییه کی بچوو که به یه نه ده کرد.

من ههمیشه ههولی دهدا خوم له خهلک به دوور بگرم و لولیتاش ههمیشه ههولی دهدا زورترین خهلک له خوّی کوبکاتهوه، وهکوو پشیلهیه کی جوان بوو، کلکه جوانه کهی با دهدا، سهرنجی خهلکیی بو خوّی پادهکیشا. زورجاریش پووبه پوووی مهترسیی ئاشکرابوون دهبوومه و و ئه و خانمانه ی که جوانییه کهم سهرنجیانی راده کیشا، پرسیاری زوریان له لولیتا دهکرد و پیشنیاری ئهوهیان دهکرد که لهگهل منداله کانیاندا بچیت بو سینهما. منیش نهمده توانی پیشنیاره کهیان رهت بکهمه وه، چونکه له ئیشتیهایان دهترسام و ترسی ئهوهشم ههبوو شتیک له زاری لولیتاوه بخزیت و پیمان بزانن.

هیچ روزیک ترس و نیگهران نهبووم له ناسکیی پهردهی قهدهر، هیندهی ئه و شهوهی که به خوشهویستییه کی له رادهبهدهرهوه لولیتام خوش ویست، به لام کوخهیه ک له ژوورهکهی تهنیشتمان

بیدهنگییه کانی داگیر کردبوو، له گهل ئهوه شدا ئه و شهوه مان به تارامی به سهر برد.

· لۆلىتا بەيانيان ھەمىشە درەنگ خەبەرى دەبووەوە و زۇرجار بە تەنيا دهچوومه خوارهوه بر باری هوتیلهکه و نانی بهیانیم دهخوارد و کوپیک قاوهی گهرمم بۆی دهبرده سهرهوه. زورم پیخوشبوو که خەبەرىم دەكردەوە قاوەكەم پنى نەدەدا تاكوو ئەركى بەيانيانى خۇي جیبه جی نه کات، من وه کوو هاوری و چاودیر و باوک و دوکتوریک بووم بن لزليتا، ههموو پيداويستييه كانيم بن جهسته جوان و بچووکهکهی دابین دهکرد، تهنیا بز یهک شتیک رقم له سروشت دهبووهوه، ئهوهش ئهوه بوو؛ نهمده توانی ناوهوه ی لوّلیتا و درگه رینم بن ئەوەى ناو ھەناوى ماچ بكەم. چەرمى دەسكى كورسىيەكەم چەند خوش بوو، که به رووتی لهسهری دادهنیشتم و لزلیتاش به سهعات له باوهشم دادهنیشت. لهو ساتانهدا لزلیتا به مندالیک دهچوو، دەموچاوى نوقمى نيو رۆژنامەيەك ياخود كتيبيك دەكرد، گرينگىي بە چیژوهرگرتنی من نهدهدا، که له باوهشم دادهنیشت وهکوو ئهوه وا بوو که لهسهر کهرهسته یه کدانیشتووه، وهکوو دهسکی تینس یاخود يىللوپك، كه به هۆي تەمبەلىيەوە تاقەتى ئەودى نەبوو ئەو كەرەستەپە لەژىر خۆى لابەرىت. سەيرى وينەكانى دەكرد، برواى بە ههموو ئهو قسانه دهكرد كه له رؤژنامهكاندا بلاو دهكرانهوه، زؤر ئارەزووى جلوبەرگى بووك و چەپكەگولى دەستى دەكرد. بیرم دیّت هیندیّک جار روّژنامهکهی لهسهر گوشهی (زانیارییهکانت تاقی بکهرهوه) دهکردهوه و دهیگوت با چهند پرسیاریک بکهم: ئايا تاوانه سيكسييهكان كەم دەبنەوە ئەگەر كچ گويرايەلى ھينديك لە

راسپاردهکان بیت، وهکوو ئهوهی نیزیک ئاودهسته گشتییهکان یاری

نه کات و شیرینی له دهست که سائی نامو و هرنه گریت و له کال که سانی نامود ا سوار بوو را ه که که سانی نامود ا سوار بوو را ماردی نوتومییله که تومار بکات... هند.

بهم شیوهیه بهردهوام دهبوو لهم پرسیاره بیبایه خانه و له کاتی پرسیاره کانیشدا ههمیشه روومه تی ده لکاند به روومه تمهوه.

٣

لۆلىتا چووە نىنو جىھانە رەشە بالدارەكەمەوە. بە شىنوەيەكى سەرشىتانە خۆى ھەلقورتاندە جىھانەكەمەوە و ھەموو لايەنە تارىكەكەكانىشى بە چىزىكى ناخۇشەوە دەرخست، بەلام ھەستم كرد كە خۆى بۇ دەرچوون لەم جىھانە بىسە ئامادە دەكات.

ئەر ھەرگىز لەژىر دەستلىدانەكانى من نەدەلەرزى، دەستەكانى من نەبوون كە لەرزىنيان ئاراستەى جەستەى دەكرد، چونكە ئەومى لەرەرە بىم دەگەيشت ئەر پرسىيارە بور: ئەرە چ دەكەيت؟ ئەرە چىتە؟ شىنتەكەى من فىلمە بىنبەھاكانى بىنى خۆشتر بور لەر گەشتە ئەفسرونارىيانەى كە پىشنىيارە بۆى دەكرد، لەرە ناخۇشتر نىيە كەمرۆڭ كچىكى ھەرزەكارى بچكۆلەى خۆش بوئت.

تکام وایه خوینه ران رووخساری خویان گرژ نه که نه وه، چونکه به نیاز نیم بلیم له گه ل لولیتادا به خته وه ر نه بووم، به لکوو پیویسته خوینه ر تیبگات ئه وه ی په ربیه کی هاری هه رزه کاری هه بیت و نوقمی چیژه کانی ببیت، ئه وه روو ده کاته جیهانی ئه و دیوی چیژ و به خته وه ربیه وه، چونکه هیچ نیعمه تیک له دونیادا نییه خوشتر بیت له وه ی ده ستبازی له گه ل په ربیه کی هار و هه رزه کار و سیکسیدا

بکهیت، ئه و نیعمه ته شتیکی نائاسایییه و به هیچ چیژیک ناپیوریت، به لکوو سه ر به بهشیکی دیکه ی جیهانی چیژه... هه رچه نده جیاوازیی تهمه ن ههیه و هه رچه نده نه شیاو و تونده و هه رچه نده کاریکی بازاری و پیسه و له گهل هه موو مه ترسییه کانیشیدا، پیوه ندیگر تن له گهل هه رزه کاریکدا ئایینده ی نابیت، له گهل ئه وه شدا من زور قوول بوومه وه له گه لیدا - له و به هه شته ی که هه لمبرژارد. ئه و به هه شتیکی بالسمانییه له رهنگی بلیسه ی ئاگر، به لام به هه رحال هه ربه هه شته پیم وایه ئه و ده روونشیکاره ی لیکولینه وه له حاله ته که ی من ده کات دلنیام له وه ی تووشی هه رسه پینانیکی جوانم کردووه، گومانیشم له وه نییه ئیستا ئه و ده روونشیکاره ئه گه ر به ده ستی بوایه، منی ده برد بو نییه ئیستا ئه و ده روونشیکاره ئه گه ر به ده ستی بوایه، منی ده برد بو نییه گزاد بکه م له و گرییه ی شکستی مندالیم بوی خولقاندم. له و روژه وه ی ئازاد بکه م له و گرییه ی شکستی مندالیم بوی خولقاندم. له و روژه وه ی که دوو پیاوه که له زه ریاکه وه ده رچوون، بوونه هوکار بو ئه وه ی

دهروونشیکاری به پیز! پیم پی بده بیرت بخه مه وه، من زور به دوای که ناریکدا گه پاوم، که هاوشیوه ی که ناری پیقیرا بیت، بق ئه وه ی له گه ل لق لیتادا گوشه یه کی ته نیای تیدا بد قرمه وه، به لام من دانی پیدا ده نیم که کاتیک گهیشتمه تراویلکه ی ئاویکی خهست، له گهشته کانمدا و له رینی هاو پیتیکردنی که سانیکه وه چیژی زورم ده ست که و تبوو، به شیوه یه که پان به دوای مه مله که تی ئه فسووناویدا (ئه و مه مله که ته که له خه و نه که ناری زه ریاکان) نه بووه هانده ریک بق هانده ره کانی عه قلی ناوه وه م، هینده ی ئه وه ی بوو به به دواد اچوونیکی به ئاگا و ئاشکرا بق چیژ، ئه وه ته نیا وه کوو چه مکی چیژ بوو.

ئەنابىل بۆ من نەبىت.

پەرىيەكانى قەدەر ئەوەيان زانى و بە پنى ويستى خۇيان دۆخەكەيان ئكخست.

لهوانه به خوینه ره ژیره کانم تووشی شوک بن، ئهگه ربلیم ئه و گری ده روونییه م له دوای تیپه پربوونی کات کرایه وه، تهنانه ت ئهگه رشوینیکیشم بدوزیبایه وه هاوشیوه ی ئه و شوینه ی که به ئهنابیل گهیشتم، ئازاد بووم له و گری کویره یه ی زهمانیکی دوورودریژ پیوه ی دهمنالاند، له و کاته دا گرییه که م کرایه وه که لولیتام به رووتی بینی، له لای حهوزی مهله وانه گهکه وه، له و پوژه ی که ژووره که م له دایکی به کری گرت، ئه و کاته لولیتا رولی ئهنابیلی خوشه ویستی یه که ممی دهبینی.

دەرئەنجام من و لۆلىتا دوور لە كەنارى زەرياكە خۆمان بينييەوە، كە ھەمىشە لە كەشە خراپەكاندا بىدەنگ و ناخۆشە و لە كەشە خۆشەكانىشدا پر خەلكە.

پیویسته ئاماژه بو ئهوه بکهم، دهشتی ئهمهریکا ههرچهنده جوانییهکی رادهبهدهری ههیه، شکستی به هیواکانم هینا، به لام عاشقان و ئارەزوومەندانى سەرەپۇيىيەكانى خۆشەويستىى بەر ھەوا، بە ئاسانى ناتوانن نوقم ببن و دلنيايى و ئاسايشى تىدا بدۆزنەوە، بۆ ئەوھى لە مىڭ وى مرۆۋايەتىدا كۆنترىن و گەورەترىن تاوانى پەوشتى تىدا ئەنجام بدەن، زۆرجار دەغلە ۋەھراوييەكان قاچى كچە خۆشەويستەكانيان دەسوتاند و زۆرجارىش گيانلەبەرى سەير دەداتە ھەر شوينىكى پووتەوە، ئەۋنۆى عاشقەكانىش خويناوى دەبوو.

پی دهچیت هیندیک زیاده رهوی بکه م، به لام ئه مه به شیک بوو له و شتانه ی که به سه ر لولیتادا هات، له رو ژانیکدا که که شوهه وا پاک بوو، شویننگی شاخاویمان دو زییه و و و امان زانی شوینی ئارامه، به و پیه ی سه د مه تر به رزتره له و شوینه ی که ئو تو مبیله که مان تیدا راگرت. هه تا سه رکه و تین هه ناسه مان لی برا و له ژیر سیبه ری داریکدا و دهستاین، پیمان و ابوو له خه لک و له هه تاو په رده پوشمان ده کات. لولیتا به گول و گه لای داره کان راخه ریکی دروست کرد و خوی رووت کرده و ه کوی و په یکه ری شینوس بوو، که له و نیوه نده دا پیاسه ی ده کرد. پیده چوو ناوچه یه کی ئارام بیت، به هوی ئه وه ی ئاره زوویه کی زورم هه بوو له ده ره وه و له به ره وا سیکس بکه ین، له و ه دا بو و به روونی ئاشکرا ببین.

چیروکهکهش به و شیوهیه بوو، پروسهکهمان به ته واوه تی کوتایی هاتبوو و لولیتا خوی فری دابووه نیوان باسکهکانمه و و ره هیلهی گریان گرتبووی و ده نووزایه و هه وهکوو هه میشه جاروبار له ماوه ی گه و ساله دا گریان ده یگرت، زور جار ئه و گریانه که شه که ی لی تیک ده داین.

دوای چهندین ئهزموونی جیاواز که ویژدانی قورس کردبووم، به خوّمم زانی که پیاویکی بویرم، به لام پیشتر به وهم نه ده زانی.

 ئوتومبیله که م پیکرد و لزلیتاش هیشتا جله کانی له به رهکرد، به زمانیک جنیویکی پی ده دام که هه رگیز خه و نه به وه نه دیبوو کچانی بچووک ئه و جوره جنیوه بزانن، هه رگیز پیشبینیم نه ده کرد کچان بتوانن ئه و زمانه زبره به کار بهینن.

جگه له و رووداوه رووداوی دیکهی زور ناخوشمان بهسهر هات، وهکوو ئهوهی له سینهماکهدا رووی دا.

لۆلىتا سۆزىكى راستەقىنەى بۆ سىنەما نەبوو، ھەمىشە بەبى جياوازى سەيرى فىلمەكانمان دەكرد، بىرم دىت لەماوەى ئەو سالەدا نىزىكەى ١٥٠ بۆ ٢٠٠ فىلممان بىنى، ئەو فىلمانەى كە لۆلىتا ئارەزوويانى دەكرد سى جۆر بوون، فىلمى مىوزىكال، دواتر فىلمى تاوانبارەكان و دواترىش فىلمە كابۆيەكان.

جۆرى يەكەميان تايبەت بوو بە ژيانى گۆرانيبيران و سەماكەرە راستەقىنەكان، كە لە ژيانى راستەقىنەياندا لە كەشيكى خۆش و خەمناك و كارەساتباردا دەبوون و مردنيان دەست نەدەكەوت، ھەميشە كۆتاييى فىلمەكانيش لەسەر رووخسارى دايكى ھونەرمەندەكان دەبوو، كە چەپلەى بۆ سەركەوتنى كچەكەى لى دەدا، لە كاتيكدا لە سەرەتادا ريگر بووە لەوەى بېيتە سەماكەر لەسەر شانۆيەكى گەورەى وەكوو شانۆى برادوەى.

به لام بابه تی فیلمه تاوانکارییه کان، هه میشه جیهانیکی پیشان ده دا که پوژنامه نووسه کان پاله وان بوون و له ژیر ده ستی تاوانباره کاندا تووشی ئه شکه نجه ده بوون، پولیسه کانیش به بی ترس راوی تاوانباره کانیان ده نا.

به لام فیلمه کابقیه کان ههمیشه له چوارچیوه ی دیمهنیکی ئهفسووناویدا بوون، زور ساده و کلاسیک بوون، سوارچاکه کان

چاوشین و رووخساردرنده بوون. مامؤستایه کیان تیدا بوو به گالیسکهی پوسته کان ده گهیشته ئه و شاره و ئیتر دهنگی نهسپ و راودوونانی سهخت و دهرهینانی دهمانچه به خیراییی برووسکه , مشته کوله و دهرخستنی درنده بیی ناخه کان، شهری نیو بار و رييه كان، ههميشه پالهواني فيلمه كه بؤكسيكي واي لي دودرا ئهگهر له هيرقل بدرايه، رەوانەي نەخۇشخانە دەكرا، كەچى ھەلدەستايەو، دەمانبىنى ھىچى لىنەھاتووە، تەنانەت جلەكەشى مىش مىوانى نەبوو. ههر له بارهی سینهماوه، بیرم دیت جاریکیان له سینهمایه کی قهرهبالغ بووین، پر له مندال و ههناسهی گهرم و بؤنی گهنمهشامی برژاو بوو، شاشهکه نمایشی دیمهنیکی دهکرد که گورانیبیژیک لهژیر تریفهی مانگدا گیتاریکی به دهستهوهیه و قاچیکی خستووهته سهر داریک و گۆرانىيەكى سۆزدارى دەگوت، دەستم لەسەر شانى لۆلىتا دانا و ئەويش روومەتى ليم نيزيک كردەوه، دوو كەسى خراپەكار لە پشتمانه وه بوون، هیندیک قسهی نامؤیان کرد، لییان تینهگهیشتم، بؤیه دەستم كيشايەوە و له كورسىيەكەى خۆمدا به ريكى دانيشتم، بيكومان لهو كاتانه دا نهمده زانى له شاشه كه چى نمايش دهكرى. هه ژانیکی دیکه که ناخی له توکوت کردم، بیرم دیت به شوینیکدا دەرويشتين، شەو بوو، بەرلەوەى بگەين بە لۆليتام راگەياند كە خویندنگهی بهیانیانی لییه و لهوی دهبیت بخوینیت، خویندنگه کهش به ناوی (بیردسلّی) ناوهندی بوو، به لام خویندن لهوی تیکه لاو نهبوو، ههروهها سیستمه نوییه بیبایهخهکانیشی لی نهبوو. کاتیک ئهوهم به لۆلىتا گوت، ھىرشىكى توند و ناخۇشى كردە سەرم و جنيوى ناشیرین و بازاری پی دام و سووکایهتی پیکردم، لۆلیتا دهستی کرد به راوهشاندنی پهنجهی ههرهشه و هاواری کرد به روومدا: ـ من گهمژهم ئهگهر راکهی تو به جدی وهربگرم، ههی پیس! تو ناتوانی من کونترول بکهی، من رقم لیته...

به لام من به رده وام بووم له وه ی له شه قامه نووستووه کاندا به خیرایی ئوتومبیله که م لی بخورم، کاتیک پولیس رایگرتین، رووناکیی لایته کانیان گرته نیو ئوتومبیله که و به بزهیه کی دوستانه وه، پوکه نینیکی نه فسووناوی و هیرشکه ره که ی لولیتا وه رگه رایه سه ریکه نینیکی ئه فسووناوی و به ئاو پ و نیگایه کی جوانه وه وه لامیانی دایه و ه، به شیوه یه پیشووتر هه رگیز له گه ل دهستبازی و پیاوه تیی مندا ئه وه ی نه کر دبوو، سه یر له وه دا بوو لولیتا له من زیاتر له یاسا ده ترسیا.

بهرانبهر به و نیگا جوان و نهرمونیانه ی لۆلیتا، پۆلیسه کان لیمان خوش بوون له وه ی که به خیرایی ئۆتۆمبیله که مان لیده خوری و به درده وام بووین له ریکردن، ته ماشایه کیم کرد، بینیم چاوه کانی داخستووه و خوی به ماندوو و بیهیز و چوارپه لشکاو پیشان ده دات. پیم وایه پیویسته دانپیدانانیکی نامق بخه مه روو، له وانه شه پیکه نیتان پیم بیت، له پاستیدا نه مده زانی یاسا بق پیوه ندییه که ی نیوان من و لولیتا چ ده لیت، تاکوو ئه مروش هیشتا نازانم، هه رچه نده هیندیک به دواد اچوونم بق ئه و بابه ته کرد، بق نموونه ویلایه تی (ئالاباما) یاسا رسیید راوی کچی هاوسه ره مردووه که یه یه به که وی موله ته باوکی راسپید راوی کچی هاوسه ره مردووه که یه یه به به نه وه که به وکی دادگه وه ربگریت که باوکی دادگه وه ربگریت. قانوونی ویلایه تی (مینیسوتا) ده لیت: ده بیت یاسا دادگه وه ربگریت که بارچه له وه نه بیت و ده که ویته ئه ستق ی که سیکی نیزیکی خوی، بقیه من کلاوه که م بق ئه و یاسایه داده که نم، چونکه به نیزیکی خوی، بقیه من کلاوه که م بق ئه و یاسایه داده که نم، چونکه به نیزیکی خوی، بقیه من کلاوه که م بق ئه و یاسایه داده که نم، چونکه به نیزیکی خوی، بقیه من کلاوه که م بق ئه و یاسایه داده که نم، چونکه به

پنی ئه و قانوونه بیت، من هیچ زیانیکم نهگهیاندووه لهوهی لهکهل لولیتادام.

نه کتیبه یاسایییانه که لهسه هاوسه رگیری و ته لاق و گرتنه نه ستقی مندالان له چه ند کتیبخانه یه کشتیدا خویندمنه و هیچ سوودیکی نه بوو، جگه له وه ی ده وله ت بالاده سته له وه ی مندالی بینه که یشتو و ده گریته نه ستق.

ئه کتیبانه ههرگیز باسیان له و حاله ته نه کردووه که دایکیک بمریت و هاوسه ره که ی باوکی کچه که ی نهبیت، چ بکریت له گه ل ئه و کچه دا. هاو رییه که له بواری خزمه تگوزاریی کومه لایه تیدا کار ده کات له شیکاگو، بوی باس کردم، پیویسته هه موو پارچه له یه راسپیر دراویکی هه بیت و دادگه هیچ ده ست و مرنه داته کاری ئه و پارچه له یه یارچه له یه یارچه له یارچه له یه یارچه له یارچه یارپه یارچه له یارچه یارپه یا

لیکوّلینه وه کانم کوّتایی پی هینا به وه ی ئهگهر سه رپه رشتیار ئاره زوویه کی زوّری هه بیت بو به خیوکردنی ئه و منداله، ده توانیت له مالدا به خیوی بکات، به لام له وانه یه چه ند مانگیکی پی بچیت، تاکوو دادگه واده یه ک بو دانیشتنه که ده ستنیشان ده کات، له ماوه ی ئه چاوه ریکردنه شدا، له رووی ته کنیکییه وه منداله که سه ربه خو ده مینیته وه. ئهگهر دانیشتنه که ش ئه نجام درا، ئه و کات پاریزه ری سه رپه رشت به دلنیاییه وه و هلام ده داته وه و دوای چه ند بزه یه ک و سه رراوه شانیک دادگه بریاری قبو و لکردنی داواکارییه که ده دات.

ئهم کارهش ئاسان بوو، لهگهل ئهوهشدا بویریی ئهوهم نهبوو ئهو کاره بکهم، وهکوو مشکی توقیوم لیهاتبوو، له حالهتیکدا ئهگهر منداله پینهگهیشتووهکه میراتگهری ههبیت پیوشوینهکانی دادگه زیاتر دریژه دهکیشیت، بهم شیوهیه پیم باش بوو هیچ داواکارییهک پیشکهش

نه که م و به دریزاییی کات بیری نهوه م دهکردهوه، که سیکی خوه القورتینه رم بو دهرنه چیت و له رووی دادگهوه دهست و «ربداته کاروباره کانمهوه، یاخود کومه له یه کی مروی خوی هه لقورتینیته نیو مهسه له که وه.

به لام (فارلق) که پاریزه و دراوسیمان بوو، نه و ته نیا به لینی پیدام که چارهسه ری میراتگه ربیه که ی شارلوتم بو بکات، به هوی نه خوشیی شیر په نجه ی هاوسه ره که یه وه بینه کرا، له لایه کی تریشه وه قه ناعه تیکی وام لای فارلو دروست کردبوو که لولیتا کچی ناشه رعیی منه و هینده خوی به یاساکانه وه سه رقال نه کات.

پیویسته خوینه رئه وهش بزانیت که من له کارکردندا که سیکی خراپ بوم، بویه هه میشه داوای راسپارده ی قانونیم ده کرد.

ئهوهی ریگریی لیم کرد لهوهی ئهو ریوشوینه یاسایییانه بگرمه بهر، ئهوه بوو که ههستم دهکرد ئهگهر دهست وهربدهمه پروژهکانی قهدهرهوه و فهلسهفه به بهخشینهکانییهوه لی بدهم لهوهی کهسیکی وهکوو لولیتای پی بهخشیوم، ئهوا قهدهر دیارییهکهییم لی وهردهگریتهوه.

بریارم دا لۆلیتا له خویندنگهی ناوهندیی (بیردسلّی) دابنیم و سهرقالّی بهدواداچوونی هیندیک سهرچاوهی یاسایییش ببم، پیم وابوو ئهو خویندنگهیه ههر زانستیک به لۆلیتا ببهخشیت باشتر دهبیت لهو دهستبهتالییه زیانبهخشهی لۆلیتای تیدایه، دهمتوانی بو زور شت قهناعه به لۆلیتا بینم، بهلام ههمیشه شکستم دههینا لهوهی وا له لۆلیتا بکهم کتیبیک بخوینیتهوه، ههرچهنده بیانووم دههینایهوه و توورهش دهبووم، ههولّی ئهوهشم دهدا کتیبیکی جیاواز له کتیبی تاوان و گوقاره سینهمایییهکان بخوینیتهوه، بهلام ئهو خویندنهوهی

رومانی روت دهکردهوه به بیانووی ئهوهی نایهویت پشووهکهی به خویندنهوهی قورسهوه تیک بدات.

له راستیدا من ههاهیه کی گهورهم کرد، که بریارم دا روو بکهینه روز ثاوا و له خویندنگهی بیردسلی دایبنیم، دهبوایه روومان بکردایه سنوور، بهرهو مهکسیک، نهوکات دهمانتوانی له بهههشتدا برین و له شویننیکی دابراودا بین، نهو کاته به دلنیایییه وه هاوسهرگیریم لهگهل تازاربه خشه بچووکه که مدا ده کرد، پیویسته ددان به وهدا بنیم که پشتم به شههوه ته کانم دهبهست، وهکوو نه وهی بق نهوه نه فریندرابم که له روز ژیکدا له شیتییه که وه شیتیه کی تر بگوازریمه وه، نه و شیتییهی که ده هاته میشکمه وه و دهبوایه له سالی ۱۹۵۰دا من نه و همرزه کاره میشکقورسه له ناو بهم و تایپی پهرییه تیی تیدا بتوینمه وه بیر قرکهیه کی دیکهی شیتانه م بق ده هات که دووگیانی بکهم و دواتر له سالی ۱۹۹۰دا لولیتایه کی دیکهم بق دروست ده بیت که له ته مه نی هه شت بق نوسالیدایه، نه و کات ده متوانی روز لی باپیره ببینم له که لیدا، هه شت بق نوسالیدایه، نه و کات ده متوانی روز لی باپیره ببینم له که لیدا، که نه ویش هیشتا دلی به ته و اوه تی سه و زنه بو و ه.

به نه بیروکه به شیتی دهکردم، ئه و ئهگهرهم له زینده خه و نهکانمدا به روونی دهبینی، پیشبینییه کی ناعاقلانه م تیشکی ده خسته سهر هزری ئاییندهم. گومانم له وه نهبوو، له گهشته گهرموگوره که ماندا باوکایه تبی من بو ئه و جینی گالته جاری بیت.

ههولّی زورم دا وهکوو باوکیّک سهرکهوتوو بم، چهندین کتیبیشم خوینده وه کوو (کچه که ی خوت بناسه) که له کتیبخانه یه کدا کریم، بو لزلیتاش به بونه ی سیانزه یه مین یادی له دایکبوونییه وه، کتیبی (پهریی زهریا)م کری.

تهنانه ته باشترین ساته کانی پیوهندییه که ماندا، کاتیک باران دهبوی، داده نیشتین کتیبمان دهخوینده وه، هه میشه لۆلیتا هه ستی به بیزاری دهکرد، به چاویکی وه پرزه وه ده یروانییه په نجه ره که و سه عاته کهی ده ستی، یاخود ده چوو بو چیشتخانه کهی هوتیله که بو نانخواردن، یاخود یاریی کونکانی ده کرد، ئه گهر کاتیش گونجاو بوایه ده چوو بو بازار و به ته نیا جینی ده هیشتم.

له ههموو ئه و بونانه دا خوم وه کوو باوکی لولیتا دهبینی، وه کوو باوکیکی توند له سهر کچه که ی لولیتاش وه کوو کچیکی یاخی بوو له باوکی، ههمیشه پرسیاری ئه وه م ده کرد، ئایا تو بلیی ههستکردن به تاوان وای لی کردبین که سهرکه و تن به دهست نه هینین، له وه ی وه کوو باوک و کچ بین، پرسیاری ئه وه م بو ده هات، ئایا تو بلینی ئه گه ر له مالینکدا جیگر ببین و دوخی لولیتا ریک بخریت له گه ل خویندنگه یه کدا باشتر ده بین؟!

به کرداری پیم خوش نهبوو ئه و کاره بکهم، خوینهریش له وه باش تیگهیشت که حه زم به و کچانه نییه که تهمهنی ههرزهکارییان تیپه راندووه، چونکه له دیدی مندا وهکوو مه پر بوون، وهکوو تابووتیک زیندوو بوون که ههرزهکارهکانی تیدا راکشاوه، ئه و ههرزهکارانهی

دەسووتىم بۇيان، بەلام ئارەزووى كەسايەتىيەكم دەكرد بمپۇشىت و بمپارىزىت.

له کوتایییشدا لایهنی دارایی هانی دهدام بو نهوهی بهشی خوم به دهست بینم، چونکه ههمیشه ههولم دهدا هوتیله ههرزانبههاکان بگرم. هیندیک جاریش ناچار دهبووین له هوتیلی گرانبهها بمینینهوه، نهوهش زیانی به باری داراییم دهگهیاند، لهلایه کی تریشهوه دهبوایه جلوبهرگ بو لؤلیتا بکرم و جاروباریش ئوتومبیله کهم چاک بکهمهوه.

دەسەلاتدارى يەكتك لە گرتووخانەكان نەخشەيەكى پىدابووم لە كاتى گەشتەكانماندا ھەمىشە پشتم پى دەبەست. شىكارىيەكم لەسەر نەخشەكە كرد، بەوەى ئەگەر لە مانگى ئابى سالى ١٩٤٧ەوە تاكوو مانگى ئابى ١٩٤٨ بەردەوام بىن لە گەشتكردن، ئەوە بۆ خۆراك و شوينى ئىستەجىبوون پيويستىمان بە ٥٥٠٠ دۆلار دەبىت و بۆ بەنزىن و بىداويستىي ئۆتۆمبىل پيويستمان بە ١٢٣٤ دۆلار دەبىت، ھەروەك شىكارىيەكەم ئەوەشى بۆ دەرخستم كە ماوەى ١٥٠ رۆژ ئىمە لە گەشتكردندا دەبىن و ٢٠٠ رۆژىشمان بۆ پشوودان دەبىت، بەلام تىچووەكەي زياتر لە ١٠ ھەزار دۆلار بوو، چونكە زۆر شتى ترم بىر چووبوو بېژمىزم.

لیرهدا پیویسته ئاماژه بو ئهوه بکهم، ههرچهنده بهرهو روزئاوا رویشتباین، لهبری ئهوهی شههوهتم کپ ببیت، زیاتر گری دهگرت. لولیتاش تا دههات جوانتر دهبووهوه، ههرچهنده بالای بهرزتر بووبوو و کیشیشی چوار کیلو زیادی کردبوو، به لام ئهو ههولی دهدا دیمهنی مندالانه ی خوی ساریزیت.

سەردانى ھەموو شوينەكانمان كرد، بەلام راستىيەكەى ھيچمان نەبىنى، چونكە من ئەمرۆ بۆم دەردەكەويت كە لەو گەشتە دوورودریژهماندا تهنیا هیلیکی سیکسی ههبوو، دیمهنی سروشت و کونده جوانه کان تهنیا هیلی سهر نهخشه کهمان بوون رینیشانده رمان بوو بو دوزینه وهی شوینی گهشتیاری، جگه له وهش نه و شهوانه ی که خه وم لیده که و ته وانه ی که نووزه نووز ده کرد.

4

کاتیک گهیشتینه کوتاییی شهقامی ۱۶ی تایر، گهنجیک پیشوازیی لی کردین و کلیل و یادداشتیکی پیداین که ماموستا فهرهنسییه بوی ئاماده کردبووین، کلیله که بو خانوویه کی بوو - به کری بوی گرتبووین و یادداشته کهش له ماموستا فهرهنسییه کهی کولیژی بیردسلیه وه بوو.

بهبی ئهوهی گرینگیی بدات به شوینی نیشته جیبوونه که مان، لولیتا رادیو کهی کرده و و له سهر قهنه فه که راکشا و گوفاریکی کونی گرته دهسته و و دهستی به خویندنه و کرد.

ئه وهی راستی بیت گرینگ نه بوو لام له کوی نیشته جی ده بین، به و پیه کوشه ویسته که م تیدا دیل ده کرد، به لام له ریی گورینه وه که و نامانه ی که له گه ل گاستونی هاوریمه وه ده مانگورییه وه، بو به کری گریش تاپارتمانی کی پیم وابوو بنمیچیکی قرمیدیی سوور و بریقه دارمان بو به کری ده گریت، به لام ئه و خانووه ی به کری گرتبوو هه مان شیوه ی خانووه کونه که ی شارلوت هیز بوو، هه مان ئه و شیوه د لنه گره بوو، ره نگه کان تاریک، ته نانه ت که لوپه لی ماله که و دانانیشی به ماله که ی دایکی لولیتا ده چوو، هه رچه نده ئه م ماله که ره سته کانی نویتر و جوانتر بوون.

بوم دەركەوت ژوورى كتيبخانەكەم لەو مالەدا دريژ بوو، رەڧى دريژ بور لە كتيبى كيميا، چونكە ئەو كريچييەى پيش ئيمە بە كريى گرتبوو مامۆستاى فيزيا و كيميا بوو لە كۆليژەكەدا، بە ھۆى ئەوەى بۆ ماوەيەكى دوورودريژ سەڧەرى كردبوو ئەو مالەيان بە كرى پى دام. خوازيار بووم خويندنگەى كچانى شارى بيردسلى رۆشنبيرييەكى بۆ خوينكارە كچەكان دابين بكات كە تييدا جەستەى كچەكان بە شيوەيەكى سروشتى پيبگەن، بە ھۆى ئەو يارييگە فراوان و خواردنە بر فيتامينانەوە كە بە خويندكارەكانى دەدەن.

به لام گاستون که که مجار قسه ی راست دهرده چوو، هو شداریی پی دام له وه ی کولیژه که خویان بو خویند کاره کانیان کولیژ دیاری ده که ن. بویه منیش گوتم:

- گرینگ نییه به باشی فیر ببی ل**ۆلیتا،** به لام گرینگ ئهوهیه گویزایه ل بی.

ههرچهنده ئهمجارهیان قسهکهی گاستون راست دهرچوو، به لام پیم وانهبوو ئه و کولیژه بتوانیت هه تا کوتایی ئامانجهکهی بییکیت.

بیرم دیت به پیوهبه ری کولیژه که ناوی (برات) خان بوو، له یه که م چرکه ساتدا خوشه ویستیی خوی بو چاوه شینه کانی لولیتا ده ربری، (گاستون)یشی به پیاوه ژیره فه ره نسییه که وه سف کرد، هینده ی پی نه چوو لولیتام راده ستی ماموستا (کورموران) کرد، برویه کی به رز کرده وه، وه کوو ئه وه ی بیه ویت شتیکم فیر بکات و ده ستیکرد به گوتنه وه ی وانه یه کی بوم و گوتی:

- ئیمه لیره گرینگی نادهین بهوهی خویندکارهکانمان ئالوودهی خویندنهوه بکهین، گرینگیش نییه لامان ناوی پایتهختی ولاتهکان بزانن، چونکه کهس نییه ههمووی بزانیت، ئهوهشمان لا گرینگ نییه

هی دریز هی بو هی بو دام. ی بو دنه دنه

میزووی شهره لهبیرکراوهکان بزانن، بهلکوو نیمه گرینگی بهوه منزووی در اینکی کومهلایهتی بو کچان ئاماده بکهین و کار بو دهده یی چوار خالیان ده کهین. ئهوهش بریتییه له بواره کانی (نواندنی میم میانق، سهما، دیالق گ و وادهدانان.) نیمه له بهرنامه کانماندا رووبه رووی راستیه کانی ژیان دهبینه وه، بو نموونه کچه که ت بهم نیزیکانه دهچیته قوناغیکهوه که گرینگی به واده دهدات و گرینگی به جلوبه رگ دهدات له ژوانه کاندا... هند، به ههمان شیوه بو پیوهندیی بازرگانی و سهرکهوتنی بازرگانی، لهگهل کارسازیکی وهکوو تو (به بزهیه که وه) به خته و هریی خویند کار لای من گرنگترین شته.... لۆلیتای كچت له ژيانيكى كۆمەلايەتىي ريكفراودا دەژيت، بمانەويت يان نهمانهویت دهچیته لهفه خانه و کوفی شوپ و ساردهمهنی و سینهما و دىسىكۆ و سىەيران و ئاھەنگەكانەوە. بىگومان ئىمەش لە كۆلىرى بيردسلي بريار لهسهر ئهو جۆره چالاكييانه نادهين بهلكوو كار بۆ ئاراستەكردنى روويەكى چالاكىيان دەكەين و كار بۇ بوونياتنانيان دەكەين، بەلام ئىمە كار بى ئەوەش ناكەين كە يىشت لە كەوانەي خۆر ىكەين و ھەولىش نادەين چاو لە راستيەكان دابخەين، بە كورتى ئىمە هونهری فیرکاری جیبهجی دهکهین، بهر له ههموو شتیکیش گرینگی به پیوهندیی کومه لایهتی دهدهین... بهم شیوهیه و لهگهل ههموو ريزيكمان بق شەكسىپىر و كەسەكانى دىكە، دەمانەويت ئازادىي رەھا بۆ كچەكانمان دابين بكەين، لەبرى ئەوەى نوقمى نيو كتيبه زەرد و كۆنەكانيان بكەين، لەوانەشە ھىشتا ھەنگاوەكانمان كال بىت، بەلام هاوشیوهی دوکتوری گریکان ههست به رییهکه دهکهین... بهریزم! ئیمه بیر له پیوهری ریکخستن و ئهرکهکانی ئهندامیتیی سیستم دهکهین و دهستبهرداری ئهو بابهته زیادانه بووینه، که ههمیشه به

هوى خويندنيانه وه ميشكي كچهكانمان جنيي فيربووني وانهكاني ژياني تبدا نابیتهود، فیری ئه رایانهیان دهکهین که هاوکاریی ژیانی هاوسهریتیان دهکات... مستهر ههمبهرت دهکریت بابهته بهم شنوه بخه ینه روو: کاریکی گرینگه که کچ رؤشنبیریی بالای همیند. بهلام گرینگییه کهی لهوه شدایه که خاوه نمال بزانیت له چ شوینیکی متبه خه که دا سه لاجه که ی داده نیت. تق ده لنی گرینگترین شت بق کم ئەودىه كە رۇشنېيرىيەكى تەندروستى ھەبئت، بەلام بىم نالنى رۆشنبىرى واتا چىيە؟ رۆشنبىرى لە جاراندا، ماناى وزەيەكى زۇر به هیز بوو بق خوده رخستن له وه ی که بازنه یه کی فراوانی زانیاریی ههیه و دهتوانیت له خویندنگه کان زیاتر فیری شت ببیت. به لام دوکتور ههمبهرت دهتوانی درک بهوه بکهیت، که میژووی رووداوه کانی سه ده کانی ناوه راست، بق کچیکی بچووکی ههرزه کار هیچ گرینگیه کی نبیه، له چاو ژوانیکیدا لهگهل هاورییه کهی له رۆژەكانى پشوودا؟... ئىمە ئەمرۇ لەنبو جىھانىكى پر لە بىركردنەوەدا ناژین، بهلکوو لهنیو کومهلیک کهرسته و وشهی بینه زمووندا ده ژین، ئەمەش لە خۇيدا بىمەعنايە، بۇ خاترى ئاسمان! دەبىت كۆشكەكانى يۆنان و ولاتانى رۆژهەلات و ژنه شۆخوشەنگەكانى چ گرىنگىيەكيان بۇ لۆلىتا ھەمبەرت ھەست؟

ئەمە ناوەرۆكى ئەو وانەيە بوو كە بەرىزوەبەرەكە لە بارەى بەرنامەى خويندنگەكەيەوە خستىيە روو، ئەو بەرنامەيەش تۆقىينەر دەھاتە پىش چاوى من، ھەرچەندىشىم دەكرد نەمدەتوانى لە رەوشەكە دلىيا بېمەو، تا ئەو كاتەى كە دوو ژن باسى ئەوەيان بۆ كردىم كچەكان لەو خويندنگەيە كتىبى زۆر بەسوود دەخوينن و چىرۆكى (گەياندنى كچان بە ژيان بە شىيوەى پراكتىكى) تەنيا پروپاگەندەيە بۆ ئەوەى پارەيەكى

زور وهربگرن، چونکه ئهو خویندنگهیه کونه و دهیانهویت دیمهنیکی نویخوازی پی ببهخشن.

ه خاریکی دیکه شده بو و بو نه وه که و خویندنگه به سه رنجم رابکیشیت، له وانه شه بو خوینه ر کاریکی حه نه کنامیز بیت، به لام له دیدی منه وه زور گرینگ بوو. ه کاره که شده به وه بود له به رده ماله که ماندا زهوییه کی پر له چیمه ن هه بوو، مروق له نیو ماله که خویه وه ده یتوانی لایه نیکی خویندنگه که ببینیت، جگه له وه شارامییه کی پیده به خشیم له وه ی له و شوینه وه لولیتا ببینم له کاتی رویشتنی بو خویندنگه، هه ستیشم کرد که چیژیکی زور وه رده گرم له وه ی له ی این وی دوره ی دور بینیک به وانه کاندا یاری هاره کان که له گه ل لولیتادا له کاتی پشووی نیوان وانه کاندا یاری ده که ن

به لام به دبه ختیی من، له یه کهم روزی نیشته جیبوونمدا له و ماله دا، کریکاره کان هاتن و به ربه ستیکیان دانا و له و زهوییه دا بینایه کی گهوره یان دروست کرد و روزبه روز خویندنگه کهم له به رچاو ون بوو.

0

له و شهقامه دا که ناوی تایر بوو، له گه چه که دا هیندیک مال هه بوون باخچه ی سه وز و جوانیان هه بوو، ئه مه ش بووبووه هوی سه رنج چاکیشانی ئه و که سانه ی ده هاتنه گه چه که که وه که و دا در او سینیه کانم به هه ر شیوه یه ک بیت دوور بکه و نه وه که به به به به به به به به که و دا دو و ره فتاری ناخ ق شیان له گه لدا به کار به ینم.

هیندیک جار دراوسیی لای روژناوام له کاتی نوتومبیلشووشتندا باسی دوخی ههنووکهیی دهکرد و منیش ههر به ورتهورت و به رهوشتهوه وهلامیم دهدایهوه، به شیوهیه ک خومم بوی روون نهدهکردهوه که هاورام یان دژی راکهی نهوم. مالی بهرانبهریشمان دوو خانمهماموستای زمانی ئینگلیزیی لی بوو، مسز لیسته جهستهیه کی پر و قریکی کورتی ههبوو، مسز فابیان جهستهیه کی ریکی ههبوو. نهو دوو گهورهکچه زور به کهمی قسهیان لهگهلدا دهکردم، قسهی نهوان ههمیشه لهسهر جوانیی لولیتای کچم و باشیی دهکردم، قسهی نهوان ههمیشه لهسهر جوانیی لولیتای کچم و باشیی (گاستون) بوو.

به لام دراوسییه کانی لای روزهه لاتم، مهترسیدارترین دراوسی بوو، ژنیکی خوهه لقورتینه ر بوو لووتی وه کوو لووتی کونه په پوو خوار بووبوو. بیرم دیت چون به نیگاکانی لولیتای داده مالی؛ له په نجه رهی ژووره که مه وه به گهرمی چاوه پوانی لولیتای خوشه ویستم ده کرد که له خویندنگه ده گه پرایه وه، به چاوی خوم بینیم ئه و قه پره ژنه ناشرینه له پال په پرده ی در ق و له ژیر چه تره که پدا شانی دابوو، (ئه مه له کاتیکدا بارانیش خوشی کردبووه وه)، یه خه ی کراسه که ی لولیتا کرابووه و و کتیبه کانی له باوه ش کردبوو، هه وای ساردیش قاچه پووته کانی سوور کردبووه وه، ئه و سه پری لولیتای ده کرد، ئه و دراوسی ناشرینه به بزه یه کی شاراوه وه هه ولی دا ده نگی خوی نه رمونیان بکات، پی به بزه یه کی شروی کرد:

- ئازىزەكەم كوا دايكت؟ باوكت چ كارەيە؟ پيشتر لە كوى بوون؟ ئەمانە و چەند پرسيارىكى دىكەى لى كرد.

جاریکیان ئه و دراوسی نهخوازراوهم ریّی لی گرتم و به بزهیهکهوه بهیانی باشی لی کردم، به لام من هه لهاتم. دوای چهند روّژیک

نامه یه کی که در بازگه یشت، شیرینی و چهوریی لی ده چورا و پیشنیاری به وه ی کردبوو که پورژی یه کشه م لؤلیتا سهردانی بکات و (نه و کتیه جوانانه ی پیشان بدات که له دایکییه وه بقی ماوه ته وه، باشتره له وه به دریژاییی پورژ و تا نیوه شه و ده نگی رادیو که به به رزی بکاته وه.) ده بوایه زور به ناگا بوایه م له مسز هولیقانی جلشور و چیشتلینه را که گسکیکی کاره بایییشی له کریچییه کی پیشووی بو مابووه وه کاتیک لؤلیتا له خویندنگه دا خواردنی ده خوارد، هیچ مهترسییه کی له وه نه بود که چیشتلینه ره که پرسیاریکی له باره ی ژبانیه وه لیبکات، چونکه هه مان نه و خوراکه م بو لؤلیتا ناماده ده کرد که مسز هولیقان پره ناده ده کرد که مسز هولیقان

به خته و هر بووم به و هی نه و چیشتلینه ره هه ستیکی نه و توی نه بو و بو نه و هی دیقه تی هیندیک ورده کاری بدات، منیش نه زموونیکی باشم هه بو و بو شاردنه و هی شوینه و اری کرده و هکانم، سه رسیسه مه که م به شیوه یه ک ریک ده خست، که ناسه و اری تاوانه ناباو کایه تیبه کانمی تیدا ده رنه که و یت به لام له گه ل نه و ه شدا، ترسی نه و هم هه بو و رو ژیک په له یه که ل نه و ه می باخود له بونه یه کدا قسه له گه ل لولیتادا بکات و شتیک له زمانی لولیتا و بخزیت.

ههمیشه وا ههستم دهکرد که له مالیکی شووشه یی و رووناکدا ده ژیم و له ههر کاتیکدا بیت رووخساریکی خوهه لقورتینه رم له پهنجه رهیه که به ریکه و پهرده که دانه داوه ته و به ئاره زووی خوی شتی زور نامو ببینیت، ئه دیمه نه شق بو ئه و که سانه ی که خوهه لقورتینه رن زور به چیژه به شیوه یه کاماده ن سامانیکی بچووک ببه خشن بو ئه وه ی که دیمه نه بینن.

پیویسته به چهند وشهیه که پهسنی گاستون بده م. هوکاری سهرهکی هاورییه تیم بو گاستون و قهبوولکردنی و ههستکردن به ناراهیی له کهلیدا، بو نهوه دهگهریته وه، که وهکوو سیبه ره بوو بو من و سهباره ت به نهینییه که شم له تهنیشتییه وه نهرخه یان بووم. به ههرحال خو نهو نهو نهینییه کهی منی نهده زانی، هیچ هوکاریکیشم لهبهرده ست نهبوو بو نهوهی نهینییه کهمی بو باس بکهم و دلنیا بم لیی، کهسیکی نهبو بو به وی به هیچ شتیک نهکرد، تاکوو له باره ی پیوهندییه کهمه وه له کهل لولیتادا، پرسیاریکی راشکاوانه بکات و منیش به راشکاوی وه لامی بده مه وه.

گاستون لای خهلک به باشه باسی دهکردم. بهوهش ناوبانگی کهسیکی باشم بهدهستهینا، ئهگهر ئهو مهیله شاراوهکان و دوخی لؤلیتای بزانیبایه، گرینگی پی نهدهدا، تهنیا ئهوه نهبیت هیندیک شتی بو دوون دهکردمهوه و دهیگوت ئهمه کاریکی دووره له دهوشت و هیندیک ئهتهکیتی دروستکهرانهی بو دهخستمه دوو، چونکه ئهو دهیزانی له خهلکی بیردسلی باشتر دهیناسم و لهوان باشتر لیی تیدهگهم.

پیاویکی روشنبیر و روفتارنامو بوو، ههمیشه جلیکی روشی لهبهر دهکرد و بهدهگمهن خوی دهشووشت، بهشی خوارهوهی لهشی به شیوهیه کی بهرچاو گهورهتر بوو لهبهشی لاوازی سهرهوهی، لهگهل ئهوهشدا ههرچهنده روفتاری ناموی ههبوو، به لام به کهسایه تیبه کی ئهفسووناویان دهزانی. خهلک پینی وابوو که بو خوشهویستی خولقینراوه، بهم شیوهیه دراوسییه کان زور نازیان پی دهدا، تهنانه مندالانی گهرهک ههموویان دهیانناسی و ئهویش ناوی سهرجهم

منداله کانی ده زانی و به ناوی خویانه و بانگیانی ده کرد، زورجار منداله کان هاو کارییان ده کرد و باخچه که یان بو پاک ده کرده و و داریان له دارستانه که وه بوی ده هینایه وه، نه وهیش له به رانبه ردا شیرینیی پییان ده دا.

ماله که ی ستودیویه کی فروانی تیدا بوو و وینه ی گهوره ی نه ندری گید و چایکوفیسکی و و نورمان دوگلاس و نیجینسکی گهره که که که هه نجیر و هیرالد دی دابلنیم پروفیسوری چه پ به چاوه ته هه کانی لازانکوی میدوستروون و مارسیل پروستی تیدا هه لواسیبوو، نهمه شروبووه هو کارینک بو نه وه ی دیمه نیکی روشنبیرانه به خوی بدات و که شینکی جوانیشی بو ماله که ی نه خشاندبوو. به لام له بهر چه ند هو کارینک حه فتانه دو و بو سی جاریاری شه تره نجم له که لیدا ده کرد. جاروباریش که نوقمی یاریکردن بووین، گویمان له ده نگی پی جاروباریش که نوقمی یاریکردن بووین، گویمان له ده نگی پی دو و ته کانی لولیتا ده بودی دانیشتنه که دا مه شقی سه ماکردنی ده کرد، به لام گاستون هه رگیز گرینگیی به و کاره نه ده دا به لکوو هه موو هه سته واره کانی ده خسته نیو یاریی که به رووتی و له نیو مه ستی به ده نگی پنی لولیتاش نه ده کرد که به رووتی و له نیو که لوپه له سارده کانی ماله که دا خوی هه لده دا و ده سوورایه و و داده به داده به

هیندیک جار لۆلیتا لیّی ده روانین. کاتیک سه رمان خوار ده کرده وه بو شهتره نجه که، سه یری گاستونی ده کرد که نوقمی نیو به رده کائی شهتره نجه که بووبوو، له ناکاو ده سته سارده که ی بو لۆلیتا دریژ ده کرد بو ته وقه کردن، بیریشم دینت جاریک له نیوان گواستنه وه ی دوو به ردی شه تره نجدا گوتی:

ـ كچەكانت چۆنن؟

پی دهچیت ئه و هینده نوقمی یارییه که بووبیت، وای ههست کردبید لؤلیتا ته نیا یه کی نییه، چونکه ههر جاره و به جلیکی تازه وه دهای هیندیک جار به بیجامه ی پیاوانه وه و هیندیک جار به شورت و جاروبار به مایز و ههندی جاریش به جلیکی ههمه چهشنه وه دهای من پیم ناخوشه دریژه به قسه کردنم بده م له باره ی ئه و مهخلوو ق نهگیه ته وه، که دوای ئه وه بو سالیک سهفه ری ئه ورووپای کرد و له ناپولی به کیشه یه کی نابوته وه تیوه گلا، به لام که س نهیده زانی گاستون رقی له ژیانی ئهمه ریکایه و ههمیشه زمانی دایک زمانی ئینگلیزیی که هیچی وایشی لی نه ده زانی، خوش ده ویست و ماموستایه کی خراپیش بوو، له شوینیکدا ژیانی به سهر ده برد گهوره کان نازیان ده کیشا و منداله کانیش خوشیان ده ویست و ههمو خه لکی هه لخه له باندبو و، به لام من له و باشتر بووم و روشنبیرتر خود، چونکه ئه وه م تیدا ئاشکرا کرد.

٧

ئیستا رووبه رووی ئهرکیکی قیزه ون بوومه ته وه، ئه وهش تومارکردنی دابه زینی ئاستی ره و شتی لۆلیتایه، ئه و چیژه ی که به منی ده به خشی، له ئاست ئاره زووه مه زنه کانیدا نه بوو، ئه وه ی به ده ستی ده هینا بره پاره یه کی که م و حه رام بوو.

له ئاست لۆلىتادا زۆر لاواز بووم و ژیر نهبووم، ئه و كچه قوتابی و ههرزهكاره وای لی كردم بیپهرستم، خواستی من بۆ ئه و رۆژبهرۆژ زیادی دهكرد، ئازارم كهم دهبووهوه و رهگهزی مروّقانهم له

پیوهندییه که دا گرژ دهبووه وه، به لام **لؤلیتا** ئازار و خواستمی زور به خرابی دهقوسته وه و زیادی دهکرد. خەرجىي خەفتانەى ئەو بەرانبەر بە رازىكردنى ھەستەكانم، لە سهره تادا که له بیردسلی بووین، بری ۲۱ سهنت بوو، هیندهی پی مهرد که پشته دو لاریک و پینج سهنت. پیم وا بیت نهوهش بره پهپور پارهیه کی باش بوو، چونکه جوره ها جوری دیاریشم بوی دهکری و پارهیای . گهشت و چوونه سینهما و کرینی شینرینییش له ئهستوی مندا بوو، بهلام له بهرانبهریشدا داوای ماچیکی زیادهم لیدهکرد، یاخود هیندیک به مم المعالق نەدەدا كە كاردانەوەى بەرامبەر بە خەرجىيە رۆژانەيىيەكانى ھەبىت، سازشی زور قورسی ده کرد، کاتیک دهیبینی لاوازم و بهبی ئهو تنکشکاوم و ئارامم لی دهبریت. دهبوو بهسهریدا سهرکهوم لهو کهشه نرسناکهی که تیدا ده ژیاین، ههمیشه مهرج و بیانووی ههبوو بو

جاریکیان ههستی به ئهفسوونیی دهمه ته رهکهی خوی کرد، بویه برخی یه ک باوه شپیاکردنی بز چوار دولار بهرز کردهوه. خوینهری ئازيز! پيمه كهنه، بمهينه بهرچاوت كه له حالهتى ورووژاندن و تيندا پارهی ئاسنم له گیرفانم دهردههینا و دهمکرده نیو دهستی **لۆلیتا**وه، بؤ ئەوەى رەزامەندى بە دەست بىنم.

ئەوەي داواكارىيەكانم جىبەجى بكات.

هەمىشە دواى ئەوەى ويستى خۆمم بەدەست دەھىنا، ھەولم دەدا پاره کانی به زور لیوه ربگرمه وه. لهنیو کتیبخانه و دهفته ره کانیدا بهدوای پارهکاندا دهگهرام بو ئهوهی لیی بستینمهوه. بیرم دیت بۇرئىكيان ٢٤ دۆلارم لە كونىكى ھۆلەكەدا دۆزىيەوە كە لۆلىتا عشاری دابوو، کاتیک لۆلیتا پیی زانی پارهکهی نهماوه، مسز هولیقانی چیشتلینهری به دزیکی قیزهون تومه تبار کرد و گوتی یارهکهی دزیوه.

به لام لولیتا حه شارگه یه کی باشتری دوزییه وه، که من نه توانم بیدوزمه وه، منیش نرخی به خششه کانیم به شیوه یه کی بنه ده داگر تبوو، ئه وه ش له دوای ئه وه ی مؤله تی به شدار یکردنیم له شانوگه رییه کی خویندنگه پی دا، زور به قورسی مؤله ته که به به به خشی، چونکه ئه گهر وام نه کردبایه، ترسی ئه وه مه بوو مایه پووچم بکات، به لکوو له وه ش ده ترسام بره پاره یه کی باش کو بکاته وه و واتر له ده ستم هه لبنت.

پیشم وا نهبوو ئه و منداله خاوه نیگاتیژه، پنی وا بیت به پهنجا دولاره وه بتوانیت خوی بگهیهنیت به هولیوود، یاخود برودوهی و خهونه کهی سینگی، که خهونی ههموو ههرزهکاریکه کارکردن له سینه ما یاخود له شانودا بیهینیته دی، ئهگهریش کارهکهی بو نهچووه سهر، ئهوکات له باریک یاخود مهلهایه ککار دهکات، چونکه ژیان تنیدا ئاسان و خوش دیار بوو، پنی وابوو پر له پیاوی رهسمی و ئوتومبیلی نوی و گهشتی بهر تریفهی مانگهشهوه.

٨

جەنابى دادوەروان:

ههموو ههولیّکم دا بق ئهوهی کیشهی منداله ههرزهکارهکان و کیشهی لولیتاش لهگهل ئهو گهنجانه چارهسهر بکهم، تهنانه تستوونی تایبه ته ههرزهکارهکانم له گوڤاری (بیردسلی ستار) دهخویندهوه، بق

ئەرەى بزانم چۆن رەفتارى لەگەلدا بكەم، بيرم ديت لە گوتاريكدا ie emuliee:

روشەيەك بۇ باوكان: ترس مەخەنە راستگۆيىى كچەكەتانەوە، زۆرى ردری این مهکهن و کاریکی لی قهده غه مهکهن که قورس بیت، پیویسته درک بهوه بكهن كه مندالهكانتان ئهو كاره بهجوان دهزانن، لهوانه به بو ئيوه هیشتا مندالیکی بچووک بیت، به لام مندالی تر وهکوو ئهفسانه و کاریکی خوش دهیبین، بویه ئاره زووی دهکهن و داگیری دهکهن. باوكى ئازيز! تۆ ئىستا پلەيەكى گەورەت لە كۆمپانيايەكدا ھەيە، بىرت

نهچیت تاکوو دوینی تو (جیمی) خویندکاری زانکوی بووی که خۆبەخش كتىبى (جىنى) ھاورىت ھەلدەگرت.

ئەوانەت بىر دىت، دواتر پىت وانىيە ئىستا كاتى ھاتبىت كە كچەكەت (رۆلى خۆى ببينيت) و دلخۆش بيت بەوەى كە گەنجەكانى ھاورىيى بە جوانی بزانن و دۆستايەتىي بكەن؟

بۆچى مامەلەي ميوان لەگەل كچە گەنجەكەتدا ناكەي؟

بۆچى بە قسىەكردن دلخۆشى ناكەى؟ بۆ لەو كۆتوبەندە ئازادى ناكهى؟ تاكوو ئارام بيت لهگهلت.

ئەگەر كچەكەت پىشىلكارىي رىنمايىيەكانى كرد و كارىكى كرد كە رەوشتى تىدا برووشىت لە بەردەم ھاوبەشى تاوانەكەيدا، شىلاوەي توورهبوونت مەرژىنە بەسەرىدا، توورەيىيەكەت بە تەنيا برشىنە بهسهریدا، باشتر وایه خوّت وا دهرخهی لای هاوری گهنجهکانی، که کچی پیاویکی پیره.

ئەمانە بەشىك بوو لەو راسپاردانانەي كە دەمخويندەوە، بەلام ئەو پیاوه پیرهی که دهبی من بم، لیستیکی بن کاره قهدهغهکراوهکان و ريپيدراوه كانى لۆليتا ديارى كردبوو. سهرهتای لیستی شته قهده غه کراوه کان بریتی بوو له ژوانی گهنجان ته نانه ته ته به به ته نیا بیت، یاخود له گهل کچیکی هاوریی، یانیش له که ل که نیم گهنج، یاخود دوو و سی له یه ک کاندا، نه و جوره ژوانانه به سهیرانیکی ته نیا دهست پیده کات، یاخود ناهه نگیکی بچووکی ماره کردن، له کوتاییدا به هه تکی کویی کوتایی دیت، به لام من ریم پیده دا که سهردانی دو کانی شیرینیفروشییش بکات، چونکه له وی له که ل مندالیکی بچووک قسه ده کات، منیش له دوورییه کی گونجاوه و هاو دیریم ده کرد.

له بارهی لهبهرکردنی جلوبهرگی سهماکردنی رهسمییشهوه، بهلینم به لوليتا دا بيريكي ليبكهمهوه، چونكه ئهو منداله و تهمهني تهنيا چوارده سالانه و (ئهو جلانهش جوریکه، کچهکان وهکوو قاز دهردهخات)، به مەرجىك دەبىت منىش بانگهىشت بكرىم و كۆمەلىك خەلكى نيو كومهل نامادهى نمايشهكه ببن، جگه لهوهش ژمارهيه ك خويندكارى زانكوى (بتلهر) ئامادهى نمايشهكه دهبن، بهلام من ههميشه توندرهو بووم و سیستمیکی سهختم بو لولیتا دانابوو و ریم پی نهدهدا لهگهل گەنجىكدا بروات بۆ ئاھەنگىك، ياخود سىنەمايەك و لەنبو ئۆتۈمبىلەكاندا باوەش بەيەكدا بكەن، رنى تەلەڧۆنكردنىشىم پىنەدابوو. ئه و مهرجانهش لولیتای زور تووره کرد و زور خراب ههلچوو. جنیوی زور خرابی پیدام، دهتگوت بو ئهوه ئهفرینراوم که کونترولی توورهييم له دهست بدهم له ئاست ئهو جنيوانهيدا، بهلام بوم دەركەوت كە توورەيى ئەو بۆ ئەوە نەبوو كە وەكوو باوكىك ھىندىك شتى لى قەدەغە دەكەم، بەلكوو مافيكى گشتيم لى قەدەغە كردبوو، بهم شيوهيه بهردهوام بووم لهسهر بهرنامهيه كي ئاسايي، ريم به رەفتارى گونجاو دەدا و وەكوو نەرىتىكى كۆن، بە پىنى ئەم بەرنامەيە کچ زیاتر خوپاریز دهبیت له ههموو بوونهوهرهکانی دیکه، تعنانه در مهام لنم تنده که در سیکسییش بیت.

مارچ مه له لیم تیمه گهن، من دلنیا نیم له وه ی که له ماوه ی زستاندا. پیره ندیی ناته ندروستی له گهل گهنجانی پیس و نامؤدا کردبوو یان نا. ههرچه نده من چاودیریم ده کرد، به لام که لینیش دروست ده بوو، بو نهوه ی کاته که ی به شتی خرابه وه بباته سهر، به لام ده توانم سویند بخوم که نه یتوانیوه کاریکی وا بکات که جنی مه ترسیده کی گهوره بیت.

ههستم به وه ده کرد لؤلیتا ناپاکییه کی جددی له من نه شاردبووه و هه به به وه م ده زانی که گه نجینکی وا نه بوو له ژبانیدا رکابه ریم بکات، له وانه ی که ده ورو خولی لؤلیتایان ده دا، یاخود تووشی لاقه که ریکی لیهاتوو نه بووبوو - له ئوتومبیلیکی وه رزشیدا. نه وه ی من ههستم پی کرد نه و گه نجانه لؤلیتایان تووشی بیتاقه تی ده کرد.

بههرحال. ههستم بهوهکرد که لۆلىتا خەرىکه خۆی لهو نيوهندهدا دهگونجينيت، به شيوهيهک زياتر بوو لهوهی من دهمويست. ههرچهنده من له ژيانی ئاساييی خوّمدا لهسهر راړاييی بهردهوام رانههاتبووم، به لام وامدهزانی که باشترين ههولم داوه بو ئهوهی روّلی باوک ببينم، ههموو روّژيک بهر له روّيشتنی لۆليتا بو خويندنگ به شهپوليک؛ گويرايه لی و گرينگيدانم به لۆليتا پيشان دهدا، چونکه لۆليتا پيي خوّش دهبوو، دوای ئهو دهچوومه سهر جی ساردهکهی و رادهکشام و رووداوهکانی روّژی پيشووم دههينايهوه بهرچاوم و تهماشای روّلی خوّمم دهکرد، هينديک جار وهکوو باوکيکی ئاسايی رهفتارم لهگه لدا دهکرد و بو سهيران و سينهما و چيشتخانه و کتيبخانهم دهبرد و وهکوو باوکيکی له تهنيشتيه وه ريّم دهکرد.

به هاورییه کانی ئاشنا بووم که ههمیشه ئاره زووم ده کرد بیانناسم، به لام به پنی پیشبینییه کانی من نه بوون، تربال کچیکی شهرمن و شیوه یه کی ناریکی هه بوو و چاویلکه یه کی پزیشکیی له چاو ده کرد. لیندا هۆل م ناسی، پاله وانی تینس بوو له کولیژه که دا، گرمانم هه بوو که پهرییه کی هار بیت، به لام له به ر چه ند هرکاریکی نادیار سه درانی ماله که ی نه کردم، براده ره کانی دیکه ی لۆلیتا که سانی ئاسایی بوون، جگه له ئیما روزون که ده گهیشته ئاست پاکیی پهرییه هار و جوانه کان، پیشتریش په نابه ربووه له فه ره نسا و له لایه کی تریشه و نموونه ی کچیکی باش بوو، جوانییه کی زور ئه وه ی نه بوو، به لام بو چاوی که سانی پسپور ئه ندامه ئه فسووناوییه کانی هه رزه کاریی دورده که و تروه که و رووخساره مندالانه و چاوه ده و الووه کانی و روومه ته به رزه کانییه و هرو، قره سووره که ی هاوشیوه ی نه رمیی قری لۆلیتا بوو. رووخساری به که سیکی هاژاوه گیر نه ده چوو.

هیندیک جار به فه پهنست قسه م له گه ندا ده کرد، لزلیتاش توو په دهبوو، ئه و کات هیشتا لزلیتا پهوشتی پاک بوو، به لام به هن ک خویندنگه وه فیری و شه ی بازا پی بووبوو، جاروباریش ئه و و شه بازا پییانه ی به ده مدا ده هات. به لام به داخه و ه، به هن کاریکی نادیار، لزلیتا ئه و کچه فه په ده مدا ده های به لیستی هاو پیه کانی سریوه، به په لوه ی کن من چیژ له هاو پیتیکردنی و هربگرم (مامی ئه و کچه ملین نیریش بوو.) من چیژ له هاو پیتیکردنی و هربگرم (مامی ئه و کچه ملین نیریش بوو.) پی ده چیت خوینه بر بزانیت بزچی گرینگی به وه ده ده مه په په په ده وروبه ری لزلیتا بن، چونکه هه میشه بیرم له وه ده کرده وه که ده وروبه ری لزلیتا بن، چونکه هه میشه بیرم له وه ده کرده وه که

پهکیکیان وهکوو یه ده گه نیزیکم بن، یاخود وهکوو نهو جوره خه لاتانه م ده زانی که به ناچاری و هری دهگرین.

بق ماوهیه کیش ههولم دا هه سته کانم له گهل مؤنا داهل دا سهرقال بکه م، که چه ند جاریک سهردانی ده کردین، به تایبه تی له وهرزی به هاردا نه و کاته ی لؤلیتا کاری نواندنی زور له لا گرینگ بوو. پرسیاری ئه وه م ده کرد ئایا لؤلیتای فیلباز و مه کرباز تا چه ند نهینییه کانی لای مؤنا در کاندووه، چونکه به نرخیکی زور گرانبه ها پیوه ندییه کی سوزداریی مؤنای به وردی بو ئاشکرا کردم که له گهل زهریاوانیکدا له گوشه یه کی که ناری زهریا پیکه وه ده بن.

لۆلىتا تايبەتمەندىيەكى ھەبوو، ئەو ھەمىشە كەسانى نهىنىپارىزى دەگرتە خۆى، ھاوشىيوەى مۇنا كە جلىكى شىك و پارىزراوى لەبەر دەكرد و وەكوو مىيىنەيەك ژبانى دەگوزەراند، مەزاجىكى خراپى ھەبوو، جارىكيان گويم لى بوو بە لۆلىتاى گوت كە تەنورەكەى، لەسوفى پاكىزە چىراوە، بەلام مەبەستى مۇنا لەو قسەيە ئەوە بوو، كەھىچ جۆرە پاكىزەيەتىيەكى تىدا نىيە، جگە لەو تەنوورەيە.

خاوهن دهنگیکی گر و ورووژینهر بوو، چاوهکانی له رهنگی عهنبهر بوو، قژه رهشهکهشی کرابووه پرچ، دهستهکانیشی دهلهرزین، توانیم هیندیک زانیاریی شاراوهی لۆلیتای لی وهربگرم له خویندنگه.

روژیک لهگهل لولیتادا هاتبوو بو مهشقکردن- لهسهر شانوگهریی (مهشقکردنی پلنگ)ی شهکسپیر. ئهوکات لولیتا له مال نهبوو و دانیشتم و لهگهلیدا دهستم کرد به قسهکردن و به شیوهیه کی ناراسته و خو پرسیاری پیوهندییه کانی لولیتام کرد لهگهل گهنجه کاندا، به نیگای ژنیک که دهزانیت چون پیاوی پی دهورووژینیت وهلامی دامه وه:

د له راستیدا لؤلیتا گرینگی به گهنجه بچووکهکان نادات، ئهودی راستی بیت من و لؤلیتا رکابهری یهکین و ههردوکمان ویگهری قهشهمان خوش دهویت.

زور پیکهنیم به و قسه یه، چونکه قسه کانی وه کوو نوکته یه پیم گهیشت، ئه و پیاوه ی که باسی ده کرد پیاویکی زور ناشرین بوو و چه نه ی وه کوو چه نه ی ئه سپ بوو، هه میشه به باسکردنی یادگارییه کانی سویسرا مروقی بیزاری ده کرد.

مؤنا داهل خوی راست کردهوه و گوتی:

- ئۆھ لۆلىتا شەكرە... جوانە!

لهگهل ئه و قسه یه دا جاریکی تر خوی ریک خسته وه و له سه رده فی کتیبخانه که کتیبیکی هه لگرت و به جددییه تیکی ساخته وه پرسیاری رای منی کرد، له باره ی نووسه ری ئه و کتیبه وه پرسی و به کورسییه کهی خوی لی نیزیک ده کردمه وه، تا ئه و راده یه ی که ده متوانی بونه ناورووژینه ره کهی له بنیشته که ی جیا بکه مه وه، لیره دا و له ناکاو بیرم له شتیکی کرده وه: تو بلینی لولیتا پیلانیکی بو ئاماده کردبیتم له گه ل موناد اا ئه گه ر ئه و کاره ی کردبیت، ئه وه سه ره تا یه باشی بو نه کردو و م

له دوای ئه و بیرکردنه وهیه خوّم له نیگاکانی موّنا دور گرت که به به ده وام تیشکی ده خسته سهر روو خسارم، بابه تی ئاخاو تنه که به ره و ئاراسته یه کی ئه ده بییانه گوری، هینده ی پی نه چوو لوّلیتا ها ته ژووره و به نیگایه کی سارد و توّمه تبار کردنه و دایمالیین، بوّیه خوّم کشانده و ه و به ته نیا جیّیانم هیشت.

هیندیک جار که **لۆلیتا** سهرقالی ئامادهکردنی ئهرکهکانی خویندن دەبوو، بە نىمچەرووتىيەكەيەوە رادەكشا و سەرى قەلەمەكەى دەمرى و لاقه کانی به رز ده کرده و و له سهر جیده ستی کورسییه کان دایده نا، لهو كاتانهدا دهستبهرداري ههموو ويقاريك دهبووم و ههموو ناكۆكىيەكانم لە بىر دەكرد و غروورى خۆشمم وەكوو پياوىك لە دەست دەدا و لەسەر چۆكەكانم دەخشكام بۆ لاى كورسىيەكە، ئەويش بە نىگايەك وەكوو ئەوەى نىشانەى پرسىارى لەسەر بىت تووره دهبوو و دهیگوت:

ـ ئۆھـ.. بەسە!

ئەو كە ئەو قسىەيەى دەكرد ھەرگىز بۆ جارىكىش تەنازوولى نەدەكرد و بروای بهوه نهبوو که ههمیشه بهبی ئهوهی پلان دابریژم ئارەزووى ئەوە دەكەم دەموچاوم لە توپى جلەكانىدا نوقم بكەم و باوهش به دهسته نهرمه کانیدا بکهم و روومه تم بدهم له روومه تی و چاوهكاني ماچ بكهم.

له و ساتانه دا به بیزاری ده ربرینه وه دهیگوت:

- تكايه ليم گەرى، بۆ خاترى مەسيح.

منیش له زهوییه که هه لده ستامه و و بیزاری و ناره زایه تیم له رووخسارمدا پیشان دهدا، به لام من گرینگیم به وه نه دهدا، چونکه دەمزانى وەكوو ئەژدىھايەكى درندە وام.

دهكريت لهو رووداوانه گهريم و له چيرۆكهكهم بهردهوام بم.

له سهرهتای مانگی دیسهمبهردا، مسز برات بهریوهبهری خویندنگهکهی لولیتا بانگهیشتی کردم، من دهمزانی له ماوهی رابردوودا نمرهکانی نزم بوونهتهوه، به لام بهرلهوهی خوّم دلنیا بکه که ئه و بانگهیشتکردنه بو لاوازبوونی ئاستی لولیتایه له خویندن، جوّرهها هوّکاری دیکهی ناخوّش و مهترسیدارم هینایه بهرچاوی خوّم، ناچار بووم به خواردنهوهی هیندیک مهی بویری به خوّم بده و بروّم بو دیداری بهریوهبهرهکه، به لام ترس قورگمی وشک کردبوو، ئه و بهریوهبهرهش ژنیکی قهبهی لووتپان و چاوبچووک بوو، چاویلکهیهکی ئهستوریشی له چاو بوو، پیشوازیی لی کردم و چاویلکهیهکی ئهستوریشی له چاو بوو، پیشوازیی لی کردم و ئاماژهی بو کورسییهکی ساده کرد بو ئهوهی دابنیشتم، ئهویش ئاماژهی بو کورسییهکی جوان و گرانبهها دانیشت، به بزهیهکهوه تهماشای کردم.

کاتیک رووی کرد بهولاوه، ههستم کرد ئهو بهریوهبهره دهیهویت باسی شتیک بکات، به هنری شهرمهوه نازانیت چون دهست پی بکات، چاویلکه که ی به تهنووره که ی سری، بو دواجار بهبی ئهوه ی سهیری من بکات گوتی:

- مستهر هیز با پرسیاریکی وشکت لی بکهم، تق باوکیکی ئهورووپیی ستایل کونی، وایه؟
- نەخىر، ستايلى من كۆن نىيە، بەلام لەوانەيە من كەسىكى خۆپارىز بم.

خۆى رىك خستەوە و ئاھىكى ھەلكىشا و ھەردوو دەستى لە يەك گوشى، وەكوو ئەوەى بىەويت بابەتىكى قوولم بە شىيوەيەكى راسته و خو له گه لدا باس بکات، چاوه شینه کانی به تیژی تاراسته ی من کرد و گوتی:

کرد و سالی مندالیکی رؤحسووکه، به لام پی دهچیت قوناغی پیگهیشتی سیکسی، تووشی ته نگیی کردبیت.

منیش سهرم دانهواند گوتم چی به من دهکریت.

مسز برات له قسه کردن به رده وام بوو. دهسته کانی که چه ند په له یکی پیوه بوو، له کاتی قسه کردندا رایده وه شاند، (پی ده چوو په له کان په هنی نه خوشیی جگه ره وه تووشی بووبیت) گوتی:

. لۆلىتا هىشتا وەكوو بەكرەيەك لە نىوان بىگەيشتنى (كوم و زىدا) دىت و دەروات.

. ببووره، تینه که یشتم، گوتت چی؟ چ ناوچه یه ک؟

. پیم وایه ئیستا لایه نه فروووپیه کونه که ته ده کات، نه وه مهبه ستمه، هه سته بایه لوژی و بایسکولوژییه کان تیکه نه نهووه و یه کیان نه گرتووه له لولیتادا، به لام کچیکی جوان و ژیره، هه رچه نده که سیکی گوینه ده ره، بویه نمره کانی به رده وام له لاواز بووندایه، مسته ره یز ده مه ویت پرسیاری نه وه بکه م...

قسه کانی بری و خوّی وا پیشان دا که بیر ده کاته و دووباره گوتی:

ده کات و زور به توندوتیژی مامه له له گهل ماموستا کورامانتدا ده کات، راپورتیکم به دهست گهیشتووه له لایه ن ماموستای ده کات، راپورتیکم به دهست گهیشتووه له لایه ن ماموستای سهرپهرشتیاریه وه، تییدا ده لیت لولیتا به هاوبه شیی له گهل هاو پیه کانیدا گورانیی باش ده لیت، به لام خهیالی ده روات، قاچ لهسه ر قاچ داده نیت و قاچی چه پی له گهل ئاوازی گورانییه کاندا ده له رینیته وه

و وشهی بازاری به کار ده هینیت، له ماوه ی حه فته ی رابردوودا به رده وام وه نه وزی داوه و له نیو پولدا بنیشت ده جویت، به لام هیشتا ده ستی نه کردووه به کروشتنی نینوکه کانی، ئه گهر ئه وه شی کردبا له گه ل شیوازی گشتی لولیتادا ده گونجا، به شیوه یه کی زانستییانه نه وه ده گهیه نیت که لولیتا له قوناغی سووری مانگانه دایه، لولیتا شیستا سه ر به هیچ ئایین و مه زهه ب و کلیسایه ک نییه.

قسه که ی له ناکاو بری و گوتی ئه وه ش له پسپوریتیی که سدا نییه و کاری خودایه.

- مستهر هیز ئهگهر بگهریینه وه بر بابهتی راپورته که شتی دیکه شی تیدایه، وهکوو: خهون به هیندیک شتی تایبهته وه دهبینیت، ئارهزووی گالته کردنی هه یه و به لیهاتوویی که تن ده نیته وه، له توانایدایه له پالهوانی تینس بباته وه، ئهگهر هینده خهریکی کاری نابه جی و نامو نهبیت، ته نانه ت ماموستا سهرپهرشتیاره کهی لولیتا ناتوانیت ئه وه بسه لمینیت که لولیتا خاوه ن کونترولیکی تایبه تبی هه لپوونه کانیه تی بیان نا ماموستاکه ی ده لیت لولیتا ناتوانیت هه سته کانی و یان ناده و به کرده و ه گوزارشت لی بکات.

له ههمووی گرینگتر ئهوهیه، رای گشتی ئاماژه بو ئهوه دهکات که لولیتا ههرچهنده تهمهنی ۱۰ سالی تیپه اندووه، به لام گرینگی به لایهنه سیکسییهکان نادات، به لکوو ههول دهدات ئهو زانیارییانه بشاریته وه، بو ئهوهی نه زانیی خوی په رده پوش بکات.

منيش گوتم:

- ماموستا! لوليتا تهمهني ١٤ ساله.

گوتى:

- گریمان چوارده ساله، هیچ له بابه ته که ناگوریت، چونکه نیمه لیره دا بروامان به شیوازه کانی تیگه یاندنی ههرزه کاره کان نییه له بابه ته سیکسییه کاندا، ئیمه بروامان به چونیتیی ئاراسته کردنی خویند کاره کانمان هه یه له ژیانی دایکایه تی و هاوسه ریتیی سه رکه و توودا.

به رای ئیمه لۆلیتا دهتوانیت پیشکهوتنیکی نایاب به دهست بینیت، به مهرجیگ ئهگهر بیر و میشکی بخاته سهر خویندنه کهی، چونکه لۆلیتا خاوهن تایبه تمهندیی خویه تی و گهمژه و بیناگا نییه، ئیمه پیمان وایه دو کتوری خیزانه که تان وانه یه ک له باره ی راستییه کانی ژیانه وه بولیتا بلیته وه، دو وهم ریخی پی بده هاورییه تیی برای هاوری کچه کانی بکات له یانه ی گهنجان و له مالی باوکی کچه کاندا.

ـ دەتوانىت پىشوازى لە گەنجان بكات لە مالە جوانەكەماندا.

به هیواین ئه و کارانه بکهی، چونکه کاتیک لیپرسینه وهمان لهگه لیدا کرد، ره تی کرده وه هیچ شتیک له بارهی ماله وهی خوی ئاشکرا بکات، به لام ئیمه پرسیارمان له هاورییه کانی کردووه و پیمان وایه ریگری لی نه کهی له به شداریکردنی شانوگه ربی (راوه دوونانی فالچیه کان) دا، چونکه له کاتی تاقیکردنه وه کاندا به لیهاتوویی روّلی په ربیه بچووکه کهی بینی، خوش حالیشم پیت بلیم که نووسه ری چیروکه که به هاردا سه ردانمان ده کات، له وانه شه ئاماده ی پرو قه کانیش بیت، مه به ستم ئه وه یه له وه تیبگه ی که به شداریکردن له م جوّره مه به ستم ئه وه یه دوه له یاریکردن و خوشیی گه نجان.

- من ههمیشه باوکیکی تیگهیشتوو بوومه. - بیگومان، بیگومان، به لام ماموستای پولهکهی - که منیش هاورام لهگه لیدا - ده لیّت: لولیتا کوبیرکردنه و هیه و دەركەيەكى دەست ناكەرنىت لى دەربچىت، ئەو گالتە بە ھاورىيەكانى دەكات كاتىك ژوانى پاك لەگەل گەنجان ساز دەكەن.

مستهر هیز با پیکهوه بیری لی بکهینهوه، ئهم منداله چییهتی؟ د لهبهر چاوی من کهسیکی زور سروشتی و بهختهوهر دیاره.

که نه و قسه یه م کرد، هه ستم کرد نه و قسانه ی کردنی و هکوو ریخوشکردنیک بوو بق نه و ه ی په رده له سه ر نابروو چوونه که لاببات، پیم وابوو نه وان نهینییه که م ده زانن.

مسز برات گوتی:

- ئەوەى نىگەرانم دەكات، مامۆستاكانى لۆلىتايە و ھاورىيەكانىشى بە شەرانگىز و ياخى دەيبىن، ئارام نىيە بە دۆخەكەى، وەكوو زىندانىكراوە، ھەموان پرسيارى ئەوە دەكەن بۆچى درايەتىي لۆلىتا دەكرىت لەوەى ئەو خۆشىيانە بىينىت كە بۆ ھاوتەمەنەكانى رىپىدراوە. دەمەرىت ئەوەيە رىيى بى بدەم يارىي سىكسى بكات؟

که ئهو قسهیهم کرد زؤر ههستم به شهرم کرد.

ئەويش بزەيەك دەمى كردەوە و گوتى:

- بینگومان من پیشوازی له چاکسازییه شارستانییه کان ده کهم، به لام من مهبهستم ئه وه نهبوو به شیوه یه کی پاسته و خونکه ئاهه نگ و سهما و نواندن و بابه ته کومه لایه تبیه کان و چالاکییه کانی تر، له پووی هونه رییه و (یاریی سیکسی) نیین، به تایبه تی له کولیژی بیر دسلی، کچان له ژیر چاودیریدا چاویان به کوران ده که ویت، ئه گهر مهبهست ئه و کاره بیت رینگری له لولیتا ده که یت!

- باشه ئەوەى دەتەويت با ببيت و بەشدارى لە نواندنەكەدا بكات، بەلام بە مەرجیك كچان رۆلى كوران ببینن.

من سهرسامم به هونهری گفتوگوگودنهگهند. این دهچید بیروکه که ته مسز گولد خوشحال بکات که سهریه رشتی نواندنه که ده دوندنه که بیروسی با باسی بابه تیکی تاییه تر بکین، چونگ نیمه له ده کات به من بوونه و هریکی زور راشکاوم، دابونه ریت هه و دابوت ر. ده زانی خویندنگه که مان کچی باشترین خانه واده کانی تیدایه، پیمان باشه پاریزگاری له پیوهندییه کانیان بکهین، به لام لؤلینا دوخه کهمان باسه با ده کات و وشه گه لینک به کار ده هینینت، تو به هوی نه و می بیانیت ههر لینی تیناگهی، ده ته ویت بانگی لؤلیتا بکهین و باسی کیشه کهی له گه لدا بكه ين، نه خير ده زانم تو ئه وه ت ناويت، چير و كه كه ش ئه وه يه، لۆلىتا چەند وشەيەكى زۇر ناشرىنى نووسىيوە، دوكتۇرى خويندنگەك پنی گوتم که نهو وشهیه وشهیه کی مهکسیکیی بازاربیه و مانای (ئامیری میزکردنه)، لۆلیتاش ئهو وشهیهی لهسهر چهند کورسییه ک نووسى كە لەلايەن مامۇستايەكەوە بەسەر خويندكارەكاندا دابەش کرابوو، ویستمان بز ماوهی یه ککاتژمیر سزای بدهین و له دوای تەواوبوونى كاتى خويندنگە رينى بى نەدەين بگەرىتەوە بۇ مال، بەلام بەمەرجىك ئەگەر تۆ بتەرىت.

. نهخیر نامهویت بخریته ژیر سیستمی خویندنگهکانهوه، به لام که هاته وه بو مال خوم ده زانم چون سزای ده دهم تاکوو چیتر نهو ره فتارانه دووباره نه کاته وه.

به لی ئه و کاره بکه (له و کاته دا له سه ر کورسییه که ی هه ستا) ئه گه ر زانیمان دۆخی لۆلیتا باش نه بو ئه وه جاریکی تر کو ده بینه وه و ره وانه ی دو کتور (کاتلز)ی ده که ین بو ئه وه ی ده روونشیکارییه کی بو بکات.

كاتيك گويم له و قسانه بوو، له دلّى خوّمدا گوتم: - ئايا پيويست دهكات ئهم ژنه ناشيرينه بخوازم تاكوو بيخنكينم؟ ژنه ناشيرينه كه بهردهوام بوو له قسهكردن و گوتى:

لهوانهیه دوکتوری خیزانه کهی ئیوه به پیویستی بزانیت، پشکنینیکی
 جهستهییی رۆتینیی بۆ بکات، لۆلیتا ئیستا لهگهل کچه خویند کاریکی
 تردا له پۆله که له سزادایه، برۆ بیبینه باشتره.

چوومه پۆلەكەو، بىنىم لۆلىتا دانىشتووه و كتىبىك لە بارەى نواندنەوه دەخوينىتەوه و كچىكى ملرووتىش لە بەردەمى دانىشتووه، رەنگى قۋەكەى پلاتىنى بوو، ئەوىش سەرقالى خويندنەوه بوو و زۆر قوول بوبووەوە لە خويندنەوەكەيدا، ئاگاى لە جىھانى دەرەوە نەمابوو. لە تەنىشت لۆلىتادا دانىشتم و قۆپچەى چاكەتەكەم كردەوە و پىم گوت كە رازىم بەشدارى لە شانۆگەرىيەكەدا بكات و ٢٠سەنتىشم پى دا، تەنيا لەبەر ئەوەى ئەو دەستەيم لەۋىر مىزەكەوە بۆ درىپ بكات كە دەباشىر و حبر پىسى كردبوو، ھەرچەندە ئەوە كارىكى گەمۋانە و سەرەرۆيىيانە بوو بۆ من، بەلام لە دواى ئەو ئازارەى لە دىدارى ئەو بەرىۋەبەرە چەشتم، ناچار بووم ئەو دۆخە چاك بكەمەوە، چونكە بەرىزانى جارىكى تر ھەلى وام لەگەل لۆلىتادا بۆ نارەخسىت.

14

له حهفتهی سهری سالدا لۆلیتا تووشی ههوکردنیکی توندی سینگ بووهوه و له جیدا کهوت، پزیشکهکان رایان سپاردم حهفتهیهک له جیدا بیهیلمهوه. له سهرهتادا پلهی گهرمیی زور بهرز بووهوه، به شیوهیهک پیم قورس بوو بهرگری له خوشییه پیشبینینهکراوهکان

بکهم، خوشی له باوه شکردنی ل**زلیتا**دا که وهکوو ئاگر دهسووتا، تا و کوخین و ئاهه کانیش له نیو باوه شمدا.

کاتیک ته ندروستی باش بووه وه، ئاهه نگیکم بنری ساز کرد و هیندیک گه نجم بانگهیشت کرد بنری و پی ده چیت هیندیکیش سهرخوش بووبم، کاتیک هاورییه کانی هاتن و به شدارییان له رازاندنه وهی ژووره که دا کرد و گورانیی سه مایان هه لبژارد.

دهبوایه وهکوو باوکیک خوّمم بکشاندایه و ریّم به کچه کهم بدابا که یاری بکات و خوّشی ببینیت، به لام نهمتوانی، ههر جارناجاریک و بو بیبایه خترین هوکار سهیریم دهکرد. بهههرحال، ئاههنگه که سهرکه و توو نهبوو، یه کیک له سی براده رهکهی ئاماده نهبوو، به لام دوو گهنجی زیاده هاتبوون.

دوای رؤیشتنی بانگهیشتکراوهکان لۆلیتا هاواریکی جارسبوونی کرد و لهسهر کورسییهکه ههردوو قاچی دریژ کرد و ماندوویی و وهرزبوونی دهرخست و سویندی خوارد که ئهو گهنجانهی هاتبوون ناشیرینترین گهنج بوون که له ژیانیدا ناسیونی.

ئەو قسانەى بەو گەنجانەى گوت، منى زۇر دلخۇش كرد، لە بەرانبەردا تىنسىيكم بۆى كرى.

14

کاتیک به هار هات، لزلیتا وه کوو شیت حه زی به نواندن و شانو ده کرد، منیش رقم له شانق بوو، به شتیکی سه ره تایی و کون و بوگه نم ده زانی، پیم وابوو میراتی ریوشوینه کانی سه رده می به ردینه، ته نانه ته هه رچه نده به لیه اتوویییش ئه و ده قه نووسرابا.

له کاتانه دا کارم بو ئه رکه ئه ده بییه کانم نه ده کرد، گرینگیم به خویندنه وهی ته واوی ده قبی شانوگه ربی (راوچییه ئه فسووناوییه کان) نه دا، که شانوگه ربیه کی کومیدی بوو و لولیتا رولی کچی جووتیاریکی تیدا ده بینی، زورترین بوچوونی من ئه وه بوو که تیکه له یه کی بیبایه خ.

لۆلىتاش شىوازى جوانى ھەبور بۆ پىكەرەلكاندنى دەستە درىژەكانى و چارى دادەخست و تكاى دەكرد كە ئامادەى راھىنانى نواندنەكەى نەبم.

رفرژیکیان له مانگی ئاداردا (لق)م بینی، پاسکیله که ی له رفر بر باخچه که مان دانا و دهستی گرت به دره خته که وه، زور تیک چووم و کاری تی کردم، به شیوه یه کی و امزانی هه موو ئازاره کانم له ناو ده چیت، گوتی: ناوی ئه و هوتیله ت بیر دیت، به لی تو باشی ده ناسی. (لایه کی لووتی خوی خوراند،) ئه و هوتیله ی که تیبدا لاقه ت کردم، ناوی راوچییه ئه فسووناوییه کان نه بوو ؟ (قسه که ی له سه ر بابه ته که لابرد و ده ستیکی له دره خته که دا و پیکه نینیکی قوول و به هارانه ی کرد و به ره و شه قامه که رویشت.)

14

له کاتیکدا موسیقاش به شیکه له شانو و مهیله کانی لولیتا، ریم پیی دا له حه فته یه کدا دوو جار لای ماموستایه کی گهوره کچ وانه ی تایبه ت بخوینیت.

ئیوارهیه کی هه ینی بوو، له کوتاییی مانگی (مایق) دا، له ژووره که دا له گهل گاستون یاریی شه تره نجم ده کرد، زهنگی ته له فون لیمی دا و

وه لامم دایه و ه، ماموستای پیانو که ی لوّلیتا بوو، پرسیاری ئه وه ی کرد ئایا لوّلیتا روّژی سیشه ممه دیّت بوّ وانه که ی، یاخود وه کوو سیشه ممه ی رابردوو نایه ت و نهم ئیّواره یه ش ئاماده ی وانه کان نه بووه.

خوینه ر ده توانیت و ینای حالم بکات، دلم فری و میشکم تیک چوو و ههولیشم دا لهبه رده مگاستون خوم تیک نه ده م، که ئه مجاره یان توانی له شه تره نجه که لیم بباته وه. گاستون به دلخو شییه وه رویشته وه منیش به دوای لولیتادا گه رام، بینیم له سه رمیزی متبه خه که دانیشتو وه، سه رقالی خواردنه و چاوی بریوه ته ده قی شانوگه ریبه که و کار بو ئه وه ده کات ده قه که ی لهبه ربکات، که هه ستی کرد من له و یم چاوه کانی به سوزیکی ئاسمانییه وه به رز کرده وه، پیم گوت بوچی نه چوویت بو و انه کانت؟ دلو په ئاره قه یه کی نه کرد و ته نیا به وه نده ی گوت که مندالیکی خرابه و نه یتوانیوه به رگری له خوشیی ئه وه نده که بکات و کاتی وانه ی پیانوکه ی به راه ینانی شانوکه له شانوگه ریبه کی گشتیدا له گه ل مؤنادا ته واو کردووه.

به پهله تهلهفونم بو مالی مونا کرد، دایکی وه لامی دامهوه و به کوریکی هاوریی مونای زانیم و هاواری کرد:

- مۆنا! رووى له تەلەفۆن تۆي دەويت.

مؤنا بهبی ئهوهی بزانیت که ئهو نیم ، به پهله دهستی کرد به گلهییکردن له رووی، منیش خیرا قسه کهم پنی بری و که سایه تیی خوم ناساند و پرسیارم لی کرد ئهوهی لۆلیتا باسی ده کات راسته، به زمانیکی زور ساده و شیوازیکی سیکسییانه وه وه لامی دایه وه:

به نرمانیکی زور ساده و شیوازیکی کاریکی خرابم کرد و زور داوای لیبووردن ده که م... هند.

تەلەڧۆنەكەم دانا و چوومەوە ژوورى دانىشىتنەكە. خۆمم دەخواردەو، لۆلىتاش لەسەر كورسىيە بزۆكەكە دانىشتبوو و كەزىيەكانى لە مەك جیا کردبووه وه، نینو که کانی ده خوارد و به نیگایه کی قورس و چاوی خهوالوو و بىدلهوه سهيرى كردم و لاقه رووتهكهى خسته سهر شویندهستی کورسییه که و به لای چهپ و راستدا دهیهینا و دهیبرد. لهو چركهيهدا بوم دەركهوت لۆلىتا چەندە گۆراوە، به بەراورد لەگەل دوو سالی بهر له ئیستا، ئاخق له ماوهی ئهم دوو حهفتهیهی رابردوودا وا گۆرا؟ له رووخساریدا سۆزیکی ئەفسانەیی دیار بوو. به لام ئه و سۆزه كارى تىنەكردم، له و كاتانهدا توورەيى و رارايى و غیرهکردنم کو کردبووهوه، تهمی شههوهتم وهکوو دووکهل لهناو چووبوو، هیچ شتیک لهبهر چاوم نهمابوو، جگه له ترسیکی توقینهر. به لن لۆلىتا گۆراوه، شىرەى ئىستاى لە شىروەى خويندكارىكى ناوەندى دهچینت، جلوبه رگی فه رامو شکارانه یه و ئاره زوویه کی بازاریی ههیه و مكياژى هەرزانبەها بەكار دەهينيت و به پەنجەيەكى پيسەوه رووخساری تیکدهدات، هیچ گرینگی بهوهش نادات که مهعجوون و بودره بهر دهموچاوی بکهویت.

بیرم دیّت جاران وردهخال پروخساری دهنهخشاند، کاتیّک سهریم بق لای ئهژنوم وهردهسووپاند، ئیستاش سوراویکی دهستکردی ئهستوور پروخساره پاکهکهی دایوشیوه.

کاتیک لۆلیتا له ئیقاعی دهنگمدا توورهبوونهکهمی ههست پیکرد، لاقه جوانهکهی داگرت و به کراسهکهی دایپوشی و خوّی کو کردهوه، به لام چاوی به جیگری برییه ناو چاوم، چاوهکانی سوور بووبوون بو ئهوهی له درّم بوهستیتهوه، شیوهی ئهوهی پیشان دهدا که ئهو

لۆلىتا بى دايك و باوكە، ئامادەيە دەسەلاتدارانم لى ئاگادار بكاتەوە، بهبی ئهوهی خوی سزا بدریت.

ههرچهنده له کاتی توورهبوونهکهشمدا بهوهم دهزانی که چهند بیمیشک و شیتم، به لام نه متوانی تووره یییه که م کونترول بکهم، که بینیم به و شیوهیه رووبه رووم بووه ته و دهموچاوی به بزیه داپؤشراوه و سووراویی لیّوه کانی رهنگی ددانی سوور کردووه، به شيوهيه ک نه ک به 'مونيک'ی سيکسفروش دهچوو، به لکوو به قەحبەيەكى ھەرزەكار دەچوو كە ماوەيەك بەر لە ئىستا لە قەحبەخانەيەكدا لەگەلى بووم؛ كچيكى بچووك بوو، بەلام بەرلەوەى من هەلىبژىرم كەسىك پىش من لەگەلىدا بوو، رىك هاوشىنوەى ئەو ديمهنه هاته بهرچاوم.

وینهی بیرهوهرییه کانم له میشکی خوّمدا لابرد و لوّلیتا به بیزارییه وه گوتى:

ـ فهرموو قسه بكه، دەرئەنجامى ليكۆلينهوهكەت به دل بوو؟

- بەلى، بەلام گومانم لەوەيە كە ھەردووكتان ئەم پىلانەتان بۆم دارشتووه، گومانم لهوهش نییه ههموو شتیکی نیوانمانت بن مونا باس کردووه.

. ئاوا؟!

كۆنترۆلى توورەيى خۆمم كرد و بەردەوام بووم لە قسەكردن: - لۆلىتا! دەبىت سنوورىك بۆ ئەم شتانە دابنىين، من ئامادەم لە خویندنگه دهرت بینم و بهرهو شاریکی دی بتبهم و له شوینیک زیندانیت بکهم که جگه لهو خودایه کهس پنی نهزانیّت، به لام پیویسته سنووریک بق ئهم مهترسییانه دابنیین، من ئامادهم به ماوهی کهمتر له ئامادهكردنى جلهكانت، رؤحت ئازار بدهم و لهناوى بهرم، پيويسته واز بينى لهم پيشيلكارييانه، ئهگينا كهس نازانيت چيت بهسهر ديت. كهس نازانيت چيم بهسهر ديت! ئاوا؟!

كورسىيە بزۆكەكەم لەژىر لاقەكانى لابرد، كە دەيھەژاند، ھاواريكى كرد:

- هنتي ... لهسهر خق.

منیش هاوارم کرد و گوتم به له ههموو شتیک برق سه ره وه بو ژووره که ی خوت، دهستیم گرت و دهستمان به هاوار کرد و قسه گهلیکی ناخوشی پی گوتم. گوتی رقم لیته و چهندین جار ههولت داوه لاقهم بکه ی که کریچیی دایکم بوویت، گومانیشم له وه نییه تو دایکی منت کوشتووه، ئاره زووم له سیکسکردن بیت لهگه ل هه رکه سیدا بیت، تو بوت نییه ریم لی بگری.

پیم گوت برو ژوورهکهی خوت و شته شاراوهکانتم بو ئاشکرا بکه، دهسته لاوازهکانیم گرت، به لام ئه و بهرگرییه کی توندی کرد، تهنانه ت ههستم به وه کرد که خهریکه دهستی دهشکیت، لهگه ل ئه وه شدا دلم له وه دا بو و بتویته وه بوی.

به نیگایه ک سهیری دهکردم که ههرگیز ئه و نیگایه م بیر ناچیّت، نیگای توورهبوونیّکی سارد و فرمیّسکی گهرم به روومهتیدا دهاته خواره وه، له و کاته دا زهنگی تهلهفوّنه که به توندی لیّی ده دا، به لام دهنگه ده نگی شهره که مان زهنگی تهلهفوّنه که ی پوشیبو و، ئه و تهلهفوّنه له کاتیکی دراماتیکیدا خوّی هه لقورتانده نیّو مهسه له که وه.

له کاته دا بروام بن ئه و فیلمانه لا دروست بوو، که له کاتیکی ناکاودا تهله فونیان لی ده دا، به لام تهله فونه که له یه کیک له دراوسیکانه وه بوو، گله یی له ده نگمان ده کرد، منیش داوای لیبوردنم کرد و گوتم لؤلیتا و

هاورییه کانی، هینده بیباکن ریز له ههستی دراوسیکان ناگرن، هیشتا سهرقالی ته له فق نه که بووم، گویم له دهنگی داخستنی دهرکه که بوو، کوا لق؟ هه لهات؟

له پهنجهرهکهوه وهکوو بلینی فریشتهیهکم بینی به پهله لهنیو باخچهکهوه سواری پاسکیلهکه بوو و بهرهو تاریکی ههلهات. لهو کاته شدا ئۆتۆمبیلهکهم تیک شکابوو و لای وهستایهک دامنابوو، ناچار بووم به راکرن دوای بکهوم و مهترسیی ئابرووچوونیشم ههبوو.

تا ئیستاش که سی سال تیپه پیوه ناتوانم دیمه نه ناشرینه کهی ئه و شه قامه، به بی ترس وینا بکه م، له و شه وه دا که شه ویکی به هار بوو، هیندیک له دراوسیکان له ده ره وه بوون، ناچار بووم له به رده م ئه و دراوسییانه دا پاکردنه که م رابگرم، تاکوو گومانیان لا دروست نه که م، پاشان به رده وام بووم له پاکرن و هه ستم ده کرد که به چاویکی پشکنه رانه ی گوماناوییه وه پاده کهم، ئه وه دوزیمه وه؛ گهنجیک له نیوه ی رییه که دا هاو کاریی ده کات، له سه ر په رژینه ئاسنه که دا باوه شی ییدا کردووه - شو کر بو خواهه و نه به و و.

له کوتاییدا و دوای نیو میل پاکردن، پاسکیلهکهی لۆلیتام لهبهردهم دوکانیکی فروشتنی ساردهمه نیدا بینی، خوّمم کرد به دوکانهکهدا، بینیم لۆلیتا له نیوان کابینه کانی تهله فوّنه کاندا تهله فوّنی دهکرد، که منی بینی تهله فوّنه که ی داخست و به ناز کردنه وه بهره و من هات و گوتی: ویستم تهله فوّنت بوّ بکهم بوّ مال، بریار یکی مهزنم داوه، به لام باوکه دهبیت ساردهمه نیم بو بکری، به رله و هی پیت بلیم.

بز کچه خزشه ویسته که مه موو نه و شیرینی و سارده مه نییانه م کری که داوای کرد، گویشمان له قسه خزشه کانی خاوه ن سارده مه نییه که گرت، که به لؤلیتای گوت جوانه و رؤحسووکه.

گهراینه وه بن مال، بارانیش به خور دهباری، ئه و له سهر پاسکیله کهی بوو، منیش له تهنیشتییه وه ریم ده کرد، گوتی:

- گوی بگره، بریاری شتیکم داوه، من دهمه و یت دهستبه رداری خویندن ببم، دو و پاتیشی ده که مه وه نه و شانویه ی روّلی تیدا دهبینم ناگه ریمه وه سه ری، پیویسته نهم شاره ش به جی بهیلین و گهشتیکی دو و رو دریز بکه ین، نه مجاره بو شوینیک ده روّین، من دهستنیشانی ده که م، باشه ؟

منيش به سهرلهقاندنيكهوه وهلامي بهليم پيي دا.

- مافی دەستنىشانكردنى شوينەكان، دەكەويتە ئەستۆى من؟ - باشه.

زوری پی خوش بوو، له خوشیدا پاسکیلهکهی زور به خیرایی لیدهخوری و رکابهریی رهشهبای دهکرد، لهژیر داریکدا وهستا و چاوهروانی کردم و به ههموو دهنگیکییهوه هاواری کرد و گوتی:

- ھەرچىت بويت بۆتى دەكەم، ئەو شانۆگەرىيەشم ھەر نەويسىت، تىدەگەى لىم؟

ههر که گهیشتینه وه ماله وه لزلیتا بلووزه کهی داکه ند و قره ته ره کهی ته کاند و ده سته کانی دریز کرد و لاقه کانی به رز کرده وه و گوتی:

هه لمگره و بمبه سه ره وه، حه زم له ستکسه.

لهوانهیه زانایانی دهروونناسی لهوه باش تیبگهن، لهو کاته دا به من بوایه بهشی رووباریک فرمیسک بریژم و بگریم.

ئۆتۈمبىلەكەمان لاى وەستا ھىنايەوە و مالئاوايىمان لە خويندنگەى بېردسلى كرد و به بيانووى ئەوەى گريبەستېكم لەگەل كۆمپانيايەكى بید اسینه مایی به ستووه - له هولیوود، ناچارین له ناکاو له گهل لولیتادا

بیرۆکەی تیپەراندنی سنوور بەرەو مەکسیک ختووکەی دەدام، ئەمرۆكە من ئازاترم لە سالى پار، لەوى خۆم بريار لەسەر خۆشەويسىتەكەم دەدەم كە ئىسىتا بالاى ١٦ پى دەبىت و كىشى ٤١ كىلۆگرامە. لۆ زۆر بە تىنەوە پلانىكى بۆ گەشتەكەمان كىشابوو.

ئاخق ئەو مەزاج و بيباكى و مندالييەى بە ھۆى شانۆوە لە دەست دا و وای لیهاتووه له رینی دوزینهوهی پهرجووهکانی ژیانهوه پهنجهرهی ئارامىي بدۆزىتەوە؟

له يەكىك لە ترافىكلايتەكاندا، ئۆتۆمبىلىك لە تەنىشتمان وەستا، ژنىكى بالاجوانی تیدا بوو (نازانم له کوی ئهو ژنهم بینیبوو) سلاوی له لۆلیتا كرد و ئاوريكى لى دامهوه و جهختى لهسهر قسهيهك دهكردهوه و دەيگوت (بەداخەوە دۆللى دەستبەردارى رۆلەكەي بوو، خۆزگە پیروزبایی و سهرسوورمانی نووسهرهکهت دهبینی که بو لولیتای دەكرد له كاتى راهينانەكاندا.)

لۆلىتا لەو كاتانەدا گوتى: ئەوە گلۆپى سەوز ھەلبوو. گەمۋە! بەرى كەوە.

- كى ئەو شانۆگەرىيەى لى ناوە؟
- ئۆھ ئەوە ژنیکی پیره و زۆر ژنیکی باشه، وابزانم ناوی (کلار كىلكشۆز)ـە.
 - ئەو بوو كە پىرۆزبايى لى كردىت؟

. بهلی چاوهکهم! ماچیکی نیوچهوانه پاکهکهی کردم. هاوشیوهی هاوارکردنی شانوگهرییهکان به پیکهنینهوه هاوارم کرد و

. لولیتا! تو مهخلووقیکی زور سهیری، زوریش خوشحالم که حهفته یه که به ر له دهستپیکردنی شانوکه دهستبه رداری بووی لولیتا! ئاگادار به گورانکاریی ناکاو له پروژهکانت رووی داوه، پیویسته زیاتر رووت لهگهلم خوش بیت، پیویسته ئاگاداری خواردنه که شت بی، چونکه من و تو دهستمان به گهشتیکی دریژخایه ن کردووه.

19

سەرلەنوى دەستمان بە گەشتىكى تر كرد و لە ھۆتىلىكەوە بۆ ھۆتىلىكى دى دەرۆيشتىن. لە ھەر شوينىك وەستاباين، تابلۆيەك بەخىرھاتنى دەكردىن، بە شىوەيەك سەرنجى مرۆڤى بۆ خۆى رادەكىشا، شىوازىكى تايبەت بوو بە ئەمەرىكىيەكان.

به خیر بین، ژماره ی ئۆتۆمبیله که مان تومار کردووه، (ئاگاداری میوانه کان ده که ینه وه که به بی پیدانی پاره هه لنه یه ن)، ده توانن به ئاره زووی خوتان ئاوی گهرم به کار بهینن، مافی ئه وه مان هه یه هه میوانیکی نه شیاو ده ربکه ینه ده ره وه، به بی ئه وه ی ئاگاداری بکه ینه وه، چونکه میوانه کانی ئیمه میوانی به ریزن و له زور به و لاتانی جیهانه وه سه ردانمان ده که ن... هند.

لهوشوینه ترسناکانه دا ههمیشه (۱۰) دوّلارمان ده دا بوّ ژووریک به تهخته خهویکی دووکهسییه وه، لهسه ر پهنجه رهکانیش میشه کان ریزیان گرتبوو و به ههموو شیوه یه که ههولی ئهوه یان ده دا بینه ژووره وه،

سهرینه کانیش هیشتا قر و قربه ستی نه و که سانه ی پیوه بود که شه وی بیشو و تر به سه ری خه و تووبوون. اه که له به وه شه و مهیشه ده مانچه یه کم پینبوو که له دایکی لؤلیتاوه بوم مابووه و چونکه هه میشه راسپارده شی له خو گرتبوو سه باره ت به چونیتی به کارهینانی و نووسرابوو نهم ده مانچه یه بو به کارهینانی و ده کریت مروف له که ل خوی ههلی بگریت. ده شینت و ده کریت مروف له که ل خوی ههلی بگریت. راهینانم له سه ر ده مانچه که کردبوو و ده متوانی هه ر نامانجیکی بروکیش بهیکی.

14

گهشته که مان به ره و روز ناوای ویلایه ته یه کگر تو وه کان ده ست پی کرد، به لام که شی گهشته که مان به پنی ویستی من نه بوو، چونکه دلنیا نه بووم، هه ستم کرد لزلیتا له دوو بزنه دا دوو پیوه ندیی ته له فؤنی بؤ که سانی نه ناسراو کرد و له وانه شه باسی له پیوه ندییه که ی نیوانمان کردبیت.

جاریکیان رونی ئوتومبیله که م ده گوری و به نزینم تیده کرد، لولیتا به بیانووی چوونه سه رئاو به جینی هیشتم و ماوه یه کی زوری پیچوو و بیرم هه ر لای بوو، به لام ئه وه شیان یه که م و دواجاری نه بوو که وا بکات، هه میشه به نیگه رانی و را رایییه کی زوره و سه بری چه پو راستی خوم ده کرد، به لام لولیتا وا ده رده که وت وه کوو بلیی که سیک له ناوچه ی (چیستنات کورت) ه وه به دواوه یه تی.

لؤلیتا ریستی رییه که مان له شاری (کاسبیم) هوه تیه و ببیت، چونکه ته نیا ۲۰ کیلومه تری نیوان بوو له گهل زیدی خویدا، رازی بووم و رویشتم له گهلی، بو به یانییه کهی هه ستم کرد نیگه رانه و دوخی جیگیر نییه و ئاره زووی نییه شوینی یاریکردنی مندالی خوی ببینیت، کی ماوه ی پینج ساله نه ببینیوه.

به هوی هیندیک هوکاری روونه وه ههستم کرد ترسیک له دلی لولیتادا هه به له و سهردانه ناکاوه دا، پیشتریش بریاری نه وه مان دابوو که کار بو نه وه بکهین، که س نه مانبینیت و به شوین هاوری کونه کاندا نه گهرین. به لام نه و بریاره کهی گوری و منیش خوشحال بووم به بریاره کهی، گوتی ده یه ویت له ناو جیدا بمینیته وه له گهل گو قاره کانی دا بیت، چونکه ههست به ناساغی ده کات، داوای کرد میوه ی بق بکرم، بزیه بریارم دا برومه بازار.

له شاره که دا سه رم چاک کرد و هیندیک پیداویستیم کری و دوای سه عاتونیویک گهرامه وه بینیم کارگوزاره کان ریزه وه کان پاک ده که نه هو تیله که شه هو تیلیکی لادییی بوو، بریتی بوو له هیندیک ژووری بچووک، له نیزیک ژووره که مانه وه کوریکی لووتبه رزم بینی، که رهسته یه کی به ره و نوتومبیلیک ده برد و به بزه وه سلاویکی بو کردم و هه ستم به نائارامی کرد.

چوومه ژوورهکهی خوّمان و لوّلیتام بینی تووشی شوّک بووم، لهسه لهسه لیواری جیخهوهکه دا دانیشتبوو و کراسه تهسکهکهی، جوانییهکانی سینگی دهرخستبوو، ههرچهنده هیشتا خوّی نهشووشتبوو، به لام لیّوی سوور کردبوو و ددانهکانی به و سووراوه سوور بووبوون، دهستی خستبووه باوهشی- به بریقهیهکی

شەپتانىيەدە، نىگايەكى ھىوابەخشانەي بۆ ئاراستە كردم، بەلام ئەر

نیک به در در دانا و بینیم قاچه کانی به قوره وهیه، پیم گوت: . له دوای من چوویته دهره وه؟

. ئىستا لە خەو ھەستاوم لە دەركەكەوە سەيرم دەكرد، وامزانى تۇ ھاتىتەوە.

لۆلىتا لە ژوورەوە ھاورى كرد و گوتى:

ـ ئەوە چىتە بۆ كوى دەرۆى؟

هیچم پی نهگوت، دهستیم گرت و قهمیس و تهنوورهکهم لهبهری داکهند رووتم کردهوه و بهدوای شوینهواری خیانه ته که گهرام، به لام ئهوهی به دوایدا دهگهرام به کهسیکی وهکوو من ئاشکرا نهده به و.

14

ئۆتۆمبىئلىكى سوورى بانكراوەم بەدى كرد، دوامان كەوتبوو. زۆر بە ھەلچوون و مەترسىيەوە تىبىنىم دەكرد. لە سەرەتادا ھەستم كرد عاشقى لۆلىتا بووە و دوامان كەوتووە بۆ ئەوەى ئەو كاتانەى كە

دوورم له لۆلىتاوه هەلىك بقۆزىتەوه. مەترسى و بىركردنەوەكان ناخى دەھەژاندم، لەوانەيە ئەوە پۆلىس بىت و بىھويت لىكۆلىنەوە لە بارەى رەفتارەكانمەوە بكات لەگەل ئەم ھەرزەكارەدا.

جاریک گومانی ئه وه م لا دروست که هه ردووکیان، یاخود لولیتا جاریک گومانی ئه وه م لا دروست که هه ردووکیان، یاخود لولیتا به ته نیز خواردنه که مه وه چونکه سه رم قورس بوو و خه وم لیکه وت، به لام له نیوه شه ودا به ده نگی ده رکه خه به رم بووه وه. به رووتی رامکرد و لولیتام بینی نیمچه پرووت بوو و له سه ر جییه که ی بوو، له تاریکییه که شدا پیاویک ماسکیکی چینی له پرووخساری به ستوو و پیکه نینیکی ناشرینی بو کردم، به لام بوم ده رکه وت ئه و شه وه بونه یه کی تایبه ت بوو، ئه و ماسکه یان له ده موچاویان ده کرد، به لام من گومانم نه بوو له وه ی سر کرابووم.

ههرچهنده بهم هزره لاوازهمهوه ناتوانم ئهو روّژه دیاری بکهم، که دلنیا بووم لهوهی ئوتومبیله سوورهکه دوامان کهوتووه، به لام بیرم دیت که یهکهم جار رووخساری شوّفیرهکهم به روونی بینی.

ئۆتۆمبىلەكەم لى دەخورى و باران بە خور دەبارى و فرىشتە سوورەكەش دوامان كەوتبوو، بە شىۆويەك ھىچ ھەلىنكى بۆ ھەلھاتن نەدەدا، وەكوو نەخۆشىي شىرپەنجەى جەرگ بوو، لە يەكىك لە ويستگەكانى بەنزىندا وەستام بۆ پركردنى بەنزىن و چاويلكەيەكى بەرھەتاويشىم كرى، بىنىم ئەو كەسەى دوامان كەوتووە ئۆتۆمبىلەكەى لە نىزىك قاوەخانەيەك راگرتووە. كاتىك چوومە گەنجىنەى ويستگەكەوە- بۆ كرىنى چاويلكەيەك- تەماشايەكى پشتەوەم كرد، دىمەنىكى زۆر ترسناكى بىنى، ئەو كەسەى دوامان كەوتووە بە دەموچاويكى پان و جەستەيەكى پىر و سىمىلىكى ئەستوورەو، پانتۇلىكى قاوەيىي تۆخى لەبەر بوو، گويى لە لۆلىتا دەگرت و ئەويش

سینگی له جامه که وه ده رکردبوو و به پهله قسه ی بو ده کرد و ده ستیان هاوبه ش بووبوو له گهل قسه کردنی زمانیان. لولیتا زور به جددییه وه قسه ی ده کرد، به لام ئه وه ی تووشی سه رسوورمانی ده کردم شیوه ی قسه کردنی بوو له گهل ئه و پیاوه دا، وا بوی ده دوا که که سینکی نیزیکی بیت؛ ئولفه تیکی نامویان له نیواندا هه بوو، وه کوو بلینی چه ند حه فته یه که یه که که دی ده ناسن.

دواتر بینیم چهنهی خوراند و سهری بو لار کردهوه و گهرایهوه بو ناو نوتومبینه کهی خوی، پیاوه که له تهمهندا هاوتهمهنی من دهبوه، شیوهی به (گوستاف تراب) دهچوو، که ناسیاویکی باوکمه له سویسرا، کاتیک گهرامهوه بو لای نوتومبیله کهم، لولیتا سهرقالی نه خشه که بوو بو دوزینه وهی ریبه که.

پرسیارم لیی کرد:

- ئەو پياوە پرسيارى چى ليت كرد؟

- کامه پیاو؟ ئهها ئهو پیاوه، نازانم پرسیاری نهخشهی کرد، پیم وابیت ریی ون کردبوو.

دواتر که بهری کهوتین، له ناکاو گوتم:

. گوی بگره لۆلیتا، نازانم در و دهکه ی یان راست، گرینگ نییه لام، به لام ئه و پیاوه به دریزاییی ئهمرو بهدوامانه وه یه، ئوتومبیله که ی له حهوشی پشته وه ی هوتیله که راگرتبوو، پیم وابیت پولیسه، خوت دهزانی چی روو ده دات و چیت به سهر دیت ئهگهر پیمان بزائن، بویه بو بهرژه وهندیی خوت و بهرژه وهندیی من دهمه ویت بزانم چی پیت گوت.

- ئەگەر پۆلىس بوايە خراپترىن شت ئەوەيە كە ترسى خۇمانى بى پىشان بدەين، لىگەرى باوكە.

- . پرسیاری لیت کرد بن کوی دهرزین؟ به گالته جارییه وه گوتی:
- . خوّی دهزانیت بو کوی دهروّین. ناچار بووم قایل بم به دوّخهکه و گوتم:
- . رووخساریم بینی به کورهمامیکم دهچیت ناوی (تراب).
- له وانه یه (تراب) بیت، سه یری پیوه ری ئۆتۈمبیله که بکه له ژماره
 ۹ ه وه دهگه ریته وه بو سفر، که مندال بو وم وامده زانی چه رخه کان له
 ژماره ۹ ده وه ستن.

ئەوە يەكەم جارى بوو، باسى مندالىي خۆى بكات، لەوانەشە ئەوە فىلىك بىت و لە راھىنانەكانى شانۆگەرىيەكەدا فىرى بووبىت بۆ ئەوەى بابەتەكە بگۆرىت.

ئه و روزهمان بهبی راوهدوونان بهری کرد، به لام راوهدوونان له بوژی دواتردا دهستی پی کردهوه، وهکوو پهتای نهخوشییه که هاته وه جووله ی هاتوچو له سهر ری شاخاوییه کان له و روزهدا کز بوو. له دووره و دوامان که و تبوو، هیچ ئو تو مبیلیکیش نه که و ته نیوانمان، له ئاوینه که وه سهیری رووخساره سارده که یم ده کرد، وهکوو پهیکه بوو، به شیوه یه که ئو تو مبیله که ی لیده خوری وهکوو ئه وه ی به نیکی بوو، به شیوه یه که نو تو مبیله که مانی پیکه وه گری دابیت، به دریز ایبی ئاوریشمیی نادیار ئو تو مبیله که مانی پیکه وه گری دابیت، به دریز ایبی کاته که هه ستم به رووناکییه ک ده کرد له لای راستمه وه که له لولیتاوه پیم ده گه یشت، روومه ته کانی سوور هه لده گه ران و چاوه کانی بریقه ی شادیبان ده به خشی.

به شاریکی قهرهبالغدا تیپهربووین. کاتیک له شارهکه دهرچووین لهبهر چاوم ون بوو، هیندهی پی نهچوو، لۆلیتا به بیزارییهوه گوتی: . کاریکی گهمژانهیه ئهگهر گومانهکهت راست بیت و ههول بدهی ههلبیی له دهست ئهو کوره مامهت.

ـ من له روویه کی ترهوه بیری لیده که مهوه.

كاتيك نيگاكانى منى بينى كه پره له مەبەست، گوتى:

تق که سیکی زور خراپی، ئهگهر ده توانی، لیکولینه وه یه کی له سه ربکه. ئه و گه شته مان به شه و یکی ناخوش به ری خست، له هو تیلیکی خراپ و سارددا ماینه و ه، باران و زریانیش له ده ره و هاژه هاژیان ده هات. لولیتاش له ده نگی هه و ره برووسکه ده ترسا، ئه و ترسه ش بو من خوشی و ئارامیی ده به خشی.

19

له کاتی گهشته که ماندا به پوستی شاری (ویس) دا تیپه پر بووین، بو ئهوه ی نامه کانمان له په نجه ره ی پوسته کانه و ه و مربگرین، چونکه پیشتر نووسینگه ی پوستی ویسمان وه کوو ئه دره سی خومان دیاری کردبوو، دوو نامه مان بو هاتبوو، یه کینکیان بروانامه که ی لولیتا بوو، ئهوی دیکه شیان له زهرفیکدا بوو، دیمه نیکی تایبه تی هه بوو، کردمه و و ته ماشای ناوه رو که که یم کرد، وام له خوم کرد که من کاریک ده که لولیتا پینی ئاسایییه و شانم نا به کوشکی روژنامه فروشه که وه و نامه که م خوینده و ه

نامه که له کچیکی هاوریّی ل**ۆلیتا**وه هاتبوو، باسی له سهرکهوتنی شانوّکه دهکرد و تیّیدا باسی لهوهش کردبوو که نووسهری شانوّکه ئاماده نهبوو، باسی له خوّی کردبوو، گوایه دوو روّژی تر دهروات بو نیویورک و کهسوکاریشی گهشتی ئهورووپا دهکهن، له کوتاییی

نامه که شدا باسی له وه کردبو و که جاریکی دی ناگه ریته وه بو بیردسلی، چونکه دایکوباوکی به نیازن له خویندنگه یه کی شاری پاریس ناونووسی بکهن.

کاتیک تهواو بووم له خویندنه وهی نامه که، ویستم له لۆلیتا بپرسم کی خاوه ن ئهم نامه یه به شانیکی هه لته کاند و دیار نه ما.

له کارگوزاریکی پشتکومم پرستی، گوتی وابزانم ئه و کچه هاو پیکه ی بینی و به راکردن روشت بو لای و منیش به و لایه نه دا رامکرد که کارگوزاره که ئاماژه ی بق کرد، به لام لولیتا دیار نه بو و.

تق بلني بق هەتاھەتايە بزر بيت؟

له دوای ئه و رووداوه بق چهند سالیک تووشی سهرسوورمان بووم، لؤلیتا له و رقره دا بقچی بق ههتاهه تایه ههلنه هات، ئایا هقکاره کهی بق کراسی مهله وانییه کی بوو دهگه ریته وه، که له سندووقه ههمیشه کلفرمدراوه کهی ئوتق مبیله که دا هه لمده گرت، یا خود هه لهاتنه کهی به شیک بوو له پلانیکی گشتی.

له کاته دا هه ستم به هیچ شتیک نه کرد جگه له وه ی که بق هه تاهه تایه جینی هیشتم، وا هه ستم ده کرد چیاکانی ده وری شاره که لار ده بنه و پیکه نینیان به روو خسارم دیت، به رده کان شیوه ی لولیتایان وه رده گرت و له ناو ده چوون و ده بوونه و به رد.

له ههموو شوینیک بۆی گهرام؛ له قاوهخانهکه، چیشتخانهکه، ئارایشتگهکه، ساردهمهنیفروشییهکه، دوکانه بچووکهکه، تاویک له ئوتومبیلهکهمدا دانیشتم و چوومه باخچه گشتییهکه، له ناکاو گوتم ههمبهرت تو زور گهمژهی، لۆلیتا له ماوهی یهک خولهکدا دهگهریتهوه، دواتر بینیم بهراستی هاتهوه.

- . ئەو كۆلاى خوارد و منيش تەنيا ئاوم خوارد. . باشە ھەردووكتان لەو شوينە بوون؟
 - . بنگومان.
- . باشه با برزینهوه بو ئهوی و شتیکی تر بخوشهوه
 - ـ راوهسته شوينهكه ليرهوه زؤر دوورهـ
- . كنشه یه کنشه یه سهر به هه موو دو کانه کاندا ده که ین تاکوو شو دو کانه ده دوزینه وه.
 - ـ نەفرەتت لى بىت.
 - گوی بگره لولیتا، زماندریزییه کهت دادت نادات.
- باشه به لام تؤش ناتوانی به داویک بمگری، بؤیه ئیمه هیچمان نهخوارده وه، تهنیا پیکه وه قسه مان ده کرد و سهیری چلویه رکی تیو دو کانه کانمان کرد.
 - . له چ دوکانیک سهیرتان دهکرد؟
 - بق نموونه ئا ئهو دوكانه.
- . با بچین له نیزیکه وه سهیری بکهین، ئهم پیچوپه نایه ی بو چییه پیویسته باش بزانی که ژماره ی ئه و نوتومبیله م نووسیوه که دوامان که وتووه، ئه وه تا له ده فته ری ته له فونه کاندا تو مارم کردووه.

ده فته ره که م کرده وه، نای چ که ریکم، ژماره که م نه نووسیبوو و ته نیا دوو ژماره شیم له بیر مابوو، ده رئه نجام ده فقه ره که ماخست و به نوتومبیله که م زور به خیرایی له شاری ویس ده رچووم و دوای چوار میل له شوینیکدا وه ستام و سه یریکی لؤلیتام کرد، نه ویش بزمیمکی کرد، به بی نه وه ی ورته م لیوه بیت، شه پازله یه کی به هیزم لینی دا و شوینده ستم په له یه کی ره شی له سه ر روومه تی دروست کرد.

بهرده وام بووم له رییه که م، ئه ویش هه نسکی ده دا، منیش هه ستم به ئازاری ناوه وه ی خوّم ده کرد، کاتیک که گهیشتینه میرانا، نوقمی خوّشه ویستیم کرد، ته نیا له پیناو ئه وه ی ئاشتی بکه مه وه، ته نانه تگهیشته ئه و ئاسته ی که نینو که زهرده دریژه کانی پییشیم ماچ کرد، به لام بیسوود بوو، قه ده رحوکمی ئه وه ی کردبوو که کوتاییمان پیی بیت، قه ده ر بریاری ئه وه ی دابوو بکه و مه ره هیله یه که وه له ئازار و ئه شکه نجه.

بیرم چوو باسی ئهوه بکهم، کاتیک له شهقامه کانی شاری ویسدا بووین، وه ک چۆن بلیّی ئهو ئۆتۆمبیله سوورهم بینی، به لام چوار گهنجی تیدا بوو، نه ک (تراب)ی خاوه نی.

له دوای شاری ویس حالهتیکی باشم تووش بوو، بر ماوهی دوو پر در ههستم به وه کرد که که س دوامان نه که و تووه، به لام هینده ی پی نه چوو، هه ستم کرد (تراب) پلانه که ی گوریوه و به ئو تو مبیلیکی دیکه وه، که به کری گرتوویه تی، دوامان که و تووه.

ئه پیاوه ی دوامان که و تبوو ئه ژدیهایه ک بوو بق خقی، هه ر جارناجاریک ئۆتۆمبیله که ی ده گوری، بقیه وام لیها تبوو سامم له هه موو ئوتومبیلیک ده کرد که به شوینمانه وه بوایه، پیویست بوو به ناگابم له و پیاوه سمیلدار و که چه لی سووره، وای لی کردم چاودیریی هه موو ئوتومبیلیک بکه م، ئه گه ر له پاشمان بوایه یا خود له پاشتمه و ه بوایه.

کاتیک گهیشتینه رییه کی شاخاوی، له نیوان (سفق) و (چامپیقن)دا، دیمهنیکی روونی ئۆتۆمبیلیکی شین هاته بهرچاوم، (تراب) لهنیو ئهو ئۆتۆمبیله بوو، به پیی ئیقاعی دلم ئۆتۆمبیله کهم لیده خوری، بقیه

ئۆتۆمبىلەكەم چەپوراسىتى زۆر دەكرد، **لۆلىتا** بە رووخسارىكى خۆشەوە گوتى:

ـ هیّیبی تق، پهکیّک له تایهکانت پهنچهر بووه.

که وهستام لۆلیتاش هاوسهنگیی تیک چوو و لهگهل وهستانهکهدا تهکانی پی دا، دابهزیم و تایهکانم پشکنی، بینیم یهکیک له تایهکانم پهنچهر بووه، لیرهدا (تراب)م بینی به دووریی ۵۰ یارده وهستابوو، پووخساره ئهسمهرهکهی لهو روژی نیوهرویهدا وهکوو نوختهیهکی عهنبهر بوو.

له گهشته مهترسیدارهکهمان بهردهوام بووین، جوّرهها بیروّکهی خراپم بو دهات، ههستیکی وام لا دروست بووبوو، که من بوّ ئهوه خولقاوم تاوانیکی کوشتن ئهنجام بدهم، ههستهکان بهرهو شیتییان دهبردم. بیرم لهوه کردهوه دهمانچهکهم لهنیو دهشبولهکه دهربکهم و بهردهوام له گیرفانم دایبنیم، بو ئهوهی ههرکاتیک شیتییهکهم گرتمی، سودوی لی وهربگرم.

بیکومان من زور گهمژه بووم که ریم به لولیتا دا له بواری نواندندا بخوینیت، چونکه ئهوه وای لی کرد فرتوفیلی زورم لهگهلدا بکات و به خیرایی درو و بیانوو ئاماده بکات.

ههرچهنده لۆلیتا تهمهنی گهوره بوو، به لام هیشتا وه کوو پهرییه که جاران لهبهرد لانتر بوو، دهست و پهنجه رهنگقه بسیه کانی دهدره و شایه و هیشتا قهشهنگ و رقحسووی و بزاوتی ورووژینه بوو، هیشتا وه کوو ههرزه کار بیری ده کرده و و فاره زووی نواندنی زیاتر له مهله کردن و یاریی تینس بوو، تا فه و کاتیش رکابهریکی به هیز بوو، هه میشه هه و لی ده دا له یارییه کانی تینسدا لیم بباته و هه روز به ساده یه و یاریی ده کرد، به شیوه یه کی هه ریاریزانیک هه بوایه ده یتوانی لیم بباته و ده یتوانه به شیوانه ده یتوانه که ده یا ده یتوانه یتوانه ده یتوانه ده یتوانه دو یتوانه ی

بیرم دیّت له بوّنه یه کدا که له یاریگه ی تینسی هوّتیایی بووین، یاریی تینسم لهگه لی ده کرد و چیژم له هیله کانی جه سته ی وه رده گرت که یاریی ده کرد، کاتیک ئاوی ده خوارده وه سهیریم کرد و هه ستم به سوّزیک کرد، له و کاته دا گه نجید به کراسیکی سووره وه نیزیکم بووه و خوی به (بیل) ناساند و هاوری (قای بیچی) هونه رمه ند بوو و پیشنیاری ئه وه ی کرد پیکیک ویسکی بخوینه وه و ئاماژه یه کی هاوری یه و هاوری ده کرد.

له وه دا بو و دا وای لیبوردن بکه م، گویم له ده نگی گه نجیک بو و له نیو هو تیله که و بانگی کردم و گوتی: پیوه ندیه کی ته له فونی زور به په له بو هاتو وه له ده ره وه ی و لاته وه، چاکه ته که م له به رکد و ده مانچه که ی گیرفانم پشکنی و به لولیتام گوت ئیستا دیمه وه، ئه ویش به بزه یه که وه وه لامی دامه وه.

له کاته دا که دوای نه و گهنجه که و ته نه فق نه که نارامییه کی توقینه دلی داپوشیم، پرسیاری نه وهم ده کرد، نایا ناشکرا بووین و کوتاییمان پی هات، به لام به رده و ام ده بم و ری ناده م نازیزه که مه دهست بده ن، بیرم له وه ده کرده وه که خوم بیکو ژم باشتره له وه یکه و یته ده سیکی تره وه.

که گهیشتمه نووسهری هو تیله که، گوتی، ئه و که سه ی که ته له فونی بو کردم هیله که ی پچری و داوای کردووه که من ته له فونی بو بکه مه وه و ئه و پیوه ندیه ش له لایه ن به ریوه به ری خویندنگه ی بیر دسلیه و و شماره ۲۸۲۸۲ی پی داوه و گوتوویه تی کاریکی زور به په له و گرینگی به من بووه.

به ههنگاوی قورسه وه رووم کرده وه یاریگه که و له یه که م پهیژه دا چاوم به لۆلیتا که وت لهگه ل گهنجیکدا یاریی ده کرد و به تینسه که یا لهنیو له پی خوی ده دا و به زمانی خوش لهگه ل لۆلیتا قسه ی ده کرد، نه و گهنجه سه ری لاکیشه یی وه کوو هیلکه یی بوو و شورتیکی خاکی له به رکرد بوو، که چاوی به من که وت تینسه که ی ده ستی فری دا و

بهرهو ئۆتۈمبىلەكەى ھەلھات، زۆر بە خىرايى خۆى و ئۆتۈمبىلەكە لەبەرچاوم ون بوون.

که گهیشتمه نیّو یاریگهکه، پرسیارم له مستهر (مید) کرد، نه و گهنجه کی بوو؟

مید سهری لهراندهوه و گوتی:

. ئەوە كەسىكى خۆھەلقورتىنەر بوو و خۆى ھەلقورتاندە نىو يارىيەكەوە و دواتر رۆيشت.

تینسه که م به دهستمه وه گرت، هیشتا گهرمیی دهستی ئه و گهنچه برده وه به تینسه که وه مابو و. لل لیتام به ره و هوتیله که برده وه. له پیره وه که دا هیندیک دره خت هه بو وه خه دیک بو و له پال ئه و دره خته دا شه پولی گریان به سینگی لل لیتادا بته قینم و داوای لیبکه م ئه پوو داوانه م بو پوو داوانه م بو پوو داوانه م بو پوو داوانه م بو پوو داوانه مینده ی تر بیته مایه ی گالته جاریی ئه و و زیاتر توندو تیژ بیت له ئاستم و ببیته هانده ریک که زیاتر یاریم پی بکات، له وه دابو وم ئه و کرده وه یه بین بکه م، به لام چه ند که سیکم به رچاو که و تن له پال دره خته کان دانیشتبوون، له ویدا (بیل) و (فای) پیشم که و تبوون و پیده که نین، که که یشتین، ئه و ان کوتاییان به نوکته یه که یشنابو و!

گرینگ نییه، ئهم کاره بن جاریکی دی دوا دهخهم.

ههر که گهیشتینه ژوورهکهمان **لۆلیتا** گوتی دهمهویت رۆژهکهم له مهلهوانگه تهواو بکهم.

- بەلى باشە، جوانىيەكەت ركابەرىي جوانىي رۆژەكە دەكات.

- لق... لق لا... لق ليتا.

گویم له دهنگی خوم بوو له دهرکهی هوتیلهکه وه به ترس و ئازار و پارایییه کی زوره وه به ناوییه وه هاوارم دهکرد، بو دواجار لهنیو ئاوی مهله وانگه که وه ده رچوو، پیش ئه وه ی جلی مهله کردن له به ربکه م، ئه و ده رچوو و له بری ئه وه ی یاریی لهگه ل مندا بکات، یاریی لهگه ل سه گیکدا ده کرد.

به روّبه که وه چوومه ده ره وه، ته نیا مه به ستم نه وه بوو شوینه که ی بزانم، چونکه به م حاله وه توانای مه له کردنم نه بوو. له هاوار کردن وه ستام و ده ستم کرد به سهیر کردنی، نه ویش به مایویه کی سووره وه رای ده کرد و خوّی لار ده کرده وه، له جووله کانیدا سروشتیکی خوّشی و شیتیم به دی ده کرد، به شیوه یه که کهی بچووکی دلخوّش زیاتر بوو، ته نانه ت سه گه که شه سه رسام دیار بوو له جووله کانی، که ناره زووه کانی ده رده خست.

دهستی ماندووم خسته سهر سینگم و چاودیریی دوخهکهم دهکرد و وامزانی مهلهوانگه شینهکه بووهته بهشیک له بوونی من، وامدهزانی ئهندامهکانی جهستهم وهکوو سهدهفی سهر زهریای ریقیرای فهرهنسی مهله دهکهن.

کهسیکم بینی لهوانه ی که له مهلهوانگه که وه دهرچوون، له سیبه ریکدا به نیمچه خوشار دنیکه وه سه یری لولیتای ده کرد، له پشت پهرده ی رووناکی و سیبه ردا وهستابوو، پهرده یه ک بوو شیوه ی خوی تیدا تهمومژاوی کردبوو، قری سهریشی ته نیا له ته نیشته کانییه وه هه بوو، ته ماشای رووخساری ئه و که سهم کرد که به چیژه وه دیروانییه کچه که مه سته کانی ماندووی کردبوو و شانی نا به ستوونیکه وه،

الولیتاش ههر بهردهوام بوو له یاریکردن لهگهل سهگهکهدا و لاقهکانی له حهوا کردبوو.

به دریزاییی کاته که ترسم له و گهنجانه بوو که گریان له خهیالی لولیتا داگیرساندبوو، به لام کاتیک خوره که کز بوو بینیم کهسیکی مهترسیدار نه بوو، ته نیا مه خلووقیکی بیبه ها بوو، شیوه ی به (تراب)ی ئاموزام ده چوو که له سویسرایه. به ماسته وه بیره ی ده خوارده و ... له ناکاو لولیتا له یاریکردن وهستا، هه ستم کرد سه گه که ش دلی شکا که ئه و وهستا.

رووم کرده لۆلیتا بۆ ئەوەی شتیکی پی بلیم، بهلام لهنیو چیمهنه که راکشام. ههستم به ئازاریکی زور توند دهکرد، هیندهی پی نهچوو رشامه وه، نه مزانی کهی ئه و خواردنه م خواردبوو، که هینامه وه. له وکاته دا چاوه کانی لۆلیتام بینی، به کهسیک ده چوو که زورترین ههستی بوم ههیه و زور له دیمهنه کهی من ترسا، گویم لیبوو به پیره ژنیکی گوت فریای باوکم بکه وه دلی تیک ده ئالیت.

به ماندووبوونهوه خوّم هه لکشانده سهر کورسییه ک و تا پیم کرا (جن)م خواردهوه، لهگه ل ئهوهشدا بو روزی دوایی که روز بووهوه، ههستم کرد وزهی ئهوهم ههیه ئوتومبیل لی بخورم و بهردهوامیی به گهشته کهمان بدهم.

24

بؤم دەركەوت ئەو كەسەى من بە پۆلىسم دەزانى، ھىچ نىيە؛ كۆترسىكە و سوار سەرم بووە. ھىندىك دۆخىش يارىدەدەرى ئەوە بوو كە تووشى ئەو وەھمانەم بكات، بەم شىروەيە ترسم لەدلى خۆم کردمه وه نه و پهتایه دهرکه و تووه و له سهره تای نه و وه رزه وه حاله تی له و شیوه یه پاره سه رکدووه، به لام له گه ل نه وه شدا بوم ده رکه و ت نه زموونه پزیشکییه که ی له ناست ناوبانگه که یدا که متره. به هه رحال، هیچ ریچاره یه کی ترم له به رده ستدا نه بوو و لای سکرتیره قرزه رده که گوتم ته مه نی ۱۲ ساله و هه ولی زورمدا له نه خوش خانه که له لای بمینمه وه، به لام بیسوود بوو، ناچار بووم نه خوش خانه که جی له به یلم و لولیتام له ژیر ده ستی که سانیک به چی هیشت، که هه رگیز متمانه م پییان نه بوو، هه رچه نده په رستاری تایبه تییش سه رپه رشتیی ده کرد.

له کاتی گهرانهوهمدا بر هوتیلهکه، بیرم لهوه دهکردهوه لهوانهیه نهخوشییهکه ههنگاویکی دیکهی پلانهکهیان بیت، له ناخی خوّمدا روّرم گومان کرد، ئهو گومانانهش به دریژاییی ئهو شهوه ئازاریان دام، وینای ئهوهم دهکرد پولیسیکی نهینی، یاخود عاشقیکی خوّحه شاردهر، مهسهلهی ئهم نهخوشییهی ریک خستبیت، تاکوو بوّ ههتاهه تایه له لولیتا دوورم بخاتهوه. بویه هیچ چاریکم نهما جگه لهوهی روو بکهمه بارهکه و مهترسییهکان و خهیالهکانم نوقمی مهیخواردنه وه بکهم.

دوای سی پوژ باری تهندروستی لالیتا به شیوهیه کی به به باش بوو، پزیشکه که ش گوتی له ماوه ی دوو پوژی تردا به ته واوه تی چاک دهبیته وه. له ماوه ی ئه و سی پوژه شدا هه شت جار سه ردانیم کرد، زوربه ی سه ردانه کانیشم پیچه وانه ی یاسا بوو، چونکه سه ردانه کانم له کاتی دیاریکراوی سیستمی نه خوشخانه که دا نه بوون. هیچ له پووداوه کانی ئه و سه ردانانه م بیر نایه ت جگه له یه کیکیان که به شیوهیه کی پوون له ناخمدا نه خشیندرا. ۲۰ میلم بری بو ئه وه ی چه ند

کتیبیتکی به نرخی بو بکرم، کاتیک له ژوورکهی نیزیک بوومهود، ماری لۆری پهرستارم بینی، له ژوورکهوه دهرچوو، ئه و پهرستاره له یه ماری لۆری پهرستارم بینی، له ژوورکهوه منیش وهکوو ئاژهلیک ده هاته بهرچاوم، بینیم سینیی خواردنی به یانیانی له سه ر کورسییه کی نیو ریزهوه که دا دانا، هه ر که منی بینی به پهله چووه وه ژووره وه، وهکوو بلنی بیه ویت لۆلیتا ئاگادار بکاته وه له هاتنی باوکه زورداره که ی کتیب و گولهوه.

بهرلهوهی بچمه ژوورهوه سهیری خواردنی نیو سینییه کهم کرد، تاکوو بزانم خواردنه کهی لولیتا باشه یان نا، له نیوان چهند پهرهیه کدا زهرفیکم بینی، ناوی یه کیک له هؤتیله کانی تیدا نووسرابوو، به لام هیچ شتیکی له سهر نهنووسرابوو، ههر که زهرفه کهم هه لگرت، ماری لؤر له ناکاو له ژووره که وه دهرچوو و به گالته جارییه که وه گوتی:

- باشتر وایه دهست له هیچ نهدهی، تاکوو دهستت نهسووتیت.

منیش به هه مان گالته جارییه و ه گوتم:

- پیم وا بوو لیستی تیچووی نهخوشخانهکه بی، نهمزانی که نامهیه کی سۆزدارىيه.

دوای ئهوه ی ئه و قسه یه م کرد، رووم کرده ژووره که ی لزلیتا و پهرستاره که شدوام که وت و گوتی:

- لۆلىتا! گوى بگره، باوكت وا دەزانىت لە دەزگىرانەكەى منەوە نامەى سۆزدارىت پى دەگات، نەخىر، مستەر ھەمبەرت ئەو نامەيە بۇ لۆلىتا نىيە، بەلكوو بۇ منه.

دوای ئهوهی ئهو قسهیهی کرد، چووه دهرهوه. لۆلیتاش تهماشای... یاخود دهکریت بلیم تهماشای هیچ شوینیکی نهدهکرد، نیگایهکی

خراپی ههبوو، روومهته کانی سوور بووبوونه و قره کهی هاتبووه سهر چاو و شانه رووته کانی و گهیشتبووه چهرچه فه کانیش. لۆلیتا گوتی:

. ئەم گولانە چىيە! بە گولى پرسە دەچىت. بەھەرحال. سپاس بۇ تۇ، دەكرىت ھىندىك قسەكانت لە وشەى فەرەنسى پاك بكەيتەوە، ئەو كارە ھەموو كەسەكانت بىزار دەكات.

دووباره پهرستاره ئاژهله که هاتهوه، بونی سیر و میزی لی دههات، روزنامه یه کی به دهسته وه گرتبوو، منیش به زمانی فهرهنسی لهگهل لوّلیتادا قسه م کرد.

- چيتر خۆشت ناويم كارمن؟

ههمیشه به مهبهستی نازکیشانی راهاتبووم پنی بلیم کارمن، ده شمزانی خوّی و پهرستاره که له دری خوشهویستییه بیوره که پیلانیان ده گیرا. بگره له وه دوورتر ده روّم و ده لیم له دوای ئه وه، بوّم دهرکه و تا لولیتا ماریی هه لده خه له تاند، یارییه کی دوورووی ده کرد، لای ئه و ده یگوت که ده یه ویّت لای مالی مامی بریت و لای من نه ریت، چونکه من باوکیکی درنده م، پهرستاره که ش پنی وا بوو ریگری له لولیتا ده که م مامی خوّش بویّت. (گوایه برای من.)

کاتیک پهرستارهکه دهرچوو، گریک له قورگم دروست بوو، زورترین ههولم دا بن ئهوه ئاشکرا نهبم.

- كارمن! گوى بگره، ههر له نهخوشىيهكهت باش بووى ئهم شاره پيسه بهجى دههيلين.
 - به لى، به راست دەمهويت ههموو جلوبه رگه كانم بق بينى. بهرده وام بووم له قسه كهم و گوتم:
 - پيويسته برؤين هيچ هۆكاريك بۆ مانەوەم ليردا نىيە.

. هيچ هۆكارنك بۆ مانەوەم له هيچ شوننىكدا نىيه.

دواتر پهرستاره که هات و گوتی کاتی سهردانیکردن کوتایی هات و دواتر پهرستاره که هات و گوتی کاتی سهردانیکردن کوتایی هات و منیش به قسهیم کرد و له ژووره که دهرچووم و لؤلیتا بیری هینامه وه که سبه ی جله کانی بر بینمه وه. به لام من بر پروژی دوایی کرکه م گرت، له ناکاو په تایه کم تووش بوو، بریه خوم نه پرویشتم و به کوپی خاوه نه و تیله که دا دوو جانتای جله کانی لؤلیتام نارد، هه موو بروایه کم وابوو که لؤلیتا ده یه ویت جله به نرخه کانی پیشانی پهرستاره که بدات، بر ماوه ی دوو پروژ به هری په تایه که وه له نیو جیدا و پیشانی می دوو پروژ به هری په تایه که وه له نیو جیدا و پیشانی دو پیشانی می کرد.

ورینه مرد. دوای نیوه رق یه کیک له دهرکه ی ژوورهکه ی دام، بینیم کوری خاوه نهو تیله که بوو، هه والی ئه وه ی پی گهیاندم که ماریی په رستار

تەلەفۆنى كردووه و پرسىيار دەكات كە ئەمرۆ دەچىت بۆ نەخۆشخانە، يان نا؟ پىم گوت كە ئەمرۆش لە جى دەبم و ئەگەر كچەكەم

تەندروسىتى باش بووە، ئەوا سبەينى دەچم بى لاى.

کاتیک ئه و له ژووره که دهرچوو، دهستم به مهیخورادنه وه کرد تاکوو خه وم لیکه وت، بق رقری دواتر ته ندروستیم زقر باش بوو، یه که مشت که کردم له نووسینگه ی هق تیله که وه دهرچووم بق نه خق شخانه، تا پرسیاری لق لیتا بکه م. له وه لامدا گوتیان هه موو شتیک باشه و کچه که م ته ندروستی باش بووه و دو کتقره کانیش دلنیایان کردمه وه نه خق شییه که ی نه ماوه و به هق ی ئه وه و که من نه خق ش بوومه، نه خق شیته رگوستاقی مامی ها تووه به نق تق مبیلیکی کادیلاکه وه بردوویه تی و تیچووی نه خق شخانه که شی داوه و پییان و تووه که پیم بلین ئاگاداری خق م بم و خق م گهرم بکه مه وه، به پیی ریکه و تنه که مان له گه ل لالیتادا به ره و بیستانی داپیره ی رقیشتوون.

راسته وخو چووم بق نه خق شخانه که، خق شبه ختانه په رستاره که ی لی نه بوو، چونکه هینده توو په بووبووم به شی ئه وه ی ده کرد ئابرووی خقم به رم، نه مده توانی بلیم که برام نییه ناوی گوستاف بیت، من برام نییه، لقلیتاش کچی من نییه.

له کوتاییدا بو دلدانه وه ی خوم گوتم باشترین کار له ئیستادا ئه وه یه به ئازادی بمینمه وه، باشترین کار ئه وه یه بیده نگ بم، چونکه بچووکترین و شه، له زمانم بترازیت، دهبیته هوی ئه وه ی تاوانیکم پیوه بلکیت، به فرمیسکه کانی چاوم له به رچاوی دوکتور بلو وا خوم ده رخست که خهم و په ژاره ی زورم هه یه، هه رچه نده نه خوشیی دلیشم هه یه، به لام ئالووده ی خواردنه وه ی مه ی بوومه، داوای لیبووردنم له هه موویان کرد و به هیمنی به خوم گوت که هیشتا لیبووردنم له هه مه ماوه ته و هیشتا پیاویکی ئازادم، به لی ده توانم دوای ئه و کچه هه له اتو وه به که وم. ئازادییه کهم ده توانیت، ئه و برایه می می بووندا نه هیلیته وه.

24

چهند روّژیکم به گهران به دوای هه لهاتووهکاندا له رییهکاندا به سهر برد. خوینه ریش ده توانیت وینام بکات که چهند به ویقار بووم، روو خساری خومم به دلخوش پیشان ده دا و له پشتی ماسکی ئارامیمه وه خهمیکی زور گهورهم شار دبووه وه. ههمیشه به بزهیه که وه روو خسارمم ده نه خشاند و ده فته ری هو تیله کانم ده پشکنی. خومم وا پیشان ده دا به دوای که سیکی نیزیکدا ده گهریم و ئهگهری هه به له و هو تیله دا بیت.

دواتر ناچار بووم زور به ناگایییه وه لیکولینه وهکانم بکه م، ناچار بووم له و هوتیلانه المینمه وه، به م شیوه یه ۲۰۰ هوتیل و مالم پشکنی له و هوتیلانه ال بوم دهرکه و ته و ته و ته و ته اله ته اله و خوده بو کوی ده روات. هیندیک جار له و و و رانه شدا ده مانه وه که پیشتر من و لؤلیتای تیدا بووینه. دواتر به وه مزانی که نه و له لیکولینه وهکانم به ناگایه، بویه هیندیک ناوی خواز راوی به کار ده هینا که ته نیا خوم لین تیده گهیشتم، جاریکیان ناوی شانویه کی نیتالیی کومیدیی هالم دارد بووه.

خاوهن یه کنک له خانووه کان گوتی، ماوه ی پینج رؤژ لای بوونه و پیاوه که زؤر نه خؤش بووه و ثان لؤریی کچی له گه لیدا بووه. به بی نهوه ی وهسفی کچه که م بؤ بکات، راسته و خؤ زانیم لؤلیتایه.

راوددوونانه که بهرددوام بوو، دهرکهوت که گوستاف زورزانیکی لیهاتوره. ههمیشه سهرکهوتووانه گنچهلی پی دهکردم، به لام ههمیشه هیوایه کی بز جیده هیشتم که جاری داهاتوو ئاشکرای بکهم، یارییه کی شهیتانانه بوو، ههردسی به تووره بی ده هینا، به لام ههرگیز خوی ئاشکرا نه ده کرد، ههرچه نده جاریکیان له وه دا بوو بیگرم، به لام ئه و شوینه واره ی گوستاف به جی ده هیشت به س نه بوو بو ئه وه ی که سایه تییه کهی به هیزی هه بوو، ده یتوانی که سایه تییه کی به هیزی هه بوو، ده یتوانی زمانی به جوره ها زاراوه بگوریت و له زهریای روشنبیری و هونه و سیکسدا مه له بکات، به لام لیهاتوو نه بوو له شاردنه و هی شوینده ستی، چونکه خه تی نووسینه که ی کچانه بوو و هیندیک پیت هه بوو هه رگیز نه یده توانی بیگوریت.

که گهرامه وه بر بیردسلی و دوای ئه وه ی سه دان میلم بری به گهران به دوایاندا و سه دان ئه گهری مه ترسیدارم هینایه بهر چاوم، له ناخی خومدا وینه یه کی ته واوم له سه رگوستاف دروست کردبوو. بیرم له وه کرده وه که ماموستاکه ی بیردسلی لولیتای رفاندبیت، چونکه جگه له گاستون و ریفور مورتیس ته نیا ئه و پیاوه ماموستا بوو له بیردسلی، بیرم که و ته وه لولیتا پیی خوش نه بوو له وانه کانی ئه و ماموستایه دا ئاماده بم، ئه وه شم بیر هاته وه که گاستون هه میشه به ماموستایه کی لیه اتو و باسی ده کرد.

کاتیک گهیشتمه بیردسلی، بوم دهرکهوت ریفیر ماموستای ناوبراو کهسیکی عازهبه و له هولهکهدا وانهیهک دهلیتهوه، له گوشهیهکی هولهکهدا دانیشتم و دهستم لهسهر دهمانچهکهی گیرفانم بوو، له ناکاو ههستم کرد من کاتهکهم دهکوژم، چونکه کاریکی نارهوایه ئهو ماموستایه رفینهری لؤلیتا بیت.

چەندىن ھەولى نەزۆكم دا بۆ دۆزىنەوەى شوينى لۆلىتا و پېرەندىكردن پېرەى، تەنانەت لە رېيى رىكلامى ئەو گۇقارانەشەوە رىكلامىكىم بالاو كردەوە كە لۆلىتا دەيانى خويندەوە، دواتر بويرىي ئەوەم كرد پېرەندى بە لېكۆلەرىكى تايبەتەوە بكەم و ھەموو ئەو ناوانەم پېيى دا كە گۆستاڭ بەكاريانى ھىنابوو، داوام لىيى كرد پىشت بەو ناوانە ببەستىت لە لىكۆلىنەوەكانى، بەلام ئەو ھەيوانە دوو سالى خاياند، دواى ئەوەى پارەكەم لىيى برى، ھاتەوە بۆ لام، بە بزەيەكەوە گوتى پياوىكى ھىندىيى دۆزيوەتەوە تەمەنى ھەشتا سالە و ناوى بىل برادنە لە شارى دۆلۆرىس، بىل برادنىش يەكىكى بوو لەو ناوانەى كە كۆستاڭ دەكارى ھىنابوو.

ئهم کتیبهم له بارهی لۆلیتاوه نووسی، ههرچهنده گهیشتوومه ته ئهم قوناغه و دهکریت ناوی لی بنیم: کتیبیک له بارهی لۆلیتای ون و شاراوه وه.

ناموترین ماوهی ریانم به و ماوهیه بوو که لۆلیتام بو ماوهی سی سال لی ون بوو. له زورترین وینه بینراوهکانی به و کاتهم، به وه بوو، که ههرگیز لۆلیتام له خهوندا نهدهبینی، به لام ههمیشه له زینده خهونه کانمدا ناماده بوو، ههمیشه له شهوه دریژهکاندا نامادهی خهیالم دهبوو، به لام له خهونه کانمدا لهسه ر شیوهی فالیریای هاوسه رم ده هاته به رچاوم، یاخود لهسه ر شیوهی شارلوت، یاخود شیوه یهی تیکه ل له فالیریا و شارلوت بوو. له و خهونانه مدا ههمیشه له به دهکوت و ههولی ده دا به زییم پییدا بیته وه. له به ده که و ماوه یه دا بووبووه هوی پاراستنی سوزم بوی، هیندیک له به خهونی له و ماوه یه دا بووبووه هوی پاراستنی سوزم بوی، هیندیک له بونه که و ماوه یه دا به سینگی به به ده ده ده ده ده ده که ده دا دوای به وه ههستم کرد به و به ناوی خیرخوازیک ناردمن بو لانه یه کی بیسه رپه رشتان له سه سنووری که نه دا.

ئهگهر له و ماوه به دا سه ردانی که سینکی لیها تو و م بکردبایه له وانه ی که به موگناتیسی خه لک ده خه وینن، له وانه یه له میشیه و له م یادگارییانه رزگاری بکردبام، چونکه هه میشه له زینده خه و نه کال دابردو و مدا بووم، بگره له و ماوه به دا پیوه ندیم له گه ل واقیعدا نه مابوو. له راستیدا سه ردانی نه خوش خانه یه کی ده روونیم کرد و وه رزی به هارم تیدا به سه ر برد، دو اتر هیندیک کارم له نیو یورک

چیبه جی کرد و بریارم دا به ره و کالیفؤرنیا برؤم، بؤ نه وه ی به دوای لؤلیتا و رفینه ره که یدا بگه ریم، له و ماوه یه دا چهند شیعر و قه سیده یه کم له ته نیاییی خو مدا ریک خستن، هیندیکیانم تا نیستا بیر ماون:

ونیکی ىاواكرا: لۆلىتا ھيز

قریکی قاوهیی. دوو لیّوی سوور

تەمەنى پينجهەزاروسيسەد رۆژ

له كوي خوّت حهشار داوه لوّليتا هيز؟

بۆ خۆت حەشار داوە خۆشەويستەكەم.

له دوای جودابوونهوهت

دلشكاو و نيكاتهماوي

چ فەرشىكى فرين ھەلدەگرىت؟

لهم ساته ئەفسووناوييانەدا لە كوى دەخەويت؟

خۆشەرىستە بچكۆلەكەم ئىستاش ھەر سەما دەكەيت؟

ناهـ، چەند خۆش بوو ئيوارانى حاران.

باوهشه ىريد مكانمان له نيزيك ئاگرىانه كهوه، خۆشهويسته كهم

ئەرەي ئىستا لەگەلتدايە بەختەرەرە؟

لۆلىتا خۆشەويستەكەم... لۆلىتا شىتەكەم

چاوه خەوالووەكانم

نهی نه و کهسهی چاوهکانی دانه ده خست له کاتی ماچکردندا

ئازارەكان دەمخۆن...

خەرىكە لە خۆشەويستى و غىرەكرىندا دەمرم

لۆلىتا تۆ لە كويىت؟

من بهبي تو دهمرم تو... "هند"

کاتیک شیعره کانم شی ده کردنه وه، هه ستم ده کرد له دایکبووی خه یالی پیاویکی شیتن، ئه و هاوسه نگییانه که له شیعره کانمدا بوو ده یه ژاندم، هه لچوون و خه یال و بیره وه رییه گهرمه کانم له گه ل لولیتادا ده گونجان، نوقمی نیو شیعر بووم، شیعریکی زورم خوینده و شیعری زوریشم نووسی، به لام بو چرکه یه کیش گوشاری توله سه ندنه وه م له بیر نه کرد، ئه و هه سته ناخی داگیر کردبووم.

دروزن دهبم ئهگهر بلیم (ئهگهر خوینهر بروا بکات، ئهوا شیته)، له دهستدانی لولیتا له ههسته لادهرییهکانم ساریژی کردبیتمهوه، ئهو تایپه نهفرهتلیکراوهی من ههرگیز گورانکاریی بهسهردا نایهت، تهنانهت ئهگهر گورانکاری له خوشهویستیهکهشمدا روو بدات.

ههمیشه سهردانی یاریگه و باخچهکانم دهکرد که کچه بچووکهکان یارییان تیدا دهکرد و تهماشای جهستهیانم دهکرد، بق ئهوهی لیچووهکانی لۆلیتا بدۆزمهوه، به دوای جهستهیهکدا دهگهرام له چوارچیوهیهکی مندالانهوه بیت و سیمبولی جهستهی ئهوی تیدا بیت. جیاوازییهکی تازهم لا دروست بووبوو، بق یهک چرکهساتیش لهگهل پاکیزهیهکی بچووکدا بیرم له وهرگرتنی چیژ نهدهکردهوه، تهنانهت ئهگهر پهرییهکی رهسهن بوایه یاخود ساخته، بهلی، خهونهکانم راوهدووی لیچووهکانی لۆلیتای نهدهنا، ههرگیز کهسیکی ترم له خهیالهکانمدا نهدفزییهوه که جینشینی ئهو دوورگهیه بیت، دوورگهی پهرییه ئهفسووناوییهکان، لهم کاتانهدا پیوهندیم لهگهل کهسانی تردا پچرا، تهنیا لۆلیتا نهبیت.

به لام دوو سالی به رده وام له گه ران و هه ولدان و ترس، به دوای فریشته کی هه لهاتوودا، وای لی کردم له گه ل هه سته تیرنه بووه کانمدا رابیم. هه میشه هه ولم ده دا ئه و هه ستانه م کپ بکه مه وه، بق ئه وه ی له

دهست بوشاییی ئهم ژیانه تووشی شیتی نهبم، دهترسام به هوی ئهو ههستانمه وه ئهگهر کچهههرزهکاریک بیته ریم میشکم تیک بدات. ئهم تهنیایییه وای لی کردم پیویستم به کهسیک بیت لهگهلم بیت، دلم ئاماده باش بوو بو ئهوهی تووشی هیستیریا ببیت، لهم حاله دا بووم ریتا هاته ژیانمه وه.

49

ریتا لهسه ر ته خته ی شانق ی ژیانم ده رکه وت، ته مه نی دووهینده ی ته مه نی لولیتا بوو و سی له سه ر چواری ته مه نی من بوو. کچیکی جه سته لاواز و قره ش و روو خسار زهر د بوو. چاوه کانی لاکیشه یی بوون، روو خساری هیلی روونی هه بوو، کقی دلی ده برد.

گرکانیکی زیندوو بوو، پیم وا بیت خوینیکی ئیسپانی، یاخود بابلی، له نیوچهوانیدا هاتوچوی دهکرد.

روزیکی به هار بوو، له باریکی تاریکدا بق یه که م جار بینیم، زور سهرخوش بوو، که منی بینی جه ختی له وه ده کرده وه هاوری بوومه له سهرده می خویندندا. ده سته لاوازه که ی خسته سهر ده سته تووکن و زبره که م، هه رچه نده هه سته کانمی و رووژاند، به لام بریارم دا هه لیکی پی بده م که خوشه و رستی خویم بق بسه لمینیت، به و شیوه یه بقرم ده رکه و ته هاوری و خوشه و یسته.

ریتا زور رووخوش بوو، روحیکی وهرزشییشی ههبوو، به شیوهیهک خوی رادهستی ههموو مهخلووقیکی خهمگین دهکرد بهبی ئهوهی گوی به هیچ بدات، تهنانهت ههرکهسیک به دروش خوی خهمناک

بكردایه ئه و ئاماده بوو بق دلناواییكردنی؛ له و پووانه و زور دلی نهرم بوو.

کاتیک بق یه که م جار چاوم پنی که وت، بقر ده رکه وت هاوسه ری سییه می خیانه تی لی ده کات، عاشقی حه و ته میشی به جنی هیشتو وه، به لام ئه وانی وه کوو تیپه پربوونی هه وریک ده زانی، گرینگییشی پییان نه ده دا، به وه شم زانی که برایه کی هه یه هه ژموونی سیاسی هه یه و گه وره ی شار ق چکه یه که مانگانه چه ند سه دد ق لاریک ده داته خوشکه بچووکه میهره بانه که ی، بق ئه وه و میهره بانه که ی، بقی و ئه و شار ق چکه که ی، له گه ل ئه وه شدا عاشقه کانی هه میشه بق ئه و شار ق چکه یه یان ده برد بق پیاسه ی شه وان، ئه ویش زقر ده ترساله و هی بریت.

ئۆتۆمبىلەكەى رىتام بەكار ھىنا بۆ گەشتكردن بەرەو كالىفۆرنىا، بۆ ئەوەى پشوو بە ئۆتۆمبىلە ماندووەكەم بدەم، رىتاش بۆ ماوەى دوو سال ھاورىتىى كردم، لە ھاوينى سالى ١٩٥٠وە بۆ ھاوينى سالى ١٩٥٢، لەو گەشتانەشدا، ناسكترىن و نەرمونياترىن و سادەترىن كچم لەگەلدا بوو، زۆر دلنەوايى كردم و ھەستى ئارامىي پى بەخشىم، ھەر بە ھۆى ئەويشەوە نەچوومەوە بۆ نەخۆشخانەى دەروونى.

کاتیک باسی ئهوهم بۆی کرد که دوای کچیکی تایبهت کهوتووم بۆ ئهوهی سکی کون بکهم، راستهوخو رهزامهندی دهربری لهسهر پلانه کهم، به لکوو هیندیک پشکنینی تایبه تی کرد و کهوته ژیر دهستی کهسیکی خراپهوه، شهویکیان که هاتهوه بو مال جانتاکهی به تال بووبوو له پاره و چهندین له کهش به دهموچاوی و جهسته یه وه بوو. کچیکی بویر بوو، ئاره زووی سهره روی ده کرد و یاریی مهترسیداری دهکرد، ته نانه تا جاریکیان پیشنیاری ئه وه ی کرد به دهمانچه رولیته دهکرد، ته نانه تا جاریکیان پیشنیاری ئه وه ی کرد به دهمانچه رولیته

رووسییه که میاری بکات (ئه ویارییه شهر شیوه به بود که ته نیا یه که فیشه که ده ده مانچه که دا بمینیت و رؤله که ی به خیرایی بسوو دواتر ده مانچه که دو بکاته میشکی یاریزانی به رانبه ده گهر هات و ئه و فیشه که ریکی ده رزی ده مانچه که هات، نه وه یاریزانی به دانبه داریزانی به دانبه ده دو دو ده کوژیت.)

جاریکیان ئهو یارییهمان کرد، به لام دهمانچه کهمان روو له ئۆتۆمبیله که کرد، تهنانه ت فیشه کیکیش بهر ئۆتۈمبیله که کهوت، بیرم دیت قاقای لی دا.

ههرچهنده مهکرهکانی له ماچکردندا جوریک له ناز و لیهاتوویی تیدا بوو، توانی له کردهوهی خراپ دوورم بخاته وه، هاوریتیه کهی وای لی کردم له راوه دوونانی کچه ههلهاتووه که بوهستم، بیروکهی ئهوه شی خسته میشکمه وه که رفینه ره کهی پیاویکی درنده به هاوشیوه ی مروقه سهره تاییه کانه و چیژی لی دهبینت.

دواتر بریارم دا به ریتا قایل ببم، به ریکهوت له ریی گهرانهوهدا چووین بز شارزچکهیه کی بچووک، که پیشتر بارهگهی گونگرهیه کی گشتیی تایبه ت بوو به کشتوکال و ئاژهل، شوینی ئه و گونگرانه بوو که پیاوه قه له وه کان به به راز ده چن و به هه موو توانا و وزهیه کیانه و بیره و ویسکی ده خونه و دهستی سلاو له خه لک به رز ده که نه و روویان بز هه موو که سینک خوش ده که ن.

له شهوه که یدا من و ریتای ئازیز خهبه رمان بووه وه، دیقه تمان دا که سیکی تر له ژووره که ماندایه، گهنجیکی زهردتال بوو، دوو گویچکه ی ناسکی ههبوو، من و ریتاش بیرمان نه ده هاته وه که پیشتر له هیچ شوینیکدا بنیبیتمان، له شی عاره قه یه کی زوری کردبوو، به لام هینده قوول خه و تبوو پرخه ی ده هات و ته نیا جلی ژیره وه ی لهبه ر

دوای شهش مانگ پیتا نامهیه کی بو نهو نهخوشخانه به نارد و پرسیاری نهو کوره ی کرد، وه لامی نهخوشخانه که بو هاته وه که هیشتا هوشی نه هاتووه ته وه سهر خوی و هیچ شتیک له باره ی رابردوویه وه نایه ته وه یاد.

پیم وا نهبوو ئه و رووداوه م به بیر بیته وه، به لام به هوی ئه وهی تویزینه وهیه کم له گوفاریکدا بلاو کرده وه - له باره ی هوش و چونیتیی لهده ستدانی و تبیدا باسم له وه کرد که هه ستکردن به کات پشت به ریزه وی خوین ده به ستیت و ده بیته هوی هه ستکردن به خود و در ککردن پینی، به م شیوه یه عه قل له نیوان دوو جه مسه ردا دابه ش ده بیت، جه مسه ریکیان رووداوه کانی رابردوو عه مبار ده کات و جه مسه ره که توانای تیهزرینی جه مسه ره که توانای تیهزرینی ده بیت.

له دەرئەنجامى ئەو تويزينەوە زانستىيەوە، بانگهيشت كرام بۆ كۆليزى (كانتريپ) بۆ ماوەى سالىك، شوينى نىشتەجىشيان بۆ دابىن كردنم بە ھەموو كەرەستەكانى ناومالەوە، ئەو شوينەش وەكوو بلنى بۆ

به هه رحال نامه کهم کرده وه، بینیم به ده ستخه تیکی کچانه و ه نووسراوه و زمانیکی زور جددیی له خو گرتوه:

باوكى ئازيزم!

حالت چۆنه؛ من زەواجم كردووه و بەم نيزيكانە دەبمە دايك، پيشم وايه كوريكم دەبيت، لەوانەيە بۆ جەژنى سەرى سال لە دايك ببيت، زۆرم پى قورس بوو كە ئەم نامەيەت بۆ بنووسم، خەريكە شيت دەبم، چونكە ئەوەندەمان نييە قەرزەكانمان بدەينەوه و لەم شارە ناخۆشەدا دەربچين. ديكىى ھاوسەرم بەلاينى كاريكى گەورەيان پيى داوە لە ئالاسكا، بە پيى بوارەكەى خۆى كاريكى پى دەدەن. ليم ببووره كە تاكوو ئيستا ناونيشانى خۆمم پيت نەگوتووه. دەيشزانم كە ئيستا رقت ليمه، ئەمە جگە ئۆمم پيت نەگوتووه. دەيشزانم كە ئيستا رقت ليمه، ئەمە جگە تكا دەكەم باوكە، حەوالەيەكى خيرامان بۆ رەوانە بكه، ئيمه بە برى سيسەد بۆ چوارسەد دۆلار دەتوانين كارەكانمان جيبەجى بكەين، ھەرچەنديك بيت ئەو برەپارەيەي بۆمان دەنيرى دەبيته هۆي ھاوكاريكردنمان، ئەگەر بگەينە ئالاسكا پارەمان بۆ ھۆلەدەقوليت، دواتر تۆ دەتوانى خانووه كۆنەكەيشمان بغرۆشيت— ئەگەر يۆيستى كرد.

تکا دهکهم وه لامی نامهکهم بدهرهوه، چونکه به دهست قورسی و سهختیی ژیانهوه دهردهسهریی زوّرم بینیوه. سلاوی کچه دووگیانهکهت قهبوولّ بفهرموو. دووباره گەرامەوە رىنوبانەكان. بە تەنيا لەگەل ئۆتۆمبىلە شىنەكەمدا، ئۆتۈمبىلەكەى دايكى لۆلىتا. دووبارە سەڧەرەكەم دەست پى كردەوه. ریتاش له خهویکی قوول و دنیایه کی دیکه دا بوو، کاتیک ئه و نامه یه م دەخويندەوە و ململانيم لەگەل شەپۆلەكانى ئازارمدا دەكرد، كە ناخى هه ژاندبووم.

سەيريكى ريتام كرد، لەنيو خەوەكەيدا بزەى دەكرد و نيوچەوانيم ماچ کرد، ئارەقەى كردبوو، نامەيەكى مالئاوايى بەسۆزم بۆى نووسى و نووساندمه نيوچهوانييهوه، چونکه تاکه ريچاره بوو بر ئهوهى دلنيا بم دەيخوينىتەوە و ئىتر بۆ ھەتاھەتايە بەجىم ھىشت.

كاتيك ئۆتۈمبىلەكەم لىخۆرى گوتم:

ـ ئەوە دىسان تەنيام.

به لام تهنیاش نهبووم، دهمانچه رهشهکهم لهگهل بوو. بهردهوام دەستم لى دەدا، ھەر كە گەيشتمە شوينىكى چۆل و شياو، يەكەم هەنگاوم بۆ ئەوە بوو مەشق لەسەر ئەوە بكەم، كە مسز رىچارد شيلر چۆن مردنيكى سەخت بمريت.

كراسيكى كۆنم له ئۆتۆمبىلەكەمدا دۆزىيەوە و بە دارىكەوە ھەلمواسى و به خهیالی خوم کردم به لۆلیتا و راهینانم لهسهر کرد و سزای له سیدارهدانم دا. ههستم به بیزاری دهکرد، وامدهزانی بهلهپیتکهی دەمانچەكە رەق بووە، بىرم لەوە كردەوە تۆ بلىنى پىويست بەوە بكات چەورى بكەم، بەلام بىرم كەوتەوە كە كاتى ئەوەم نىيە و چوومەوە بق ئۆتۆمبىلەكەم و گەشتەكەم لەگەل دەمانچە رەشەكەدا دەست پى كرد و كراسه كونكونهكهشم به دارهكهوه بهجي هيشت. میژووی نامه که ی ل**ۆلیتا** ۱۸ی ئاب بوو، ئه و شاره ی نامه که ی لیود هابتوو، شاری (کولمنت) بوو، که له که ناریکی پیشه سازیدایه نیزیکه ی ۸۰۰ میل له نیو یورکه وه دووره.

له سهرهتادا بیرم لهوه کردهوه که به شهوانه رفر بهردهوام بیم له ریکردن، به لام دواتر بریارم دا بر چهند سه عاتیک له هوتیلیکی لادییی سهر رییه که مدا پشوو بدهم.

به دریزاییی کاته که بیرم ده کرده وه. که کوتاییم به بیر کردنه وه هینا و گهیشتمه ئه وه ی ئه و ئه ژدیهایه ی لولیتای پفاند، ئوتومبیلفروش نییه له وانه یه بیردسلی لولیتای ناسیبیت، کاتیک که تایه ی پاسکیله که ی ته بیردسلی لولیتای ناسیبیت، کاتیک که تایه ی پاسکیله که ته ته بیردووه و به ئوتومبیله که ی به ره و مالی ماموستای پیانو که ی بردووه و له و کاته و ه وابه سته ی بووه، تاکوو لینی کردمه و ه.

به داخه وه نه متوانی نانی به یانی بخوم، به لام به دسته سره که م دهمم سری و پیم وابوو که دلم نانی نهبرد شتیکی لاوه کییه، چونکه دلم ته نگه و زاریشم زور تال بووبوو.

دوای پشکنینیکی زور، ماله کهم دوزییه وه، مالیکی زور خراب بوو، دهنگی تهقه و ده هات، ئوتومبیله که راگرت، ماوه ی دهقیقه یه ک به ئارامی له و نیوه نده دا بیرم کرده وه، به لی، گهیشتمه کوتاییی گهشته که م هاو دییان گهیشتمه کوتاییی ئه و گهشته گهرمه م،

ههستم کرد لیدانی دلم ته واو نییه؛ ٤٠ جار له خوله کیکدا لیی ده دا و هینده ی پی نه ده چوو له خوله کیکدا ۱۰۰ جار لیی ده دا، ده مانچه که م کرده گیرفانی لای راستی پانتوله که وه.

له پشتمه وه سه گیکم بر دهرچوو، بر چرکه ساتیک وه ستا و لیی روانیم، به چاوه بله کانی و سکی قوراوییه وه ده ستی به وه رین کرد. هینده ی پی نه چوو دوور که و ته وه و له دووره و ه و رووه و من ده ستی به وه رین کرده وه.

49

له ئۆتۆمبىلەكەم دابەزىم و دەركەكەم پىكدا دا، بە شىنوەيەك بۆشايىيى ئەو ناوەم بە دەنگەكەى پر كردەوە. سەگەكەش بۆ دەنگى دەركەكە سەرلەنوى دەستى بە وەريىن كردەوه. كاتىك دەستىم خستە سەر زەنگى دەركەكە، ھەستىم كرد لەرزىنىك ھەموو بوونى منى دەلەرزاند، بۆ ماوەيەك چاوەرىدىم كرد، دووبارە دەستىم پىيدا نايەوە و گويىم لە دەنگى پىنى كەسىنىك بوو، بە ئاھىكەوە لە پىئىت دەركەكەوە ھات و كردىيەوە؛

دوو بست دریز تر بوو، چاویلکه یه کی له چاو بوو، قری به باشی به ستبوو، ده مینکی تازه شی هه بوو، چه ند ساده یه وینه ی نه م بوونه وه که ماوه ی سالانیک له ژیر ده ستمدا وه کوو مردوو بوو، سکی گهلی ناوسابوو، هینده ناوسابوو وا ده رده که وت که سه ری له جاران بچووکتره، نه سمه رییه که ی له ده ست دابوو و مووی ده ستیشی ها تبووه وه.

که بینیمی به پهروش و پیشوازییهوه گوتی:

...ماااااااال

به دهنگیکی کزهوه - دهستم لهسهر دهرکهکه بوو - گوتم: - هاوسهرهکهت له ماله؟

له کاته دا نه مده توانی بیکوژم، چونکه خوشم ده ویست، خوشه ویستییه ک بوو له یه که مین و دوایین نیگادا، نیگای هه میشه یی، نیگای هه تاهه تایی.

به نهغمهی پیشوازیکردنه وه گوتی:

ـ فهرموو وهره ژوورهوه.

دوای ئهوهی ئه و قسه یه یک کرد، سکه به رزهکه ی لابرد بو ئه وه ی ریم بو بکاته وه. به بی ئه وه ی به ر منداله که ی بکه وم تیپه ریم، به لام هه ستم به بوونی تیکه له یه بونی ئاره ق و مه تبه خ کرد، وه کوو گهمژه ددانه کانم جیر کردنه وه، دوای ئه وه ی هاتمه ژووره وه ده رکه ی داخست و سه گه که ی لابرد و به سکه گه وره که یه وه دوام که وت.

به دهستی ئاماژهی کرد و گوتی:

. ئەرە ھاوسەرەكەمە.

له پهنجه رهی مه تبخه که وه سه رم دانه واند، گهنجیکی قرره شم بینی، سه ری خستبووه نیو مه کینه یه که وه و گهنجیکی دیکه شی له ته نیشت بوو - به یه ک باسکه وه - سه ریان خستبووه سه ر مه کینه که.

لۆلىتا گوتى:

. بانگی بکهم؟

که به نهخیر وهلامیم دایهوه، وهکوو سهماکهره هیندییهکان دهستی پان کردهوه، بن نهوهی بلیت حهزم له دانیشتنه لهسهر کورسییه بزوکهکه، یاخود لهسهر قهنهفهکه، که دهبیته جیخهوی هاوسهریش.

پیکه وه دانیشتین و دهستم به ناگایییه وه به ره و دهمانچه که برد، که به دهسته سریک پیچابووم، دووباره پیشنیاری کرد بانگی هاوسه ره کهی بکات بن نه وهی یه ک بناسین، پیم گوت:

. نه خیر. ئه وه ی ده مه و یت بیزانم ئه و نییه، ده مه و یت شتیکی تر بزانم. له و کاته دا نیگای پیشوازیکردن له پوو خساریدا ئاوا بوو و نیوچه وانی دا به یه کدا، هاو شیوه ی ئه و کاته تالانه ی که پیشتر له که لیدا به سه رم ده برد:

- ئۆھ-

. بهلّى كوا، خيرا وهلامم بهرهوه.

سهریکی بادا و گوتی

. گوى بگره نابيت ئەو باسە بكەيتەوه.

. نەخىر دەيكەمەوە.

وهکوو ژنیکی عاقل توورهییه کی قهتیس کرد و گوتی دیک هیچ نازانیت له باری رابردوویه و و ا دهزانیت من باوکی لولیتام و کچی خیرانیکی ئهرهستوکراتییه و به ئاره زووی خوّی له ژیانیکی خوشه و هه نهاتووه، بر ئهوه قاپ بشوات و به پارهی خوّی بریت، ئه باوه ری به ههموو دروّکانی لولیتا کردووه، ئیتر بوّچی رابردوو باوه ری به ههموه و کیشه ی زیاتری بو دروست بکهم؟

پیم گوت دهبیّت به شیّوهیه کی باش بیر بکاته وه و درک به وه بکات که پیّویسته بزانم چی رووی دا، ئهگهر بیه ویّت هاوکاریی بکه م، زورم لیّی کرد:

- دهی ناویکم پی بده.

ئەو واى دەزانى من دەميكە ناوى ئەو كەسەم زانيوه.

(ناویکی سهیره.) باسی لهوه کرد که خوشی بروای به و رووداوانه نهکردووه، بروای بهوهش نهدهکرد که خاوهن ئه و ناوه بتوانیت له دهست من رزگاری بکات، به لام دووباره پیشنیاری کرد له بیری بکهم، چونکه چیدی ناوی ئه و گرینگ نییه و ئهم شووی کردووه و ههولی دا بابهتی قسه کردنه که بگوریت و پیشنیاری کرد جگهره یه کیشم، له وه لامدا گوتم:

- نەخىر ناوەكەيم دەويت.

كاتيك سەرى بە نەخير راوەشاند، گوتى:

- کات بق گلهیی تیپه ری. بروا به هیچ شتیک ناکهم که شایهنی برواپیکردن نهبیت.

پيم گوت:

- باشتر وایه بروم، ههر ئهوهنده بهسه که توم بینی. لیرهدا درکی به کهلله پهقییه کهم کرد و گوتی:

- بەراست دەتەويت ناوى بزانى.

دهنگی ته واو نه رم کرد و لیّوی خوّی به نه رمی گهست و ناویکی درکاند، پیّویسته خوینه ر پیشتر به و ناوه ی زانیبیّت. پیّم وا بوو که منیش ناوه که رانی کییه، به بی ئه وه ی بیناسم! تووشی شوّک نه بووم و نه شیهه ژاندم. شته کان له میشکمدا به ریزبه ندی هاتنه و به رچاوم، کاتیک قسه ی بو ده کردم منیش له نیّو ئارامیدا ده توامه وه، چونکه بو دواجار رزگاری کردم له ته مومری بیر کردنه وه کانم.

گوتی تاکه پیاو بوو که خوشی ویستووه. پرسیارم کرد، ئهی (دیک)ت خوشت ناویت؟ گوتی ئوّق! نا بهرخیکی باشه، پیکهوه به بهختهوهری ده ژین. به لام ئه و مهبه ستی خوشه ویستی بوو له شتیکی تردا، به لام من ههرگیز نهچوومه دلیهوه و بیبهش بوومه له خوشهویستیی راستهقینهی.

به قسه کانی وا دهرده که وت ئه و پیاوه ی له منی رفاند، هه مو و تاله مو وه کانی جه سته جوانه که ی به باشی ده ناسیت، چاوه کانی بریقه یه کی رفینه ری تیدا بوو، تیکه لی تالی بووه، به لام له ئاره زوویه کی قووله وه نه ده هات، پیوه ندییه که ی له گه ل مندا وه کو و ئاهه نگیکی دریژ و سیبه رقورس و بیزار که رده زانی و پارچه یه که بوو

دهستم کیشا به رانی خوّمدا، داوای لی کردم تووره نهبم، ئهوهی رابردوو تازه رۆيشت، ئەو پيى وايە من باوكيكى بەسۆز بووم بۆى. لۆليتا بەردەوام بوو لە گيرانەوەى چيرۆكەكەى. چۆن نەمزانى كە پیشتر دایکی دهناسیت؟ به شیوهیهک هاورییهکی کون بوو له هاورییه کانی خیزانه کهی، رۆژیک سهردانی رامسدلی کردووه و میوانداریی مامی کردووه و له یانه کهی دایکیدا وانه یه کی گوتووه ته وه و پیشتر لهگه لیدا دهستبازیی کردووه و باوهشی پیدا کردووه و لهبهردهم ههموان ماچی کردووه و لۆلیتا لنی تووره بووه. له و کاتهدا تهمهنی (۱۰) سالان بووه، واتا بهر له دوو سال له ناسینی من، گوتیشی له پهکیک له هوتیلهکاندا منی بینیوه لهگهل لولیتادا، لهو كاتهدا سهرقالي نووسيني شانوگهرييهك بووه، كه بريار بوو لوليتا له خویندنگهی بیردسلی رۆلی تیدا ببینیت. بهلی (کلیر) نووسهری شانۆگەرىيەكە، كە وەكوو ژنيكى تەمەن گەورە ناساندى، بەلى، ژيان درق بوو له دوای درق. ئهگهر ههرکهسیک ژیاننامهی لولیتای بنووسىبايەوە، كەس برواى پى نەدەكرد. کاتیک گهیشتم بهم ئاسته له چیرۆکهکهی، دهنگهدهنگیک له مهتبهخهکهوه هات، (دیک) و هاورپیهکهی هاتنه ژووردود، به دوای بیرهدا دهگهران، کاتیک منیان بینی (بیل) چووه هۆلهکهوه، لزلیتا به دهنگیکی بهرزهوه هاواری کرد، دهنگی لزلیتا چووه نیو گویچکهکانم، دهنگی وهکوو بلنی خوشییهکی تیدا دهرخستبوو و خهمیکی تیدا له چال نابوو.

. دیک ئەمە باوكمه.

دیک، گویّی گران بوو، چونکه له جهنگدا تووشی پیکانیک بووبوو، تهوقهم لهگهل ئهو گهنجهدا کرد، که لهگهل بهخیرهاتنکردنمدا قتوویهک بیرهی هینا، له رووخساریدا وا دهردهکهوت که من بؤ ئهوه هاتووم، ماوهیهک له مالهکهیدا بمینمهوه، بؤیه پیشنیاری ئهوهی کرد خوّی و لولیتا لهسهر راخهریکی تردا بخهون له مهتبهخهکهدا، به دهستم ئاماژهی نهخیرم بؤی کرد و به لولیتام گوت که تهنیا بو سهردانی هاتووم و راستهوخو روو دهکهمه (رید سپورج) بو ئهوهی به ده م داوای هاورییهکمهوه بروم، لولیتا به دهنگیکی بهرزهوه هاوری کرده گویی گهنجهکه و قسهکانمی پی گوتهوه، بویه دیک به بزهیهکهوه خوّی کشاندهوه و گوتی دهروم کار لهسهر ئهو مهکینهیه بزهیهکهوه خوّی کشاندهوه و گوتی دهروم کار لهسهر ئهو مهکینهیه تاکوو دوو به دوو قسه بکهین پیکهوه، هیوای خواست که بهر له رویشتنم بهبینیت.

لهگهل دهرچوونی ئهودا منیش ههلسام و لزلیتا دیسان لهسهر کورسییه بزوکهکه داینیشاندمهوه، خوّمم پی رانهگیرا، دهستم کرد به پرسیارکردن:

- كەواتە خيانەتتان لى كردم، بۇ كوئ رۆيشتن؟ ئىسىتا ئەو لە كوييە؟

جگهرهیه کی پیشکه ش کردم، ره تم کرده وه و جگهره که ی بو خوی داگیرساند. بق یه که م جار بوو لؤلیتام بینی جگهره بکیشیت، چونکه نه و سهرده مه ی لای من بوو، جگهره کیشان قه ده غه بوو، له ریی هه وری دووکه له شینه که وه، لؤلیتا وه کوو شارلؤتی دایکی هاته پیش چاوی من، ده تگوت له گۆره که یه وه ده رچووه. لؤلیتا بیده نگیه ناخؤشه کهی شکاند و گوتی:

. نهخیر. خیانه تم لی نه کردیت، هاو رییه کی کون بوو، راسته هاو رییه کم ئاگاداری کردمه وه لیی، که ئه و کچه بچووکه کانی خوش ده و یت ته نانه ت جاریکیان له نیو یورک به هوی شه رفروشتنیه وه به کچیکی هه رزکار زیندانی کراوه، به لام ئه و وه کوو من نه بوو، یاخود و هکوو ئه و نه بوو، که مه خلوو قیکی ئاسایی بیت، به لکوو زور ژیر به و و و و و و

لۆلىتا پىيى گوتم كە ھەموو ئەو شتانەى نىوانمانى بۇ باس كردووه و زۆر پىكەنيوه و گوتويەتى ئەو پىوەندىيە نارەوشتىي لەگەل ئەويشدا ھەيە. گوتى جارى يەكەميان بردمى بۇ بىستانىك، ئىتر بىستانەكە سووتا و منىش گرينگىم پىيى نەدا، جارىكىشيان تەلەڧۇنى بۇ كردووه كە يارىيى تىنسى دەكرد لەگەلم، گرى بە خەيالەكانى بەرداوه و پىيى گوتوه لە مانگى سىيېتەمبەردا دەروات بۇ ھۆليۆد، بۇ ئەوەى ئەزموونىكى سىينەمايى بۇ ئامادە بكات و رۆلىكى پىبدات لە ڧىلمە سىينەمايىيەكەيدا، بەلام بەدبەختى دۆخەكە نەگونجا بۇ ئەوەى بىرۆكەكە بەجى بەينىن.

- ئەو بەرازى فىلبازە ئىسىتا لە كويىه؟

د ئه و به راز نییه، له زور رووه وه پیاویکی باش بوو، به لام مهی و ماده ی هو شبه ر تیکیان دا، بیگومان که سیکی به نه زموون بوو له

بواری سیکسدا و زهوقیکی خوشی ههبوو، ههموو کچیکی هاورینی دهکرده کویلهیهکی گویرایهل.

لۆلىتا باسى لەوەش كرد كە لەو بىستانەدا شتى واى بىنيوه كە ھەرگىز وينا ناكرىت، بەلى، ويناى ناكەى كە خۆى و برادەرەكانى چىيان دەكرد لەوى، چونكە من بە تەنيا ئەوم خۆش دەويست و ئامادە نەبووم بەشدارىيان بكەم، بۆيە دەريان كردم.

ـ چىيان دەكرد؟

 ئۆزه شتى زۆر پىس و ناشرىن، شتگەلىك بوون تەنانەت بە خەيالىش برواى پىناكەى، دوو گەنج و دوو كچ و سى پىاو بوون، بە رووتى تىكەلى يەك دەبوون، پىرەژنىكىش گرتەى سىنەمايى بۆيان دەگرت.

دواتر لۆلىتا ئاماده نەبوو وردەكارىي زياتر بورووژينيت، ئاماژەي بۆ ئەوە كرد كە ئىستا زەواجى كردووە و مندالىك لە سكىدايە. بەلام دواتر بەردەوام بوو لە چىرۆكەكەي:

- ناچار بووم منیش لهگه آلیان بم، چونکه دهمویست ته نیا بق ئه و بم، به آلام ئه و رازی نه بوو و دهریکردم، دوای ئه وه هیچ شتیکی گرینگ رووی نه دا، له زستانی ۱۹٤۹ دا کاریکم له چیشتخانه یه کدا دوزییه وه بق ماوه ی دوو سال کارم کرد و دواتر چاوم به (دیک) که وت.

پرسیاری ئهوهم لی کرد که ئایا له ماوهی ئهو دوو ساله هیچ پیوهندییه کی تهلهفونی کردووه له گه لیدا، گوتی نه خیر، چونکه جی و شوینی نه ده زانی به لام ئه گهر بیویستایه شوینی بزانیبایه، کاریکی ئاسان بوو، چونکه ئه و که سیکی ناسراو بوو.

ئەوەى پيويست بوو زانيارىم لەسەرى وەرگرت، چىتر پرسىيارى ترم لىنى نەكرد، ھىچ نيازىكىشىم نەبوو بۇ ئازاردانى خۆشەويسىتەكەم. له کاتانه دا دهنگی رادیؤیه ک له مهتبه خه که وه به رز بووه وه، گورانییه کی له باره ی شیتیی ژیان و قه ده ره وه ده گوته وه. لزلیتا چاوه کانی نوقاند و ده می داخست و سه ری خسته سه ر سه رینه که، وا هاته پیش چاوی من که ژنیکه بیتاقه ته له ژیان و ته مهنیشی زور له حه قده سالی تیپه راندووه.

سه بریم کرد و تیر لییم روانی، چون دلنیا بووم له وه ی که دهمرم، ئاوا دلنیا بووم له وه ی که له هه موو ئه شتانه ی که بینیومن و به خه یالم هاتوون و خه و نم پییانه وه بینیوه، زورتر خوشم ده ویست. له و چرکه ساتانه دا حگه له ده نگرانه دی ک

له و چرکه ساتانه دا جگه له ده نگدانه وه یه کنی نه و په رییه، که پورژانیک باوه شم پییدا ده کرد، هیچی تر نه بوو. هیشتا له نیو خوشییه کانی رابر دوومدا گیره ده که م. به گولیکی وه ریو ده چوو، به لام هیشتا ره و نه و دلوپی ئاونگی هه ر تیدا مابوو، سپاسی خودا ده که مه که ئه و ده نگدانه و هیه نه و شته نه بوو که من خوشم ده ویست و ده میه رست.

ههرچهنده گومانم لهوهدا نهبوو که توانای ئهوهم ههبوو بیگهرینمهوه وهکوو جاران، که ئهم قسهیه دهکهم، دهمهویت ههموو جیهان ئهوه بزانیت که تا چهند لۆلیتام خوش ویست، به لی، هیشتا ئهو لۆلیتایهی که به پیاویکی تر دووگیان و رووخساری ئالوزاوه، ههر خوشهویسته لهلام، لهو کاته دا بیرم لهوه کردهوه که ده توانین بگهریینه وه وهکوو جاران، پیم گوت:

- گوی بگره، لهوانهیه قسه کهم له جنی خوی نهبیت، به لام ئهوهی پیویسته بیلیم دهیلیم، ژیان کورته و له نیوان ئهم هوله و ئۆتۈمبیله که دا تهنیا بیستوپینج ههنگاو ههیه، پانتایییه کی زور کورته، دەتوانىن بىبرىن، با پىكەوە بىبرىن، ئىستا وەرەوە لەگەلم، بەم شىوەيەى ئىستات، بۇ ھەتاھەتايە بە بەختەوەرى دەۋىن.

چاوهکانی کردهوه و خوّی کو کردهوه، وهکوو ماریک که خوّی بوّ ئهوه ئاماده کردبیّت که به یهکیّکهوه بدات، گوتی:

- . مەبەستت ئەوەيە كە تۆ ھاوكارىم ناكەي، ئەگەر بۆ ھۆتىلىك نەيەم لەگەلت؟ مەبەستت ئەوەيە؟
- نهخیر، به هه له لیم گهیشتی، دهمهویت دیک به چی بیلی و له گه لم
 بری و بمری و به شداریی هه موو شتیکم بکه ی.
 پهنگی پووخساری گورا و به توور هیییه وه گوتی:
 - تۆ شىيتى.
- باش بیر بکهرهوه، هیچ مهرجیکت بن دانانریت، به لام ئهگهر
 نهیهیتیش ئهوا ئهوهی پیویسته ههر پیتی دهدهم.

کاتیک گومانی خوی دهرخست، زهرفیکم پنی دا، چوارسه دولاری تیدا بوو، لهگهل چهکیکی بانک به بری سیههزاروشهشسه دولار.

دیارییه که می به دلیکی خوشهوه وهرگرت و له خوشیدا نیوچهوانی پر بوو له خوین و سوور بووهوه و ئیقاعی ههناسه ی تیک چوو:

- مەبەسىت ئەوەيە كە چوارھەزار دۆلارمان بى دەبەخشى؟

دهستم خسته سهر رووخسارم و دامه قولپی گریان. له و کاتانه دا فرمیسکیکم رشت که له ههموو ژیانمدا به و گهرمییه وه نهمرشتبو و دلف دلوپی فرمیسکه کانم لهسهر روومه تمه وه هاتنه خواره و له چهنهمه وه ده تکان، نهمتوانی گریانه کهم بگرم، کاتیک به به زهییه وه دهستی گرتم، پیم گوت:

. ئەگەر دەستم لى بدەى دەمرم، پىم بلى تۇ دلنىاى كە نايەى لەگەلم؟ ھىچ ھىوايەك نىيە بۇ ئەوەى بىنى؟ وەلامم بەرەوە؟

تق مروقیکی میهرهبانی که ئه و برهپارهیهمان پی دهدهی، دهتوانین ههمو و قهرزهکانمان بدهینه وه و له حهفتهی داهاتووشدا بروین بو ئالاسکا، توش دهتوانی له دوخهکهمان تیبگهی. تکایه مهگری، من داوای لیبوردن دهکهم که توم هه لخه له تاند، به لام ئه وهی رووی دا تازه رویشت.

شوینه واری فرمیسکه کانم له رووخسارم سری، ئه ویش زهرفه که ی کرده وه، به بزه یه که وه سپاسی کردم، ویستی بانگی دیک بکات، گوتم نه خیر، که میکی تر ده روم، هه رگیز نامه ویت بیبینم.

لۆلىتا ھەولى دا بابەتى قسەكان بگۆرىت، بەلام وەكوو بلىي تەمىك نىگاكانمى پۆشى و ھىشتاش ئەم كچە ھارە دووگيانە وەكوو مندالىكى ھەرزەكارى دوانزە سال دىتە بەرچاوم، ھەمان ئەو مندالەي كە لەگەل خۆمدا بۆ گەشتىكى ئەفسووناوى بردم.

گه رامه وه بو بابه تی پاره که و گوتم ئه وه کرینی خانووه که ی دایکته سه رسوو رمانی خوی ده ربری، وایده زانی خانووه که یا دایکی فرق شراوه و زیاتر به وه تووشی سه رسوو رمان بوو که پیم گوت پاریزه ره که لیستیک له میراتگه ربیه کانی بو ده نیریت و کومه لیک به لگه ی دایکی بو ماوه ته وه که له ئیستادا نرخیان به رز بووه ته وه لولیتا داوای لی کردم که بمینمه وه، به لام گوتم ناتوانم ده بیت برقم به لی، پیویسته برقم بید قرمه وه بو نه وه ی دوحی له ناوبه رم.

به نیگا مالئاواییی لی کردم، چونکه بهرگهی ماچی ئهوم نهدهگرت، به سکه خرهکهیهوه که ههنگاوی بهرهو رووم دهنا، من ههنگاویک بهرهو دواوهوه دهرویشتم. تاکوو بهر دهرکه هات و وهستا، که ئوتومبیلهکهی بینی به بهراورد لهگهل بیرهوهرییهکانیدا نیگایهکی بیباکی بو ئوتومبیلهکه ههبوو، بیرهوهریی ههرزهکاریک که له ریی ئهم ئوتومبیلهوه چووه ژیانی سیکسییهوه.

بق دواجار به پارانهوه پرسیارم لی کرد:

- دواقسه ت، دلنیای ناگه پیته وه بر لام، مهبه ستم سبه ی نییه، یاخود دووسبه ی، به لکوو پروژیک له پروژان، هه رگیز پروژیک نایه ی؟ ناگه پیته وه بر نهوه ی له گه لم بری؟ خواوه ندیکی نوی بر خوم دروست ده که م و به هاوار کردنه وه سپاسگوزاری ده که م، نه گه ر نه و نومیده م پی بده ی.

به بزهیه کی وه لامی دایهوه:

- نەخىر... نەخىر.

- لق ئهگهر ئه و ئومیده م پی ببه خشی، ریچکه ی ژیانم ده گوریت. ئه و قسه یه م کرد و ده مانچه که م بق ی ده رنه هینا، خوینه ریش باش ده زانیت که هه رگیز کاری وا ناکه م، خوشه ویسته ئه به دییه که مرد مالئاواییی لی کردم، ده لیم خوشه ویسته مردو وه که م، مه به ستم ئه وه یه که هه میشه یییه و هه رگیز نامریت.

به پنی ریکهوتنی رهسمی لهگهل دهسه لاتدارانی دادوه ریدا، تومه تبار بووم به وهی که کوشتوومه و تهرمه که یم شاردووه ته وه تومه تومه و بازی بووم.

کاتیک به ئۆتۆمبیلهکه دوور دهکهوتمهوه، گویم لی بوو هاواری بۆ دیک دهکرد بۆ ئهوهی سهگهکه لابهریت، چونکه دوای ئۆتۆمبیلهکهم

کهوتبوو، به لام به هۆی ئهوهی سهگیکی پیر بوو، وهستایهوه، منیش بهردهوام بووم له ریکردن له ژیر ریژنهی باراندا و ریژنهی فرمیسکیش بهرانبهری گرتبوو، ههرگیز نهمتوانی ئهو فرمیسکانه رابگرم.

4.

چوومهوه بر شاری رامسدال، بر نهوهی چارهنووسی رفینهرهکهی للالیتا - نه و نووسه ره فیلبازه یهکلایی بکهمهوه. له رییهکهمدا له یهکیک له گوندهکان بر پشوودان وهستام، دووباره مهسهلهکهم هینایهوه بهرچاوی خوم، زور به ساده یی ههموو رووداوهکانی نیوان خوم و خوشه و پستهکهم بینی.

بیرم کهوتهوه، که دوو سال بهر له ئیستا، له ریّی قهشه یه کی کاسۆلیکی ژیرهوه ئیمانه مولیحده کهم بر مهزهه بی پروّستانت گوری، ئهوه شحوره چاره سهریّکی کوّن بوو، چونکه دانپیدانان به تاوان و چاره سهری تاوانی تیدا بوو، له و ریّیه وه گریّی دهروونیی هه ستکردن به تاوان ده کریّته وه، ئه و قهشه یه که سیّکی زوّر نهرمونیان بوو، هه ولیّکی زوّری له گهلّم دا و من سیاسی ده کهم، به لام به داخه وه نه متوانی له مروّقی ئاسایی تیّه پرم، چونکه هیچ شتیک نهیتوانی له مروّقی ئاسایی تیّه پرم، چونکه هیچ شتیک نهیتوانی لولیتام له بیر بباته وه و ئارزووه لاده رییه کانم چاره سهر بکات، ئه وه ی دانپیداناندا به ده ستم هینا ته نیا پشوودانی ویژدان و سه به ووریی روّحم بوو.

ئەوەى بۆم سەلمىندرا ئەوە بوو كە گرىنگ نىيە كچە ھەرزەكارىكى ئەمەرىكى لە پاكىي مندالىتى بىبەش بىت لەژىر دەستى كەسىكى لادهردا، به لى ئه وهى بق نه سه لميندرا (ژيانى راسته قينه گالته جارييه ئه گهر بتوانى بيسه لمينى)، من هيچ ئامرازيكم نه د فرزييه وه بق ئه وهى لهم ته نگوچه له مه يه رزگارم بكات، جگه له وهى لقمهى قه ده ربكه م، به شيوازيكى پۆزشهينانه وه، كه شيوازيك له هونه رى كۆنمان تيدا ده نووسيته وه له هونه رى ره هابوون له گوناحه كان.

31

ئهوه دیسان گهرامهوه بق شاری رامسدال، ئهمجارهیان به لای زهریاچهکهدا گهرامهوه، کاتی نیوهرق بوو، ههرچی له گهردووندا ههبوو بریقه ی دههات، به لای گورستانهکهدا تیپهریم و سلاویکم له گوری شارلقت کرد، دواتر به ماله کقنهکهدا تیپهریم، تابلقیه کی لهسهر بوو، نووسرابوو ئهم خانووه بق فرقشتنه، دهرکهکانی داخرابوون، بیدهنگی بالی بهسهر مالهکهدا کیشابوو.

 ۱۱سالدا کردی.) ئەو رووداوەی كە ئابروچوونى وەرزكە بوو لە سالى ۱۹۶۱دا كاتىك كە ھاتم بۆ رامسدال.

ئه وهم بۆی شی کرده وه که له کالیفورنیا ده ژیم و لولیتاش زه واجی له گه ل ئه ندازیاریکی گه نجدا کردووه، وه لامه کهی ئه وه بوو که ری به کچه کهی نادات له ته مه نی ۱۸ سالیدا زه واج بکات. قسه کانیم بری و پیم گوت:

. به لَى بیکومان، به راست (فیلیپس) هاورییه که ی لؤلیتا له خیوه تگه ی کچه کان، بوی باسی کردی که شارلی کوری به ریوه به ره کون ئه و کچانه ی که دایکیان به خیویانی ده کرد و ئه و خراپیانی ده کرد؟ روو خساری کرژ بووه و به تووره بیه وه گوتی:

. چ ئابروچوونتكه، ئەو كورە لە كۆريا كوژرا.

ئه و پیره ژنه م به جی هیشت و چووم بن مالی دوکتور (مولنار خال)، ئه و ئه ژدیهای خن شه ویسته که می هه لخه له تاند، بن ئه وهی بگه م به راستیی ئه و فرتوفید لانه ی، که هه رگیز نه متوانی لیی تیبگه م، توانیم نیازه کانم بشارمه وه له دوکتوره که و پرسیاری کیلتیم لیی کرد، ئه ویش پیی گوتم که له که ناری (گریم و فرد) ده ید فرزمه و ه

به پهله رووم کرده ئۆتۆمبىلهکهم و ههشت گوللهى ئارەزوومهندى کوشتنم کرده دەمانچهکهوه.

27

 گومانی ئەوەم لا دروست بوو، كە لە مال نەبيت.

کومانی مهودم ته دور این این از دره وه گوتومبیله کهم لیده خوری، ترسی نهودم به نیگهرانییه کی زوره وه گوتومبیله کهم لیده خوری، ترسی نهودم هه بوو ماله کهی به جن هیشتبیت، گهیشتمه کهناری بارکینگتون، تاریکییش بالی به سه رئاسماندا داپوشی، بریارم دا ئه و شهوه له وی بمینم و چاویک به پلانه که مدا بخشینمه وه بق نه وهی ئاسانکاریی بو بکه م.

له کورتترین ریّوه رووم کرده (گریم ووّرد)، دووباره تاریکی بالی به سهر گهردووندا پوشی، گهیشتمه بهرانبهر مالهکهی، که سهیریکی ئه و کوشکهم کرد، وینهی ئه و ئاههنگانه هاته بهرچاوم که لهگهل ههرزهکارهکاندا دهیکهن و خراپهکارییان لهگهلدا دهکهن، خوینم دهستی به ههلقولان کرد، که وینای لؤلیتام کرد تییدا، به لام توانیم کونترولی خوم بکهم، گرینگ ئهوهیه ئیستا مالهکهیم دوزییهوه.

27

به یانی کاتژمیر هه شتونیو له هوتیله که ده رچووم. دوای نهوه ی شهویکی سه ختم به بیرکردنه وه ی چونیه تیی له سیداره دانی کیلتی به ری خست. نه وه م ده هاته به رچاو که ده مانچه که م ته پروه و ته قه ناکات، بویه ده مانچه که م چه ور کرد و وه کوو مندالیکی بچووک له پارچه په رویه که وه م نالاند.

دووباره چوومهوه بن (گریم وزرد)، زریان و باران و برووسکهم لهگه لدا بوون. کاتیک نیزیک بوومه وه خور هه لهاتبوو و چوله که کان دهستیان به جریوه کردبوو. ئه و ماله وه کوو رووناکییه ک ده هاته به رچاوم، هینده ی پی نه چوو پیم خسته سهر زهوییه که، ههستم کرد زەوييەكەش زۆر نيگەرانە، زۆرم خواردبووەوە، بۇ ئەوەى خۆم گورج بكەمەوە.

له زەنگى مالەكەمدا، بىدەنگىيەكى سەخت وەلامى دامەوە، ھەستم كرد گالتهم پی ده کات، به لام بیئومید نهبووم کاتیک که س وه لامی نەدامەوە، چونكە ئۆتۆمبىللەكەيم بىنى لە ژوورەوە، دووبارە بە شیوهیه کی به هیزتر له دهرکه کهم دا، دیسانه وه کهس وه لامی نهبوو و گويم له دهنگى پيى كەس نەبوو بەرەو دەركەكە بيت، پالم نا بە دەركەكانەوە، وەكوو چىرۆكە خورافىيەكان ھەردوو لايەكەى كرايەوە. دەركەم لە دواى خۆمەوە بە نەرمى داخست و بەناو ريرەوەكەدا رۆيشتم، چوومه ژوورى دانيشتنهكەوه، هينديك پەرداخم بينى كه دیار بوو پاشماوهی شهویکی بیدار بوو، بوم دهرکهوت خاوهنمالهکه هیشتا له ژوورهکهی خویدا نووستووه، رووم کرده نهومی دووهم و دەستى راستم لەسەر دەمانچەكە ئامادەباش كرد، سى ژوورى نووستنم پشکنی، دیار بوو شهوی رابردوو کهسی لهسهر نەنووسىتبوو، ژوورەكانى دىكەشىم يەك يەك پشكنى، ژوورى زۆرى لى بوو، تهواو گيژ بووم، بۆيه وهستام و بيرم لهوه كردهوه، كاريكى ژیرانه نییه، رئ به نیچیرهکهم بدهم ههلی بز برهخسیت و بچیته ژووریکهوه و دهرکهکه دابخات، که ئهو بیروکهیهم بو هات، تووشی شوّک بووم و بق ماوهی چهند خولهکیک وهستام، دواتر وهکوو هيرش به دواي كليلي ژوورهكاندا گهرام، بن ئهوهي رينگري لهو رووداوه بكهم.

کاتیک رووم کرده گهرماوی سییهم، خاوهنمالهکهی لیوه دهرچوو، کلکیکی باریکی له کهوتنی ئاوی قژهکهی له دوای خوّی دروست کرد، ههولم دا له یهکیک له گوشهکانی ریرهوهکهدا خوّم حهشار بدهم،

بهلام نهو گوشهیه نهیتوانی بمپاریزیت و حهشارم بدات. له تەنىشتەدە تىپەرى، بەبى ئەرەى ئادرم لى بداتەدە، بى دەچىت ب هوی ئەوەوە بووبىت، يان منى نەبىنى، ياخود بە فريشتەيەكى زانيم له و فریشتانهی که به هزی مادههو شبهره کانهوه دیته بهرچاوی، به مهر حال به رده وام بوو له ریکردنه کهی خوی و وهکوو بلنی به دمم خەوھوھ بەرھو نهۆمى يەكەم دەروات، لەو كاتانەدا كليليكى ترم خسته گیرفانمه و بهره و هؤلی پیشه وه دوای که وتم، دهمی کرده و و دەركەي مالەكەي بە نىمچەكراوە كرد بۆ ئەوەي سەيرى خۆرەتاو بكات، به كەستك دەچوو كە ھەرگىز كەس بانگى نەكردىنت، دەركەكەي داخست، بەبئ ئەرەي گرينگى بەو فريشتەيە بدات كە لهسهر پهیژهکاندا بینی و به دلنیایییهوه رووی کرده ژووری نووستنه کهی، منیش ریم پی دا بچیته وه ژووری نووستنه کهی و چوومه مهتبه خه کهوه و به پهرؤیه ک چهوریی دهمانچه کهم سری و وهكوو هەنگاوى پلنگ بەرەو ژوورى نووستنەكەي رۆيشتم، دليشم زور به خوشی لنی دهدا، هاوشنوهی دلخوشیی ئه و پلنگه بوو که هيرش دهكاته سهر نيچيرهكهى و له ناوى دهبات.

له رینی گهرانهوهدا خاوهنماله کهم لهنیو هوّله که دا بینی که کهرهسته ی روژهه لاتی تیدا بوو، لهویدا ههستی پی کردم و بو ماوه یه کی باش سهیری کردم، بو نهوه بمناسیته وه، نیگاکانی ئاراسته ی سهرم کردبوو، به دهنگیکی گرهوه گوتی:

- تۇ كىنى؟ تۇ برۇستەرى؟

برّم دهرکهوت که زور بیناگایه له من و له ژیر رهحمه تی مندایه، پیم وابوو که هیندیک یاریی له گه لدا بکهم و دهروونم ئارام بکهمه وه و گوتم: . بهلی من بروسته رم، با هیندیک گفتوگو بکهین به رله وهی دهست به کارکردن بکهین.

سمیله کهی دهستی به لهرزین کرد، پی نه ده چوو بابه ته که بیزاری کردبیت، پالتوکهم داکه ند و چاکه ت و قهمیسه رهشه کهم دهرکه وت، له سه ر دوو کورسی دانیشتین.

چەنە پرەكەى خوراند و بە بزيەكى خراپەوە گوتى:

. تو وهکوو جاک پروسته ریبته پیش چاوم، واتا لیکچوونهکانتان تیبینیکراو و دیار نیبه، به لام جاریکیان بهکیک له هاورییهکانم پی گوتم جاک برایه کی هه یه و له فهرمانگهی تهله فونات کار ده کات.

ههستم به توورهیییه کی ئاسمانی کرد، به شیوهیه که وهسف ناکریت، یه کینک له و نیعمه ته مه زنانه ئه وه بوو به نیگایه کی تووره یی و پرسیاره وه له ورده کاریی ئه م مه خلووقه بروانم، که ئاوازه کانی ئازار و نیگه رانی و دلراو کینی له بوونی مندا ئه و تووشی بووه، ده شزانم ئه م ئه ژدیها سربووه به ماده هو شبه ره کان، لۆلیتای هه لخه له تاند و خراپه ی له گه لدا کردووه، به لی ئه مه نیعمه تیکه به رگری لی ناکریت.

پيم گوت:

- به لي، من براي جاك نيم.

به شیوه یه کی دلخوشکه ران و سه رسوو پرمانه وه سه ری له قاند، دو و باره پیم گوته وه:

- هەول بده بمناسبتهوه.

گوتى:

- هاتووى لەسەر ئەو تەلەفۆنە دەرەكىيە بىزارم بكەى.
 - تۆ ئەو تەلەفۆنانەت كردووە؟

. نه خیر من نهم کردووه، ئه و هاورییانه من، دینه ئه م ماله و داگیری دهکهن و به بی وهرگرتنی مؤلهت مه تبه خ و حه مام و ته له فؤنه که م به کار ده هینن، بویه من ئاماده نیم کریکهی بده م.

- مافى خۇتە، بەلام كچنكت بىر دىت ناوى دۆلۈرىس ھىز بوو، مەبەستم لۆلىتايە؟

بیکومان، لهوانه شه ههر ئهویش بیت ئهو پیوهندییانهی کردبیت.
 چونکه له واشنتونه وه تاکوو دوزه خ به تهله فون داوای شوینی دهکرد.
 به لام ئه وه چ گرینگییه کی بو تو هه یه؟

- كيلتى گرينگى بؤم ههيه، من باوكى لۆليتام.

- راست نییه تو باوکی نیت، راست نییه پی دهچیت تو بریکاری یه کیک له و کومپانیا فهره نسییانه بی که کار له بالاو کردنه و ده کهن و رؤمانی (غرووری جهسته)یان بو وهرگیرام.

- كيلتى ئەو كچى من بوو، من باوكيم.

کیلتی له حاله تیکی دهروونیی جددیدا بوو، هیچ شتیک نهیده توانی بینته مایه ی شؤکبوونی، به لام زور گرینگیی نه ده دا، بریقه ی دله راوکیش له چاوه کانیدا کز بوو، دووباره ساردی گه رایه وه چاوه کانی و گوتی:

- ههمیشه مندالم زور خوش ویستووه، باوکی ئهو مندالانهش ئازیزترین هاوریی منن.

ئاوری دایه و و به دوای شتیکدا دهگه را و دهستی بق گیرفانه کانی برد و ویستی لهسه ر کورسییه که ی هه لبسیت، به سه ریدا گوراندم: د دانیشه.

> - پیویست به وه ناکات هاوارم بهسهردا بکهی. ئهو قسهیهی به زمانیکی ناخوشهوه گوت، دواتر گوتی:

. به ههر حال تو ههر دهمري.

. ئۆھ بەسە گالتەكردن، خەرىكە بىتاقەتم دەكەى، چىت دەوى؟ تۆ غەرەنسىت؟ دەتەرىت شتىك بخۆيتەرە، با بچىن بۆ بارەكە پىكىك بخۆينەرە.

کیلتی، که دهمانچه رهشه کهی بینی له دهستمدا، قسه کهی بری، وهکوو زمانی که سه خراپه کانی نیو فیلمه سینه مایییه کان گوتی:

ـ دەمانچەيەكى جوانە، بە چەند دەيفرۆشى؟

دهستی بهرز کردهوه و به دهستم له دهستیم دا، به لام ئه و توانی میزهکه به سهرمدا قلب بکاتهوه و له قتوویه کی جوانهوه کومهلیک جگهره پهرش و بلاو بوونهوه، به دلخوشییه وه گوتی:

ـ ئەوەتا ئەوە جگەرەيە، ئىستا تەنيا پىويسىتم بە شقارتەيە.

- کیلتی گوی بگره، دهمهویت تیبگهی، کهمیکی تر دهمری، پیش ئهوهش ئهو کاتهی که بن تق ماوه ته وه حاله تیکی شیتییه، چونکه دواجگه رهی خوتت دوینی کیشاوه، تیبگه لیم و تیبگه لهوهی که چی روو دهدات.

بەدەم مژینی جگەرەپەکی ھەلنەكراوەوە گوتى:

- من ئامادهم بۆ ئەوەى تێبگەم، پێ دەچێت تۆ جوولەكەيەكى ئوستوراڵى ياخود ئەڵمانى بى و لە ئەمەرىكا پەنابەرى، بەراست پێويستە قسەم لەگەڵ بكەى؟ وەكوو دەزانى ئەمە ماڵێكى مەسىحىيە بۆيە باشتر وايە برۆى، بەسە چيتر بەو دەمانچەيەش يارى مەكە، دەمانچەيەك لەو گەورەترم ھەيە لە ژوورى موسىقاكەم.

دهمانچه کهم ئاراسته ی لاقی کرد و دهستم به بهلهپیتکه ی دهمانچه که دا نا و سهیری دهمانچه کهم کرد و دواتر سهیری قاچیم کرد، گولله ی ليوه دەرنه چوو، دووباره ههولم دا، كولله يهكى ليوه دەرچوو و فهرشه ئهستووره كهى كون كرد، ههستيكى شيتانهم بۇ هات بهوهى كه گولله كه له جني خويدا جيگير نهبوو، بهلكوو به ئاسماندا بهرز بووهوه.

كيلتى بەبى ئەوھى زۇر ھەلچى، گوتى:

- تنگهیشتی مهبهستم چییه، پیویسته زور بهناگاتر بی، نهو یارییهی دهستتم بهری. بو خاتری مهسیح.

خوى داهينا بو ئهوهى دهمانچه كه بهريت، به توورهيى و هه لچوونيكى زورهوه پالم پيوه نا و لهسهر كورسييه كهى دامنايه وه، ههستم كرد كه كاتى هاتووه دوژمنه كهم له ناو بهرم، به لام دهمويست بزانيت كه لهسهر دهستى من ژيانى له دهست داوه.

به و شيوهيه پيم گوت:

- دهی بچؤرهوه سهر باسی لۆلیتا هیز، ئهوهی رفاندت.

به دهم هاوارهوه گوتی:

- من نهمرفاند، تو ههلهی، بهلکوو له دهست کهسیکی خراپهکار رزگارم کرد، بینه پیناسه پۆلیسییهکهتم پیشان بده بهر لهوهی تهقه له قاچم بکهی، ئهی مهیموون، کوا ئاماژه پۆلیسییهکهت؟ من بهرپرس نیم لهو کچانهی کهسانی تر لاقهی کردوون، کاریکی نارهوایه من لؤلیتا لاقه بکهم، لۆلیتا له گهشتیکدا لهگهلم بوو، زور قورس و بی مانا بوو، دواتر تو لۆلیتات به دهست هینایهوه، وا نییه؟ با بچین له بارهکهدا شتیک بخوینهوه.

ليرهدا به ساردييه كهوه پيم گوت:

- ده ته ویت به پیوه له سیداره ت بده م یان به دانیشتنه وه؟ گوتی: دراوهسته با بیر بکهمه وه، ئه مه پرسیاریکی ئاسان نبیه، به راست من هه لهم کرد که لزلیتام بانگهیشت کرد بز ئه وهی بیت له گهلم، بروا بکه خوشحال نه بووم له گهل کچه که ت، چونکه من پیاویکی به سؤزم، له گهل ئه وه شدا پشوویه کی خوشی له گهلم به سه ر برد و که سانی لیهاتو و و باشیشی بینی.

له ناکاو هیرشی کرده سهرم و دهمانچه که وته ژیر یه کیک له که رهسته کانی ماله که، ناره حه تبیه کی زورم نه بینی بو نه وهی بیگه رینمه وه سهر کورسییه کهی و به دهم هه ناسه یه کی قورسه و پرسیاری لی کردم:

. ئەي ئىستا؟ چى بكەين؟

خوّم دانهواند، ئهو هیچ نهجوولایهوه، زیاتر خوّم دانهواند بو ئهوهی دهمانچهکه ههلبگرمهوه، گوتی:

 له کوتاییدا هیزی خومم کو کرده و توانیم کونترولی بکه مه و و موانیده قوربانییه که مه له سه ر کورسییه کهی دانیشانده و و ده مانیده که مه به به به ده ست هینایه و ه بریارم دا پشکنینیکی ده مانیده که م به به به به مینایه و به بریارم دا پشکنینیکی ده مانیده که م به به شتیکی لیکه و تبیت ویستم ته واو دلنیابم به ر له و هی بچمه قوناغه کهی تره و ه کاتیک دلنیا بووم له ئاماده ییم، پیشنیارم کرد سزای له سیداره دانه کهی که سه پاندوومه به سه ریدا خوی بیخوینیته و ه و دره قه یه که به نامیری چاپ، چاپکرابوو و تیدا به گوزارشتی شیعری سزاکه م نووسیبووه و ه و تیدا ده مویست داد به روه روییه که شیعرییانه بیت و تیدا ها تبوو:

به هۆی ئەوەی لاوازىي ھەلەكەرىت بۆ خۆت قۆزتەوە و كەلگت لەوە وەرگرت كە پىگەى من ھەستىارە و ھىچ دەسەلاتىكم نەبوو، لە كاتىكدا بە نەرمترىن زمان تكام دەكرد و بالەكانم بېدرابوون، خەونم بەوەوە دەبىنى لە شارىكى شاخاويدا زەواج لەگەل لۆلىتاى خۆشەويستىدا بكەم، ھەر بە ھۆى ئەوەوە پاكىي ئەويشت قۆستەوە و منىش و ئەويشت ھەلخەلەتاند و پىگرىت لەوە كرد كە رۆحم بلكىت بە رۆحىيەوە، بە ھۆى ئەوەى لە تەمەنىكى كەمدا بوو و تۆيش بەرەو خۆت كشاندت و لە سەرپەرشتىارەكەيت دزى و لە توندترىن خۆ بووكەشووشەيەت برد و يارىت پىلاكرد و لەسەر پىيەكدا فېت ئەو بووكەشووشەيەت برد و يارىت پىلاكرد و لەسەر پىيەكدا فېت دا و بە ھۆى ئەوەى ئازار و سەختىيەكت بە مرۆۋىكى بەخشى كە ھىچ كەسىكى ناتوانىت بەرگەى بگرىت، بە ھۆى ئەوەوە كە دەستەكانت ئەوكارانەيان كرد، دەبىت تۆ بەرىت.

ئه و حیکمه ته شاعیرانه یه ی خوینده و و جاروبار ده یگوت شیواز یکی جوانه له نووسیندا و وهرقه که ی پی دامه وه و گوتی:

. بهراستی قهسیده یه کی زور باش بوو، جوانترین قهسیده یه خویندوو مه ته وه.

لیردا دووباره به جددی پرسیارم کردهوه، هیچ شتیکت هه بیلیی بهرلهوهی بمری. لهو کاتانه دا دهمانچه کهمم ثاماده کردبوو بهوهی یه کراست گولله یه کی لیوه دهربچیت، بزیه سهیریکی کرد و ثاهیکی بهرزی ههلکیشا و گوتی:

ـ تا ئیره بهسه، تق سهرخوشی و منیش نهخوشم، با ئهم مهسهلهیه دوا بخهین، چونکه پیویستم به پشوو و نارامییه پیش نهودی هاورییه کانم به دوامدا بین و بو راو بروین. له راستیدا گالتاجاریی ئاراستەكردنى دەمانچەكەت بەرەو رووم خەرىكە ناخۇش دەبىت، ههردووكمان پسپۆرين له جيهاندا، له سيكس و پهخشانهشيعر، له ئافراندنى ئەدەبى و كۆمەلايەتىدا. ئەگەر لە سىنگتدا قورسايىيەكت ههیه دری من، ئهوه من ئامادهم پارهیه کی باشت پی بدهم تاکوو قورسايييه كهت لهسهر لابهم، بهلكوو ئامادهم به پني دابونهريتي ئەسىپەوانىي كۆن ركابەرىت بكەم و سەرپشكت بكەم لەو چەكەي كە دەتەرىت ركابەرىيەكەم لەگەلدا بكەي، ھەرچەندە ئەمرۇ ھزر و رەوانبیژیم له جینی خویدا نییه، بهلام ههمبهرتی ئازیزم! به بیرم دیت تو سەرپەرشتيارىكى باش نەبورى بۇ لۆلىتا، لەلايەكى ترىشەرە من زۆرم له لۆلىتا نەكرد كە دوام بكەويت، بەلكوو خۆى واى لى كردم بهرهو مالیکی به خته وهر و خوشتری ببهم، مهبه ستم ئهم ماله ش نبیه چونکه ئهم ماله کونه و وهکوو خانووی بیستانه که نیبه که لؤلیتا و هاورئ ئازيزهكانمي تيدا بوو، ئەم خانووەش گەورەپە، پيشنيار دەكەم که بنیته ئیره و بق خوت لیره بمینیته وه، چونکه به نیازم ماوهیه کی دوورودریژ له بهریتانیا و فلۆرەنسه بمینمهوه، دەتوانی بهبی بهرانبهر

لهم ماله دا بی، به مهرجیک چیتر ئه و دهمانچه ناشیرینهم ئاراسته نه کهی، له گهل ئه وه شدا ده توانم خانو وه که و سه گیکیشت پی بدهم که سى توتكى هەيە، ليرەوە با بە شيوەيەكى لۆژيكى بير بكەينەرە، ئەگەر گوللەيەكت لە دەست دەربچنت ئەرە بە شنوەيەكى مەترسىدار بريندارم دهكهيت و دهبيت بچمه نهخوشخانه و بن ماوهيه ك له رير چارهسه ردا بم و توش له گرتووخانه یه کدا که روو لیت دهدات. من دلنیات دهکهمه وه که لهم ماله دا خوشبه خت دهبیت، لهگهل ئهوهشدا داهاتی مافی بلاوکردنهوه و نواندنی شانوگهرییه نوییهکهیشمت پی دەدەم، وەكوو دەزانى بالانسىكى زۆرىشم له بانكدا ھەيە، بەلام من حەزم لە قەرزە، بۆيە ھەر قەرز دەكەم و قەرز دەكەم... جگە لەوەش مانهوهت لهم مالهدا سوودي ديكهشي دهبيت، (مسنز فيبريسا) ناويكي سهيره وانييه؟ له حهفته يه كدا دووجار ديّت، خاوهن كچ و كچهزايه، بيرم چوو پيت بليم، له بهريوهبهرى پۆليسهوه زانياريم لهسهريان دەست كەوتووە، لە رىيەوە دەتوانم بيانكەمە كۆيلەى خۆم، من نووسهری شانوییم و نازناوی (مترلنگ ئهمهریکا)م ههیه... بهسه چیدی ئه و دهمانچهیه لابه، زهلیلت کردم، نازانم کاریکی باشم کردووه که ئه و پیشنیارانهم بۆت کردووه یان نا؟ ئیستاش کهسیکی باش به و ئەو دەمانچەيە لابە، راسپاردەى ئەوەشىت دەكەم كە ويسىكى و رووم تیکه ل بکهی، هاوسه ره کوچکردووهکهت به رووکهشی دهناسم، ئهم مالهت پی خوش دهبیت، دهتوانی جلوبهرگهکهشم بهکار بینی، ژمارهیه کتنبی باشیشم ههیه و وینهی سیکسیی ورووژینهریشم ههیه، لهگهل ئهوهشدا کتیبی (میلانی دایس)م ههیه که ههشسهد وینهی قوزی تیدایه، ئه و نووسهره کوچهره وینهی گرتوون، لهگهل ئەوەشدا وينەى سىكسىي پرشنگدارم ھەيە، دەى ئەو دەمانچەيە لابە، ئەگەرىش ھەزت لەوەيە پرۆسەى لەسىدارەدان بىينى، ئەوە دەتوانم بۆت دابىن بكەم، ھەموو مرۇقىك ئەوە ئازانىت كە كورسىي كارەبايى بە زەرد بۆيە كراوە.

که گهیشته نه و ناسته له گالتهجاری دهستم نا به دهمانچه که دا، دهنگی یه که م گولله هات، به لام نه مجارهیان، بهر شتیکی رهق که وت، کورسییه بزؤکه که بوو، دهستی به پاکه پاک کرد، گولله یه کی ترم پیوه نا، بهر دهستی که وت، دهستی کرد به پاوه شاندنی دهستی و ناله ی کرد، له ناکاو وه کوو برووسکه به رهو ژووری موسیقاکه پرویشت، پیشتر بیرم نه بوو کلیله که ی له سه ر لابه رم، هیرشم کرده سه ری و کلیله که م لیی سه ند، ناچار بوو، نهیده زانی چی بکات، له سه ر پیانؤکه به ده دهستی خویناوییه وه دهستی کرده ژهنینی ئاوازیکی هیستیری، به ده ناکه ده ناسه شی ژووره که ی پر کردبوو، تاویک وهستام، به خوشحالییه وه هه ولم دا نه و ئاوازه به جوقشه له به بر بکه م، له ناکاو بینیم هه ول ده دات باوه لیک به قاچی بکاته وه، به م شیوه یه گولله که ی بینیم هه ول ده دات باوه لیک به قاچی بکاته وه، به م شیوه یه گولله که هه لدا، به مؤته که که وت، وه کوو پلنگی نیو سیرک خوی هه لدا، به مؤته که کانم ده چوو، وا خوی به رز کرده وه وه که بلیی ده یویست به هه واوه خوی بگریت، دواتر له سه ر قاچه کانی وه ستایه و وه کوو پیاویکی ئاسایی رووی کرده هؤله که.

من لهم قهفهسی زیندانییه وه خوّم بینی، به ههنگاوی فراوانه وه بو هوّله که دوای که وتم. زوّر به هیز و گورج بووم، وهکوو سهماکه ری بالی خوّمم هه لده دا، نه ک له به رئه وه ی فریای بکه وم، به لکوو بو ئه وه ی پیشی بکه وم، چونکه ده رکه ی ئه و هوّله دانه خرابو و، که بینی پیشی که و تم به ههنگاوی له رزوّکه وه به پهیژه که دا سه رکه وت، دوای نه که و تم و ره و شهکهم گوری. سی یا خود چوار گولله ی دیکه م پیوه

نا، ههر گولله یه کرد برینیکی بزی دروست ده کرد و خوینی به ر ده بوو، له هه ر جاریکدا که گولله یه کم پیوه ده نا، روو خساری به شیوه یه کی پیکه نیناوی گرژ ده بووه وه، وه کوو له یبوک له ده رب پینی ئازاره که ی زیاد ره ویی ده کرد، چاوی و یک دینایه وه و ئاهیکی کزی ده رده بری، وه کوو بلنی ختوو که درابیت.

له ههر جاریک که گولله یه کی کویرانه به ری دهکه وت، به زمانیکی ریکوپیک و به زاراوه یه کی به ریتانی ده یگوت:

- ئاهـ به پیزم زور ئازاری ههیه، به سه تو ئازاری زورم دهدهی، تکات لیده کهم ئه و کاره بیپ هحمانه یه رابگره، ئاهـ ئازاره که زور سهخته سهخت به پیزم، ئاهـ زور ئازار به خشه تو خوا به سه گولله ی دیکه م پیوه مهنی.

هیدی هیدی دهنگی لاواز دهبووه و گهیشته لوتکه ی پهیژه که، جهسته خویناویی بوو، بهرده وام بوو له ریکردن، گولله کانی من وهکوو ئه وه وابوو که دهرزیی وزه بن، له ئیکسیری ژیان ده چوو، پیستی ئه و له سهره مهرگدا بووبووه هو قی قیزلیبوونه و و به زهییم. دو وباره به دوو دهستی پهش و خویناوییه وه ده مانچه که م پر کرده و له گولله، هه ستم کرد دهنگی شتیک له دهنگیدا زیادی کرد، دوای که وتم بو سهره وه و کلیله کان له گیرفانمدا وهکوو پاره ی ئاسن که وتم بو شهروه و کلیله کان له گیرفانمدا وهکوو پاره ی ئاسن زرنگه یان ده هات، ئه ویش له ژووریکه وه بو ژووریکی تر ده پرقیشت و دیمه نی خوین، نیو ژووره کانی ترسناکتر کردبوو، که چی ئه و به دوای په نجه ره یه کی کراوه دا ده گه پا بو ئه وه ی هه لییت، کاتیک منی بینی، به شیوه ی تکا و پارانه وه سه ری راوه شاند و ده یویست که نه یکوژم، شیوه ی تکا و پارانه وه سه ری کرد، به ره و ژووری نووستنه که نه یکوژم، دمانچه که م ئاراسته ی سه ری کرد، به ره و ژووری نووستنه کهی ده اله ات و خوین لای گویچکه ی چه پییه وه فیچقه ی کرد.

که بزی چوومه ژوورهوه، به کوخینهوه هاواری کرد و گوتی: . برؤ دهرهوه، برؤ دهرهوه لیره.

500

155

نکی

كات

خته

2sa

ه که،

من

جوو،

دهوه

5/9-

اسن

ت و

دوای

4 ...

کو ژم،

5950

ئه وه ی بینیم دیمه نی مؤته که بوو، هه رچه نده خوینی زوری لی ده رویشت و برینی زوری تیکه و تبوو، نه و هه ویره خویناوییه م بینی، به ره و جینی نووستنه که ی خاو ده بووه وه وه وه که سیک له باشترین حاله تی ته ندروستیدا بینت، له سهر جیخه وه که ی راکشا، کاتیک چه رچه نه کانیک به خویه وه ئالاند دووباره ده مانچه که م ئاراسته ی کرده وه و گولله بارانم کرد، دوای ئه وه ی خوی گرژ کرده وه جه سته ی به ریکی راکشا، که نی ره نگاو په نگی خوینین له لیوییه و ده رچوو و بو دواجار هه ناسه یه کی ده رکرد و له ده مییه وه گاو پی خوین در وست بوو، دواتر گلو په کانیش ته قینه وه و نه مان.

پی دهچین له و کاتانه دا پیوه ندیم به واقیعه وه نه مابیت، به لام بؤ چرکه یه ک یاخود دوو چرکه، له وانه یه تووشی شیتی بووبیتم، من نه مه بؤ نه وه نالیم که به رگری له خوم بکه م، به لکوو ده مه ویت جه خت له به رپرسیاریتیی خوم بکه مه وه له هه موو دلو په خوینیک که له ده مییه وه ده رچوو.

 لهسیدارهدانه که سه عاتیک زیاتری خایاندووه، گرینگیم پنی نهرا چونکه له جووله که و تبوو، نه متوانی ده ستی لی بده م تاکوو دلنیا بم له وه ی که مردووه یان نا، به هه رحال، پی ده چوو مردبیت، یه که له سهر چواری ده موچاوی تیک چووبوو، گزشتی نیو ئیسقانه کانیشی په رشوبلاو بووبووه وه، دوو میشیش له سه ر نه پیسقانه و هستابوون بروایان نه ده کرد، که به خته وه دی ژه مه خواردنه خوشه ی بویان دابین کردووه. سه یری ده ستی خوم کرد، بینیم له حالی ده ست سووره کانی نه و باشتر نه بوو، له گه رماوی ته نیشت ژووره که دا ده سته کانم شووشت و خوم به شیوه یه ک ناماده کرد که بگونجیت بو چوونه ده ره وه، کوم به په یژه که دا ده ها تمه وه خواره وه، تووشی شوک بووم، بوم ده رکه و ته گیزه گیزه ی که ده ها ته گویم، ده نگی به په یژه که دا ده ها ته گویم، ده نگی رادیوی هؤله که بوو، له گه ل ده نگی قسه کردنی چه ند که سینکدا تیک ل بووبوو.

چهند کهسیک له هؤلهکهدا بوون، وا دیار بوو تازه هاتبوون و شهرابیان تی دهکرد. بینیم پیاویکی قهلهو و دوو کچی جوانی لیبه به قدی رهش و رووخساری ماتهوه. کچهکان گومانی تیدا نهبوو خوشک بوون، لهسهر قهنهفهکه به تهنیشت یهکهوه دانیشتبوون، دواتر پیاویکی رووخسارگهشم بینی دوو پیک شهرابی له بارهکهوه دههینا. له دهروازهی هؤلهکهدا وهستام و به ههموویانم گوت:

. كلير كيلتيم كوشت.

رووخسارگەشەكە گوتى:

. کاریکی باشت کرد.

بهرده وام بوو لهوهی پیکه کان بگه په نیت و پیکی یه که می به کچه که دا و گوتی:

ده بوایه ماوه یه کی زور پیش ئیستا که سیک بیکوشتایه. گویم له ده نگیک بوو له پشت باره که وه، سه یرم کرد، کچیکی قرزه رد بوو... گوتی:

. ئەم بەرىزە چى دەلىت؟

. دەلىنت كىلتىيى كوشىتووە.

له تەنىشت قەوانەكەوە وەسىتابوو، وەكوو توانجىك بۇ قسەى پىاوەكە گوتى:

. كەواتە باشە، پىم وا بوو دەبىت رۆژىك ئىمە بىكوژىن، بەھەرحال بروا ناكەم كوژرابىت، ئامادەش نىم لەوە زياتر چاوەرىى بكەم، ئەگەر دىت بۆ راو پىويستە ئىستا دابەزىت.

پیاوه رووگهشه که لهسهر کورسییه کهی گوتی:

. كەسىكتان بىكىك بەم پىاوە بدەن.

له ناکاو دهنگی موسیقاکه وهستا و گویم له دهنگیک بوو له سهرهوهی پهیژهکهوه، ههموومان سهیری سهرهوهمان کرد، سهرچاوهی دهنگهکه کیلتی بوو، توانیبووی لهسهر جییهکهی به خشکهخشک خوی بگهیهنیته سهر پهیژهکه، به بهرچاومانهوه به لارهلار هات و دواههناسهی کیشا و گیانی له دهست دا.

پیاوه رووگهشه کهش له تهنیشتمه وه بوو، گوتی:

. كيلتى پەلە بكه، پيم وايه هيشتا...

گویم له وشه کانی تری نهبوو، چونکه دهنگی موسیقاکه بهرز بووهوه، به لام به خوّمم گوت:

- ئەمە كۆتايىي ئەو شانۇيىيەيە كە بۆ ژيانى كىلتى دامنابوو

بهم شنوه به ماله که وه ده رچووم و به دلیکی قورسه وه به به به منوه به دو به منوه به دو به

44

ئه وه ی له چیر و که که ماوه ته وه، جگه له سیبه ریکی کز هیچی تری تیدا نییه. له ماله که وه ده رچووم و به ره و بارکینگتون خلور بوومه وه. له وی چاکه ته که ما له ژووره که م به جی هیشت و ده مانچه که یشم له گهرماوه که.

مالی کیلتی ئه و ماله نهبو و که ئاره زووی ژیانی تیدا بکه م. به م شیوه به قسه م بو خوم کرد و ئاره زووی ئه وه م کرد که له بیری بکه م، چونکه زانیم رکابه ره که مرد. هه ستکردن به پشووی ویژدان بووبووه هوی ئه وه باریکی قورسم له سه ر میشک لا بچیت، چونکه ئهگه ر نه مردبایه ده بوایه بو ماوه ی چه ند مانگیک من بیرم له قوناغه کانی چاکبوونه وه ی بکردبایه و دواتر چاک بوایه و سه ردانی گرتووخانه کهی ده کردم و هه ستیکی وای پی ده به خشیم که وه کوو فریشته یه که به ر چاوم.

ریده کی چول و فراوانم گرته بهر، بیرم له وه کرده وه که له ههموه یاساوریساکانی مروقایه تی دوور بکه و مهوه، به پیچه وانه ی ریده که و درهساید ده رویشتم. ئه زموونی ئه و ههسته م کرد، بوم ده رکه و که ههستیکی زور به چیزه.

دواتر لهسه رخق و به نه رمی ریم ده کرد و به هه مان شیوه به پنچه وانه ی یاساوه ده رقیشتم. ئوتومبیله کان ده نگی هورنیان به رز ده کرده و فه وانه ی له به رده مم بوون، جنیویان ده دا، هه ستم کرد به شوینیکی ئاوه دان گهیشتم، به رده وام بووم له سه رپیچی، له که ل کلوپی سووریشدا من هه ر ریم کرد، هه رجاره و قوومیکم له شه رابه که مددا، ئه و شه رابه ی که له سه رده می مندالیمدا لیم قه ده غه کرابوو.

به لام به رده وامیم له سه رپیچی دو خه کهی تالوز کرد، دو و توتومبیلم بینی به ته نیشت یه که وه ریگرییان لی کردم، ناچار بووم بوهستم، به لام توانیم خوم قورتار بکه م و دواتر گه رامه وه سه رپی ده شتانی، دوای دوو یاخود سی ته کان ناچار بووم بوهستم، چونکه خوم به کومه لیک مانگادا کیشا، هه ستم به چه ند ده ستیک کرد رایانده کیشام، حه زم ده کرد خوم راده ست بکه م، به بی هیچ به رگریکردنیک و به بی هاوکاریی هیچ ده ستنک.

ئەو دەنگەى گويىم لىنى بوو تەنيا دەنگى چەند مندالىكى ھەرزەكار بوو؛ يارىيان دەكرد. جگە لەوە ھىچى دىكە نەبوو. ئهمه ته واوی چیر ق که م بوو، دو و باره که خویندمه و هه ستم به تالی کرد، بؤنی خوینم تیدا کرد و دوو میشی سه و زیشم بینی له سه ر میشکی کیلتیدا.

له گیرانه وه ی چیرو که که م هه ولی زورم دا ئه و شتانه بشارمه وه که ئازاری خه لک دهده ن، چه ندین ناوی خوازراوم تاقی کرده وه به رله وه ی که ناوی هه مبه رت هه مبه رت تاقی بکه مه وه. کاتیک به رله په نجاوشه ش روز ده ستم به نووسینه وه ی لزلیتا کرد، له چوارچیوه ی ترپه ی ویژدان و که شی گوشه گری ته نیایی بیرم له به کارهینانی ئه م چیرو که کرد له کاتی دادگه ییکردنه که مدا، به لام بو ئه وه م نه بوو که سه ری خوم پزگار بکه م، به لکو و بیگومان بو ئه وه ی پوچم پزگار بکه م.

ههرچهنده له نیوهی چیرو که که دا هه ستم کرد که نه متوانیوه وینه یه که باره ی ژیانی لزلیتاوه پیشکه ش بکه م.

ئه وهش له به رچه ند ه قرکاریک له وانه یه زیاتر پوون بن له واقیعدا. سزای له سیداره دانم به شیوه یه کی بیرمه ندانه په تده ده که مه وه، گومانی تیدا نییه ئه و داده وه ری د قرسییه که م یه کلایی ده کاته و و به شداریم ده کات، ئه گه ر خوم دادگه یی بکردایه، هه مبه رت هه مبه رتم به ۳۵ سال زیندانی سزا ده دا، به تاوانی لاقه کردن و بیبه رپرسیاریتیشم له سه ر تومه ته کانی ترم لا ده برد.

ئهگهر لۆلىتا وا خولقىندرابوو، كه له من زياتر بژيت، تهنانهت ئهگهر له سيدارهش نهدريم، ئهوا ريوشوينه دادوهرييهكانم گرته بهر، بق ئهوهى ئهم بيرهوهرييانه- تا ئهوكاتهى لۆلىتا له ژياندايه- بلاو نهكرينهوه. بهم شيوهيه، خوينهر كاتيك ئهم چيرۆكه دهخوينيتهوه، ئهوا ههردووكمان لۆليتا و من له جيهانى مردووانداين.